

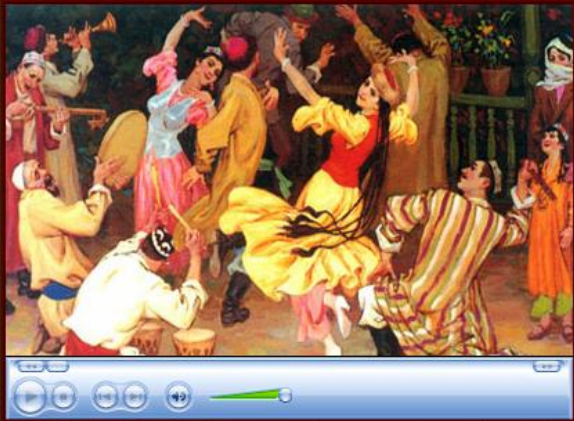

ئۇيغۇر مۇقام تورى

uyghurMuqam.com uighurMuqam.com

چالغۇلىرىمىز | سەنئەتكارلىرىمىز | ئۆزبېك ئادەتلىرىمىز | ئېقىمىز ئەدەبىياتىمىز | سۆز قالدۇرۇڭ | بېكەت ھەققىدە

🌸 ئۇيغۇر 12 مۇقامىدىن ھۇزۇرلىنىڭ 🌸

مۇقام تېكىستى		راك مۇقامى
مۇقام تېكىستى		چەبىيات
مۇقام تېكىستى		سەگىلە
مۇقام تېكىستى		چەھارگىھ
مۇقام تېكىستى		پەنجىگىھ
مۇقام تېكىستى		ئۆزھال
مۇقام تېكىستى		ئەجەم
مۇقام تېكىستى		ئۇششاق
مۇقام تېكىستى		بايات
مۇقام تېكىستى		نەۋا
مۇقام تېكىستى		مۇشاۋەرەك
مۇقام تېكىستى		ئىراق

🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸 🌸

www.UyghurMuqam.com

ئۇيغۇر سەنئىتىنىڭ گۈلتاجى، جەۋھىرى – ئۇيغۇر 12 مۇقامى

ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامىنىڭ بىرلەشكەن دۆلەتلەر تەشكىلاتى تەرىپىدىن «ئىنسانىيەتنىڭ ئاغزاكى ۋە غەيرىي ماددىي مەدەنىيەت مىراسلىرىنىڭ ۋەكىللىك ئەسەرلىرى» قاتارىغا كىرگۈزۈلگەنلىكىنى قىزغىن تەبرىكلەيمىز!!!

ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى - پارلاق جۇڭخۇا مەدەنىيەت خەزىنىسىدىكى بىباھا گۆھەر، ئەمگەكچان - ئىجادچان ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ئەقىل - پاراستىنىڭ جەۋھىرى، ئۇيغۇر ھاياتىنىڭ ھەممە تەرەپلىرىنى مۇزىكا تىلى بىلەن بايان قىلىدىغان بەدىئىي قامۇستۇر. ئۇنىڭدا ئۇيغۇر خەلقىنىڭ ھاياتى ۋە گۈزەل مەنۇپىيىتى، ئىستەك خاھىشلىرى، تارىخىي رېئاللىق ۋە تۇرمۇش مۇھىتىدىن كېلىپ چىققان مۇھەببەت - نەپرەتلىرى ئىنسان تەپەككۈرىنىڭ مۇزىكا، بەدىئىي، ئەدەبىيات ۋە ئۇسسۇل قاتارلىق خىلمۇ - خىل شەكىللىرى بىلەن ئىپادىلەنگەن. مۇنداق مۇزىكا ئەسىرى دۇنيا مىللەتلىرىنىڭ سەنئەت تارىخىدا كەم ئۇچرايدىغان ئالاھىدە ئەسەر بولغاچقا «شەرق مۇزىكا مەدەنىيىتىدىكى مۆجىزە» دەپ تەرىپلەنمەكتە.

ئۇيغۇر مۇقاملىرىنىڭ تارىخى ئۇزۇن، ئارقا كۆرۈنۈشمۇ كەڭ ۋە چوڭقۇر. مۇقاملار ئۇيغۇر خەلقىنىڭ بېشىدىن كەچۈرگەن تارىخىي دەۋرلىرى بىلەن ھەممە دەمدۇر. مۇقاملار كۆپلىگەن ماكان ۋە بىرقانچە زاماندا، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ نۇرغۇنلىغان بەستىكارلىرى، ناخشىچىلىرى ۋە چالغۇچىلىرى تەرىپىدىن ئىجاد قىلىنغان خەلق مۇزىكىسىدۇر. بۇ قېتىم ئەسلىگە ۋارىسلىق قىلىپ قايتا رەتلەنگەن، تولۇقلانغان، مۇكەممەللەشتۈرۈلگەن ئون ئىككى مۇقام 360 ئاھاڭ، 3435 مىسرادىن تەركىب تاپقان ھەمدە ئۇ يەنە ئۇيغۇر كلاسسىك شائىرلىرىنىڭ شېئىرلىرى، ئۇيغۇر خەلقىنىڭ داستانلىرىنىڭ پارچىلىرى ۋە خەلق قوشاق - بېيىتلىرىنى ئۈز ئۈچىگە ئالدى.

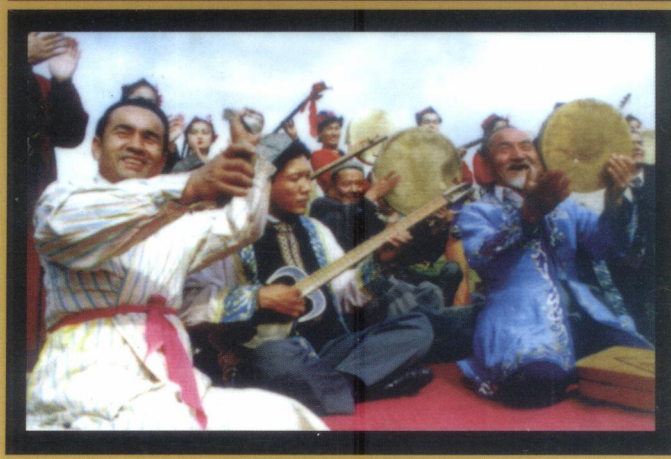
ئابدۇرەئوپ تەكلىماكانىي

چاغاتاي ئۇيغۇر ئەدەبىياتى جەۋھەرلىرىدىن

ئەسلى يېزىلىشى بىلەن

ئۇيغۇر ئون ئىككى مۇقامى تېكىستلىرى

مىللەتلەر نەشرىياتى

بېيجىڭ

ئون ئىككى مۇقام تېكىستلىرى ئۇيغۇرلارنىڭ يۈرەك دۇردانىلىرى تىزىمى؛
مۇقام تېكىستلىرىنى دەسلەپ كىتابقا پۈتكۈن چاغاتاي ئۇيغۇر يېزىقى.
- ئاپتور.

ئاپتور ئابدۇرەئوپ پولات تەكلىماكانى 1950- يىلى 11- ئاينىڭ 1- كۈنى قەشقەر شەھىرىدە دۇنياغا كەلگەن. 1975- يىلىدىن باشلاپ، بېيجىڭ مەركىزىي مىللەتلەر ئۇنىۋېرسىتېتىدە ئىشلەپ كەلمەكتە. ھازىر ئۇ مەزكۇر مەكتەپتىكى ئۇيغۇر تىلى - ئەدەبىيات فاكولتېتىنىڭ پروفېسسورى، دوكتور. قوللىنىدىكى بۇ كىتابتىن باشقا، ئۇنىڭ يەنە ۋەكىللىك خاراكتېرىگە ئىگە تەتقىقات، ئىجادىيەت ۋە تەرجىمە ئەسەرلىرىدىن، «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى تەتقىقاتىدىن ئىلمىي ماقالىلەر» (1993- يىلى)، «چاغاتاي ئۇيغۇر تىلى ھەققىدە مۇپەسسىلەل بايان» (2004- يىلى)، «ئۇيغۇر تىلى لېكسىكونى» (1995- يىلى)، «كور خېرىدار» (1989 - يىلى)، «ئۇيغۇردىكى ئەبگالىق» (1997- يىلى)، «مۇھاكەمەتۈل لۇغەتەين» دىن «مەئارىفۇل لۇغەتەين، غىچە» (2002- يىلى)، «ھەق ۋە ھوقۇق مەرىپىتى ئۇيغۇر مەۋجۇتلۇقى ۋە تەرەققىياتىنىڭ مەڭگۈلۈك ئۇل تېشى» (2004- يىلى)، «ئۇيغۇر تىلىنىڭ ئىملا ۋە تەلەپپۇز ئۆلچىمىنى بېكىتىش ھەققىدە» (2005- يىلى)، «بەيتۇللاھنىڭ تارىخى» (1993- يىلى)، «ئەممە پارە تەپسىرى» (2003- يىلى) قاتارلىقلار بار.

1- راک مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

سەتارىم تارىغا جان رىشتەسىدىن تار ئەشىپ سالسام،
ئانڭىكىم نالەسىدىن بىنەۋاننىڭ كۆڭلىنى ئالسام.
بېشىمى: ساتارىمغا جېنىمنىڭ رىشتىسىدىن تار ئەشىپ سالسام، ئۇنىڭ نالە - ناۋاسى بىلەن
يوقسۇلنىڭ كۆڭلىنى ئالسام.

مەقام ئالىپ مەقام ئىچرە مەقامنى دىلغا جاھ قىلسام،
مۇھەببەت كويىغا سالسا ئانىڭ ئالدىدا مەن چالسام.
بېشىمى: مۇقام ئىچىدىن ئورۇن ئېلىپ، مۇقامنى دىلىمغا جايلاشتۇرسام، تەقدىر مېنى
مۇھەببەت كويىغا سالسا، مەن ئۇ جاناننىڭ ئالدىدا چالسام.

مەقاملارنىڭ ئاتاسىنى ھۈسەيىنىيۇ، ئەجەم دەرلەر،
بۇلاردىن يۇقارىكىم پەردەنى بەيادىنى چالسام.
بېشىمى: «ھۈسەيىنى» بىلەن «ئەجەم»نى مۇقاملارنىڭ ئاتىسى دېيىشىدۇ، مەن ئۇلارنىڭمۇ
يۇقىرىسى بىلەن «بەياد» پەدىسىگە چالسام.

بەيادى ھەق تەئەلا يادىدا چالسام پەيا - پەيكىم،
كۆڭۈللەر بىنەۋا بولغاننى بىلسەم نەۋا چالسام.
بېشىمى: ئاللاھنى يادلاپ ئۈزۈلدۈرمەي «بەياد» چالسام، باغرى ئېزىلگەنلەرنى كۆرسەم «ناۋا»نى
چالسام.

ئارالاپ چالسام ئۇششاقنى، غەزەلنى راکقا يەتكۈزسەم،
شەبىستانۇ سەھەرلەردە مۇشاۋەرەك، پەنجىگاھ چالسام.
بېشىمى: «راك»نى ئەۋجىگە يەتكۈزۈپ، «ئۇششاق»نىمۇ ئارىلاپ چالسام. «مۇشاۋەرەك»،
«پەنجىگاھ»نى ئەتىگەن - ئاخشاملىرى چالسام.

ئىراقۇ چەبىيات، ئۆزھالدا فەيزىكىم يەتەر بولسا،
تىلەپ خۇرىشىدى ۋەسلىن سۇبھى دەمدە چەھارگاھ چالسام.

بېشىمى: ئەگەر «ئىراق»، «چەبەيات» ۋە «ئۆز ھال» دىن پەيزى يەتسە (كۇپايە قىلسا)، سەھەر پەيتىدە قۇياشنىڭ ۋىسالىنى تىلەپ «چاھارگاھ» چالسام.

يەتپ ۋەسلىگە ھىممەتنىڭ جۇدالىق تاغىدىن ئۆتسەم،
ئىچىپ ۋاسلىك شەرابىدىن قىلىپ تەڭكەش سەگاھ چالسام.
بېشىمى: يۈكسەك نىيىتىمنى ئەمەلگە ئاشۇرۇپ، جۇدالىق تېغىدىن ئۆتسەم، ۋىسالنىڭ شارابىنى ئىچىپ، ئۇنىڭغا «سەگاھ» نى تەڭكەش قىلسام.

كەل، ئەي مەشرەب، قەدەھ سۇنغىل بولايىن مەستى مۇستەغرىق،
بىر ئەلگە كاسەئى تەنبۇر، بىرىگە جامى مەي ئالسام.
بېشىمى: كەل، ئەي مەشرەب، قەدەھ تۇتقىن، غەرق مەست بولاي؛ بىر قولۇمغا تەنبۇر، بىر قولۇمغا مەيگە تولغان جامنى ئالاي.

بىرىنچى تەئەزە

ئەشرەقت مىن ئەكسى شەمسىل كەئسى ئەنۋارۇل ھۇدا،
يار ئەكسىن مەيدە كۆر، دەپ جامدىن چىقتى سەدا.
بېشىمى: قەدەھتىكى (شارابقا چۈشكەن) قۇياش شولىسىدىن ھىدايەت نۇرى چاقنىدى، جامدىن: «يارنىڭ شولىسىنى شارابتا كۆرگىن» دېگەن سادا چىقتى.

غەير نەقىشىدىن كۆڭۈل جامىدا بولسا زەنگى غەم،
يوقتۇر ئەي ساقىي، مەيى ۋەھدەت مەسەللىك غەمزەدا.
بېشىمى: كۆڭۈل جامىدا غەيرى تەسەۋۋۇردىن غەمنىڭ غەشلىكى پەيدا بولسا، ئەي ساقىي، بۇنىڭغا ۋەھدەت شارابىدەك تازىلىغۇچى يوق.

ئەي، خۇش ئول مەيكىم، ئاڭغا زەرق ئولسا بىر سىنغان سوفال،
جام ئولۇر گىيىتىنەما جەمشىد، ئانى ئىچكەن گەدا.
بېشىمى: ئەي، مەي شۇنداق ياخشى نەرسىكى، ئۇ قۇيۇلغان قاچا بىر سۇنۇق ساپال بولسىمۇ، كىشىنى جەمشىد تىلەپ ئىچكەن «گىيىتىنەما» (جاھاننى كۆرسەتكۈچى) جامى ھېس قىلدۇرىدۇ.

جامى مەي گەر ئۆيلەدۇر، ئول جام ئۈچۈن قىلماق بولۇر،
يۈز جەھان ھەم دەم نىسار، ئول مەي ئۈچۈن مىڭ جان فىدا.

بېشىمى: شاراب جامى ئاشۇنداق نەرسە ئىكەن، بۇ ھالدا، جام ئۈچۈن ھەر نەپەستە يۈز جاھاننى چاققۇ قىلسا، شاراب ئۈچۈن مىڭ جاننى پىدا قىلسا ئەرزىيدۇ.

دەير ئارا ھۇش ئەھلى رۇسۇۋا بولغالى، ئەي مۇغبەچە،
جامى مەي تۇتساڭ مەنى دىۋانەدىن قىل ئىبتىدا.
بېشىمى: ھۇشى بار ئادەملەر مەيخانغا رەسۇۋا بولۇشقا كېلىدۇ. ئەي مەيخانا خىزمەتچىسى،
شاراب جامىنى تۇتساڭ، مەن مەجنۇندىن باشلا.

تاكى ئول مەيدىن كۆڭۈل جامىدا بولغاچ جىلۋەگەر،
چېرەئى مەقسۇدى مەھۋ ئولغاي ھەم ئول دەم مائەدا.
بېشىمى: ئاشۇ كۆڭۈل جامىدىكى شارابتا مەقسەت چېهرىسى جىلۋىلەنگەنسىرى نازۇ نېمەت
دېگەنلەر بىر ياقتا قالدۇ.

ۋەھدەتى بولغاي مۇيەسسەر مەي بىلە جام ئىچرەكم،
جامۇ مەي لەفزىن دەگەن بىر ئىسىم ئىلە قىلغاي ئەدا.
بېشىمى: ۋەھدەت (بىرلىك) كە مەي ۋە جام بىلەنلا ئېرىشىش مۇمكىن، شۇڭا «مەي» ۋە «جام»
دېگەن سۆزلەر ئادەتتە، «جامۇمەي» دەپ بىرلا ئىسىم بىلەن ئىپادە قىلىنىدۇ.

سەن گۇمان قىلغاندىن ئۆزگە جامۇ مەي مەۋجۇد ئەرۇر،
بىلمەيىن نەفى ئەتمە بۇ مەيخانە ئەھلىن، زاھىدا.
بېشىمى: ئەي زاھىد، سەن تەسەۋۋۇر قىلغان نەرسىلەردىن باشقا، «جام» ۋە «شاراب» دېگەنلەرمۇ
ئەسلىدىن مەۋجۇت. بۇنىڭ بىلەن مەي تۇرۇپ، ئىچەرمەنلەرنى چەكلەپ قوغلاپ يۈرمە.

بىرىنچى تەئەزە چۈشۈرگىسى

تەشەنەلەب ئولما نەۋائىي، چۈن ئەزەل ساقىيىسىدىن،
«ئىشەرەبۇ يا ئەبىيۇھەل ئەتشان» كەلۈر ھەر دەم نىدا.
بېشىمى: ئەي نەۋائىي، چاڭقاپ يۈرمە، تەقدىر ساقىيىسىدىن: «ئەي تەشەنلەر، ئىچىڭلار!» دېگەن
نىدا ھەر دەم كېلىپ تۇرىدۇ.

ئىككىنچى تەئەزە

بىرىنچى ئاھاڭ

ساقىيا، مەن يۇتماغان خۇنابى ھىجران قالدۇمۇ؟
بەرمەسەڭ مەي ئەمدى قان يۇتماقغا ئىمكان قالدۇمۇ؟
بېشىمى: ئەي ساقىي، مەن يۇتماغان ھىجرانلىقنىڭ قانلىق ياشلىرى قالدۇمۇ؟ مەي بەرمىسەڭ،
ئەمدى پەقەت قانلا يۇتۇش كېرەك بولۇپ قالدۇمۇ؟

ئەيىكى، دەرسەن، ئىستەسەڭ ۋەسلىمنى جان قىلغىل فدا،
مۇنى سور ئەۋۋەلكى، ھەجرىڭدىن ماڭا جان قالدۇمۇ؟
بېشىمى: ئەي، ۋىسالىمغا يەتمەكچى بولساڭ جېنىڭنى پىدا قىلغىن دەيسەن، ئاۋۋال شۇنى
سوراپ باققىنكى، جۇدالىقنىڭ كەلتۈرگەن ئازاپ دەردىدىن مەندە جان قالدۇمۇ؟

ئىشقى مەخفى قالماق ئاخىر، ئەي كۆڭۈل، كۆپ چەكمە جان،
مەن ھەم ئەۋۋەل كۆپ ياشۇردۇم، كۆركى، پىنھان قالدۇمۇ؟
بېشىمى: ئەي، كۆڭۈل، ئىشقى - مۇھەببەت دېگەن ھامان مەخپىي قالمايدىكەن، ئاۋارە بولما،
مەنمۇ بۇرۇن شۇنچە كۆپ يوشۇرۇۋېدىم، قارىغىنا، يوشۇرۇن پېتىچە قالدۇمۇ؟

چەكىتلەر مەجرۇھ كۆڭلۈمدىن خەدەنگىن كۈچ بىلە،
بارى، ئەي جان، مۇژدەئى بەرگىلىكى، پەيكان قالدۇمۇ؟
بېشىمى: ئوقيا ئوقىنى جاراھەتلىك يۈرىكىدىن كۈچەپ تۇرۇپ تارتىۋالدى. ئەي جان، خۇش خەۋەر
بەرگىنە، پەيكان (ئوق بېشى) قالدۇمۇ يوق؟

كۆرگەچ ئول ئايىنى جۇنۇندىنكىم يىقىلدىم، ئەي رەفىق،
تەڭرى ئۈچۈن ئايتكىم ھالىمغا ھەيران قالدۇمۇ؟
بېشىمى: ئۇ ئايىنى كۆرگىنىمدە، مەجنۇنلارچە يىقىلدىم، ئەي دوستۇم، خۇدا ھەققى، ئېيتقىنا، ئۇ
ھالىمغا ھەيران قالدۇمۇ، يوق؟

ئەي كۆڭۈل، بۇ گۈلشەن ئەتراپىغا باقىم، غۇنچەئى،
كىم كۆڭۈل جەم ئەيلەدى، بولماي پەرىشان قالدۇمۇ؟
بېشىمى: ئەي كۆڭۈل، بۇ گۈلشەن تەرەپكە قاراپ باققىنا، غۇنچە كۆڭلىنى خاتىرجەم تۇتقانىدى،
كېيىن پەرىشان بولماي قالدۇمۇ؟

ئەي نەۋائىي، قاچماغىل ھەمدەملىغىمدىن، كۆركى يار،
گەر ساڭا مېھرىن كەم ئەتتى، بىزگە يەكسان قالدۇمۇ؟
بېشىمى: ئەي نەۋائىي، دوستلۇقىمىدىن قاچما، كۆرگىنكى، يار ساڭا ئانچە كۆيۈنمىگەنكەن،
بىزگە بىر خىل بولۇپ قالالدىمۇ؟

ئىككىنچى ئاھاڭ

ھالۇ ئەھۋال ئۆزگەچە، ئەۋزائى ئەتۋار ئۆزگەچە،
گۈفتۇ گۈفتار ئۆزگەچە، ئەفئالۇ كىردار ئۆزگەچە.

بېشىمى: ھال - ئەھۋال باشقىچە، خۇي پېئىللەر باشقىچە، گەپ - سۆزلەر باشقىچە، قىلمىش - ئەتمىشلەر باشقىچە.

خادىمى خەيلى ھەمشەمنىڭ كارۇ بارى ئۆزگەچە،

تابىنى مەتبۇئاتلارغە رويى دىيدارى ئۆزگەچە.

بېشىمى: ھەشەمەتچىلەرنىڭ ئىش - ھەرىكەتلىرى باشقىچە، ئۇلارنىڭ ئۆز تەۋەلىرىگە، ئەگەشكۈچىلىرىگە كۆرسەتكەن چىرايلىرى باشقىچە.

پىرۇ مۇخلىس ئۆزگەچە، ئۇستادۇ شاگرد ئۆزگەچە،

ئاشقانە تالبۇ مەھبۇبى دىلدار ئۆزگەچە.

بېشىمى: پىر بىلەن مۇرىد، ئۇستاز بىلەن شاگىرت باشقىچە، تەلەپكار ئاشىق بىلەن دىلنى تارتقۇچى مەھبۇب باشقىچە.

مەسنەدى ئىرشاد تەختۇ سەلتەنەت جار ئۆزگەچە،

ھەم ئىرادەت ھەم ئىنايەت ۋىردى ئەزكار ئۆزگەچە.

بېشىمى: تاج - تەخت ۋە سەلتەنەت ئىگىلىرىنىڭ جار سېلىشلىرى باشقىچە، ئىرادىمۇ، ئىناۋەتمۇ، زىكرى - تىلاۋەتمۇ باشقىچە.

پىرى شەش ھال ئۆزگەچە، ھالى مۇلاقات ئۆزگەچە،

ئىلتىقاتى خەيرىباد سادىقىغە يار ئۆزگەچە.

بېشىمى: ئالتە پىرنىڭ ئەھۋالى باشقىچە، ئۇلارنىڭ مۇناسىۋەتلىرىمۇ باشقىچە؛ سادىقىغا ئۆز يارىنىڭ ئىلتىپاتى ۋە خۇش مۇئامىلىسى باشقىچە.

ئىككىنچى تەئەززە چۈشۈرگىسى

پىرى شەش ھال ئۆزگەچە، ھالى مۇلاقات ئۆزگەچە،

ئىلتىقاتى خەيرىباد سادىقىغە يار ئۆزگەچە.

بېشىمى: ئالتە پىرنىڭ ئەھۋالى باشقىچە، ئۇلارنىڭ مۇناسىۋەتلىرىمۇ باشقىچە؛ سادىقىغا ئۆز يارىنىڭ ئىلتىپاتى ۋە خۇش مۇئامىلىسى باشقىچە.

بىرىنچى نۇسخە

چەككەندە نەققاشى قەزا ئول سەرۋى گۈلرۇخ سۈرەتنى،

گويا بەگەنمەي تاشلامىش تەرھ ئەيلەپ ئانىڭ ھەيئەتنى.

يېشىمى: تەقدىر رەسسامى ئۇ گۈلبۈزۈك سەۋرىنىڭ سۈرىتىنى سىزغىنىدا، ئۇنىڭ قىياپىتىگە تەقلىد قىلغىدەك ھېچ نەرسە تاپالماپتۇ.

تا جىلۋە قىلدى ئول سەنەم، لەيلى سۆزى بولدى ئەدەم،
سەۋدام ئوتى چەككەچ ئەلەم، پەست ئەتتى مەجنۇن شۆھرەتنى.
يېشىمى: ئۇ گۈزەل يار جىلۋىلىنىپ چىقىۋىدى، لەيلى ھەققىدىكى سۆزلەر يوقالدى.
سەۋدالىقمنىڭ ئوتى يالقۇنلىغانىدى، مەجنۇننىڭ شۆھرىتى پەسەيدى.

رۇخسار ئاچىپ ئول سىمبەر، قامەتنى ئەيلەپ جىلۋەگەر،
ئۈزدىيۇ، كەتتى سەر - بەسەر، گۈل رەغبەتنى، سەرۋ ئۇلفەتنى.
يېشىمى: ئۇ كۈمۈش بەدەن يار قامىتىنى جىلۋىلەندۈرۈپ، يۈزىنى ئاچقاندى، سەرۋىگە ئۈلپەت بولىدىغان، گۈلگە قىزىقىدىغانلار قالمىدى.

كۆڭلۈم يۈزۈڭ بىچارەسى، جانىم لەبىڭ خۇنخارەسى،
سور، ئەي جەھان ئەييارەسى، گاھى ئالارنىڭ ھالەتنى.
يېشىمى: ئەي جاھان ھەييارى، كۆڭلۈم يۈزۈڭ ئالدىدا بىچارە، جېنىم لەبىڭ ئىشقىدا قان يۇتىدۇ، ئارىلاپ ئۇلارنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ قوي!

تەقۋا ئەۋى ھەمۋار ئەرۋر، سۇبھەم ئىپى زۇننار ئەرۋر،
ئول كۈلبەئى خەممار ئەرۋر، تا كۆردۈم ئول چىن لۇئبەتنى.
يېشىمى: ئۇ خوتەن گۈزىلىنىڭ ئويۇنلىرىنى كۆرگەندىن بېرى، تەقۋادارلىق ئۆيۈم يەر بىلەن بەكسان بولدى، تەسۋىيىم زۇننارغا ئالماشتى، ھۇجرام مەيخانغا ئايلاندى.

جەننەتتە قىلماسمەن نۇزۇل، ئول كوي ئارا تاپسام ۋۇسۇل،
دەۋزەخنى ئەيلەرمەن قەبۇل، ئەمما يوق ئانىڭ فۇرقەتنى.
يېشىمى: ئەگەر ئۇنىڭ كۈچىسىدا ۋىسال تاپسام، جەننەتكىمۇ كىرمەيمەن. دوزاخنى قوبۇل قىلسام قىلمەنكى، ئۇنىڭدىن ئايرىلىشقا قىيامەن.

ئەيلەپ سەلاسل ئارزۇ، ئارتار جۇنۇنۇم مۇ - بەمۇ،
ناگاھ نەسىمى مۇشكېۋ يەتكۈرسە زۇلفۇڭ نەكەتتىن.
يېشىمى: سەلىكىن شامال تاسادىپىي چېچىڭنىڭ خۇشبۇي ھىدىنى ئېلىپ كەلسە، چېچىڭنىڭ زەنجىرىگە باغلىنىش ئارزۇسىدا تېخىمۇ ساراڭ بولۇپ كېتىمەن.

ئىش سىررىن، ئايا، كىم بىلۇر، كىمدىن بۇ مۇشكىل ئاچىلۇر،
ۋاھكىم، بۇ غەم مۇھلىك قىلۇر، ھەر لەھزە كۆڭلۈم ھەيرەتنى.
يېشىمى: ئىشنىڭ سىرىنى كىملەر بىلەر، بۇ چىگىشنى كىملەر يېشەر؟ ئاھ، ھەمىشە مۇشۇ غەم كۆڭلۈمدىكى ھەيرانلىقنى كۈچەيتىۋېتىدۇ.

بىرىنچى نۇسخە چۈشۈرگىسى

بولغىل نەۋائىي، رو بەرەھ، قىلغىل فەنا كويىن پەناھ،
تەرك ئەيلە زۇھدۇ خانەقاھ، قىل دەير پىرى خىزمەتن.
بېشىمى: نەۋائىي، ئۇدۇل ماڭ، ئۆزلۈكنى يوقىتىش كۈچىسىدىن پاناھلىق تاپ؛ تەقۋادارلىقنى ۋە
خانىقانى تاشلاپ، مەپپۇرۇشنىڭ خىزمىتىنى قىل.

ئىككىنچى نۇسخە

كۆرمەدىم سەندەك جەھاندا مەھۋەشى دىلدارنى،
دىلبەرى شىرىن زەبانۇ شوخ گۈلرۇخسارنى.
بېشىمى: جاھاندا سېنىڭدەك ئايغا ئوخشاش گۈزەل، تىلى شىرىن، شوخ، گۈلىۈزلۈك دىلدارنى
كۆرۈپ باقمىدىم.

بىر سەنىڭدەك يوقتۇر دۇنيادا ئىززەت تەختىدە،
ھەم مەنىڭدەك كىم كۆرۈپتۇر ساھىبى ئازارنى.
بېشىمى: ئىززەت تەختىدە سېنىڭدەك ئولتۇرغان يەنە بىرسىنى دۇنيادىن تاپقىلى بولمايدۇ؛
كىشىگە شۇنداق ئازار بەرگۈچىنى مېنىڭدىن باشقا يەنە كىم كۆرۈپتۇ؟

مەن ياماندىن قاچسا كىم، ئول خالىقى پەرۋەردىگار،
گۈلغا قىلدى ھەمىنىش گۈلشەن ئىچىندە خارنى.
بېشىمى: ئۇ مەندەك ياماندىن قاچقىنى بىلەن، ياراتقۇچى پەرۋەردىگار گۈلشەندە تىكەننى گۈلگە
ھەمراھ قىلغان ئەمەسمۇ؟

ئەي پەرزادى زەمانىم، يوقدۇرۇر قەدرىڭ سەنىڭ،
تاجى سەر قىلسام ياراشۇر ساڭا ئوخشا يارنى.
بېشىمى: ئەي زامانىمنىڭ پەرزاتى، سەن بىباھاسەن، سېنىڭدەك يارنى بېشىمغا تاج قىلسام،
يارىشىدۇ.

تا قاچانغا سەن قىلۇرسەن نازۇ ئىستىغنا ماڭا،
بىرگىنە سۆزلەت قولۇڭغا لەئلى شەكەر بارنى.
بېشىمى: ماڭا قاچانغىچە نازلىنىسەن، شېكەردەك لېۋىڭ بىلەن قولۇڭغا بىر قېتىم گەپ قىلىپ
قويساڭچۇ.

گەر مۇسۇلمانزادە بولساڭ قىل قەلەمدەرگە كەرەم،
 جەۋرۇ زۇلمۇڭ بىرلە سەن ئۆلتۈرمەگىل بۇ زارنى.
 بېشىمى: ئەگەر مۇسۇلمان بالىسى بولساڭ، قەلەندەرگە مەرھەمەت قىل، بۇ بىچارىنى جەبىر -
 زۇلمىڭ بىلەن ئۆلتۈرۈپ قويما.

ئاشىق ئەر سەڭ، ئەي قەلەندەر، كەچە - گۈندۈز دەرد ئىلە،
 بۇلبۇل ئوخشا قىل ئوشۇل گۈل ۋەسفىغە گۇفتارنى.
 بېشىمى: ئەي قەلەندەر، ئەگەر ئاشىق بولساڭ، خۇددى بۇلبۇلغا ئوخشاش كېچە - گۈندۈز دېمەي،
 دەرت - ھەسرەت بىلەن ئاشۇ گۈلنى مەدھىيىلە.

مۇستەھزاد

يوقتۇر بۇ جەھان ئىچرە بىر مەن كەبى ئاۋارە،
 ھەم بىسەرۇ سامانمەن ھەم ئاجىزۇ بىچارە.
 بېشىمى: جاھاندا ماڭا ئوخشاش سەرگەرداندىن يەنە بىرى تېپىلمايدۇ؛ يەنە مەندەك قايغۇلۇق،
 ئاجىز بىچارىمۇ يوق.

غەم خەيلى ئاياغىدا جىسىمىم چۇ غۇبار ئولدى،
 تۇفانى بەلا قىلدى تۇفراغ بىلە ھەمۋارە.
 بېشىمى: غەم قوشۇنلىرىنىڭ ئايىغى ئاستىدا، ۋۇجۇدۇم توزانغا ئايلاندى، ئۇنى بالا - قازا توپانى
 تۇپراققا قوشۇۋەتتى.

باشىمغا بەلا تاشى ياندۇردى سىپىھر ئانچە،
 ھەربىر ساچىم ئورنىدا يۈز پارە ئۈزە يارە.
 بېشىمى: پەلەك بېشىمغا ھېسابسىز بالا تاشلىرىنى ياندۇردى؛ ھەر بىر تال چېچىمنىڭ ئورنىغا
 يۈزلىگەن يارىلارنى ئۈستى - ئۈستىلەپ پەيدا قىلدى.

تەئسىرى جۇنۇنۇمدىن ۋەھم ئەيلەبان، ئەي ئەھباب،
 ھالىمنى سوراڭ، لەكىن قىلماڭ ماڭا نەزارە.
 بېشىمى: ئەي دوستلار، مەجنۇنلۇقۇمنىڭ يۇقۇپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلىڭلار، ھالىمنى
 سوراشلار، لېكىن ماڭا قارىماڭلار.

ئەلەم ئارا بىدادى بىر زەررە ئەمەس خالىي،
 ھەرقانچە جەفا بولسا قىلمىش ماڭا ھەر بارە.
 بېشىمى: ئالەمنىڭ بۇ زالىمى زۇلۇم سېلىشتىن بىر دەممۇ توختىمىدى؛ قانچىلىك جاپا بولسا،
 دائىم ماڭا سالىدى.

كۆڭلۈمگە شىكەست بەردى نا ئەھلىنىڭ ئازارى،
بۇ شىشەئى نازۇكىنى سىندۇردى ئوشۇل خارە.
بېشىمى: نا ئەھلىنىڭ ئازارى دىلىمنى جاراھەتلەندۈردى؛ دىلىمنىڭ بۇ نازۇك شىشىسىنى ئاشۇ
تاش سۇندۇرۇپ تاشلىدى.

مۇستەھزاد چۈشۈرگىسى

كۆز سالما ئەرۈسى دۇن رۇخسارىغا، ئەي مەھزۇن،
ھەر گۈن نەچە سەندەكنى ئازغۇردى بۇ مەككارە.
بېشىمى: ئەي مەھزۇن، زامان گۈزىلىنىڭ رۇخسارىغا نەزەر تاشلىما، ئۇ مەككار ھەر كۈنى
سەندەكتىن نەچچىنى ئازدۇرىدۇ.

جۇلا

شوخ ئىكى غەزالىڭنى ناز ئۇيقۇسىدىن ئويغات،
تا ئۇيقۇلارى كەتسۇن، گۈلزار ئىچىدە ئوينات.
بېشىمى: ئىككى شوخ كىيىكىڭنى نازلىق ئۇيقۇسىدىن ئويغاتقىن، ئۇلارنى گۈلزارلىقتا ئوينات،
ئۇيقۇلىرى ئېچىلسۇن.

تىشلەپكى، ساچىڭ ئۆزدۈڭ، ئاچقاندا پەرىشان قىل،
ئافاق سەۋادىدا جان رايىھەسىن بۇترات.
بېشىمى: چېچىڭنى چىشلەپ ئۆرۈدۈڭ، يەشكىنىڭدە ئۇنى يايغىن دە، ئۇنىڭ جان ھىدىدەك خۇش
پۇرىقىنى ئالەمگە تارقاتقىن.

كۈلبەمغە خۇي ئەفشان كەل، زۇلفۇڭ قىلىپ ئاشىفتە،
ئەنجۇم سىپەھىن سىندۇر، ئافاق ئۇلۇسىن قوزغات.
بېشىمى: كۈلبەمگە چاچلىرىڭنى يېيىپ، تەر تامچىلىرىنى تۈكۈپ كەل؛ شۇنىڭ بىلەن يۇلتۇزلار
قوشۇنىنى يېڭىپ، جاھان خەلقىنى قوزغىۋەت.

سەنەم

ئارەز قۇياشنى ئاچىپ، ئەشكى قۇرۇغان كۆزنى،
كۆپ ھەجرىدە يىغلاقتىڭ، بىر ۋەسىلىدە ھەم يىغلات.

بېشىمى: چىراي قياشنى ئېچىپ، پىراقىدا كۆپ يىغلاپ ياشلىرى قۇرىغان كۆزنى ۋەسلى بىلەنمۇ بىر قېتىم يىغلات.

بىر ئاھ ئىلە كۈل بولدۇم، ئەي چەرخ، تىلەپ تاپىپ،
فەرھاد ئىلە مەجۇنغا ئاشقىلىق ئىشنى ئۆرگات.

بېشىمى: ئەي پەلەك، ئاشقىلىق تىلەپ تېپىپ، بىر ئاھ بىلەن كۈلگە ئايلىندىم، ئەمدى پەرھاد بىلەن مەجۇنغا ئاشقىلىق قانداق بولىدىغانلىقىنى ئۆگىتىپ قويغىن.

خارە تۈبىدە ياتقۇڭ، يوق سۇد ئەگەر يۈز يىل،
كۆك ئەتلەسى ئۈستىدە جىسمىڭنى ياتىپ ئاغانات.

بېشىمى: ئەگەر كۆكنىڭ ئەتلىسى ئۈستىدە يۈز يىل ئېغىناپ ياتقىنىڭدىن پايدا چىقمىسا، تاش تۈۋىدە ياتقىنىڭ ياخشى.

بەزم ئىچرە، نەۋائىي، كۆپ يىغلار ئەسە، ئەي ساقىي،
ھۇش ئەلىتكۈچى دارۋنى جامىغا ئانىڭ چايقات.

بېشىمى: ئەي ساقىي، بەزمىدە نەۋائىي كۆپ يىغلاپ كەتسە، ئۇنىڭ قەدەھىگە ھۇشسىزلىنىدۇرغۇچى دورىنى سېلىپ چايقۇۋەتكىن.

چوڭ سەلىقە

سەنىڭ جانىڭ، مەنىڭ جانىم بىر جان ئەمەسمۇ؟

سەنىڭ ئۈچۈن مەنىڭ جانىم قۇربان ئەمەسمۇ؟

بېشىمى: سېنىڭ جېنىڭ مېنىڭ جېنىم بىر جان ئەمەسمۇ، سېنىڭ ئۈچۈن مېنىڭ جېنىم قۇربان ئەمەسمۇ؟

سەنى دەدىم، سەنى دەدىم، كەچتىم بۇ جاندىن،

يۈرەك - باغرىم پارە - پارە، كۆز ياشىم ئاندىن.

بېشىمى: سېنى دەپ بۇ جاندىن كەچتىم، يۈرەك - باغرىم پارە - پارە بولدى، كۆز ياشىم تېخىمۇ كۆپ تۆكۈلىدىغان بولدى.

يارنىڭ يۈلەكى ياردىن، يارى بولساما قايدىن،

غۇنچە بويلارى زىلۋا، شىرىن سۆزلەرى ئاندىن.

بېشىمى: دوستىنى دوست قوللايدۇ، دوستى بولمىسا، قانداق قىلىدۇ؟ غۇنچىدەك خۇشپىچىم بويى زىلۋا، شىرىن سۆزلىرى بولسا، تېخىمۇ مەپتۇن قىلارلىق.

يارىمنىڭ بويى زىلۋا، زىلۋا بويىدا گۈل بار،

شېرىن سۆزلەرى تاتلىق، ئايدەك يۈزىدە خال بار.
بېشىمى: يارىمنىڭ بويى زىلۋا، زىلۋا بويىدا بەجايىكى بىر گۈلنىڭ پەيزى بار؛ شېرىن سۆزلىرى تاتلىق، ئايدەك يۈزىدە خالى بار.

ئايدا ئوخشاتاي يارىم، گۈنگە ئوخشاتاي يارىم،
سەنىڭ زىلۋا بويۇڭنى، كىمگە ئوخشاتاي يارىم.
بېشىمى: ئايدا ئوخشاتاي يارىم، گۈنگە ئوخشاتاي يارىم، سېنىڭ زىلۋا بويۇڭنى، كىمگە ئوخشاتاي يارىم؟

بىرىنچى كىچىك سەلىقە

بىرىنچى ئاھاڭ

يەنە نە چىرەغە ئوت سالدى مەيىكى، ھەيرانمەن،
يەنە نە چىرەنى يەل ئاچتىكىم، پەرىشانمەن.
بېشىمى: ھەيرانمەن، مەي يەنە قايسى چېرىڭنى قىزارتتىكىنە؟ پەرىشانمەن، شامال يەنە قايسى چېرايىنى ئېچىۋەتتىكىن؟

ئۇچۇركى، ئەي قۇيۇن، ئول ئاي باشىغە ئەۋزۈلەرمەن،
بۇ دەمكى يولىدا تۇفراغ بىرلە يەكسانمەن.
بېشىمى: مۇشۇ دەمدە ئۇنىڭ يولىدا يەر بىلەن يەكسان بولدۇم (تۇپراق بولدۇم). ئەي قۇيۇن، مېنى ئۇچۇرغىن، ئۇ ئاينىڭ بېشىدىن ئۆرگىلەي.

بىرى فۇسۇنۇ بىرى سىمىياغا ھەمل ئەتەر ئەل،
چۇ زەئىفىدىن كەلىپ ئۇن كۆزلەرگە پەھانمەن.
بېشىمى: كىشىلەرنىڭ ئەپسۇن بىلەن سىمىياغا (مەدەنلەرنى ئالتۇن مەدىنىگە ئايلاندۇرۇش غايىسى بىلەن ئېلىپ بېرىلغان تەتقىقات) تەدبىر بەرگىنىدەك زەئىپلىكىمدىن ئۇنۇملا ئاڭلىنىدۇ، ئەمما ئەلنىڭ كۆزىگە كۆرۈنمەيمەن.

ۋۇھۇش ئارا مەنى دەشت ئىچرە كۆردى چۇن مەجنۇن،
تەسەۋۋۇر ئەتتىكىم ئول خەيلغە نىگاھبانمەن.
بېشىمى: مەجنۇن مېنى باياۋانلاردىكى ۋەھشىي ھايۋانلار ئارىسىدا كۆرۈپ، «شۇ ھايۋانلار توپىنىڭ چوپانى ئوخشايدۇ» دەپ ئويلاپ قالدى.

چۇ خەلقىدىن قاچىبان دەير سارى يۈزلەندىم،
رەفىقلەر، بىلىڭىز ۋەھشىى بەيابانمەن.

بېشىمى: كىشىلەردىن قېچىپ، مەيخانغا يۈزلەندىم؛ ئەي دوستلار، بىلىپ قويۇڭلاردىكى، مەن باياۋاندىكى بىر ۋەھشىيەن.

چۈ بىلمەي ئەلگە ۋەفا ئەيلەدىم، جەفا كۆردۈم،
نە سۇد ئەمدى ئەگەر نەچەكىم پۇشايىمانمەن.
بېشىمى: بىلمەستىن كىشىلەرگە ۋاپا قىلىپتىمەن، ئەمما ئۇلاردىن جاپا كۆردۈم، ئەمدى قانچە پۇشايىمان قىلساممۇ نېمە پايدىسى؟

نەۋائىي، ئەمدى قىلۇرمەن ھىجاز ئاھەنگى،
ساغىنماغىل ياناكىم ئازىمى خۇراسانمەن.
بېشىمى: نەۋائىي، مەن ئەمدى مەككىگە يۈزلۈندىم، «خۇراسانغا يەنە قايتىدۇ» دەپ سېغىنىمىغىن.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ھەيھاتكىم، بىراۋ غەمىدىن زار مەن يەنە،
فەرياد كىم، بەلاغا گىرىفتار مەن يەنە.
بېشىمى: ۋاي دەرىغ، بىرسىنىڭ غېمىدە يەنە زارلىنىۋاتىمەن. ۋاي دات، يەنە بالاغا گىرىپتار بولۇپ قالدىم!

ئەي مۇددەئىكى، ئارىم ئەدى تەئىنۇ سۆكمەكىڭ،
فارغ دەگۈلكى، ھەر نە دەسەڭ، بار مەن يەنە.
بېشىمى: ئەي دەۋاگەر، تەنە - سۆكۈشلىرىڭدىن ئۇيۇلاتتىم. ئەمدى ئۇنداق ئەمەس، نېمە دېسەڭ مانا مەن بار.

دەفئە ئەرمىش ئەردى نۇش لەبىڭدىن مەلالەتتىم،
لۇتق ئەيلە، ئەي تەبىبىكى، بىمار مەن يەنە.
بېشىمى: لېۋىڭنىڭ تەمى دەردىمنىڭ شىپاسى ئىدى. ئەي تېۋىپ، شەپقەت قىل، مەن يەنە كېسەل.

ھەر كەچە بىر قۇياش غەمىدىن، غۇسسە تاشىدىن،
باشتىن ئاياق سىپىھەدەك ئەفگارمەن يەنە.
بېشىمى: ھەر كېچىسى ئوخشاشلا بىر قۇياش غېمىدە، بالا - قازا تېشىنىڭ قايغۇسىدا، پۈتۈن جىسىمىم ئاسماندەك زەخمىلىنىدۇ.

سوفىئى ئەقىل سەۋمەئەسىن، شۇكرىكىم، بۇزۇپ،

دارۇل فەنايى ئىشقىدا خەمبارمەن يەنە.

بېشىمى: شۇكۇر، ئەقىل سۇفۇسنىڭ ئىبادەتخانىسىنى بۇزۇپ، ئىشقىنىڭ يوقىلىش مەيخانىسىدا يەنە مەيپۇرۇش بولدۇم.

ئاغزىم قۇرۇپ، دەمم تۇتۇلۇپ، سەكرەسەم نە ياك،

كىم تەلبە چابۇكۇمغا جىلاۋدارمەن يەنە.

بېشىمى: ئاغزىم قۇرۇپ، دېمم تۇتۇلۇپ، سەكرەسەم ئەجەب ئەمەس، چۈنكى مەن يەنە تەلۋە چەۋەندازىمغا ئات يېتىلىگۈچى بولدۇم.

ئەقىل ئىتتى، ھۇش كەتتى، كۆڭۈل كۆيدى، چىقتى جان،

شۇكر ئەت، نەۋائىياكى، سەبۇكبەن يەنە.

بېشىمى: ئەقىل يىتتى، ھۇش كەتتى، كۆڭۈل كۆيدى، جان چىقتى؛ ئى نەۋائىي، ئەمدى ھەممىدىن قۇتۇلۇپ يېنىكلەپ قالدىڭ، شۇكۇر قىل.

ئۈچىنچى ئاھاڭ

ئاق ئالما، قىزىل ئالما،

ئالمامغا نەزەر سالما.

ئەن ئەمدى كەتەر بولدۇم،

سەن مەندىن خەفا بولما.

بېشىمى: ئاق ئالما، قىزىل ئالما، ئالمامغا نەزەر سالما؛ مەن ئەمدى كېتەر بولدۇم، سەن مەندىن خاپا بولما.

ئالتۇندىن چىلىم بولسا،

مەرۋايىت كۆزى بولسا،

بىر چەكسەم تاماكاڭنى،

ئىشقى ئوتى ئەدا بولسا.

بېشىمى: ئالتۇندىن چىلىم بولسا، چىلىمنىڭ مەرۋايىتتىن كۆزى بولسا، ئۇنىڭ بىلەن تاماكاڭنى بىر چەكسەم، ئىشقى ئوتى پەسەيسە.

تۆتىنچى ئاھاڭ

ئايماغىل سىرىڭنى سەن ھەركىمگە، سىرداش ئۆزگەدۇر،

دەردى يوق بىدەردىگە مۇڭ ئايما، مۇخداش ئۆزگەدۇر.

بېشىمى: سىرىخنى ھەر كىمگە ئېيتىۋەرمە، سىرداش دېگەن ئۆزگىچە. دەردىسىزلىرىگە مۇخلىنىما، مۇخداش دېگەن ئۆزگىچە.

ھەمىرەھى قابىل بىلە يۈر بىر غەرىپچىلىق بولسا يول،
يۈرمەگىل ناچىنىس بىرلە، يولدا يولداش ئۆزگەدۇر.
بېشىمى: يولۇڭ بىر غەرىپچىلىق بولسىمۇ، قابىل ھەمىراھ بىلەن ماڭ، ناچىنىسى خۇمىسىلار بىلەن
ماڭما، يولداش دېگەن ئۆزگىچە.

قولدا مالىڭ بارىدا يارۇ بەرادەر خىشى كۆپ،
ئارى، باش ياستۇققا يەتكەندە قارىنداش ئۆزگەدۇر.
بېشىمى: قولۇڭدا بايلىقنىڭ بار چاغدا ئۇرۇغ - تۇغقان، يار - دوستلىرىنىڭ كۆپ بولىدۇ. شۇنداق،
بېشىڭ ياستۇققا تەگكەن (ئاغرىپ يېتىپ قالغان) چاغدىكى قېرىنداش ئۆزگىچە.

بارچە يىغلار «ئاھ» دەپ، دەردلىغ كىشىدۇر بەلگۈلۈك،
دىل كۆيۈپ كۆزدىن تۆكەلگەن دەردلىغ ياش ئۆزگەدۇر.
بېشىمى: ھەممە ئادەم «ئاھ» دەپ يىغلاپ قويدۇ، ئەمما دەردمەن بەلگىلىك بولىدۇ؛ باغرى
ئۆرتەنگەن ئادەمنىڭ كۆزىدىن تۆكۈلگەن دەردلىك ياش دېگەن ئۆزگىچە.

ئەي ھۇۋەيدا، بەرمە دىل، ھەر بىۋەفانى يار دەپ،
ئىكى ئەلەم باۋەفا يارى قارا قاش ئۆزگەدۇر.
بېشىمى: ئەي ھۇۋەيدا، «يار» دەپ، ۋاپاسىزلىرىغا كۆڭۈل بەرمە؛ ئىككىلا ئالەمدە ۋاپادار بولىدىغان
قارا قاشلىق يار دېگەن باشقىچە.

بىرىنچى كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

ئەقىل ئىتتى، ھۇش كەتتى، كۆڭۈل كۆيدى، چىقتى جان،
شۈكر ئەت، نەۋائىياكى، سەبۇكبەرمەن يەنە
بېشىمى: ئەقىل يىتتى، ھۇش كەتتى، كۆڭۈل كۆيدى، جان چىقتى؛ ئى نەۋائىي، ئەمدى ھەممىدىن
قۇتۇلۇپ يېنىكلەپ قالدىڭ، شۈكۈر قىل.

ئىككىنچى كىچىك سەلىقە

كەچە كەلگۈمدۈر دەبان ئول سەرۋ گۈلرۈ كەلمەدى،
كۈزلەرىمگە كەچە تاڭ ئاتقۇنچە ئۇيقۇ كەلمەدى.

بېشىمى: ئۇ كېلىشكەن گۈل يۈزلۈكۈم «كەچتە كېلىمەن» دەپ كەلمىدى. شۇخا تاڭ ئاتقۇچە كۆرۈمگە ئۇيغۇمۇ كەلمىدى.

لەھزە - لەھزە چىقتىمۇ چەكتىم يولىدا ئىنتىزار،
كەلدى جان ئاغزىمغا - يۇ، ئول شوخ بەدخۇ كەلمەدى.
بېشىمى: پات - پات چىقىپ، ئىنتىزارلىق بىلەن يولغا كۆز تىكتىم، جېنىم ئاغزىمغا كېلىپ
قالدى - يۇ، لېكىن ئۇ بەيخۇي شوخ كەلمىدى.

ئارەبىدەك ئايدىن ئەرەندە گەر ئەتتى ئىھتىيات،
روزگارمىدەك ھەم ئولغاندا قاراڭغۇ كەلمەدى.
بېشىمى: ئۇ ئۆز جامالىدەك يورۇق ئايدىڭدا كېلىشتىن ئىھتىيات قىلدىمكىن دېسەم، مېنىڭ
زامانىمغا ئوخشاش قاراڭغۇلۇق چۈشكەندىمۇ كەلمىدى.

ئول پەرىۋەش ھەجرىدىنكىم يىغلادىم دىۋانەۋار،
كىمىسە بارمۇكىن ئاڭغا كۆرگەندە كۈلكۈ كەلمەدى.
بېشىمى: ئۇ پەرىنىڭ پىراقىدا سارڭلارچە يىغلىدىم، مېنىڭ بۇ ھالىمنى كۆرۈپ، كۈلگىسى
كەلمىگەنلەرمۇ بارمىدۇ؟

كۈزلەرىڭدىن نەچە سۇ كەلگەي دەپ ئۆلتۈرمەڭ مەنى،
كىم بارى قان ئەردى كەلگەن، بۇ كەچە سۇ كەلمەدى.
مەنىسىلا «كۈزلەرىڭدىن نېمانچە ياش كېلىۋېرىدۇ» دەپ مېنى ئۆلتۈرمەڭ، بۇ ئاخشام كۆزۈمدىن
كەلگىنى ياش ئەمەس، ھەممىسى قان.

تالىبى سادىق تاپىلماس، يوقسا كىم قويدى قەدەم،
يولغا كىم ئەۋۋەل قەدەم مەشۇقى ئۇترۇ كەلمەدى.
بېشىمى: سادىق ئاشىق تېپىلمايدىكەن، ئۇنداق بولمىغاندا، ئۇ يارنىڭ يولغا دەسلەپ قەدەم
قويسا، نېمىشقا مەشۇقى قارشى ئېلىشقا كەلمەيدۇ؟

ئەي نەۋائىي، بادە بىرلە خۇررەم ئەت كۆڭلۈڭ ئۆيىن،
نە ئۈچۈنكىم، بادە كەلگەن ئۆيگە قايغۇ كەلمەدى.
بېشىمى: ئەي نەۋائىي، مەي بىلەن كۆڭلۈڭ ئۆيىنى شاد قىل؛ چۈنكى، مەي كەلگەن ئۆيگە قايغۇ
كەلمەيدۇ.

پىشرەۋ

بىرىنچى ئاھاڭ

ئىشقىڭ ئوتىدا كۆيگەلى كەلدىم،
ئايىدەك يۈزۈڭنى كۆرگەلى كەلدىم.
يېشىمى: ئايىدەك يۈزۈڭنى كۆرگىلى، ئىشقى ئوتۇڭدا كۆيگىلى كەلدىم.

سەۋدايى زۇلفۇڭ تۈشتى باشمىغا،
سەندىن دەۋاسىن سورغالى كەلدىم.
يېشىمى: بېشىمغا چېچىڭنىڭ سەۋداسى چۈشتى، سەندىن شىپالىق سوراپ كەلدىم.

بەھرىڭگە كىردىم غەۋۋاسى بولاي دەپ،
بىر دۇرى مەقسۇد ئالغالى كەلدىم.
يېشىمى: غەۋۋاس بولۇپ دېڭىزىڭغا چۈشتۈم، بىر مەقسەت ئۈنچىسىنى سۈزۈپ ئالغىلى كەلدىم.

مەندىن سوراساڭ، ئەي گۈلئۇزارىم،
مەھۋى جامالىڭ بولغالى كەلدىم.
يېشىمى: ئەي گۈل يۈزلۈكۈم، مەندىن سورىساڭ، جامالىڭنىڭ ھەيرانىسى بولاي دەپ كەلدىم.

كۆردۈم جەمالىڭ كەتتىم ئۈزۈمدىن،
مەجنۇنى شەيدا بولغالى كەلدىم.
يېشىمى: جامالىڭنى كۆرۈپ ئۈزۈمدىن كەتتىم، ساخا كۆيگەن شەيدا مەجنۇن بولغىلى كەلدىم.

ساقى قەدەھنى قىلغىل مۇھەييا،
ۋەھدەت مەيدىن ئىچكەلى كەلدىم.
يېشىمى: ساقى، قەدەھنى تەييارلا، بىرلىك (ۋەھدەت) شارابىدىن ئىچكىلى كەلدىم.

رەھمەت ئىشكىن مەشرەبىكە ئاچغىل،
ئىشقىڭ كويىدا ئۆلگەلى كەلدىم.
يېشىمى: مەشرەبىكە رەھمەتلىك بولۇش ئىشكىنى ئېچىپ بەرگىن، ئىشقىڭنىڭ كۈچىسىدا
ئۆلگىلى كەلدىم.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئەيلەدىڭ، يا رەب، مەنى بىدىلىنى جاناندىن جۇدا،
ياخشىراق ئەردى بۇ كىم قىلغاي ئەدىڭ جاندىن جۇدا.

يېشىمى: ئەي تەڭرىم، مەن مىسكىنى جاناندىن جۇدا قىلدىڭ. ئۇنداق قىلغىچە جېنىمدىن جۇدا قىلغىنىڭ مىڭ ياخشى ئىدى.

يارغە بىدىل كۆڭۈل جان لەئلى تانىڭ بولماسا،
نە تەلەب ئۆمر ئەيلەگەي خىزر ئابىھەيۋاندىن جۇدا.
يېشىمى: جان بېغىشلىغۇچى كۆيدۈرگۈچ لېۋىڭ بولمىسا، ساڭا كۆڭلۈم مەپتۇن بولامتى؟ خىزىر
ھاياتلىق سۈيىدىن ئايرىلسا، قانداقمۇ ئۆمۈر تەلەپ قىلالايتتى؟

يارغا بارغاچ نەزەردىن ئۆزە قالماي زەررەئى،
نە ۋۇجۇدى زەررەنىڭ خۇرشىدى تاباندىن جۇدا.
يېشىمى: ئەس يادىم يارىنىڭ يېشىغا كەتكەچكە ئۇنىڭدىن ئۆزەمدە زەررىچە ئەسەر قالمىدى،
قۇياشتىن ئايرىلغان زەررىچە قانداقمۇ مەۋجۇت بولۇپ تۇرالىسۇن؟

قەترە - قەترە بارسا ياش كۆزدىن، نە غەمكىم، ئۆكسۈمەس،
يۈز تۈمەننىڭ دۇرى غەلتان بولسا ئۇمماندىن جۇدا.
يېشىمى: كۆزۈمدىن تامچە - تامچە ياش تۆكۈلسە نېمە غەم؟ ئۇممان دېزىڭىزدىن يۈر
تۈمەننىڭ ئۈنچىنى سۈزۈۋالغان بىلەنمۇ، ئۇنىڭدا يەنە ئۈنچە ئۆكسۈپ قالمايدۇ ئەمەسمۇ؟

دەردسىزلەر ئاھىدا تەئسىر ئەگەر يوق، تاڭ ئەمەس،
نە ئۈچۈنكىم ئۆتمەگەي ئوق بولسا پەيكاندىن جۇدا.
دەردسىزلەرنىڭ چەككەن ئاھلىرى تەسىرسىز بولسا، ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس، چۈنكى ئوق
كاماندىن ئايرىلسا كارغا كەلمەيدۇ - دە.

تۈشمەسە ئىشقىڭ كۆڭۈلگە، دەم بەدەم نەدۇر بۇ ئاھ،
بولماسا ئوت ئاندا، بەس، بۇ دۇد ئولۇر قاندىن جۇدا.
يېشىمى: كۆڭۈلدە ئىشقىڭ بولمىسا، نېمىشقا بۇنداق توختاۋسىز ئاھ ئۈرىمەن؟ ئىچىمدە ئوت
بولمىسا، بۇ تۈتۈن نەدىن چىقىدۇ؟

ئەي ئايازى، جاندا ئەرمەس نۇقتەلەر، كۆيدۈرگەلى،
داغلاردۇركىم، بولۇپتۇر جانغا ھىجراندىن جۇدا.
يېشىمى: ئەي ئايازى، «جان» دېگەن خەتتە تۇرغىنى چېكىتلەر ئەمەس، بەلكى ئۇ جاننى
كۆيدۈرگەندە پەيدە بولغان ھىجران داغلىرىدۇر.

پىشرەۋ چۈشۈرگىسى

ساقىي قەدەھنى قىلغىل مۇھەييا،

ۋەھدەت مەيدىدىن ئىچكىلى كەلدىم.

يېشىمى: ساقىي، قەدەھنى تەييارلا، ۋەھدەت شارابىدىن ئىچكىلى كەلدىم.

رەھمەت ئىشكىن مەشرەپكە ئاچغىل،

ئىشقىڭ كويىدا ئۆلگەلى كەلدىم.

يېشىمى: مەشرەپكە رەھمەتلىك بولۇش ئىشكىنى ئېچىپ بەرگەن، ئىشقىڭنىڭ كۆچىسىدا ئۆلگەلى كەلدىم.

تەئكىد

بىرىنچى ئاھاڭ

ئەي سەبا، يەتكۈر پەياممىنى مەنىڭ دىلدارغا.

كەلتۈر ئاندىن بىر مۇھەببەتنامەنى مەن زارغا.

يېشىمى: ئەي تاڭ شامىلى، مېنىڭ خەۋىرىمنى دىلدارىمغا يەتكۈز، ئۇنىڭدىن مەن بىچارىغا بىر مۇھەببەتنامە كەلتۈر.

ۋاھ، كەبۇتەر كۈل بولۇر مەكتۈبىدىن ئۇچقۇن تۇشۇپ،

ئوت ياقىپمەن سىينەنى پۇر سوزدىن گۇفتارغا.

يېشىمى: تېز تۇتاشقۇچى يۈرەك ئوتۇمنى يېقىپ نامە ئەۋەتتىم، ۋاھ، بۇ مەكتۈپتىن ئۇچقۇن چۈشۈپ، ئۇنى ئېلىپ ماڭغان كەپتەرمۇ كۆيۈپ كۈل بولىدىغان بولدى.

ھەر گۈلىدۇر بىر تەبەق شۇئە، جانىم ئۆرتەر ئۇچۇن،

سەنسىرىن كىرسەم تەماشايى ئۇچۇن گۈلزارغا.

يېشىمى: تاماشا قىلىش ئۇچۇن، سەنسىز گۈلزارلىققا كىرسەم، ئۇ يەردىكى ھەر بىر گۈل جېنىمنى كۆيدۈرۈش ئۇچۇن يېقىلغان بىر تاۋاق ئوت بولۇپ كۆرۈنىدۇ.

تۈشمەسە مەن ناتەۋانغا كۈزلەرى ئەرمەس ئەجەب،

باردۇر پەرۋاسى قاچان بىمارنىڭ بىمارغا.

يېشىمى: ئۇ يارنىڭ مەن بىچارىغا كۆزى چۈشمەسە، ئەجەب ئەمەسكى، قاچان كېسەل كىشى كېسەل كېشىگە پەرۋا قىلغان؟

تايمادى مەشھۇرىي گۇفتارىم مەرجان قەدرىنى،

ھەر نەچچە تىزدىم جەۋاھىر رىشتەنى ئەشئارغا.

يېشىمى: ئەي مەشھۇرىي، شېئىر رىشتىسىغا شۇنچە گۆھەرلەرنى تىزساممۇ، سۆزلىرىم مارجانچىلىك قەدىر - قىممەتكە ئېرىشىمدى.

ئىككىنچى ئاھاڭ

خەزان ئەتتىم زىمىستانى غەمگىدە گۈلئۇزارىمنى،
كەلىپ دىلبەر تەماشى قىل خەزان بولغان بەھارىمنى.
بېشىمى: غېمىڭنىڭ زىمىستاندا گۈزەل يارىمنى غازاڭ قىلدىم؛ سەن كېلىپ، غازاڭ بولغان
باھارىمنى تاماشا قىل.

قۇردى باغى تەبىئىم، غۇنچە قالدى گۈل ئاچىلماسدىن،
كەرەم ئايىن بەرىپ سەبىزئەيلە باغۇلالە زارىمنى.
بېشىمى: تەبىئەت بېغىم قۇرۇپ كەتتى، غۇنچە ئېچىلالماي ئۆز پېتىچە قالدى؛ مەرھەممەت
قىلىپ، باغ ۋە گۈلزارىمنى كۆكەرتىپ بەرگىن.

نەگۈندۈر لەززەتتىن تاتتىم، نە تۈنلەردە تاپىپ ئارام،
كەچۈردۈم ھەجر ئوتىدا كۆيدۈرۈپ لەيلۈ نەھارىمنى.
بېشىمى: كۈندۈزلىرى لەززەت يوق، كېچىلىرى ئارام يوق، شۇنداق قىلىپ، ھىجران ئوتىدا
كۈنلىرىمنى كۆيدۈرۈپ كۈل قىلىۋەتتىم.

ياقامنى چاك ئەتىپ يىغلاپ بارىپ كويىدا داد ئەتتىم،
ئوشۇل بىرەھم ئىشتىمەيدۇر مەنى فەريادۇ زارىمنى.
بېشىمى: كوچىسىغا بېرىپ، ياقامنى يىرتىپ تۇرۇپ يىغلاپ، دادلىدىم، بىراق، ئۇرەھىمىسىز
مېنىڭ پەريادىمغا قۇلاق سالمىدى.

چىقارغە جان يەقىن بولدى، ئۆلەي دەرمەن كۆرۈپ دىدار،
ئايا بادى سەبا، بارىپ ئايغىل بىرەھم يارىمنى.
بېشىمى: جان چىقاي دەپ قالدى، يارىنىڭ دىدارىنى بىر كۆرۈپ ئۆلەي دەيمەن؛ ئى تاڭ شامىلى،
رەھىمىسىز يارىمغا بۇ ھالىمنى يەتكۈزگىن.

مەن ئۆلسەم، ئەي بەرادەرلەر، ئانى يولىدا كۆمگەيسىز،
كى ھەر يانە ئۆتەر بولسە باسىپ ئۆتكەي مەزارىمنى.
بېشىمى: ئى دوستلار، ئۆلۈپ كەتسەم، ئۇنىڭ ئۆتەر يولىغا دەپنە قىلىڭلاركى، ئۇ قايىسى بىر
تەرەپكە بارسا، مازىرىمنى بېسىپ ئۆتكەي.

ھۈۋەيدا ئايتادۇر يىغلاپ: ئۆلۈم ھەقدۇر، ئۆلەر بارچە،
كۆڭۈلدە قالماغاي ئەرمان كۆرۈپ ئۆلسەم نىگارمىنى.

يېشىمى: ھۇۋەيدا يىغلاپ تۇرۇپ ئېيتىدۇكى، ئۆلۈم راست، ھەممە ئادەم ئۆلىدۇ؛ نىگارمىنى كۆرۈپ ئۆلۈپ كەتسەم، ئامانم قالمايتتى.

داستان

بىرىنچى داستان

ھەر كىشىنىڭ دەردى بولسا، يىغلاشۇن يار ئالدىدا،

قالماسۇن ئەرمان يۈرەككە ئەتسۇن ئىزھار ئالدىدا.

يېشىمى: ھەر كىشىنىڭ دەردى بولسا، يارى ئالدىدا يىغلاپ، يۈرەكتىكى ئارمانلىرىنى قالدۇرماي ئىزھار قىلسۇن.

ئەندەلبى بىنەۋادەك نالەيۇ ئەفغان بىلە،

دائىما يىغلاپ تۇرارمەن ئەينى گۈلزار ئالدىدا.

يېشىمى: گۈيا گۈلزارلىقتىكى بىچارە بۆلبۈلدەك يىغلاپ، دائىم نالە - پىغان قىلىمەن.

مەنسۇرى ھەللاجدەك ئىچىپ شەرابى ئەنتەھۇر،

چەرخ ئۇرۇپ يىغلاپ تۇرارمەن ئوشبۇ دەم دار ئالدىدا.

يېشىمى: مۇشۇ دەمدە، مەنمۇ مەنسۇر ھەللاجىدەك شەرابى ئەنتەھۇرنى ئىچىپ، دار ئالدىدا چۆگىلەپ يىغلاۋاتىمەن.

ھەر كىشى بىر قەترە ئى نۇش ئەيلەسە ئول بادەدىن،

ئول قىيامەتدە قىلۇر ئەرزىنى جەببار ئالدىدا.

يېشىمى: كىمكى ئاشۇ شارابدىن بىر تامچە ئوتلاپ ئالسا، ئۇ قىيامەت كۈنى ئاللاھ ئالدىدا ئۆز ئەھۋالىنى بايان قىلىدۇ.

تەلبە مەشرەپ، قىلماغل زاھىدغا سىرىغىنى ئەيان،

ئايىتىپ، ئايىتىپ يىغلاغل سەن ئاشىقى زار ئالدىدا.

يېشىمى: ئەي تەلۋە مەشرەپ، سەن سىرىغىنى زاھىتقا ئاشكارىلىما، ئۇنى ھەسرەتلىك ئاشىقنىڭ ئالدىدا ئېيتىپ يىغلىغىن.

ئىككىنچى داستان

مۇندىن كەتەر بولساڭ باغداد شەھرىگە،

غەرب، سەنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

ئاللاھ سالىدى جۇدالىقنىڭ دەردىگە،

غەرب، سەنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

يېشىمى: غەرب، بۇ يەردىن باغداد شەھرىگە كېتەر بولساڭ، سېنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم؛
ئاللاھ سېنى جۇدالىقنىڭ دەردىگە سالىدى، غەرب، مەن سېنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

مەن كەتەر مەن مۇندىن باغداد شەھرىگە،

كۆپ يىغلاما، سەنەمجان، كەتسەم كەلۈرمەن.

ئىلاجىم يوق ئابباسخاننىڭ زۇلمىگە،

كۆپ يىغلاما سەنەمجان، كەتسەم كەلۈرمەن.

يېشىمى: مەن بۇ يەردىن باغداد شەھرىگە كېتىمەن، كۆپ يىغلاما، سەنەمجان، كەتسەم، يەنە
قايتىپ كېلىمەن؛ ئابباسخاننىڭ زۇلمىنى يېڭىشكە ئىلاج قىلالمىدىم، كۆپ يىغلاما سەنەمجان،
كەتسەم، يەنە قايتىپ كېلىمەن.

نەچە گۈن تارتۇرمەن سەنىڭ جەبرىڭنى،

سەبرى قىلا ئالمادىم داغى ھەجرىڭنى،

رازى ئەردىم تەڭرىم ئالسا خانىمنى،

غەرب، سەنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

يېشىمى: سېنىڭ جۇدالىق دەردىڭنى قانچە ۋاقىت تارتارمەن؟ ھىجران كەلتۈرگەن دېغىڭغا ھېچ
سەۋرى قىلالمىدىم؛ شۇ تاپتا، ئاللاھىم جېنىمنى ئالسا، رازى ئىدىم، غەرب، سېنى بىر ئاللاھقا
تاپشۇردۇم.

مەنى كەتتى دەپ يىغلاپ ئولتۇرما،

قىزىلگۈلدەك رەنگى رويۇڭ سولدۇرما.

دوستلار بىلسۇن، دۈشمەنلەرگە بىلدۈرمە،

كۆپ يىغلاما، سەنەمجان، كەتسەم كەلۈرمەن.

يېشىمى: مېنى «كەتتى» دەپ يىغلاپ ئولتۇرما؛ قىزىلگۈلدەك چىرايىڭنى سولدۇرما؛ دوستلار
بىلسۇن، دۈشمەنلەرگە بىلدۈرمە؛ كۆپ يىغلىما، سەنەمجان، كەتسەم، يەنە قايتىپ كېلىمەن.

كەلۈرمەن دەپ ئەقلى ھۇشۇم ئالۇرسەن،

كەتەر مەن دەپ جانغا ئوت سالۇرسەن،

ھالا بۇندىن كەتسەڭ قاچان كەلۈرسەن؟

غەرب، سەنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

يېشىمى: «كېلىمەن» دەيسەن، ئەقىل - ھۇشۇمنى ئالسىسەن، «كېتىمەن» دەيسەن، جېنىمغا ئوت
سالسىسەن؛ ھالا بۈگۈن كەتسەڭ، قاچان قايتىپ كېلەرسەن؟ غەرب، سېنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

كۆڭلۈم ئەمدى بولدى مەنىڭ يۈز پارە،

سەنسىز تىرىكلىكىم يوقتۇر دۇنيادا،

ئۆلمەسەم كەلۈرمەن يەنە ئۈچ ئايدا،

كۆپ يىغلاما، سەنەمجان، كەتسەم كەلۈرمەن.

بېشىمى: ئەمدى مېنىڭ يۈرىكىم يۈز پارچە بولۇپ كەتتى، سەنسىز بۇ دۇنيادا ياشىمايمەن؛
ئۆلمەسەم، يەنە ئۈچ ئايدا قايتىپ كېلەرمەن؛ كۆپ يىغلىما، سەنەمجان، كەتسەم، يەنە قايتىپ
كېلىمەن.

سەنەم دەرىلەر: سەنىڭ بىرلە ئەھدەم بار،

ئۈچ ئايغاچە كەلسەڭ ئاڭغا سەبەرم بار،

كەلەلمەسەڭ يول ئۈستىدە قەبەرم بار،

غەرب، سەنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

بېشىمى: سەنەم ئېيتىدۇ: ساڭا ۋەدە بېرىمەنكى، ئۈچ ئايغىچە قايتىپ كېلەلسەڭ، ئاڭغىچە
سەۋرەم بار. كېلەلمەسەڭ، يول ئۈستىدە قەبەرم بار. غەرب، سەنى بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

غەرب ئايتۇر: تەقدىر شۇنداغ بولماسا،

ئەجەل يەتپ شۇم پەيمانەم بولماسا،

جانىم چىقىپ، تەنىم چۆلدە قالماسا،

كۆپ يىغلاما، سەنەمجان، كەتسەم كەلۈرمەن.

بېشىمى: غەرب ئېيتىدۇ: قىسمەت بولۇپ، ئەجەل يېتىپ شۇم پەيمانەم تولمىغان بولسا، جېنىم
چىقىپ، تېنىم چۆلدە قالمىسىلا، مەن قايتىپ كېلىمەن، سەنەمجان، كۆپ يىغلىمىغىن!

ئۈچىنچى داستان

يۇرت قەدرىنى شاھلار بىلمەس،

يۇرتىدىن يۇرتقا ئاشماغۇنچە.

ياخشى يارنىڭ قەدرىن بىلمەس،

بىر يامانغا تۈشمەگۈنچە.

بېشىمى: يۇرتلارنى كېزىپ باقمىغىچە پادىشاھلار ئەل - يۇرتنىڭ قەدرىگە يەتمەيدۇ؛ ئىنسان بىر
ياماننىڭ قولىغا چۈشمىگىچە ياخشى يارنىڭ قەدرىگە يەتمەيدۇ.

قول ئۇزارتسام يارغا يەتمەس،

يارسىز مەنىڭ ئىشىم بۈتمەس،

كىشى مەردنىڭ قەدرىن بىلمەس،

بىر نامەردكە تۈشمەگۈنچە.

بېشىمى: يا قولۇمنى ئۇزارتسام، يارغا يەتمەيدۇ، يا يارسىز مېنىڭ ئىشىم بۈتمەيدۇ؛ ئىنسان بىر
نامەرتنىڭ قولىغا چۈشمىگىچە مەرتنىڭ قەدرىگە يەتمەيدۇ.

سندۇرما مۇئەسسەسە،
ئوقۇرلار بەش ۋەقت نەمازىن،
شاھلار بىلمەس يۇرت زىراسىن،
ھاتەم بولۇپ تۈشمە گۈنچە.

يېشىمى: مۆمىنلەرگە زۇلۇم قىلما، ئۇلار بەش ۋاخ ناماز ئوقۇيدۇ؛ پادىشاھلار ھاتەم بولۇپ يازالمىغىچە ئەل - يۇرتنى رازى قىلىپ بولالمىدۇ.

خۇدا كىمگە بىر دەرد بەرۈر،
ئول دەردىگە دەرمان بەرۈر،
بەندە خۇدا دەپ يىغلاماس،
بىر دەرد - ئەلەم كەلمە گۈنچە.

يېشىمى: ئاللاھ كىمگە بىر دەرد بەرسە، ئۇ دەردكە بىر شىپالىق بېرىدۇ؛ بەندە يېشىغا بىر دەرد - ئەلەم كەلمىگىچە «ئاللاھ» دەپ يىغلىمايدۇ.

شاھى ئابباس دەر: مەن بىلمەدەم،
غەرب ھالىن ھەم سورمادەم،
ئىشقى ئوتىنى مەن بىلمەدەم،
ئۆز باشىمغا كەلمە گۈنچە.

يېشىمى: ئابباس شاھ دەيدۇ: ئۆز بېشىمغا كەلمىگىچە ئىشقى - مۇھەببەت ئوتىنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەپتىمەن، شۇڭا غەربىنىڭ ھالىنىمۇ سورىيالماپتىمەن.

تۆتىنچى داستان

ئەي يارانلار، دىيار بەكرى شەھرىدە،
ئەقلىم ئالدى قارا كۆزلۈك بىر پەرى.
سەلام قىلدى ئىككى قولى كۆكسىدە،
ئەقلىم ئالدى قارا كۆزلۈك بىر پەرى.

يېشىمى: ئەي دوستلار، دىيار بەكرى شەھرى (تۈركىيەنىڭ شەرقىي جەنۇبىي رايونىدىكى بىر شەھەر)دە، قارا كۆزلۈك بىر پەرى سۈپەت قىز ئىككى قولىنى كۆكسىگە قويۇپ تۇرۇپ، بىر سالام قىلدى - دە، ئەقىل - ھۇشۇمنى ئوۋلىۋالدى.

چەشمەنىڭ لەبىدە كۆردۈم مەن ئانى،
تىللا تارغاقدا تارار ساچىنى،
كىمگە ئايتاي، كىمگە يىغلاي دەردىنى،
قانم تۆكتى قارا كۆزلۈك بىر پەرى.

بېشىمى: مەن ئۇنى بۇلاقنىڭ لېۋىدە، ئالتۇن تاغاق بىلەن چېچىنى تاراۋاتقان ھالدا كۆردۈم. ئۇ بەجايىكى چېنىمنى ئالدى، قېنىمنى تۆكتى، ئەمدى كىمگە يىغلاپ ئېيتاي بۇ دەردىمنى؟

ھۇرلار ئانچە بولماس جەننەت ئىچىدە،
كۆرگەن كىشى قالدۇر ھەسرەت ئىچىدە.
تەئزىم قىلدى دىدار فۇرسەت ئىچىدە،
ئەقلىم ئالدى قارا كۆزلۈك بىر پەرى.

بېشىمى: جەننەتتىكى ھۆرلەرمۇ ئۇنچىلىك چىرايلىق بولماس، كۆرگەن ئادەم ھەسرەتتە قالىدۇ؛
شۇ كۆرۈشكىنىمىزدە، ئۇ قارا كۆزلۈك پەرى ماڭا تازىم قىلدى - دە، گويا ئەقىل - ھۇشۇمنى ئالدى.

شاھ ئابباسخان دەر: بۇ جانى نەيلەيىن،
ئۆلگۈنچە شول يارنى كۆرۈپ ئۆلەيىن،
ئاشقىلىقنىڭ يولىنى ئەمدى بىلەيىن،
ھەيران قىلدى جادۇ كۆزلۈك بىر پەرى

بېشىمى: شاھ ئابباسخان ئېيتىدۇ: بۇ جانى ئەمدى قانداق قىلاي، ئۆلۈپ كەتكىچە شۇ يارنى بىر
كۆرۈپ ئۆلەي، ئاشقىلىقنىڭ يولىنى ئەمدى بىلىۋاتىمەنكى، ئۇ جادۇ كۆزلۈك پەرى مېنى ھەيران
قىلدى.

بەشىنچى داستان

زۇلمۇڭ بىلەن قەبا فالەك،
كۆزدە ياشىم قان ئەيلەدى.
يۇسۇق كەبى زىلەيخادەك،
مەسكەنن زىندان ئەيلەدى.

بېشىمى: قوپال پەلەك خۇددى سۇيۇق - زىلەيخالارنىڭ ئۆي - ماكانىنى زىندان قىلغاندەك زۇلۇم
قىلىپ، مېنى قانلىق يىغلاتتى.

ھەركىم ئەگەر سۆيسە ئۇنى،
سۆيەر كۆرۈپ ئاخىر ئۇنى،
ئىسمائىلدەك بىر گۈن مەنى،
بىر يولى قۇربان ئەيلەدى.

بېشىمى: كىمكى ئۇنى سۆيسە، ئۇمۇ ئاقسەت ئۇنى سۆيىدۇ؛ خۇددى ھەزرەتى ئادەم ئىسمائىلنى
قۇربانلىق قىلغاندەك، ئۇمۇ مېنى بىر يوللا قۇربانلىق قىلىۋەتتى.

قەنى ئول ھەزرەتى ئادەم،
قەنى ئول سەرۋەرى ئالەم،

رەسۇلغا بولغان ئول ماتەم،
ئۇلارنى گىريان ئەيلەدى.

يېشىمى: قېنى، ئۇ ھەزرەتى ئادەم، قېنى، ئۇ ئالەمنىڭ سەردارى؟ رەسۇلۇللاھقا تۇتۇلغان ماتەم
ئۇلارنى راسا يىغلالتتى.

ھەركىم ئاڭا كۆڭۈل باغلار،
كەچە - گۈندۈز كۆيۈپ يىغلار،
بۇلبۇل بوستاننى داغلاپ،
گۈللارنى خەزان ئەيلەدى.

يېشىمى: كىمكى ئۇنىڭغا كۆڭۈل باغلىسا، خۇددى شەيدا بۇلبۇل بوستاننى داغلاپ گۈللەرنى
جازان قىلغاندەك، ئۇنىڭ ئوتىدا كۆيۈپ، كېچە - كۈندۈز يىغلايدۇ.

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

ئەي پەرى يۈزلۈك بەگىم، جانلار فىدا بولسۇن ساڭا،
دۇنيادا ھۇسن ئاتى بار ئەركەن، بەقا بولسۇن ساڭا.

يېشىمى: ئەي پەرى يۈزلۈك گۈزىلىم، ساڭا جانلار پىدا بولسۇن؛ دۇنيادا «گۈزەللىك» دېگەن سۆزلا
بولدىكەن، ئۇ ساڭا مەڭگۈ خاس بولسۇن.

ھەددى مەخلۇقاتىدىن نارى ئول ھۇسنۇ جەمال،
ئولكى يوقتۇر رەھىم ئەرۇر، بۇ ھەم ئەتا بولسۇن ساڭا.

يېشىمى: سېنىڭدە رەھىم - شەپقەت بولمىسىمۇ، لېكىن پۈتكۈل مەخلۇقاتلار ئېرىشەلىشى
مۇمكىن بولمىغان ھۇسن - جامال باركى، تەڭرى بۇنىمۇ ساڭا بەخشەندە قىپتۇ.

ئەيمەنىپ ھاسىد تىلىندىن، دەست بەرمەس چۈن سەلام،
كۆز ئۇچى بىرلە يىراقتىن بەرھەبا بولسۇن ساڭا.

يېشىمى: ھەسەتخورنىڭ تىلىدىن ئەيمىنىپ، سالاملاشقىلىمۇ بولمايدۇ، شۇڭا كۆز ئۇچى بىلەن
يىراقتىن ساڭ «مەرھابا» دەيمەن.

چۈن ۋەفاسىزلەرگە بەرمىشلەر ئەزەلدە كۆرگىنى،
بۇ كەمالى ھۇسن ئىلە قاندىن ۋەفا بولسۇن ساڭا.

يېشىمى: تەڭرى ئەزەلدە كۆرگەملىكىنى ۋاپاسىزلارغا بەرگەنكەن، ھالبۇكى بۇنىچىۋالا تولغان
گۈزەللىك بىلەن سەندە قانداقمۇ ۋاپا بولسۇن؟

بىر قىيا باقساڭ زەكاتى ھۇسن ئۈچۈن، ئەي كۆركە باي،
لۇتقىنى مەسكەندىن ئۆلگۈنچە دۇئا بولسۇن ساڭا.
يېشىمى: ئەي گۈزەللىككە باي نازىنىن، ھۆسن جامالىڭنىڭ زاكىتى ئۈچۈن بولسىمۇ بىر قېتىم
قىيا باقساڭ، بۇ بىچارە لۇتقىنى ساڭا ئۆلگۈنچە دۇئا قىلاتتى.

كەل، ئەي دىلبەر، بەيات ئەيلەي ساڭا بىر - بىر جۇدالىغىنى،
كى شايدە رەھم ئەتىپ، سالىساڭ ئۆزۈڭگە ئاشنالىغىنى.
يېشىمى: ئى دىلبەر، كەلگىن، ساڭا جۇدالىقنىڭ نېمىلىكىنى بىر بايان قىلىپ بېرەي؛ رەھمىڭ
كېلىپ، مېنى ئۆزۈڭگە ئاشنا قىلساڭ ئەجەب ئەمەس.

تەمامى خانۇمانىدىن كەچىبان بىر سەنى دەرمەن،
ئۆزۈڭدىن ئۆزگە بىلمەيدۇر، ئۆزۈڭ بىلگىل جۇدالىغىنى.
يېشىمى: پۈتكۈل مال - مۈلكۈمدىن كېچىپ بىر سېنى دەپلا يۈرمىەن؛ بۇ خىل جۇدالىقنىڭ
نېمىلىكىنى سەن ئۆزۈڭلا بىلىپ قويساڭ بولىدۇ.

كى سەندىن ئۆزگەنى دەمەم، قەسەم بىللاھ، جانىمغا،
جەفالار ئەيلەمە، ئەي ماھ، ماڭا بەرگىل سەفالىغىنى.
يېشىمى: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، مەن سەندىن باشقىنى دېمەيمەن؛ ئەي ئاي، ماڭا پاكلىق
كۆرسەتكى، جېنىمغا جاپا سالما.

سۇلەيمان تەختىگە جەمشىدىنىڭ جامىغا بەرمەسمەن،
قولۇمدا كاسەئى چۈبىن ساڭا قىلسام گەدالىغىنى.
يېشىمى: سېنى سۇلايماننىڭ تەختىگىمۇ، جەمشىدىنىڭ قەدەبىگىمۇ تېگىشمەيمەن؛ قولۇمدا
ياغاچ ئاياق (قاچا)، سېنىڭلا گادىيىڭ بولسام دەيمەن.

ئايا ئەي رەھمىسىز زالىم، جەفاجۇ كۆزلەرى جەللاد،
نىكارا، مەشرەبىڭگە قىلماغايىسەن بىۋەفالىغىنى.
يېشىمى: ئەي رەھمىسىز زالىم، جاپا سالغۇچى، كۆزلىرى جاللات يار، مەشرەبىڭگە ۋاپاسزلىق
قىلمىغايىسەن.

ئىككىنچى مەشرەپ

تا كىيدى قىزىل، ئۆزىنى زىيا قىلايىن دەپ،
ئوت ياقىتى جەھان مۈلكىدە غەۋغا قىلايىن دەپ.
يېشىمى: ئۆزىنى زىيا قىلىمەن دەپ قىزىل كىيىنگەندى، نەتىجىدە، جاھان مەملىكىتىگە
غەۋغا ئوتىنى ياققان بولدى.

مەششاتە بىلە جىلۋەدە كۆرسەتتى قەددىنى،
مەندەك نەچە دىۋانەنى شەيدا قىلاين دەپ.
بېشىمى: مەندەك نەچچە مەجنۇنى شەيدا قىلاي دەپ، پەرداز قىلىپ، جىلۋە بىلەن بويىنى
كۆرسەتتى.

زىبا سەنەمم گۈل يۈزىدىن پەردەنى ئاچتى،
ئەلەم ھەمە كۆز سالىدى تەماشى قىلاين دەپ.
بېشىمى: ئۇ گۈزەل سەنمىم گۈل يۈزىدىن پەردىنى ئاچتى، پۈتكۈل ئەلەم ئۇنى تاماشا قىلىش
ئۈچۈن كۆز تىكتى.

زۇلفىنى تاراپ، قاش ئۇچۇرۇپ، جىلۋەلەر ئەتتى،
ئاشۇ بى بەلا فىتنەنى بەرپا قىلاين دەپ.
بېشىمى: بالا - قازا ۋە پىتنە - پاسات ئوتلىرىنى ياندۇرۇش ئۈچۈن، چاچلىرىنى تاراپ، قاشلىرىنى
ئېتىپ، جىلۋەلەر قىلدى.

تا ئەيلەدىم ئالدىغا بارپ ئەرزى نىيازىم،
چىن سالىدى جەبىنىغە تەمەننا قىلاين دەپ.
بېشىمى: مەن ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ ھاجەتمەنلىكىمنى ئىزھار قىلغانىدىم، ئۇ ئۆزىگە تەمەننا
قويۇپ، قوشۇمىسىنى تۈردى.

مەستانە سەمەند سەكرەتە كەلدى شاھى خۇنزىر،
شەمشىرى جەفانى يەنە بۇررا قىلاين دەپ.
بېشىمى: ئۇ قان ئىچكۈچىلەرنى شاھى جاپا شەمشىرىنى ئۆتكۈرلەشتۈرۈش ئۈچۈن، مەستلەرچە
ئات چاپتۇرۇپ كەلدى.

كۆپ يىلكى بۇ قۇل خىزمەتنى قىلمادى بەرجا،
كەلدىكى غەرەب بىرلە چۇ سەزا قىلاين دەپ.
بېشىمى: كۆپ يىلدىن بېرى بۇ قۇل ئۇنىڭ خىزمىتىنى بەجا كەلتۈرەلمىگەنىدى، شۇڭا «سازايى
قىلاي» دەپ، غەزەپ بىلەن يېتىپ كەلدى.

باشىمنى كەسىپ ئالغىلۇ خۇشھال بولۇپ كەت،
قانمىنى تۈكۈپ لالەئى سەھرا قىلاين دەپ.
بېشىمى: بېشىمنى كېسىۋالغىن - دە، قېنىمنى تۈكۈپ سەھرادىكى لالەگە ئوخشىتىپ
قويغانلىقىڭدىن خۇشال بولۇپ كەت.

خەنجەر قولىدا مەشرەبىن ئۆلتۈرگەلى كەلدى،

غەۋغايى قىيامەتنى ھۇۋەيدا قىلاين دەپ.

يېشىمى: ئۇ «قىيامەت غەۋغاسىنى پەيدا قىلاي» دەپ، خەنجەرنى كۆتۈرگەن ھالدا، مەشرەبىنى ئۆلتۈرۈۋەتكىلى كەلدى.

1- راک مۇقامى تېكىستلىرى چوڭ نەغمە 236 مىسرا، بەش داستان 94 مىسرا ۋە ئىككى مەشرەب 38 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 368 مىسرا شېئىردىن تەركىب تاپقاندۇر.

2- چەبایات مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

ۋىسالى ھەجرىدىن نالان كۆرەرمەن جانى زارىمنى،
ماڭا، يا رەب، نەسب ئەتسەڭ نە بولغاي گۈلۈزارىمنى.
بېشىمى: ھەسرەتلىك جېنىم ۋىسال پىراقىدا نالە - پىغان چېكىۋاتىدۇ. ئەي پەرۋەردىگار، گۈل
يۈزلۈكۈمنى ماڭا نېسىپ قىلساڭ بولماسمىدى؟

نەچە بىرەھىم ئىلىكىگە بولۇپمەن مۇبتەلا ئاخىر،
ساۋۇرمىشلار ھەۋاغا ھەر گۈنى غەمكىن غۇبارىمنى.
بېشىمى: قانداق بولۇپ بىر رەھىمسىزنىڭ قولىغا مۇپتىلا بولۇپ قالدىمكىن، ئۇ ھەر كۈنى
غەمكىن غۇبارىمنى كۆككە سوريۋاتىدۇ.

تاپىپ ئىشقىم كەمال ئانداغىكى روھى ۋامىقۇ فەرھاد،
كەلىپ پەرۋانە ياغلىغ ئۆيۈرۈلۈر شەمى مەزارىمنى.
بېشىمى: ئىشقىم شۇنداق كامالەتكە يەتتىكى، ۋامىق بىلەن فەرھادنىڭ روھى كېلىپ،
مازىرىمنىڭ شامىنى پەرۋانىدەك ئايلىنىدۇ.

كۆرۈپ ئەھلى تەماشاش نەۋ باھارى لالەزارى دەر،
باغىر قانن شەفەقگۈن ئەيلەگەن كاھى ئۇزارىمنى.
بېشىمى: يۈرەك قېنىمنىڭ ساماندىك چىرايىمنى شەپەق رەڭگىگە كىرگۈزگەنلىكىنى كۆرگەن
تاماشىچىلار بۇ باھارنىڭ لالەزارىمىكىن دەپ قالىدۇ.

دەگىل بۇ ئۇمرى ئالەمدىن ۋەفانى كۆرمەدىم ھەر گىز.
بۇ دەھر ئىچرە نەفەس ئالغۇنچە بىلمەسمەن تۇرارىمنى.
بېشىمى: بۇ دۇنيادا نەپەس ئالغۇچىلىك تۇرالشىمنى بىلمەيمەن، چۈنكى بۇ ئالەمدىكى
ئۆمرۈمدىن ھەرگىز ۋاپا كۆرمىدىم.

ئەگەر گۈل پەردەدە بولسا، نەچۈك ئارام ئالۇر بۇلبۇل،
يۈز ئاچقىل، بىقەرار ئەتكىل، بۇ جانى بىقەرارىمنى.

بېشىمى: يۈزۈڭنى ئاچ، بۇ تاقەيسىز جېنىمنى تېخىمۇ تەلپۈندۈر، ئەگەر گۈل ئۆزىنى نىقابلىسا،
بۇلبۇل قانداق ئارام تاپالايدۇ؟

نەچەكىم خەستە جاندىرمەن مەيى لەئلىڭگە، ئەي ساقىي،
تەبەسسۇم جامىنى پۇر ئەيلەگىل، دەفئەت خۇمارىمنى.

بېشىمى: ئەي ساقىي، لېۋىڭنىڭ شارابى ئۈچۈن، جېنىم كۆپ دەرد چەكتى؛ تەبەسسۇم جامىنى
تولدۇرۇپ، مېنى خۇماردىن چىقارغىن.

جەمالىڭدىن نەچە مەھرۇم ئولۇپ مەھزۇن يۈرۈي، جانا،
ۋىسالىڭ بىرلە مەنۇن قىل دىلى ئۈمىدۋارىمنى.
بېشىمى: ئەي جان، جامالىڭدىن مەھرۇم بولۇپ قاچانغىچە غەمكىن يۈرۈيمەن؟ ۋىسالىڭ بىلەن
ئۈمىدۋار دىلىمنى مەنۇن قىلغىن.

بولۇرمەن شاد كۆكسۇم داغىنى قايغۇ قاناتقاندىن،
كۆرۈپ خۇرسەند ئولۇپ بىرەھم ئاچىلغان لالە زارىمنى.
بېشىمى: كۆكسۇمدىكى جاراھەتنى قايغۇنىڭ قاناتقانلىقىدىن خۇشالمەن. چۈنكى ئۇ رەھىمسىز
يار بۇ ئېچىلغان لالە زارىمنى كۆرسە خۇشال بولۇپ قالار.

ئەگەر ئەنقا ئالۇر بولسا نىشان، مەندىن نىشان تاپماس،
فەنا دەشتىدە نا پەيدا كۆرەرمەن مەرغزارىمنى.
بېشىمى: ئۆمۈر مايسىزارىمنىڭ يوقلۇق چۆلىدە تۈگەشكەنلىكىنى كۆردۈم. شۇنچا ئەنقا قۇشى
ئىزدىگەن تەقدىردىمۇ مەندىن نىشان تاپالمايدۇ.

لىقا مۇمكىن ئەمەس تەجرىد ھاسىل قىلمايىن، ئەرشىي،
خەزان بەرگى كەبى بەرباد ئەيلەي ھەرنە بارىمنى.
بېشىمى: ئەي ئەرشىي، ئۆزۈڭدىن كەچمەي تۇرۇپ، ۋىسالغا يېتىش مۇمكىن ئەمەس. شۇنىڭ
ئۈچۈن، خازان بولغان يوپۇرماققا ئوخشاش بارلىقىمنى بەرباد قىلاي.

تەئەزە

ئارەزىن ياپقۇچ كۆزۈمدىن ساچىلۇر ھەر لەھزە ياش،
ئۆلەكىم پەيدا بولۇر يۈلدۈز، نىھان بولغاچ قۇياش.
بېشىمى: ئۇ يۈزىنى ياپسىلا، كۆزۈمدىن بېھىساب ياشلار تۆكۈلىدۇكى، خۇددى قۇياش پېتىپ
كەتسىلا، ئاسماننى يۇلتۇزلار قاپلىغاندەك.

قۇتى بىر بادامۇ دەيرىم گۈشەئى مېھراب ئەدى،
غارەتى دىن ئەتتى ناگاھ بىر بەلالىق كۆزۈ قاش.
يېشىمى: بالاخور كۆز بىلەن قاش توساتتىن دىنىمنى بۇلاپ كەتكەچكە، بىر تال بادام ئوزۇم،
مەيخاننىڭ بىر بۇلۇڭى مېھراب بولۇپ قالدى.

بۇ دەما - دەم ئاھىم ئىشقا ئەيلەر ئول ئاي ئىشقىنى،
سۈپىنىڭ پات - پات دەمى ئانداكى ئەيلەر مېھراب فاش.
يېشىمى: خۇددى تاڭ سەھەرنىڭ سەلكىن شامىلى قۇياشنىڭ چىقىشىدىن بەشارەت بەرگەندەك،
تىنىمسىز چىقىۋاتقان بۇ ئاھىم ئۇ ئاينىڭ ئىشقىنى ئاشكارىلاپ تۇرىدۇ.

بۇ سەئى قىلماق مۇرۇۋەت ئەسرۇ قاتىقدۇر، ۋەلىك،
دەسەم ئاغزى ئىچرە ئايتۇر لەئەل ھەم بار نەۋئى تاش.
يېشىمى: «سېخىلىق بىلەن بىرەر قېتىم سۆيۈرمىدىڭ، بەك قاتتىق ئىكەنسەن» دېسەم، ئۇ:
«ياقۇتمۇ قاتتىق تاشنىڭ بىر خىلىغۇ» دەپ پىچىرلىدى.

ناۋەكىڭ كۆڭلۈڭگە كىرمەك جان تالاشماقۇم ئىكەن،
كىم قىلۇر پەيكانىنى كۆڭلۈم بىلە جانم تالاش.
يېشىمى: ئوقۇغۇنىڭ يۈرىكىگە قالدغانلىقى مەندىن جان تالاشقانلىقىمىكىن، ئەمما جېنىم
بىلەن يۈرىكىم سېنىڭ ئوقۇغۇنى تالاشىدىغانلىقى راست.

ئۇمىرى جاۋىد ئىستەسەك فەرد ئولكى بوستان خىزىرىدۇر،
سەرۋىكىم دەئەب ئەيلەدى ئازادلىغ بىرلە مەئاش.
يېشىمى: ئەبەدىلىك ھايات ئىزدەسەك يالغۇزلۇقنى ئىختىيار قىل. چۈنكى سەرۋى دەرىخى
ئەركىن - ئازادە ئۆسۈپ ئادەتلەنگەچكە، بوستاندا ھەمىشە كۆكلەپ تۇرىدۇ.

قاشى ئالىندا نەۋائىي بەرسە جان، ئەيب ئەتمەگىز،
كىم بۇدۇر مېھراب، بىر - بىر قويغۇسىدۇر پارچە باش.
يېشىمى: نەۋائىي ئۇنىڭ قېشى ئالىدىدا جان بەرسە ئەيىبلىمەڭلار، چۈنكى ئۇ ھەممە ئادەم باش
قويىدىغان مېھرابقۇ.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

قاشى ئالىندا نەۋائىي بەرسە جان، ئەيب ئەتمەگىز،
كىم بۇدۇر مېھراب، بىر - بىر قويغۇسىدۇر پارچە باش.
يېشىمى: نەۋائىي ئۇنىڭ قېشى ئالىدىدا جان بەرسە ئەيىبلىمەڭلار، چۈنكى ئۇ ھەممە ئادەم باش
قويىدىغان مېھرابقۇ.

نۇسخە

دەرىغاكىم، مەنى تاشلاپ بۇگۈن ئول دىلرەبا كەتتى،
قالىپدۇرلار نەچە نا ئاشنا، ئول ئاشنا كەتتى.
بېشىمى: ۋاي ئېست، بۇگۈن ئۇ دىلرەبا مېنى تاشلاپ كەتتى؛ بىر مۇنچە ياتلار قېلىپ، ئۇ دوست
كەتتى.

نەزەردىن كەتتى ئاتىن ئويناتىپ ئول چابۇكى چالاک،
ئىزىنىڭ تۇفراغىن كۆزۈمگە ئەيلەپ تۇتيا، كەتتى.
بېشىمى: ئۇ چەۋەنداز ئېتىنى ئوينىتىپ، نەزەردىن غايىب بولدى؛ ئىزىنىڭ توپىسىنى كۆزۈمگە
تۇتيا قىلىپ قويۇپ كەتتى.

نەسۇد ئەمدى ئەگەرچە بولسا چۈن خور مۇھرەلەر پەيدا،
نەتەي ئەمدى ئىكى ئەلەمنى، دۇررى بىبەھا كەتتى.
بېشىمى: ھەر قانچە قۇيۇشتەك پارلاق مارجانلار بولسىمۇ، ئۇنىڭ نېمە پايدىسى، ئەمدى ئىككى
ئالەمنى نېمە قىلاي، باھاسىز گۆھەر كەتتى.

خۇشا بەزمى ۋىسالدىن نەچە گۈن كامران ئەردىم،
بۇ گۈن مەھتاب ئەينىم تىرە ئەيلەپ مەھلىقا كەتتى.
بېشىمى: خەيرىيەت، ئۇنىڭ ۋىسال بەزمىسىدىن بىر نەچچە كۈن تەختىيار بولغان ئىدىم، بۇگۈن
نۇرلۇق كۆزۈمنى قاراغۇلاشتۇرۇپ، ئۇ ئاي سۈرەتلىكىم كەتتى.

ئەبەس مەھبۇبلاردىن ئەمدى ئۈمىدى ۋەفا قىلماق،
ئەسىرى دەردى ھىجران ئەيلەبان ئول بىۋەفا كەتتى.
بېشىمى: ئەمدى مەھبۇبلاردىن ۋاپا كۈتۈش پايدىسىز ئىش بولۇپ قاپتۇ. ئۇ ۋاپاسىز مېنى
ھىجرانلىق دەردىگە ئەسىر قىلىپ قويۇپ كەتتى.

مۇستەھزاد

بىرىنچى ئاھاڭ

ئەي مەلاھەت كىشۋەرنىڭ خەيلىغە سۇلتانمۇ سەن،
بىر باقىپ كۆڭلۈمنى ئالدىڭ ئافەتى دەۋرانمۇ سەن.

بېشىمى: ئەي، ھۆسن مەملىكتىنىڭ سۇلتانىمۇ سەن، بىر قارىشنىڭ بىلەنلا كۆڭلۈمنى رام قىلىۋالدىڭ، سەن جاھانغا ئاپەت سالغۇچىمۇ؟

كۆڭلۈم ئالدىڭ ئەرسە ھەرگىز باقمادىڭ، ئەي مەھلىقا،

دۇرمۇ سەن يا لەئلىمۇ يا خۇد لەبى مەرجانمۇسەن.

بېشىمى: ئەي ئاي يۈزلۈكۈم، كۆڭلۈمنى ئوۋلىۋېلىپلا پەقەت قارىماس بولسۇڭالدىڭ، سەن مەرۋايىتمۇسەن، ياقۇتمۇ سەن ياكى مارجانمۇ سەن؟

ئۆلتۈرۈرسەن، كۆيدۈرۈرسەن فۇرقەتىڭدە، ئەي پەرى،

يىغلايتىپ ھەم كۈلدۈرۈرسەن بىر بەلايى جانمۇسەن.

بېشىمى: ئەي پەرى، جۇدالىق ئوتۇڭدا كۆيدۈرسەن، ئۆلتۈرسەن، ھەم يىغلايتىپ ھەم كۈلدۈرسەن، سەن جاننىڭ بىر بالاسىمۇ؟

ئاتەشى ئىشقىڭنى ياقتىڭ بۇ ۋۇجۇدۇمغا بۇ گۈن،

دوستمۇ سەن، دۈشمەنمۇ سەن، مەن بىلمەيدىم جانانمۇ سەن.

بېشىمى: بۈگۈن ۋۇجۇدۇمغا ئىشقىڭنىڭ ئوتىنى ياقتىڭ، بىلەلمىدىم، سەن ماڭا دوستمۇ، دۈشمەنمۇ ياكى جانانمۇ؟

گۈل يۈزۈڭگە ئەندەلب تەڭلىغ قىلىپ زار ئەيلەدىڭ،

گۈلمۇ سەن يا خارمۇسەن يا ھۇرمۇ سەن، غىلمانمۇسەن.

بېشىمى: مېنى بۇلبۇلغا ئوخشاش گۈل يۈزۈڭگە زار قىلىپ قويدۇڭ: سەن گۈلمۇ، تىكەنمۇ، ھۆرمۇ ياكى غىلمانمۇسەن؟

گۈل سىفەت گۈللۈقدە تۇرساڭ نەستەرىن بولغاي خەجىل،

كۆرمەيدىم ھەر گىز مەلاللىقدا، لەبى خەندانمۇ سەن.

بېشىمى: گۈلشەن ئىچىدە گۈلدەك تۇرساڭ، نەستەرىن گۈلى خىجالەتچىلىكتە قالىدۇ. سېنىڭ غەمكىن بولغىنىڭنى مۇتلەق كۆرمىدىم، كۈلۈپ تۇرغان لەۋمۇسەن؟

جىلۋە ئەيلەپ چىقساڭ ئۆيدىن رەشك ئەيلەر مۇشتەرى،

ھۈسن ئىقلىمغا گويا بىر ماھى تابانمۇ سەن.

بېشىمى: ئۆيدىن جىلۋىلىنىپ چىقساڭ، مۇشتەرى يۇلتۇزىمۇ رەشك قىلىدۇ، ياكى سەن ھۈسن ئېلىنىڭ نۇرلۇق ئېيىمۇ؟

كۆرمەيدىم بۇ فانىدا سەندەك مەلاھەتلىك كىشى،

يا پەرىسەن، يا مەلەكسەن، بىلمەيدىم، ئىنسانمۇ سەن.

بېشىمى: بۇ پانىي ئالەمدە سەندەك بىر گۈزەلنى كۆرگىنىم يوق: ھۆرمۇسەن، پەرىشتەمۇسەن ياكى ئىنسانمۇسەن، بىلەكمىدىم.

گۈلسۈرۈخ يەڭلىغ يۈزۈڭغە بۇ بلال بىچارەنى،
 ئەيلەدىڭ مانەندى بۇلبۇل، غۇنچەئى رەيھانمۇ سەن.
 بېشىمى: بۇ بىچارە بلالنى ئەتىر گۈلدەك يۈزۈڭگە زارىققان بۇلبۇلغا ئوخشاش تەلمۈرىدىغان
 قىلىپ قويدۇڭ، سەن يا گۈلنىڭ غۇنچىسىمۇ؟

ئىككىنچى ئاھاڭ

نەزاكەت بوستانىدا قەددىڭ سەرۋى خىراماندۇر،
 مەلاھەت گۈلستانىدا يۈزۈڭ گۈلبەرگى خەنداندۇر.
 بېشىمى: قەددىڭ نازاكەت بوستانىنىڭ گۈزەل سەرۋىسى، يۈزۈڭ ھۆسن گۈلستانىنىڭ ياپراقلىرى
 ئارىسىدا ئېچىلغان گۈلدۇر.

ساخا كىم بىقەرار ئەرمەس، كۆرەي دەپ ئىنتىزار ئەرمەس،
 جەمالىڭ ئافتابىغە ھەمە زەرراتى رەقساندۇر.
 بېشىمى: جامالىڭنى كۆرۈشكە ئىنتىزار ۋە بىقارار بولمىغان كىم بار؟ ھەممە ئادەم قۇياشتەك
 جامالىڭ ئەتراپىدا زەررىلەردەك ئايلىنىدۇ.

زېھى ھۈسنىڭ سىفاتىدا مەنى شەيدايكىم سەندىن،
 چەمەنلەر ئىچرە كىرسەڭ ئەنجۈمەنلەر ئىچرە داستاندۇر.
 بېشىمى: ئەگەر گۈلزارلىققا كىرسەڭ، ئۇ يەردىكى يىغىلىشلاردا گۈزەل ھۈسنىڭنى مەدھىيەلەپ،
 داستان سۆزلەۋاتقانلىقىمنى كۆرسەن.

نەدىن مەن بولماغاي مەن ئادەمىيلەر شاھى ئالەمدە،
 كى بۇلبۇل دىگۈش گۇفتارى بىرلە شاھى مۇرغاندۇر.
 بېشىمى: مەن نېمىشقا دۇنيادىكى ئادەملەرنىڭ شاھى بولالمايمەن، بۇلبۇلمۇ ئۆزىنىڭ كۆڭۈلنى
 شادلاندىرغۇچى ناۋاسى بىلەن قۇشلارنىڭ پادىشاھىغۇ!

زەمان پۇر شورىشۇ، ئافاق پۇر فىتنە، جەھان ھاسىد،
 خەلالىق كۆزلەردىن غەيبەدەك مەشھۇرىي پىنھاندۇر.
 بېشىمى: زامان غەۋغاغا، دۇنيا پىتنىگە، جاھان ھەسەنخورلارغا تولغان، شۇخا مەشھۇرىي ئۆزىنى
 كىشىلەرنىڭ كۆزىدىن قاچۇرۇپ، يوشۇرۇنغاندۇر.

مۇستەھزاد چۈشۈرگىسى

گۈلسۇرخ يەڭلىغ يۈزۈڭغە بۇ بلال بىچارەنى،
ئەيلەدىڭ مانەندى بۇلبۇل، غۇنچەئى رەبھانمۇ سەن.
بېشىمى: بۇ بىچارە بلالنى ئەتىر گۈلدەك يۈزۈڭگە زارىققان بۇلبۇلغا ئوخشاش تەلمۈرىدىغان
قىلىپ قويدۇڭ، سەن يا گۈلنىڭ غۇنچىسىمۇ؟

جۇلا

ياھۇ - يارەي، ئاللاھ يەي،
بىر گۈل يارەي، ئاللاھ يەي.
ئاتەش كۆزلۈك جانانم،
جانانمەي، ئاللاھ يەي.
ۋاي، ئاللاھ يەي، دوست ئاللاھ يەي،
ۋاي، ئاتەش كۆزلۈك جانانم.

مەن سەنى كۆرۈپ جانان، غەمگە مۇبتەلا بولدۇم،
ئوت ياقىدىڭ يۈرەكمگە، ئاشق بىقارار بولدۇم.
بېشىمى: ئەي جانان، مەن سېنى كۆرۈپلا غەمگە مۇبتەلا بولدۇم؛ يۈرىكىمگە ئوت ياقىدىڭ،
تاقەتسىز ئاشق بولدۇم.

نەقرات:

ياھۇ - يارەي، ئاللاھ يەي، بىر گۈل يارەي، ئاللاھ يەي.
ئاتەش كۆزلۈك جانانم، جانانمەي، ئاللاھ يەي،
ۋاي، ئاللاھ يەي، دوست ئاللاھ يەي، ئاتەش كۆزلۈك جانانم.

ئايغا ئوخشايدۇر يۈزۈڭ،
چولپانغا ئوخشايدۇر كۆزۈڭ.
ئوخشايدۇر نەبات قەندگە،
شۇ سەننىڭ شىرىن سۆزۈڭ.
بېشىمى: يۈزۈڭ ئايغا ئوخشايدۇ، كۆزۈڭ چولپان يۇلتۇزىغا ئوخشايدۇ؛ سېنىڭ شېرىن سۆزۈڭ
بولسا، قەنت - ناۋاتقا ئوخشايدۇ.

ئا، ياھۇ - يارەي، ئاللاھ يەي،
ئا، بىر گۈل يارەي، ئاللاھ يەي.
ئاتەش كۆزلۈك جانانم،
جانانمەي، ئاللاھ يەي،

ۋاي، ئاللاھ يەي، دوست ئاللاھ يەي،
ۋاي، ئاتەش كۆزلۈك جانانم.

ئاي بولدى يىلمۇ بولدى،
سەنىڭ ئوتۇخدا كۆيگەلى.
ئىنتىزار بولدۇم ئەجەب،
ئاي يۈزۈڭنى كۆرگەلى.

پېشىمى: سېنىڭ ئوتۇخدا كۆيۈۋاتقىنىمغا ئاي توشۇپ، يىلمۇ بولۇپ قالدى. ئايدەك يۈزۈڭنى
كۆرۈشكە ئەجەبمۇ ئىنتىزار بولدۇم.

ياھۇ، يارەي، ئاللاھ يەي،
ئا، بىر گۈل يارەي، ئاللاھ يەي.
ئاتەش كۆزلۈك جانانم،
جانانمەي، ئاللاھ يەي،
ۋاي، ئاللاھ يەي، دوست ئاللاھ يەي،
ۋاي، ئاتەش كۆزلۈك جانانم.

ئاللاھ، ئاتىم سەمرىمەيدۇر،
ئەڭىز ئوتىدا،
يۈرەك - باغرىم پارە بولدى،
يارنىڭ ئوتىدا.

پېشىمى: ئاللاھ، ئېڭىزلىقتىكى ئوت بىلەن ئېتىم سەمرىمەيدۇ؛ يارنىڭ ئىشىق - مۇھەببەت
ئوتىدا يۈرەك - باغرىم پارە - پارە بولدى.

ئاللاھ، يارىم جەمالىڭدىن،
بولدۇم ۋىيرانە.
ئىشىق ئوتى يامان ئەكەن،
قىلدى دىيۋانە.

پېشىمى: ئاللاھ، ئەي يارىم، جامالىڭنى كۆرگەندىن بۇيان، ئىشىق - مۇھەببەت ئوتۇخدا ۋەيران
بولدۇم؛ ئىشىق ئوتى دېگەن ھەقىقەتەن يامان ئىكەن، مېنى مەجبۇن قىلىۋەتتى.

ياھۇ، يارەي، ئاللاھ يەي،
ئا، بىر گۈل يارەي، ئاللاھ يەي.
ئاتەش كۆزلۈك جانانم،
جانانمەي، ئاللاھ يەي،
ۋاي، ئاللاھ يەي، دوست ئاللاھ يەي،

ۋاي، ئاتەش كۆزلۈك جانانم

سەنەم

دىلبەرا، ماڭا سەنڭدەك يارۇ جانان قايدادۇر،
ساڭا ھەم مەندەك ئەل ئىچرە زارۇ ھەيران قايدادۇر.
بېشىمى: ئەي دىلبەر، ماڭا سېنىڭدەك يار ۋە جانان نەدە، ساڭمۇ كىشىلەر ئارىسىدا مېنىڭدەك
زارىققان ۋە ھەيرانى بولغانلار بارمۇ؟

يۈرەكىم بولدى جەراھەت، باغلادى زەردابۇ قان،
سەنى كەبى مەرھەم قىلۇر يارى قەدىردان قايدادۇر.
بېشىمى: يۈرۈكىم يارىلىنىپ قان - زەرداپقا تولدى، ئۇنىڭغا شىپالىق بېرەلەيدىغان ساڭا
ئوخشاش قەدىردان يار نەدىن تېپىلىدۇ.

خەستەيۇ بىمار ئولۇپ، يولۇڭدا ياتسام مۇردەۋار،
سورغۇچى ھالى غەرىبىن مەرھەمى جان قايدادۇر.
بېشىمى: كېسەللىكىمدىن يولۇڭدا مۇردىدەك ياتسام، مەندەك غېرىبىنىڭ ھالىنى سورىغۇچى
سەندەك جاننىڭ مەلھەمى قايدا؟

ئەرز ئەتەي دەردىمنى ئايتىپ، ئەي پەرى، دادىمغا يەت،
كىشۋەرى ئىشقى ئىچرە سەندەك ئەدلى سۇلتان قايدادۇر.
بېشىمى: ئەي پەرى، دەردىمنى ئېيتىپ ساڭا ئەرز قىلاي، دادىمغا يەتكىن؛ ئىشقى مەملىكىتىدە
سەندەك ئادالەتلىك سۇلتان نەدە بار؟

كۆرگەلى زۇلفى پەرىشانىڭ، پەرىشانىدۇر كۆڭۈل،
بول پەرىشان زۇلفىغا مەندەك پەرىشان قايدادۇر.
بېشىمى: يېيىلغان چاچلىرىڭنى كۆرگەندىن بېرى، كۆڭلۈم پەرىشانىدۇر. بۇ يېيىلغان چاچقا
مەندەك پەرىشان بولغان بارمۇ؟

لۇتق ئەتىپ، جانا، كۆتەر ئايدەك جەمالىڭدىن نىقاب،
كۆرگەلى ھۈسنۇڭنى مەندەك زارۇ ھەيران قايدادۇر.
بېشىمى: ئەي جانان، مەرھەمەت قىلىپ، ئايدەك جامالىڭدىن چۈمپەردەڭنى ئېلىۋەتكىن.
ھۈسنۇڭنى كۆرۈشكە مەندەك زارىققان ۋە ھەيرانى بولغان يەنە نەدە بار؟

غۇنچە ياڭلىغ قان بولۇپ، ئىشقى بىلە خامۇشمەن،
بول ھۈۋەيدادەك ساڭا باغرى تولا قان قايدادۇر.

بېشىمى: يۈرىكىم غۇنچىدەك قان بولۇپ، ئىشقىڭ دەردىدە گەپ سۆزدىن قالدىم. بۇ ھۇۋەيدادەك سەن ئۈچۈن باغرى قانغا تولغان ئادەم يەنە تېپىلارمۇ؟

چوڭ سەلىقە

بۇ گۈن ئايغە ئالتى دەيدۇر، ساناسام يەتتى،
بىۋەفاغا ئاشىق بولسام، تاشلادى - كەتتى.
بېشىمى: بۈگۈن ئايغا ئالتە دەيدۇ، ساناپ باقسام يەتتە بولۇپتۇ؛ ۋاپاسىزغا ئاشىق بولسام،
تاشلاپلا كەتتى.

تاشلاپ كەتسەڭ كەتكەننىڭنى ئۈنۈتمەيەن،
ئەمدى كەلسەڭ سەن قاشىمغا يولاتمايەن.
بېشىمى: تاشلاپ كەتسەڭ كېتتۈر، بۇ قىلغىنىڭنى ئۈنۈتمەيەن؛ ئەمدى قېشىمغا كەلسەڭ،
يېقىن يولاتمايەن.

يولاتمايەن مەن قاشىمغا مۇڭلانىپ قالسۇن،
ئارفا، بۇغداي سانامدەك سارغارپ قالسۇن.
بېشىمى: قېشىمغا يولاتمايەن، مۇڭلىنىپ قالسۇن؛ ئاپا - بۇغداينىڭ سامىغا ئوخشاش
سارغىيىپ قالسۇن.

قانداق كىشى كەتەر ئىكەن يارىنى تاشلاپ،
مەيلى بولسا ئالىپ كەتسۇن بىللەلا باشلاپ.
بېشىمى: ئۆزىنىڭ يارىنى تاشلاپ كېتىدىغان قانداق كىشى ئىكەن ئۇ؟ ئەگەر يارىغا مەيلى
بولسا، ئۆزى بىلەن بىللە ئېلىپ كەتسۇن.

كىچىك سەلىقە

بىرىنچى ئاھاڭ

كۆرگەلى ھۈسنۇڭنى زارۇ مۇبەتەلا بولدۇم ساڭا،
نە بەلالىغ گۈن ئەدىكىم ئاشىنا بولدۇم ساڭا.
بېشىمى: ساڭا ئاشىنا بولغان شۇ كۈن قانداق بالالىق كۈن ئىدىكىن. ھۈسنۇڭنى بىر كۆرۈپلا ساڭا
باغلىنىپ قالدىم.

ھەر نەچچە دەردىمكى گۈن - گۈندىن ئۈزەي سەندىن كۆڭۈل،

ۋاھكى، گۈن - گۈندىن بەدەتەرراق مۇبتەلا بولدۇم ساڭا.
 بېشىمى: سەندىن ئاستا - ئاستا كۆڭۈل ئۈزەي دەپ قانچە قىلساممۇ، ۋاي دەرىغ، ساڭا كۈندىن
 كۈنگە تېخىمۇ بەتتەررەك باغلاندىم.

مەن قاچان دەدىم ۋەفا قىلغىل، ماڭا زۇلم ئەيلەدىڭ،
 سەن قاچان دەردىڭ فېدا بولغىل، فېدا بولدۇم ساڭا.
 بېشىمى: مەن قاچان: «ۋاپا قىل» دېسەن، زۇلۇم سالىدىڭ، لېكىن سەن قاچانكى: «ماڭا پېدا بول»
 دېسەڭ، پېدا بولدۇم.

قاي پەرى پەيكەغە دەرسەن تەلبە بولدۇڭ بۇ سىفەت،
 ئەي پەرى پەيكەر، نە قىلساڭ قىل ماڭا، بولدۇم ساڭا.
 بېشىمى: قايىسى پەرى ئۈچۈن مۇنچىۋالا تەلۋە بولۇپ كەتتىڭ دەۋاتسەنغۇ؟ ئەي پەرى، ماڭا نېمە
 قىلساڭ قىل، ساڭلا شۇنداق بولدۇم.

ئەي كۆڭۈل، تەركى نەسىھەت ئەيلەدىم ئاۋارە بول،
 يۈز بەلا يەتمەسكى، مەن ھەم بىر بەلا بولدۇم سەڭا.
 بېشىمى: ئەي كۆڭۈل، نەسىھەتنى ئاڭلىمىدىم، ئەمدى سەن سەرگەردان بول. يۈز بالا
 يەتمىگەندىمۇ مەنمۇ ساڭا بىر بالايىتاپەت بولدۇم.

جامى جەم بىرلە خىزىر سۈيى نەسىبەمدۇر مۇدام،
 ساقىيا، تا تەركى جاھ ئەيلەپ گەدا بولدۇم ساڭا.
 بېشىمى: ئەي ساقىي، مەنسىپىمنى تاشلاپ، ساڭا تىلەمچى بولۇپ كەلگەندىن بېرى، جەمشىد
 جامى بىلەن خىزىر سۈيى (ئابىھايات) دائىملىق نېسىۋەم بولدى.

غۇسسە چەنگىدىن نەۋائىي تاپمادىم ئۇششاق ئارا،
 تا نەۋائىدەك ئەسىرۇ بىنەۋا بولدۇم ساڭا.
 بېشىمى: نەۋائىغا ئوخشاش سېنىڭ بىچارە ئەسىرىڭ بولۇپ قالغاندىن بۇيان، ئاشقىلار ئارىسىدا
 غەم چاغى (سازى)دىن پەيزى ئالالمىدىم.

ئىككىنچى ئاھاڭ

پەردەغە كىرگەن كەبى خۇرشىدى رەخشان ھەر كەچە،
 ئەزىمى خىلۋەت ئەيلەر ئول شەمئى شەبىستان ھەر كەچە.
 بېشىمى: نۇرلۇق قۇياش ھەر ئاخشىمى پەردە ئىچىگە كىرىپ كەتكەندەك، بۇ كېچەمنىڭ
 چىرىقىمۇ خىلۋەتكە كىرىۋالدى.

ئول كۈلۈپ ئەھباب بىرلە سۈبھدەك، مەن شەمئۇار،
ئۆرتەنپ كۆڭلۈم، تۆكەرمەن دۇررى غەلتان ھەر كەچە.
بېشىمى: ئۇ ھەر ئاخشىمى دوستلىرى بىلەن تاڭ نۇرىدەك كۈلىدۇ، مەن بولسام كۆڭلۈمنى
شامدەك ئۆرتەپ، كۆزۈمدىن ئۈنچە مارجان تۈكۈپ چىقىمەن.

بىر قۇياش ھىجراندا ئۇريات تەنىم گەردۈن كەبى،
مەر ئوتىدىن كۆرگۈزۈر مىڭ داغى پىنھان ھەر كەچە.
بېشىمى: يالغىچ گەۋدەم بىر قۇياشنىڭ پىراقىدا، ھەر كېچىسى ئىشقى ئوتىدىن خۇددى
ئاسمانغا ئوخشاش مىڭلىغان يوشۇرۇن داغلارنى كۆرسىتىدۇ.

گاھ - گاھ، ئەي مەخمۇرى خاب ئالۇد، سور ئول خەستەنى،
كىم يەتەر ئاغزىمغا لەئلىك يادىدىن قان ھەر كەچە.
بېشىمى: ئەي ئۈگىدىگەن مەست، بىمارنىڭ ھالىدىن ئانچە - مۇنچە خەۋەر ئالساڭچۇ؛ ھەر كېچە
لېۋىڭنى ئويلاپ، ئۇنىڭ ئاغزىدىن قان كېلىدۇ.

ناسھا، نە نەۋۋى پىنھان تائەت ئەيلەيكىم، ئالۇر،
دىنۇ دانىش نەقدىنى بىر نامۇسۇلمان ھەر كەچە.
بېشىمى: ئەي نەسىھەتچى، ئىمان ۋە ئەقىل بايلىقىمنى بىر نامۇسۇلمان ئېلىۋالغان تۇرسا، مەن
كېچىسى قانداقمۇ يوشۇرۇن ئىبادەت قىلالايمەن؟

بىر كەچە سورغىل مەنى، ئاندىن بۇرۇنكىم سورغاسەن،
«قانى ئول بىدىلكى، ئەيلەر ئەردى ئەفغان ھەر كەچە».
بېشىمى: بىر ئاخشام بولسىمۇ ھالىمنى سوراپ قويغىن، بۇرۇنمۇ: «ھەر كېچىسى داد - پەرياد
قىلىدىغان ھېلىقى ئاشىق قېنى دەپ سورايتتىڭغۇ.

چەك، نەۋائىي، نالە، كۆز مەي بەرسۇنۇ باغرىم كەباب،
چۈن بولۇر ئول ئاي خەيالى بىزگە مېھمان ھەر كەچە.
بېشىمى: نەۋەئىي، نالە كۈيىنى چال، كۆزۈم شاراب، جىگىرىم كاۋاپ تەييارلىسۇن، چۈنكى ھەر
ئاخشىمى ئۇ ئاينىڭ خىيالى ماڭا مېھمان بولۇپ كېلىدۇ ئەمەسمۇ؟!

ئۈچىنچى ئاھاڭ

ۋاھ، نە خۇشدۇر خەستەلىكىدە كۆسەرلەر يارىم كەلىپ،
ياكى يالغۇزلۇقتا ياندا تۇرسا دىلرادىم كەلىپ.
بېشىمى: ئاھ، ئاغرىپ قالغان چېغىمدا، يارىم يوقلاپ كەلسە ياكى يالغۇزچىلىقتا دىلدارىم
كېلىپ يېنىمدا تۇرسا، نېمىدىگەن ياخشى بولاتتى.

ياد ئەتەر ئولسام بەناگاھ ئول پەرى يۈزلۈكنىكم،
كۈلبەم ئىچرە ئول دەمى ئولتۇرسا گۈلزارىم كەلىپ.
يېشىمى: ئۇ پەرى يۈزلۈكنى ئېسىمگە ئېلىشىم ھامانلا، دەرھال ھۇجرامغا كېلىپ، گۈلدەك
ئېچىلىپ ئولتۇرسا ئىدى.

كەلسە غەمنىڭ لەشكەرى باشىمنى ئايلاندۇرماغا،
گۈفتەلىغ بولسا، يانمغا ئول شەكەر خارىم كەلىپ.
يېشىمى: غەم لەشكەرى يېشىمنى ئايلاندۇرۇش ئۈچۈن كەلگىنىدە، ئۇ شىرىن سۆزلۈكۈم يېنىمغا
كېلىپ، ھەمسۆھبەت بولسا.

قۇتۇلۇر ئەردىم بۇ غەمدىن، ئول دىئارامىم كۆرۈپ،
ۋاھ، ئەگەرچەندكى قەتل ئەتسە دىئازارىم كەلىپ.
يېشىمى: ئىخ، ئەگەر دىئازارىم كېلىپ جېنىمنى ئالىدىغان ئىش بولسىمۇ، ئۇنى بىر كۆرسەم،
دىلىمغا ئاراملىق يېتىپ، بۇ غەملەردىن قۇتۇلار ئىدىم.

بۇ كۆڭۈلنى بارچە غەملەردىن خەلاس قىلغاي ئەدى،
بىر نەزەر قىلماق بىلەن ئول شوخى خۇنخارىم كەلىپ.
يېشىمى: ئو شوخ قانخورۇم كېلىپ، بىرلا نەزەر تاشلىسا ئىدى، كۆڭلۈمنى بارچە غەملەردىن
خەلاس قىلاتتى.

كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

نەچە ۋاقت ئەيلەپ تەھەممۇل، ئەي بىلال، بولغىل خەمۇش،
مەرھەممەت ئەيلەر سىتەم يەتكەندە غەمخارىم كەلىپ.
يېشىمى: ئەي بىلال، بىر قانچە ۋاقت تاقەت قىل، جەبىر - زۇلۇم چېكىگە يەتكەندە، غەمخورۇڭ
كېلىپ رەھىم - شەپقەت قىلىدۇ.

تەئكىد

ئىشقى ئارا مەنمەن دەمى بىمىھنەتۇ غەم بوماغان،
جانىدىن مەرھۇم ئولۇپ، جانانغا مەرھەم بولماغان.
يېشىمى: مۇھەببەت يولىدا بىر دەممۇ جاپاسىز، غەمسىز ئۆتمىگەن ئادەم پەقەت مەن؛ جېنىمدىن
مەرھۇم بولۇپ، جانانغا يېقىنلىشالمىغانمۇ مەن.

يۈز ۋەفا ئەيلەپ، جەفادىن ئۆزگە نەفى كۆرمەگەن،
مىڭ جەفا كۆرۈپ، ۋەفاسى زەررەنى كەم بولماغان.
بېشىمى: يۈز ۋاپا قىلسىمۇ، جاپادىن ئۆزگە نەپ كۆرمىگەن، ۋاپانى قىلچە كەم قىلمىسىمۇ،
مىڭلاپ جاپا كۆرگەنمۇ مەن.

مىڭ قۇياشچە كۆرگەن ئۆز يارىن، ۋەلى يار ئالدا،
مىڭ ئۆلۈشىدىن بىرىچە زەررەنىڭ ھەم بولماغان.
بېشىمى: ئۆز يارىنى مىڭ قۇياشقا تەڭ كۆرسىمۇ، لېكىن يارى ئالدىدا زەررىنىڭ مىڭ ئۆلۈشىدىن
بىرسىچىلىك ئېتىۋارغا ئېلىنمىغىنىمۇ مەن.

ئالەم ئەھلى ئىشقى ئارا رۇسۋالىغىم تەنن ئەتمەن،
كىمدۇرۇر ئاشىق بولۇپ، رۇسۋايى ئالەم بولماغان.
بېشىمى: ئەي ئالەم ئەھلى، ئىشقى يولىدىكى رەسۋالىقىم ئۈچۈن تاپا - تەنە قىلماڭلار، ئاشىق
بولۇپ رەسۋايى ئالەم بولمىغان زادى كىم بار؟

ئەنجۇم ئەرمەس تەردۇر ئاھىم ئوتىدىن كۆك سەققىدە،
ۋاھكى، بۇ تەردىن بىنايى قالمادى نەم بولماغان.
بېشىمى: ئاسماننى قاپلىغان يۇلتۇز ئەمەس، ئاھىم ئوتىدىن ھاسىل بولغان تەر تامچىلىرىدۇر؛
ھالبۇكى بۇ تەر تامچىلىرىدىن ھۆل بولمىغان مەۋجۇدات قالمىدى.

دەستىگىرى ئىستەكىم غەمدىن خەلاس ئىمكان ئەمەس،
ئولىكى بىر زەررىدىن كەمەر بەلگە مۇھكەم بولماغان.
بېشىمى: بىر ئۇستاز ئىزدە، ئۇنىڭ ئالدىدا بېلىڭگە ئالتۇن كەمەرنى مەھكەم باغلىمىغىچە
غەمدىن خەلاس بولالمايسەن.

ئەي نەۋائى بىلكى تاپماس لەئلىدىن قۇتى ھەيات،
جاننى تەسلىم ئەيلەمەكلىككە مۇسەللەم بولماغان.
ئەي نەۋائى بىلگىنىكى، جاندىن كېچىپ ئۆزىنى يارىغا تاپشۇرمىغان ئادەم ئۇنىڭ لېۋىدىن
ھاياتلىق ئوزۇقى ئالالمايدۇ.

داستان

بىرىنچى داستان

كۆكسۈمنى چاڭ ئەتىپ قانلار يىغلادىم،
كەسىپ - كەسىپ قارا باغرىم تۈزلادىم.

ئەرزى ھالىم بىردىن - بىردىن سۆزلەدىم،
رەھىمى كەلىپ بىزگە نىگاھ ئەيلەدى.

يېشىمى: كۆكسۈمنى يېرىپ، قان - قان يىغلىدىم؛ قارا باغرىمنى كېسىپ - كېسىپ تۈزلىدىم؛
ئەھۋالىم ھەققىدىكى ئەرزىمنى بىردىن - بىردىن بايان قىلدىم؛ رەھىمى كېلىپ ماڭا نەزەر سالىدى.

كۆپ جەفالار چەكسەپ باغىغە كىردىم،
باغبان بولۇپ ئالما، نارىن تەرمەدىم.
شۈكر لىلاھ يەنە جەمالىڭ كۆردۈم،
تەڭرى سەنى بىزگە ئەتا ئەيلەدى.

يېشىمى: نۇرغۇن جاپا چېكىپ بېغىڭغا كىردىم؛ باغۋەن بولۇپ، ئالما - ئانار تەرمىدىم؛ ئاللاھقا
شۈكۈر، يەنە جامالىڭنى كۆردۈم؛ ئاللاھ سېنى ماڭا نېسىپ قىلىپتۇ.

بەلالاردىن قاچىپ كىردىم دەرياگە،
ھەر زەمان ئۇچرادىم تۇرلى جەفاگە.
قۇلاق سال، دىلبەرا، ئۇشبۇ سەۋداگە،
بىزگە بۇ قىسمەتنى خۇدا ئەيلەدى.

يېشىمى: بالايىئاپەتلەردىن قېچىپ دەرياغا كىردىم؛ ھەر ۋاقىت تۈرلۈك جاپالارغا ئۇچرىدىم؛ ئەي
دىلبەر، بۇ ساداغا قۇلاق سالكى، بۇ قىسمەتنى بىزگە ئاللاھ نېسىپ قىلغاندۇر.

سەن سەن سەنەۋبەرنى ۋەفالىق يارى،
ساڭا فىدا بولسۇن جانى ئەفگارى.
مۇختەسەر ئەيلەسەم ئۇشبۇ دەفتارى،
بىۋەفا دۇن كىمگە ۋەفا ئەيلەدى.

يېشىمى: سەنەۋبەرنىڭ ۋاپادار يارى پەقەتلا سەن؛ يارىلانغان جان ساڭا پىدا بولسۇن؛ ئۇزۇن گەپنى
قىسقا قىلسام، بىۋاپا ئالەم كىمگە ۋاپا قىلغان؟

ئىككىنچى داستان

نەمايان ئولدۇڭ، ئەي دىلبەر، يۈزۈڭنى ئافتاب ئەيلەپ،
قارا كاكۇل بىلە زۇلفى پەرىشانىڭ نىقاب ئەيلەپ.

يېشىمى: ئەي دىلبەر، يۈزۈڭنى قۇياش قىلغان، ئۇنىڭغا قاپقارا كوكۇلاڭ بىلەن يېيىلىپ تۇرغان
چېچىڭنى نىقاب قىلغان ھالدا نامايان بولدۇڭ.

لەبىڭ خالىنى كۆرگەچ، تەن ئۆيىدە ناتەۋان كۆڭلۈم،
قۇشدۇركىم قەفەسدە تەلپىنىپ كۆپ ئىزتىراپ ئەيلەپ.

يېشىمى: لېۋىڭدىكى خالنى كۆرگەندە، تەن ئۆيىدىكى ناتىۋان كۆڭلۈم خۇددى قەپەستىدىكى قۇشتەك تەلپۈنۈپ، تاقەتسىزلەندى.

جەمالىك دەفتەرىدىن نۆكتەئىنى شەرھ ئەتە ئالمان،
يىلى ئۇمرۇم ئىچىدە، ئەي پەرى، يۈز مىڭ كىتاب ئەيلەپ.
يېشىمى: ئەي پەرى، مەن ئۇمرۇم بويى يۈز مىڭ كىتاب يېزىپمۇ، جامالىك دەپتىرىدىكى بىر
ھېكمەتنى شەرھلەپ بولالمايمەن.

نە كافىر كۆزلەرنىڭ ئالەمنى تەنھا ئەيلەدى تاراج،
شەبىخۇن كەلتۈرەر غەم جانىمە يۈز مىڭ كىتاب ئەيلەپ.
يېشىمى: قارا كۆزلىرىڭ ئالەمنى يالغۇز ئۆزى ئىشغال قىلدى؛ ئۇنىڭ غېمى كېچىلىك ھۇجۇم
قوزغاپ، جېنىمغا يۈز مىڭ ئازابلارنى سالىدى.

ۋەفا ھەرفىنى سورغاندا ماڭا سەن تازە جان بەردىڭ،
مەسھالەبلەرنىڭ ئىجازىدىن گويا جەۋاب ئەيلەپ.
يېشىمى: «ۋاپا» نىڭ نېمىلىكىنى سورىغىنىمدا، ھاياتلىق بەخش ئەتكۈچى لېۋىڭنىڭ
مۆجىزىلىرى بىلەن دېگۈدەك جاۋاب بېرىپ، ماڭا يېڭى جان ئاتا قىلدىڭ.

سەھەر تۇرپە چەمەندە گۈل بىلە تەنھا شەراب ئىچتى،
ئەجايىپ باغبانى سىينەئى بۇلبۇل كەباب ئەيلەپ.
يېشىمى: ئاجايىپ باغۋەن ئىكەن، سەھەردە گۈل بىلەن يالغۇز شاراپ ئىچىپ، بۇلبۇلنىڭ باغرىنى
كاۋاپ قىلدى.

گۈلىستانى سۇخەننى سەير ئەتەردە ساھىبى دىۋان،
چەكەر باشىغا گۈلدەك مىسرائىنى ئىنتىخاب ئەيلەپ.
يېشىمى: دىۋان تۈزگۈچى شائىر سۆز گۈلىستانى سەيلە قىلغىنىدا، مىسرائارنى تاللاپ، بېشىغا
گۈلدەك قىستۇرۇۋالىدۇ. (ئېسىل مىسرائارنى كالىسىغا تىزىۋالىدۇ)

نە گۈندۈز شەرتدۇر مەي ئىچكەلى شۇرىبى مۇدامىڭدىن،
قەدەھ تۇت ساقىيى سىمىنبەدەنكىم ماھتاب ئەيلەپ.
يېشىمى: شاراپنى كۈندۈزدىلا ئىچش شەرت ئەمەس، ئەي كۈمۈش بەدەنلىك ساقىيى، ئايدىڭدىمۇ
ئۈزۈلدۈرمەي قەدەھ تۇت.

ھەقىقەتەن جىلۋەگەردۇر، دەر ھەقىقەت ياشۇرۇپ بولماس،
مەجاز ئەھلى زەلىلى تەلبەگە مۇنداغ قەباب ئەيلەپ.
يېشىمى: مەجاز ئەھلى زەلىلى تەلىۋىنى قانچە قامال قىلغان بىلەنمۇ، ھەقىقەت يەنىلا
جىلۋىلىنىپ تۇرىدۇ، ئۇنى يوشۇرغىلى بولمايدۇ.

ئۈچىنچى داستان

باغبان بولۇپ باغنىڭ ئىچىدە،

تەرسەم تازە گۈللەرنى.

ئىگەم سەنى خۇش ياراتمىش،

ئەگسەم نازۇك بەللەرنى.

پېشىمى: بېغىڭدا باغۋەن بولۇپ، يېڭى ئېچىلغان گۈللەرنى ئۈزسەم؛ پەرۋەردىگارم سېنى
گۈزەل يارىتىپتۇ، نازۇك بەللەرنى ئەگسەم.

مەنى سورساڭ ئۇشبۇ دەمدە،

رەنگىم سارىغ، كۆزۈم نەمدە.

ئاي يۈزۈڭگە تۇتما پەردە،

تەرھىنەلە قوللارنى.

پېشىمى: مېنىڭ شۇ تاپتىكى ئەھۋالىمنى سورىساڭ، رەڭگىم سېرىق، كۆزۈم نەملىك؛ ئايدەك
يۈزۈڭگە چۈمبەل تارتما، قوللىرىڭ دەرت كۆرمىسۇن.

مەڭزىڭ ئەسلى لالەدۇر،

باقىشنىڭ جاننى ئالادۇر.

لەبىڭ ئالتۇن فىيالىدۇر،

ئىچىپ قانسام باللارنى.

پېشىمى: مەڭزىڭ ئەسلىدىن قىزىل گۈلدۇر، قاراپ قويۇشۇڭ جاننى ئالىدۇ؛ لېۋىڭ ئالتۇن
پىيالىدۇر، ئۇنىڭدىن ھەسەل - بالنى ئىچىپ قانسام.

سەھەر قوپۇپ ساچنىڭ تارا،

گۈل يۈزۈڭگە رومال ئورا.

رەقىب يۈرى بولسۇن قارا،

بىلىپ يۈرسەم يوللارنى.

پېشىمى: سەھەر قوپۇپ چېچىڭنى تارا، گۈلدەك يۈزۈڭگە رومال ئورا؛ يولۇڭنى بىلىۋېلىپ ئۇنىڭدا
يۈرسەم، رەقىبلەرنىڭ يۈزى قارا بولسۇن.

غەرب ئاشىق بولدۇم فەقىر،

گۇناھىمغا بولدۇم مۇنكىر.

دۇئا بىرلە ئەرزىن ئوقىر،

قىبلە ئەيلەب خاللارنى.

بېشىمى: بېقىر غەرب ئاشق بولدۇم، گۇناھمغا ئاقلىغۇچى بولدۇم؛ ئۇ خاللىرىڭغا يۈزلىنىپ تۇرۇپ، دۇئا بىلەن ئەرزىنى بايان قىلىدۇ.

تۆتىنچى داستان

ئارادىن ھىچ سۆز كەچمەيىن،

جان ئاكا، قايان بارۇرسەن؟

مەنىڭ گۈلۈم ئاچىلمايىن،

جان ئاكا، قايان بارۇرسەن؟

بېشىمى: ئوتتۇرىدا ھېچبىر گەپ - سۆز ئۆتۈلمەي تۇرۇپ، جان ئاكا نەگە بارىسەن؟ مېنىڭ گۈلۈم ئېچىلماي تۇرۇپ، جان ئاكا، نەگە بارىسەن؟

ئانامنىڭ خىزمەتىنى قىلماي،

كەفەن سوراغدا بولماي،

ئۆز قولۇڭدا گۆرگە قويماي،

جان ئاكا، قايان بارۇرسەن؟

بېشىمى: ئانامنىڭ خىزمىتىنى قىلماي، كېپەنلىكىنى سۈرۈشتە قىلماي، ئۆز قولۇڭ بىلەن يەرلىكىگە قويماي تۇرۇپ، جېنىم ئاكا، نەگە بارىسەن؟

بىزگە دۇنيا زىندان بولدى،

كىيگەنمىز كەفەن بولدى،

ئىچكەنمىز زەھر بولدى،

جان ئاكا، قايان بارۇرسەن؟

بېشىمى: بىزگە بۇ دۇنيا زىندان بولدى، كىيگەنمىز كىيىم ئەمەس كېپەن بولدى، ئىچكىنمىز زەھر بولدى، جان ئاكا نەگە بارىسەن؟

بىزنى ئەيلەدىڭ بىچارە،

باغرىم بولدى پارە - پارە،

يۈرەكمىگە سالپ پارە،

جان ئاكا، قايان بارۇرسەن؟

بېشىمى: بىزنى بىچارە قىلىپ قويدۇڭ، يۈرەك - باغرىم پارە - پارە بولدى؛ يۈرىكىمنى جاراھەتلەندۈرۈپ، جېنىم ئاكا نەگە بارىسەن؟

گۈلجامالنى كۆپ زارلاتىپ،

يۈرەكىنى ئوتقا داغلاتىپ،

بەختى قارانى قان يىغلاتىپ،

جان ئاكا، قاين بارۇرسەن؟

پېشىمى: گۈلجامالنى كۆپ زارلىتىپ، يۈرىكىنى ئوتتا داغلىتىپ، ئۇ بەختسىزنى قان يىغلىتىپ،
جان ئاكا نەگە بارىسەن؟

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

قىلدى ئول ئاي ئالدا ئاشقىلىغىم ئىزھارنى،
مەن ئاكا سىرىم دەدىم، بىلمان ئانىڭ ئەسرارنى.
پېشىمى: ئۇ ئاينىڭ ئالدىدا ئاشقىلىقىم ئۆزىنى ئاشكارىلىدى: مەن ئۇنىڭغا سىرىمنى
ئېيتتىم، لېكىن ئۇنىڭ سىرىنى بىلمەيمەن.

كۆز قاراسىن ھەل قىلىپ، ئول ئايغا يازغۇم نامەنى،
بارى بۇ تەزۋىر ئىلە كۆرگەي كۆزۈم رۇخسارنى.
پېشىمى: كۆزۈمنىڭ قارىسىنى سىياھ قىلىپ ئۇ گۈزۈلگە خەت يازمەن. كۆزۈم بۇ ھىيلە بىلەن
ئۇنىڭ رۇخسارنى بىر كۆرىۋالغاي.

كۆزىدىن تا جانغا يەتمەي لەئلىدىن بەرمەس ھەيات،
ئول مەسسە ئۆلدۈم دەگەندە تىرگۈزۈر بىمارنى.
پېشىمى: رۇخسارنى كۆرگەندىن كېيىن تاكى جاننى تەقدىم قىلمىغىچە لېۋىدىن ھاياتىق
بەرمەيدۇ. «ئۆلدۈم» دېگەندىلا، ئۇ جان بېغىشلىغۇچى بىمارنى تىرىلدۈرۈۋالدى!

ھەيفدۈركىم، رىشتەنى تەسبە قىلغاي ئەھلى زۇھد،
كۇفر زۇلفى ئىچرە ئۆلگەن زۇلفىنىڭ زۇنارنى.
پېشىمى: ئەپسۇسلىنارلىق ئىش شۇكى، ئۇنىڭ قاپقارا چېچى ئىچىدە يوقالغان زۇنارنى زاھىدلار
تەسۋىپىگە يىپ قىلىۋالدى.

ئارەزىڭ دەۋرىڭ چەكەردە گويا نەققاشى سۇنۇ،
مېھر دەۋرى بىرلە تەڭ ئاچمىش ئەدى پەركارىنى.
پېشىمى: تەقدىر رەسسامى يۈزۈڭنى ئايلانمىسىنى سىزىدىغان چاغدا، پەركار (سىركۇل)نى گويا
قۇياش ئايلانمىسىغا تەڭ قىلىپ ئاچقاندى.

تۆكمە جامىنىكىم، بەلا سىيلى جەھاننى بۇزماسۇن،
مەست كۆرسەڭ، زاھىدا، دەيرى فەنا خەممارنى.

بېشىمى: ئەي ھازىت، ئۆزلۈكنى يوقىتىش مەيخانىسىنىڭ خۇشتارلىرىنى مەست ھالەتتە كۆرگىنىڭدە، ئۇلارنىڭ جامىنى ئۆرۈۋەتمە، ئۇنىڭ تاشقىنى بۇ جاھاننى خاراب قىلمىسۇن يەنە.

ئەي نەۋائىي، شەۋقىدىن ئۆلسەم، ئىبارەت قىلغاسەن،
تۇفراغىم بىرلە مۇھەببەت كوينىڭ دىۋارىنى.

بېشىمى: ئەي نەۋائىي، مەن ئۇنىڭ ئىشتىياقىدا ئۆلۈپ كەتسەم، ۋۇجۇدۇم تۇپرىقى بىلەن
مۇھەببەت كوچىسىنىڭ تاملىرىنى قوپارغايىسەن.

سەنى ئۇششاق كۆڭلىن غارەت ئەتكەچ، دىلرەبا دەرلەر،
مەنى سەن شوخ دامىغا ئەسىرۇ مۇبتەلا دەرلەر.

بېشىمى: ئاشىقلار كۆڭلىنى تالان - تاراج قىلغانلىقىڭ ئۈچۈن، سېنى «دىلرەبا» (دىلنى رام
قىلغۇچى، كۆڭۈلنى مەپتۇن قىلغۇچى دەيدۇ) مېنى بولسا سەن شوخنىڭ قاپقىنىغا چۈشۈپ قالغان
«ئەسىر ھەم گىرىپتار» دەيدۇ.

سەنى قەسىرى جەمالى ھۇسن ئۆزرە شاھى مەھرويان،
مەنى رۇسرايى ئىشقىڭ كوچاسىدا بىر گەدا دەرلەر.

بېشىمى: سېنى ھۇسن - جامال قەسىرىدە ئولتۇرغان گۈللەرنىڭ شاھى دېسە، مېنى ئىشقىڭ
كوچىسىدا رەسۋا بولغان بىر گاداي دەيدۇ.

بۇ گۈن ھەر زەرد رويى ئىشقىڭ ئوقىدا شەھىد ئولسا؛
قىيامەت گۈنى بىرلە گۈلچىھەرئى گۈلگۈن قەبا دەرلەر.

بېشىمى: بۈگۈن سېنىڭ ئىشقىڭ ئوقىدا شېھىت بولغان سۇلغۇن چىرايلىرىنى قىيامەت كۈنى گۈل
رەڭلىك لىباسلارنى كىيگەن گۈل يۈزلۈكلەردىن بولىدۇ، دەيدۇ.

ئەجەب قەۋمدۇر ئەسھابى رىزا بىرلە ۋەفالاركىم،
بەلا تىغى باشىدا سايەئى بالى ھۇما دەرلەر.

بېشىمى: قازاغا رىزا بولغۇچى ۋاپادارلار ئاجايىپ كىشىلەر - دە، ئۇلار ئۆز بېشىغا بالا - قازا تىغى
كەلسە، ئۇنى «ھۇما قۇشنىڭ قانتىدىن چۈشكەن سايە» دەپ بىلىدۇ.

ئەگەر ئۆمرى جىگەر پەرگالەسىدىن مەن غىزا بەرسەم،
قاچان نامەربان ئىتلار نەن ئۆزگە ئاشنا دەرلەر.

بېشىمى: ئۆمرۈم بويى جىگەر پارلىمىنى غىزا قىلىپ بەرگەن تەقدىردىمۇ، ئۇ كۆيۈمسىزنىڭ
ئىتلىرى مېنى ھېچقاچان ئۆزىگە دوست تۇتمايدۇ.

كۆرۈپ مەشھۇرىنى بۇ نەۋۋە سەرگەردانۇ سەرگەستە،
غەم ئابادى جەھان ئىچرە غەربۇ بىنەۋا دەرلەر.

يېشىمى: مەشھۇرىنى بۇنداق سەرگەردان ھالەتتە كۆرگەنلەر ئۇنى «غەمگە تولغان بۇ جاھاندىكى غېرىب ۋە يوقسۇل» دېيىشىدۇ.

ئىككىنچى مەشرەپ

بىرىنچى ئاھاڭ

ئەي پەرزادى زامانىم، جان بىلە قۇل مەن ساڭا،
گۈلشەنى ھۈسنۇتداق بىر دەستە سۇنبۇل مەن ساڭا.
يېشىمى: ئەي زامانىمنىڭ پەرزاتى، مەن جان - دىلىم بىلەن ساڭا قۇلمەن؛ ھۆسن - جامال
گۈلشەننىڭدىكى بىر دەستە سۇنبۇلۇڭمەن.

ئەي گۈلى گۈلزارى جەننەت دىلبەرى ساھىب جەمال،
گۈل يۈزۈڭنىڭ ئوتىدا بىر خەستە بۇلبۇل مەن ساڭا.
يېشىمى: ئەي جەننەت گۈلزارىنىڭ گۈلى بولغان گۈزەللىك ساھىبى دىلبەر، مەن گۈل يۈزۈڭنىڭ
ئوتىدا كۆيگەن بىر بىمار بۇلبۇلۇڭمەن.

باردۇر ھۈسنۇت سەنىڭ بىلىقسۇ يۈسۈپتىن فۇزۇن،
مەي ئىچەر بولساڭ، نىگارا، ساغەرى مۇل مەن ساڭا.
يېشىمى: سەن بىلىقسۇ ۋە يۈسۈپلەردىنمۇ بەك گۈزەلسەن. ئەي نازىنىن، مەي ئىچەر ۋاقتىڭدا
قەدىھىڭ بولسام دەيمەن.

ياستانىمەن ئىشىكىڭنى جانۇدىل بىرلە مۇدام،
ساقلاساڭ قۇل مەن ساڭا، گەر خەرجلەرسەڭ پۇل مەن ساڭا.
يېشىمى: ئىشىكىڭنى ھەمىشە جان - دىل بىلەن قوغداپ، ساقلاپ تۇرىمەن؛ ساقلىساڭ
قۇلۇڭمەن، خەجلىسەڭ پۇلۇڭ.

قىل قەلەمدەرغە، نىگارا، لۇتغىدىن بىر ئىلتىفات،
مۇددەتى بولۇپدۇرۇر، ئەي دىلرەبا، قۇلمەن ساڭا.
يېشىمى: ئەي دىلنى مەپتۇن قىلغۇچى، قەلەندەر ئۇزۇندىن بېرى سېنىڭ قۇلۇڭ بولۇپ كەلدى،
ئۇنىڭغا شەپقەت قىلىپ بىرەر قېتىم ئىلتىپات كۆرسەت.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئەرزىم ئىشتىكىل، ئەي با لەتافەت،

قىلغىل تەرەھھۇم ئەيلەپ شەفائەت.

بېشىمى: ئەي لاتاپەت ئىگىسى، ئەرزىمنى ئاڭلىغىن؛ ماڭا شاپائەت ئەيلەپ، رەھىم قىلغىن.

سەن بىر ھۇمايى، مەن بىر گەدايىڭ،

يايغىل باشمىغا چەترى سەئادەت.

بېشىمى: سەن بېشىمغا ھۇما قۇشى قونغان بىر شاھسەن، مەن سېنىڭ گادىيىڭ، بېشىمغا سائادەت چېدىرنى يايغىن.

نە گىرىيە قىلماي، نە زارېي بولماي،

نە غەمگە قالماي، ئەي سەرۋىي قامەت.

بېشىمى: ئەي سەرۋى بويلىق يار، يىغا - زارە قىلماسلىققا، دەرد تارتماسلىققا، غەمگە چۆكمەسلىككە نېمە چارەم بولسۇن؟

دەردىم بەسى كۆپ، ھەددىدىن زىيادە،

دايىم كۆرەرمەن ئەلدىن مەلامەت.

بېشىمى: دەردىم ھەددىدىن زىيادە كۆپ، خەلقىن دائىم ئەيىپلەش ئاڭلايمەن.

مەجنۇنلۇغۇمدا بىمبەھرى گەردۇن،

باشمىغا ئۇردى سەنگى شەقاۋەت.

بېشىمى: مەجنۇن (ساراڭ) بولۇپ قالغان چېغىمدا، بۇ رەھىمسىز پەلەك بېشىمغا بەختسىزلىك تېشى بىلەن ئۇردى.

مەن زارىغا كىم يارى ۋەفاسىز،

دىلخەستە قىلدى ئەيلەپ زەافەت.

بېشىمى: ۋاپاسىز يار - ناز - كەرەشمە قىلىپ، مەن بېچارىنىڭ دىلىنى يارا قىلدى.

فەقرى بىلالى قىلغىل دۇئايى،

يارغا يەتەرسەن بولساڭ سەلامەت.

مەنىسى ئەي يوقسۇل بىلال، دۇئا قىل، سالامەت بولساڭ، يار يېتىشەرسەن.

2- مۇقام چەبىيات مۇقامىنىڭ تېكىستلىرى چوڭ نەغمە قىسمى 178 مىسرا، تۆت داستان 74

مىسرا ۋە ئىككى مەشرەب 50 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 302 مىسرا شېئىردىن تەكىب تاپقان.

3- سەگاہ مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

ئەمەس خىلۋەت نىشىنلەرگە تەماشايى چەمەن ھاجەت،
چۇنانچە بولماغاي ئەھلى فەناغا ئەنجۈمەن ھاجەت.
بېشىمى: خۇددى ئۆزلۈكىنى يوقاتقانلارغا يىغلىش سورۇنى لازىم بولمىغىنىدەك، خىلۋەتتە
ئىبادەت قىلغۇچىلارغا چىمەن سەيلىسى ھاجەتسىز.

گىرىفتارى قەددى رەئنايى گۈلگۈنپۈش مەن، ۋاھ - ۋاھ،
كۆڭۈلدە قالماي بەرگى گۈلى سەرۋى سۇمەن ھاجەت.
بېشىمى: كۈلرەڭ كىيىنگەن، قەددى - قامىتى كېلىشكەن رەناغا گىرىپتار بولغاندىن بۇيان، گۈل،
ياپراق، سەرۋى، ياسمەنلەرگە كۆڭلۈمنىڭ خۇشى قالمىدى.

بەلا دەشتىندەكى ئاۋارەلەرنىڭ ھالىنى سورىماڭ،
كى ئاندا نە گۈلۈ نە بۇلبۇلۇ نە كوھكەن ھاجەت.
بېشىمى: بالايىئاپەت دەشتىدە قالغان سەرگەردانلارنىڭ ھالىنى سورىماڭ، ئۇ يەردە گۈلمۇ،
بۇلبۇلمۇ، تاغ كەسكۈچىمۇ يوق.

سەھەر ۋاقتى سەبا يەتكۈردى زۇلفۇڭ تارىدىن بۇيى،
مۇئەتتەر ئولدى ئەلەم، بولماي مۇشكى خوتەن ھاجەت.
بېشىمى: تاڭ شامىلى سەھەردە چېچىڭنىڭ ھىدىنى ئېلىپ كەلگەنىدى، ئالەم ئەتىر پۇرىقىغا
تولۇپ، خوتەن ئىپارىغا ئېھتىياج قالمىدى.

سوئال ئەيلەپدۇرۇركى يىغلاماقدىن نە غەرەز ئاخىر،
دەدىلەر مۇستەفا، دوستۇم، ماڭا ۋەيسى قىرەن جاھەت.
بېشىمى: يىغلىشىڭىزنىڭ سەۋەبى نېمە، دەو سورىغانىدى. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام: «ماڭا
دوستۇم سۇلتان ۋەيسى قىرەن كېرەك بولدى» دىدى.

زىلەيخا گۈلشەننى قىلدى سەمۇمى ئىشقى خاكسىتەر،
بۇ ياڭلىغ دەمەكىم ئول يۇسۇفى گۈل پىرەھەن ھاجەت.

بېشىمى: زىلەيخاننىڭ گۈلشېنىنى ئىشقى شۇرغىنى توپا - تۇپراق قىلىۋەتتى دېمەن، بۇ ئۇنىڭ قانلىق كۆينەك كىيگەن يۈسۈپكە ھاجەتمەن بولغانلىقىدىندۇر.

جۈنۈن بازارىدا رۇسۋالىغىمنىڭ بائىسى ئولتۇر،
 ھەھاغا ئالمادىلار، يوق ئىكەندۈك ماۋۇ مەن ھاجەت.
 بېشىمى: جۈنۈن (ساراڭلىق) بازىرىدا رەسۋا بولۇشۇمنىڭ سەۋەبى شۇكى، ئۇ يەردە «ماۋۇ مەن» دېگەن سۆزگە ئېھتىياج يوقكەن، ئۆزلۈكۈمنى بىر تىيىنغىمۇ ئالمىدى.

بۇ مۇشتى ئۇستىخانمىنى ئانىڭ كويىغا تاشلاڭلار،
 شەھىدى ئىشقىغا تابۇت نە گورۇ نە كەفەن ھاجەت.
 بېشىمى: مېنىڭ بۇ بىر چاڭگال ئۇستىخانمىنى ئۇنىڭ كوچىسىغا تالىۋېتىڭلار. چۈنكى ئىشقى يولىدا شېھىت بولغان ئادەمگە تاۋۇتىنغىمۇ، گۆرنىڭمۇ، كېپەننىڭمۇ كېرىكى بولمايدۇ.

رەققا، بىسەرۇپلارنى سەن ئاغرىتماغىل زىنھار،
 ھەبىب ئىشكىگە بارغاندا، نە سەن ھاجەت، نە مەن ھاجەت.
 بېشىمى: ئەي دوست، يوقسۇللارنىڭ كۆڭلىنى ھەرگىز ئاغرىتمىغىن. چۈنكى ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا بارغاندا، سەنمۇ، مەنمۇ ئوخشاش قىممەتتىكى ئىنسانغا ئايلىنىمىز.

نەۋائىي، يارنىڭ ئاستانەسىنىڭ توفراغى بولدۇڭ،
 ساخا ئەندى نە سەھۋايۇ نە شەھرۇ نە ۋەتەن جاھەت.
 بېشىمى: ئەي نەۋائىي، يار بوسۇغىسىنىڭ تۇپرىقى بولدۇڭ، ئەمدى ساخا سەھرامۇ، شەھەرمۇ، ۋەتەنمۇ كېرەك بولمايدۇ.

تەئەززە

كەلگىلىكى، مۇشتاق بولمىشەم شىرىن لەبىڭ گۈلقەندىنە،
 كەلگىل، لەبىڭ قەندىن ئىلەتگىل ئانلارنىڭ گۈلقەندىنە.
 بېشىمى: كەل، مەن شېرىن لېۋىڭنىڭ گۈلقەنتىنى سېغىنىپ قالدىم. كەلگىن، لېۋىڭنىڭ قەنتىنى زامانىڭنىڭ گۈلقەنتىسە يەتكۈزگىن.

ھەر قايدا كىم شەرھ ئەيلەسەم شىرىن دۇداغىڭ قەندىنى،
 روھلار قانۇر تۇتى كەبى ئول لەئلى شەكەر خەندىنە.
 بېشىمى: شېرىن لېۋىڭنىڭ قەنتىنى قەيەردە شەرھلىسەم، ئاشۇ كۈلۈپ تۇرغان ياقۇت لېۋىڭنىڭ شېكىرىدىن روھلار خۇددى شاتۇتدەك ئوزۇقلىنىدۇ.

شەھلا كۆزۈڭ مەندى كۆڭۈل ئايدىيۇ ئانت ئىچەركى بۇ،

بولسۇن كەفارەت جانۇ دىل ئول گەرچە گىڭ سەۋگەندىنە.

بېشىمى: شەھلا كۆزۈڭ كۆڭلۈمنى ئېلىۋېلىپلا قەسەم ئىچىدۇ، جان - دىلىم ئاشۇ ئىچكەن قەسىمىڭنىڭ كاپارىتى (تۆلىمى) بولسۇن.

مۇشكىن ساچىڭ بەندىدىن مەنى كەسدىيۇ پەيۋەند ئەيلەدى،

تەھسىن ئانىڭ كەسكەنگە، رەھمەت ئانىڭ پەيۋەندىنە.

بېشىمى: ئىپار ھىدلىق چېچىڭ مەنى بەنتتىن يەشتىمۇ يەنە باغلىۋالدى. ئۇنىڭ يەشكىنىگە ئاپىرىن، باغلىغىنىغا رەھمەت!

زۇلفىلە قاشى قارەدۇر سەرۋى خىرامان دىلبەرىڭ،

قاشلارگە قۇربان ئولام، يا تۇررەئى دىل بەندىنە.

بېشىمى: ئۇ سەرۋى بويلىق دىلبەرىنىڭ چېچىمۇ، قېشىمۇ قاپقارا، ئۇنىڭ قاشلىرىغا قۇربان بولايىمۇ ياكى كۆڭۈلنى باغلىۋالغان چاچلىرىغىمۇ؟

ئەي ۋائىز، ئەبىسەم ئول، ماڭا تائەتتىڭى پىش ئەيلەمە،

مەن ئاشىق ئولدۇم كىرمەگۈم، ھەر قىسسەخانىنىڭ پەندىنە.

بېشىمى: ئەي ۋائىز، تائەتتىڭى پەش قىلىپ تولا چىغىمغا تەگمە، مەن بىر ئاشىق، ھەرقانداق ۋەزخانىنىڭ نەسەپتىگە كىرمەيمەن.

ئەي ئىشقىنى ئىنكار ئەيلەيەن، چۈنۈ چىرايۇ چەندىنى قوي،

نەچۈك تۈشەرسەن ئاشىقنىڭ چۈنۈ چىرايۇ چەندىنە.

بېشىمى: ئەي ئىشقىنى ئىنكار قىلغۇچى، ئۇنداق - مۇنداقلىرىڭنى (نېمە ئۈچۈن، نېمە سەۋەبتىن، قانچىلىك، دېگەندەك سوئاللىرىڭنى) قوي، چۈنكى سەنمۇ ئاشىقنىڭ ئۇنداق - مۇنداقلىرىغا چۈشۈپ قالسىەن.

زۇلفى كەمەندىدىن كۆڭۈل قۇتۇلماس ئايرۇ، شۆيلە بىل،

سەۋداسىگە بەل باغلامىش، ھەم كۆز قاراتمىش بەندىنە.

بېشىمى: كۆڭۈل ئۇنىڭ چېچىنىڭ سىرتىمىدىن قۇتۇلمايدۇ، بىلىشىڭ كېرەككى، كۆڭۈل ئۇنىڭ سەۋداسىغا بەل باغلىغان ھەم ئۇنىڭ ئەسىرى بولۇشىغا كۆز تىككەن.

چۈن شەھرىيارنىڭ شەھرىنە بۇ گۈن نەسىمدۇر مەلىك،

بۇيرۇق ئانىڭدۇر، ھۆكۈم ئانىڭ ھەم شەھرىنە ھەم كەندىنە.

بېشىمى: نەسىمى بۈگۈن پادىشاھنىڭ شەھىرىگە پادىشاھدۇر، شۇڭا ھەم ئۆزىگە ھەم شەھىرىگە بۇيرۇق بېرەلەيدۇ، ھۆكۈمىنى يۈرگۈزلەيدۇ.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

چۈن شەھرىيارنىڭ شەھرىنە بۇ گۈن نەسىمدۇر مەلىك،
 بۇيرۇق ئانىڭدۇر، ھۆكۈم ئانىڭ ھەم شەھرىنە ھەم كەندىنە.
 يېشىمى: نەسىمى بۈگۈن شەھرىيار (پادىشاھ، ئىمپېراتور) نىڭ شەھرىگە پادىشاھدۇر. شۇڭا
 ھەم ئۆزىگە ھەم شەھرىگە بۇيرۇق بېرەلەيدۇ، ھۆكۈمنى يۈرگۈزەلەيدۇ.

نۇسخە

ماڭا سەن بولماساڭ جان ھاجەت ئەرمەس،
 بەھشتۇ ھۇرۇ رىزىۋان ھاجەت ئەمەس.

يېشىمى: سەن بولمىساڭ، ماڭا بۇ جاننىڭ كېرىكى يوق؛ جەننەت ۋە ھۆرلەرنىڭمۇ لازىمى يوق.

فراقىڭدا كۆزۈم ياشى بار ئەركەن،
 بەھارۇ ئەبرى نىيسان ھاجەت ئەرمەس.
 يېشىمى: پىراقىڭدا كۆز ياشلىرىمنى تۈكۈۋاتقان ئىكەنمەن، باھار ۋە باھار بۇلۇتلىرى
 دېگەنلەرگە ھاجەت چۈشمەيدۇ.

يۈزۈڭدىن شامىلار زۇلفۇڭنى يىغساڭ،
 فۇرۇغى ماھى تابان ھاجەت ئەرمەس.
 يېشىمى: ئاخشاملىرى يۈزۈڭنى يېپىۋالغان چاچلارنى قايرىساڭ، تولۇن ئاينىڭ نۇرىغا ھاجەت
 قالمايدۇ.

بويۇڭ سەرۋۇ كۆزۈڭ نەگىس، يۈزۈڭ گۈل،
 سەنىڭ قاشىڭدا بوستان ھاجەت ئەرمەس.
 يېشىمى: بويۇڭ سەرۋىگە، كۆزۈڭ نەگىسكە، يۈزۈڭ گۈلگە ئوخشايدۇ، سەن بار يەردە گۈلزارغا
 ھاجەت قالمايدۇ.

ئەگەر گەشتى لەبى دەريا قىلۇرسەن،
 كۆزۈمگە كەلگى، ئۇممان ھاجەت ئەرمەس.
 يېشىمى: ئەگەر دەريا بويلىرىنى سەيلە قىلماقچى بولساڭ، (ياش قۇرمايدىغان) كۆزۈمگە كەل،
 دەريا بويىغا بېرىش ھاجەت ئەمەس.

رەقىب بىرلە مۇساھىب قىلما بىزنى،
 قۇتۇرغان ئىتكە سەگىبان ھاجەت ئەرمەس.

يېشىمى: مېنى ئىشىك باقارىڭغا ھەمراھ قىلىمەن دېمەن، چۈنكى، قۇترىغان ئىتقا ئىتباقار لازىم بولمايدۇ.

ئاتايىغە بۇسۇغاڭدىن ئورۇن بەر،
سەرايۇ كاخى ئەيۋان ھاجەت ئەرمەس.
يېشىمى: ئاتايىغا بوسۇغاڭدىن ئورۇن بەر، ئۇنىڭغا ئايۋانلىق قەسر كېرەك ئەمەس.

نىگارا، سەنسىز مەندىن نە ھاسىل،
ئەگەر جان بولمىسا، تەندىن نە ھاسىل.
يېشىمى: ئەي نىگار، جانسىز تەننىڭ كېرەكى بولمىغىنىدەك، سەنسىز مېنىڭ نېمە كېرىكىم؟

چۈگۈلدىن رەنگ ئەمەس بۇلبۇلغا بۇيى،
بەھارۇ باغۇ گۈلشەندىن نە ھاسىل.
يېشىمى: بۇلبۇلغا گۈلنىڭ رەڭگى ئەمەس، ھىدى كېرەك. ئۇنداق بولمىغاندا، باھار، باغ ۋە گۈلشەننىڭ نېمە ئەھمىيىتى؟

جەفايۇ ئىشۋەلەرنى فەن تۇتۇپسەن،
مۇنىڭتەك ئىشۋە پۇرفەندىن نە ھاسىل.
يېشىمى: ناز - كەرەشمىلىرىڭ بىلەن كىشىگە جاپا سېلىشنى ئادەت قىلىۋاپسەن. بۇنداق ناز - خۇلۇق، نەيرەڭۋازلىقنىڭ نېمە پايدىسى؟

كىشىكىم يوقتۇرۇر مېرى ۋەفاسى،
ئەگەر خورشىددۇر ئاندىن نە ھاسىل.
يېشىمى: ئادەم ھەر قانچە قۇياش بولۇپ كەتسىمۇ، مېھىر - ۋاپاسى بولمىسا، ئۇنىڭ نېمە كېرىكى؟

نۇسخە چۈشۈرگىسى

بۇ تۈرلۈك ھۆسن ئىلە لۇتقىي قولۇڭغا،
ئىنايەت قىلماساڭ، سەندىن نە ھاسىل.
يېشىمى: شۇنچە ھۆسن - جامالىڭ تۇرۇپ، قۇلۇڭ لۇتقىغا مۇھەمەت قىلمىساڭ، سېنىڭ نېمە كېرىكىڭ؟

جۇلا

تالى مەجنۇن شاخى ئەگىلدى يار ئەگىلمەيدۇر ماڭا،

يا كەلىپ ئالغىن بۇ جاننى يا كۆڭۈل بەرگىن ماڭا.
 بېشىمى: ھەتتا مەجنۇن تالنىڭ شېخىمۇ ئېگىلدى، ئەمما يار تېخىچە ماڭا ئېگىلمەيۋاتىدۇ. (ئى يار)، يا كېلىپ بۇ جاننى ئالغىن، يا كۆڭلۈڭنى بەرگىن.

يار يىراقتا، مەن فىراقتا، ۋەدە يالغان بولماسۇن،
 خەلقى ئەلەم بىر بولۇپ، يولدىن چىقارغان بولمىسۇن.
 بېشىمى: يار ئۇزاقتا، مەن ئۇنىڭ جۇدالىقىدا؛ ۋەدىمىز ۋەدە بولسۇن، خەلقىئالەم بىر بولۇپ،
 ئازدۇرۇپ كەتكەن بولمىسۇن، دەيمەن.

«ئەسسالام» دەپ ئۆيگە كىرسەم، ئۆيدە يارىم ئولتۇرۇر،
 قاشلارنى قىيغان قەلەمدەك، كۆزلەرنى ئويىناپ تۇرۇر.
 بېشىمى: «ئەسسالام» دەپ ئۆيگە كىرسەم، ئۆيدە يارىم ئولتۇرۇپتۇ. قاشلىرى ئۇچلىغان
 قەلەمدەك ئىنچىكە، كۆزلىرى ئويىناپ تۇراتتى.

كۆرگەلى كەلدەلمەرمۇ كۆيدۈرگەلى كەلدەلمەرمۇ؟
 كۆيۈپ ئۆچكەن ئوتلارنى ياندۇرغالى كەلدەلمەرمۇ؟
 بېشىمى: كۆرگىلى كەلدەلمەرمۇ، كۆيدۈرگىلى كەلدەلمەرمۇ؟ كۆيۈپ ئۆچكەن ئوتلارنى (جانلىق
 تىلدا: ئوتلىنى) ياندۇرغىلى كەلدەلمەرمۇ؟

ئىزدەمەس كۆڭلۈم مەنىڭ يار ئىزدەگەننىڭ يارى بول،
 كىم سانى يارىم دەسە، بارىپ شۇنىڭ گۈلزارى بول.
 بېشىمى: باشقا يار ئىزدىگەن ئادەمنىڭ يارى بولۇشنى كۆڭلۈم خاھلىمايدۇ. كىم سېنى «يارىم»
 دېسە، بېرىپ شۇنىڭ گۈلزارى بولغىن.

سەنەم

ئاي ئالدىدا، گۈن كەينىدە، ھەسرەت ئىچىمدە،
 كۆيۈپ تۇرغان ئوتنى سالىدىڭ مەنىڭ ئىچىمگە.
 بېشىمى: ئەي ئاي ئالدىدا، گۈن كەينىدە تۇرۇپتۇ، سەن مېنىڭ ئىچىمگە كۆيۈپ تۇرغان ئوتنى
 سېلىۋەتتىڭكى، مەن ھەسرەت ئىچىدە قالدىم.

ئاتلارنى ھايدىدۇركەن مۇز دابان بىلەن،
 بىر ياخشىنى قىينايدۇركەن بىر يامان بىلەن.
 بېشىمى: ئاتلارنى ھايدىدۇركەن مۇز داۋان بىلەن، بىر ياخشىنى قىينايدۇركەن بىر يامان بىلەن.

قارا - قارا قارغالارنىڭ قاناتى بولسام،

ئەگىز - ئەگىز چىنارلارنىڭ شاخىغا قونسام،
 بېشىمى: قارا - قارا قاغىلارنىڭ قانتى بولسام، ئەگىز - ئەگىز چىنارلارنىڭ شېخىغا قونسام.

جان ئالغۇچى ئەزرائىلنىڭ شاگىردى بولسام،
 ئاشىقلارغا قەسدى قىلغاننىڭ جانىنى ئالسام.
 بېشىمى: جان ئالغۇچى ئەزرائىلنىڭ شاگىرتى بولسام، ئاشىقلارغا قەست قىلغان ئادەمنىڭ
 جېنىنى ئالسام، دەيمەن.

چوڭ سەلىقە

قىزىل - قىزىل ئالمالارمى ئاقىندا كەتتى،
 قىزىل تونلۇق مەنىڭ يارىم ئىلىغا كەتتى.
 بېشىمى: قىزىل - قىزىل ئالمىلار ئېقىندا ئېقىپ كەتتى. مېنىڭ قىزىل تونلۇق يارىم ئىلىغا
 كەتتى.

قاراسام ھىچ كۆرۈنمەيدۇ ئىلىنىڭ تاغى،
 مۇنداق يامان بولامدۇر كۆيەكنىڭ داغى.
 بېشىمى: قارىسام، ئىلىنىڭ تېغى ھىچ كۆرۈنمەيدۇ. كۆيۈكنىڭ دېغى مۇنداقمۇ يامان بولارمۇ؟

قارا - قارا كۆرۈنگەنلەر تاغنىڭ دىرەختى،
 يارنى يارغا كۆرسەتمەگەن يولنىڭ يىراغى.
 بېشىمى: قارا - قارا كۆرۈنگەنلەر تاغنىڭ دىرەختى. يارنى يارغا كۆرسەتمەگەن يولنىڭ ئۇزاقلىقى.

يوللار يامان، يوللار يامان، يولنى بىلمەسە،
 مان يارىمنى ئىزدەگەننى دۈشمەن بىلمەسە.
 بېشىمى: يولنى بىلمەسە، «يول يامان، يول يامان» دەپ ئولتۇرىدىغان گەپ. مېنىڭ يارىمنى
 ئىزدىگىنىمنى دۈشمەن بىلىپ قالمىسا، دەيمەن.

يولدا يەتمەي ئۆلۈپ قالسام، قارغا يەمەمدۇر،
 قارغالارمۇ قىيامەتلىك ئاشىق دەمەمدۇر.
 بېشىمى: يار ۋىسالىغا يەتمەي تۇرۇپ، يولدا ئۆلۈپ كەتسەم، قاغا يەپ كەتمەسمۇ؟ قاغىلارمۇ ئۆز
 ئىچىدە قىيامەتلىك ئاشىق بولىشىدۇ، دەيدىغۇ؟

كىچىك سەلىقە

لەبىڭ يادىدا گۈلگۈن مەي ئىچىپ مەستانە بولمىشمەن،
 جۈنۈن شەھرىدە رۇسۋالىق بىلە ئەفسانە بولمىشمەن.
 بېشىمى: لېۋىڭنى ئەسلەپ، گۈلرەڭ مەي ئىچىپ مەستانە بولدۇم. سەۋدايلىق شەھرىدە رەسۋا
 بولۇپ، سۆز - چۆچەككە قالدۇم.

پەرى پەيكەر نىگارنى لەيلى يەڭلىغ جىلۋەگەر كۆرگەچ،
 ياقامنى چاك ئەتىپ مەجنۇن كەبى دىۋانە بولمىشمەن.
 بېشىمى: پەرى سۈپەت نىگارنى لەيلىدەك جىلۋىلىك گۈزەل كۆرگىنىمدە، ياقامنى يىرتىپ
 مەجنۇندەك ساراڭ بولدۇم.

جەمالىڭ شەمئىغە، ئى گۈل، نەسىم ئەتمەكنى ياغ ئەيلەپ،
 باشقىدىن ئۆيۈرۈلۈپ بۇلبۇل كەبى پەرۋانە بولمىشمەن.
 بېشىمى: ئەي گۈلۈم، جامالىڭ شامغا سەلەكنى شامال بولۇش ئارزۇسىدا، بېشىڭدا بۇلبۇلدەك
 چۆرگىلەپ، پەرۋانە بولدۇم.

بىراۋ ئىشقىن تەرك ئەيلەپ ئەدىم، يۈزىڭ جەفا تارتىپ،
 گىرىفتارى سىتەم، ۋاھكىم بىراۋگە يانە بولمىشمەن.
 بېشىمى: بىرسىنىڭ ئىشقىدىن يۈزىڭ جاپا - مۇشەققەت چېكىپ ئاران ئۆزۈمنى تارتقاندىم؛
 ۋاھ، زۇلۇم - سىتەم بىلەن يەنە بىرسىگە گىرىپتار بولدۇم.

كۇلاھى زەرنى باشىڭ ئۈزۈرە كۆرگەچ، ئوتلۇق ئاھىمدىن،
 چەكىپ زەررىن ئەلەم باشىم ئۈزە شاھانە بولمىشمەن.
 بېشىمى: بېشىڭدىكى ئالتۇن كۇلاھنى كۆرگەچ، ئوتلۇق ئاھىمدىن بېشىمغا ئالتۇن تۇغ تاقاپ،
 شاھلارغا ئوخشاش بولدۇم.

جۈنۈن دەشتىدە مەجنۇندەك كىيىكلەر ھەمدەمىم بولمىش،
 نەدىكىم شەھەر ئەلدىن ئەسۋ كۆپ ئەفسانە بولمىشمەن.
 بېشىمى: سەۋدايلىق باياۋاندا، مەجنۇنغا ئوخشاشلا كىيىكلەرگە ھەمدەم بولدۇم. نېمە
 ئۈچۈنكى شەھەر خەلقىنىڭ ناھايىتى كۆپ سۆز - چۆچەكلىرىگە قالدۇم.

قەدىم دالۇ كۆزۈم پۇرنەم سىرىشىمنى ساچىپ ھەريان،
 ۋەفا سەيدىن تۇتارغا دامى سەۋەدى دانە بولمىشمەن.
 بېشىمى: قەدىم ئېگىلىگەن، كۆزۈم نەملىك، ياشلىرىمنى تارام - تارام تۆككەن ھالدا، ۋاپا
 قۇشىنى تۇتۇش ئۈچۈن، دان بىلەن توزاق بولدۇم.

فىگار ئەيلەپ تەنىمنى تىيرى ئىشقىڭ، ئەي قارا كاكۇل،
 ساچىڭ سەۋداسىدىن، ۋاھكىم، ئەجايىب شانە بولمىشمەن.

بېشىمى: ئەي قارا كوكۇللىلىق يار، ئىشقىڭ ئوتى تېنىمنى جاراھەتلەندۈردى. توۋا، چېچىڭنىڭ سەۋداسىدىن ئاجايىپ بىر تاغاققا ئوخشاپ قالدىم.

ئىچىمدە تامغا - تامغا داغى ئىشقىڭ نەقدىنى ئاسراپ،

ئىچىدىن چاڭ - چاڭ بولغان بۇزۇن ۋىيرانە بولمىشمەن.

بېشىمى: بېسىلغان تامغىلاردەك ئورناپ كەتكەن ئىشقىڭ داغلىرىنى ئىچىمدە مال - دۇنيادەك ساقلاپ، ئىچ ئىچىمدىن چاڭ كەتكەن ۋەيرانىغا ئوخشاپ قالدىم.

فۇتۇھىي قۇلغا، ئى شاھ، شەكەرىن لەفزىڭ گەزەك قىلغىل،

لەبىڭ يادىمدا گۈلگۈن مەي ئىچىپ مەستانە بولمىشمەن.

بېشىمى: ئەي شاھ، قۇل فۇتۇھىيغا شېرىن سۆزۈڭنى زاكۇسكا قىلىپ بەرگىن. لېۋىڭنى ئەسلەپ، گۈلرەڭ شاراب ئىچىپ، كەيپ بولۇپ قالدىم.

تەنىمدىن چىققالى يەتتى جۇدالىق جىھەتدىن جانىم،

نيسار ئولغاي ئاڭا جانۇ جەھاننىم بەلكى ئىماننىم.

بېشىمى: جۇدالىق تۈپەيلى جېنىم تېنىمدىن چىقىپ كېتەي دەپ قالدى؛ ئۇنىڭغا جېنىم، بايلىقىم، بەلكى ئىماننىم نيسار (چاچقۇ) بولسۇن.

باشىمنى بەندەۋار ئىشكىڭدە قويدۇم تا تىرىكدۈرمەن،

كى تۇفراقىدىن كۆتەرسۇن لۇتقى بىرلە تۆكسەمۇ قانىم.

بېشىمى: تىرىكلا بولىدىكەنمەن ئىشكىڭدە قۇللارچە باش قويۇپ تۇرىمەن؛ قېنىمنى تۆكسەڭمۇ مەيلى ئەمما مەرھەمەت قىلىپ، يەردىن بېشىمنى كۆتۈرۈپ قويغىن.

ساغىنىدىم گۈل يۈزۈڭنى بىردەمى كۆرمەككە مەن مۇشتاق،

فراقىندا سەھەر بۇلبۇلنى ئۆرتەر ئاھۇ ئەفغاننىم.

بېشىمى: گۈل يۈزۈڭنى سېغىنىدىم، ئۇنى بىردەم كۆرۈشكە ئىنتىزارمەن. تاڭدا پىراق بىلەن چەككەن ئاھۇ - پىغاننىم بۇلبۇلنىمۇ ئۆرتەيدۇ.

بۇ ئىقلىم ئىچرە ئىستەپ كۆرمەدىم سەندەك پەرىۋەشنى،

يۈزۈڭگە تەلمۈرۈپ جان بەرگەلى بىسىيار ئەرماننىم.

بېشىمى: بۇ دۇنيادا سەندەك پەرىزات سۈپەت يارنى ئۇچراتمىدىم، يۈزۈڭگە تەلمۈرۈپ تۇرۇپ جان بېرىش - بىردىنبىر ئامنىمىدۇر.

مەلاھەتدە لەبىڭگە قەندۇ شەكەر قاندا تەڭ بولسۇن،

نەزاكەتلىك قولۇڭغا سۇ قۇيالماس خان قىزى، خاننىم.

يېشىمى: خېنىم، شېرىنلىكتە لېۋىڭگە قەن - ناۋاتمۇ تەڭلىشەلمەيدۇ؛ نازارەتلىكتە خاننىڭ قىزىمۇ قولۇڭغا سۇ قويۇپ بېرەلمەيدۇ.

كۆزۈڭ كافىرلىقى يەتمەيدۇرۇركىم سۈرمەدار ئەتتىڭ.

مەنى ئۆلتۈرگەلى مايىل بولۇپ سەن شاھى ئىھسانىم.

يېشىمى: كۆزۈڭنىڭ قارىلىقى يەتمىگەندەك ئۈستىگە يەنە سۈرمە تارتىپسەن؛ شاھلارچە ئىلتىپات قىلىپ، مېنى ئۆلتۈرەي دەپسەن.

كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

نەچە مۇددەتدۇرۇركىم مەن ساڭا، ئەي دىلبەرى رەئنا،

بولۇپمەن ۋالىھى شەيدا تۈشۈپسەن شاھى خۇبانىم.

يېشىمى: ئەي گۈزەل رەنا، سەن گۈزەللەر شاھى بولغىنىڭ ئۈچۈن، مەن ساڭا ئۇزۇندىن بۇيان ئەسەسەيى شەيدا.

پىشرەۋ

دەمە يۈزكىم خوتەن گۈلزارىدۇر بۇ،

دەمە خەت ناپەئى تاتارىدۇر بۇ.

يېشىمى: ئۇنى يۈز دېمە، ئۇ خوتەن گۈلزارى؛ ئۇنى يېڭى خەت تارتقان مويلاۋ (مىيىق) دېمە، ئۇ تاتار ئىپارى.

كۆزى ئۆلتۈرسە، لەئلى جان باغىشلار،

ئەجايىب مۇددەئا ئىزھارىدۇر بۇ.

يېشىمى: كۆزى ئۆلتۈرسە، لېۋى جان بېغىشلايدۇ. بۇ ئۆز مۇددئاسىنى ئاجايىپ بىر خىل ئىزھارلاشقۇ!

دەسەم: كۆڭلۈمنى زۇلفۇڭ ئەيلەدى بەند،

دەر: ئەي مىسكىن، ئانىڭ بىر تارىدۇر بۇ.

يېشىمى: «چېچىڭ مېنى باغلىۋالدى» دېسەم، ئۇ: «ئەي بىيچارە، بۇ تېخى چېچىمنىڭ بىرلا تېلى» دەيدۇ.

سۆزى گەر ئەسرۇ شىرىندۇر، تاڭ ئەرمەس،

ھەدىسى لەئلى شەكەر بارىدۇر بۇ.

بېشىمى: سۆزنىڭ ئىنتايىن شېرىن بولۇشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس، چۈنكى بۇ ئۇنىڭ شېكەر ياغدۇرغۇچى ياقۇت لېۋىدىن چىققان.

ئوغۇرلار جان زەنەخدانىڭ ئارا خال،

كى بابىل چاھىنىڭ ئەييارىدۇر بۇ.

بېشىمى: زىناقلىرىڭ ئارىسىدىكى خالىڭ جاننى ئوغۇرلايدۇكى، بابىل زىندانغا چۈشكەن ئەييارمىكەنە بۇ؟!

كۆڭۈل ئۆزلۈكىنى بىر ساغەرگە ساتتى،

مەگەر دەپىرى فەنا خەممارىدۇر بۇ.

بېشىمى: كۆڭۈل ئۆزلۈكىنى بىر قەدەھ شاراپقا ساتتى، قارىغاندا ئۇ ئۆزلۈكىنى يوقاتقانلار مەيخانىسىنىڭ ئىچەرمىنى ئوخشايدۇ.

نەۋائىيغا، دەسەم قىل ئەي يىگىت، رەھىم،

كۈلۈپ دەر: نە ھاياسىز قەرىدۇر بۇل.

بېشىمى: «ئەي يىگىت، نەۋائىيغا رەھىم قىلغىن» دېسەم، ئۇ كۈلۈپ كېتىپ: «قانداق ھاياسىز قېرى بۇ» دەيدۇ.

مەنى بىچارەنى بىخانۇمان ئەت،

ئۆزۈڭ ئىشقىدا ۋۇسۋاىي زەمان ئەت.

بېشىمى: مەن بىچارىنى ھەممىدىن مەھرۇم قىل، ئۆزۈڭنىڭ ئىشقىدا رەسۋاىي ئالەم قىلغىن.

جىگەر قاندىن ئەيلەر جۇيبارى،

ئوقۇڭ جانىم ئارا سەرۋى رەۋان ئەت.

بېشىمى: جىگىرىم قانلىرىدىن ئېقىن ھاسىل بولدى؛ كىرىپك ئوقۇغىنى جېنىمدا ئۆسۈۋاتقان سەرۋى دەرىخى قىلغىن.

نشانە ئەيلەدىم سىينەم ئوقۇغىغا،

ئاڭا پەيۋەستە قاشىغىدىن كامەن ئەت.

بېشىمى: كىرىپك ئوقۇغىغا كۆكسۈمنى نشان قىلىپ بەردىم، ئەمدى ئۇنىڭغا قوشۇما قاشلىرىڭنى كامان قىلغىن.

تىلەر جانىم قۇشى ئەيلەرنى پەرۋاز،

ئانىڭ پەرۋازىنى بىر لامەكان ئەت.

بېشىمى: جېنىم قۇشى پەرۋاز قىلماقچى بولۇۋاتىدۇ، ئۇنىڭ پەرۋازىنى ماكانسىز (سەندىن باشقا يەرگە چۈشەلمەيدىغان) قىلىپ قويغىن.

نيسار ئەيلەي ساڭا جانۇجەھانم،
 قەبۇل ئەيلە بۇلارنى، قەسدى جان ئەت.
 بېشىمى: ساڭا جاھان ۋە جېنىمنى چاچقۇ قىلاي، ئۇنى قوبۇل قىل، جېنىمنىڭ قەستىگە
 چۈشكىن.

مەنى مەست ئەيلە تاكىم سۈبھى مەھشەر،
 كۈزۈڭ پەرتەۋسىدىن ئەسرۇك نىشان ئەت.
 بېشىمى: مېنى كۆز نۇرۇڭ بىلەن تاكى قىيامەتكىچە مەست قىلغىن.

پىشرەۋ چۈشۈرگىسى

زۇھۇرىي بولماسا يادىڭدا بىر دەم،
 قىيا باققاندىن ئىلكىڭنى قان ئەت.
 بېشىمى: زۇھۇرىي سېنى بىردەم ئېسىمدىن چىقارغىدەك بولسا، شۇ گۇناھى ئۈچۈن قولۇڭنى
 ئۇنىڭ قېنى بىلەن بويغىن.

تەئكىد

دەۋزەخنىڭ ئوتىنى دەيدۇر، كۆيۈكنىڭ ئوتىغا يەتمەس،
 سەننىڭ ئىشقى فراقىڭدا باشىمدىن غەم تاغى كەتمەس.
 بېشىمى: دوزاخنىڭ ئوتىنى يامان دەيدۇ، ئەمما كۆيۈكنىڭ ئوتىغا يەتمەيدۇ؛ ئىشقىڭنىڭ
 جۇدالىقىدا، بېشىمدىن غەمنىڭ تېغى نېرى كەتمەيدۇ.

قاشىڭ دەيمۇ، كۈزۈڭ دەيمۇ، سىياقىڭ قىلدى مەستانە،
 سەننىڭ ئىشقى فراقىڭدا يۈرەكىم كۆيدى بىگانە.
 بېشىمى: قېشىڭنى دەيمۇ، كۈزۈڭنى دەيمۇ، سېنىڭ پۈتكۈل تۇرۇقۇڭ مېنى مەست قىلدى؛
 مۇھەببىتىڭنىڭ جۇدالىقىدا، مېنىڭلا يۈرىكىم كۆيۈتۈندۇ.

ئوقۇيمەن خاجە ھافىزنى، خۇدايىم ئايرىماس بىزنى،
 خۇدايىم ئايرىسا بىزنى، ئۇنۇتمايمەن قارا كۆزنى.
 بېشىمى: خوجا ھاپىز ئەسەرلىرىنى ئوقۇيمەن، خۇدايىم بىزنى ئايرىۋەتمەسۇن؛ خۇدايىم بىزنى
 ئايرىۋەتسىمۇ، مەن ئۇ قارا كۆزنى ئۇيۇتمايمەن.

داستان

بىرىنچى داستان

نا ئەھلى بىلەن سۆھبەت تۇتما ھەر جايدا،
دۈشمەنلەرگە سىررى ھالنى بىلدۈرۈر...
كۆڭۈلدەكى سىرنى ئاپتۇما نامەردكە،
دۈشمەنلەرگە سەۋغا - سەلام يەتكۈزۈر.

بېشىمى: ھەرقانداق يەرە، نا ئەھلى ئادەم بىلەن ھەمسۆھبەت بولمىغىنىكى، ئۇ دۈشمەنلەرگە مەخپىيەتلىككىنى دەپ قويدۇ؛ نامەرت ئادەمگە كۆڭۈلدىكى سىرنى ئېيتىمىغىنىكى، ئۇنى دۈشمەنلەرگە سوغات قىلىۋېتىدۇ.

مۇھەببەتسىز گۈلدىن ياخشىدۇر يافراق،
بىبەھرى گىياھدىن ياخشىدۇر تۇفراق.
بىئەقىل يولداشتىن ياخشىدۇر تاياق،
كۈر كىشىگە يۈرەر يولىن بىلدۈرۈر.

بېشىمى: مۇھەببەتسىز گۈلدىن يوپۇرماق ياخشى؛ پايدىسىز ئۆسۈملۈكتىن توپا ياخشى؛ ئەقىلسىز ھەمراھتىن ھاسا - تاياق ياخشىكى، ئۇ ھېچ بولمىسا، ئەما كىشىگە ماڭىدىغان يولىنى ئۇقتۇرۇپ بېرىدۇ.

يامانلارنى قويۇپ بولماس رائىغا،
سەنى سالۇر غەم - غۇسسەنىڭ چاھىغا.
مۇھەببەتنىڭ مېھمانى بارسا ئۆيىغە،
كۈچۈك ئىتتەك قاباپ، فىئىلىن بىلدۈرۈر.

بېشىمى: يامان ئادەملەرنى ئۆز مەيلىگە قويىۋەتكىلى بولمايدۇ. ئەگەر قويىۋەتسەڭ، سېنى غەم - غۇسسەنىڭ قۇدۇقىغا تاشلايدۇ. ئىشقى - مۇھەببەتنىڭ مېھمانى ئۆيىگە بارسا، ئۇنداق ئادەملەر خۇددى كىچىك ئىت (كۈچۈك) تەك قاۋاپ، ئۆز خۇيىنى بىلدۈرىدۇ.

يۈسۈفبەگ دەر: ئەجەب بولدى زەمانلار،
ئەمدى ساڭا ھەمراھ بولدى مەكانلار.
ئۆز ھالىنى ھەرگىز بىلمەس نادانلار،
بىر ئىش بىلە ھەرنە ھالنى بىلدۈرۈر.

بېشىمى: يۈسۈپ بەگ ئېيتىدۇ: زامانلار ئەجەب بىر خىل بولىۋاتىدۇ، ئەمدى ساڭا جاي - ماكانلار ھارام بولدى. نادان ئادەملەر گەرچە بىر ئىشلارنى قىلىپ، تۈرلۈك ئەھۋاللارنى ئۇقتۇرسىمۇ، ئۆزىنىڭ ئەھۋالىنى ھەرگىز بىلمەيدۇ.

ئىككىنچى داستان

رۇخسارغىنى كۆرۈپ ئاغدى خەيالىم،
ئەي دىلرەبا، قايدا بولۇر مەكانىڭ؟
پەرىمۇ سەن، بەشەرمۇ سەن نىگارم،
ئايتغىل، جانا، قايدا بولۇر مەكانىڭ؟

يېشىمى: رۇخسارغىنى كۆرۈپلا، ئەس - يادىم ئاستىن - ئۈستۈن بولدى، ئەي دىلرەبا، قەيەردە تۇرسەن؟ پەرىمۇ سەن، ياكى ئىنسانمۇ، ئېيتقىنا ئەي جان نىگارم، قەيەرلىكسەن؟

مەنى سورساڭ، شاھ بەرقۇتنىڭ قىزىمەن،
شەمسى بوستان ئەرۈر مەنىڭ مەكانىم.
ھالىم سورساڭ پەرزادنىڭ قىزىمەن،
ياقنى يەردە يوقتۇر مەنىڭ مەكانىم.

يېشىمى: مېنى سورىساڭ، شاھ بەرقۇتنىڭ قىزىمەن، «شەمسى بوستان» دېگەن يەر مېنىڭ ماكانىمدۇر؛ ھال - زاتىمنى سورىساڭ، پەرزادنىڭ قىزىمەن، مېنىڭ تۇرار جايىم ناھايىتى يىراقتا.

سەنى كۆرسە ئاقىل يولدىن ئاداشار،
جۈملە ئەلەم بەلكى سەنى تالاشار.
مەنزىلىڭگە نەچە گۈندە يول توشار،
قايدا بولۇر، جانا، سەنىڭ مەكانىڭ؟

يېشىمى: سېنى كۆرسە، ئەقىل يولدىن ئادىشىدۇ؛ بەلكى پۈتكۈل ئالەم سېنى تالىشىدۇ. تۇرار جانىڭغا نەچچە كۈندە يېتىپ بارغىلى بولىدۇ، ئەي جان، سېنىڭ ماكانىڭ زادى قەيەردە؟

ئاشىق بولساڭ كۆيۈپ - يانىپ ئۆچەرسەن،
سەئىي قىلساڭ شىرىن شەرىبەت ئىچەرسەن.
ئۇچيۈز ئالتمىش مەنزىل، يىلىم كەچەرسەن،
بىلەر بولساڭ شۇنداق جايدۇر مەكانىم.

يېشىمى: ئاشىق بولساڭ كۆيۈپ - يېنىپ ئۆچىسەن، بەل قويىۋەتمەي تىرىشساڭ، شىرىن شەرىبەت ئىچىسەن؛ يول ئارىسى ئۇچيۈز ئالتمىش مەنزىل كېلىدۇ، بىر يىلىدىمۇ بېسىپ بولالمايسەنكى، بىلمەكچى بولساڭ، مېنىڭ ماكانىم شۇنداق جايدا.

قەمەر شاھ دەر: ھىجرانلىقتا ئۆتەرمەن،
فىراقىڭدا پەرۋانەدەك كۆيەرمەن.
ۋەسلىڭ ئۈچۈن جاننى فىدا ئەتەرمەن،
ئەي دىلرەبا، قايدا سەنىڭ مەكانىڭ؟

يېشىمى: قەمەر شاھ ئېيتىدۇ: ھىجرانلىقتا ئۆتۈۋاتىمەن، جۇدالىقىڭدا، پەرۋانەدەك كۆيۈۋاتىمەن؛ ساڭا ئېرىشىش ئۈچۈن، جاننى تىكىمەن، ئەي دىلرەبا، سېنىڭ ماكانىڭ قەيەردە؟

شەمسى جانان پەرىلەرنىڭ بىرىمەن،
بىلىپ ئالغىل، كوهى قافنىڭ پىرىمەن.
مەنمۇ سەنى كۆپتىن ئىزلەپ يۈرىمەن،
شەمسى بوستاندا دۇر مەنىڭ مەكانىم.

پېشىمى: ئىسىمىم شەمسى جانان، پەرىلەرنىڭ بىرىمەن، بىلىۋالغىنىلىكى، مەن كۆھىقاپنىڭ
پىرى؛ ئۇزۇندىن بۇيان مەنمۇ سېنى ئىزلەپ يۈرەتتىم، مېنىڭ ماكانىم شەمسى بوستاندا.

ئۈچىنچى داستان

ئەي يارانلار، مۇسۇلمانلار،
نە بولدى يارىم كەلمەدى.
ئىشقا ئوتدا كۆيدى جانلار،
نە بولدى يارىم كەلمەدى.

پېشىمى: ئەي دوستلار، مۇسۇلمانلار، نېمە ئىش بولدىكىن، يارىم كەلمەدى؛ مۇھەببەت ئوتىدا،
جانلار كۆيدى، نېمىشقىدۇر يارىم كەلمەدى.

كەلۈرمەن دەپ ۋەئدە ئەتتى،
كەلۈر مۇددەتتىن ئۆتتى.
ئەرتەدە چاشگاھغا يەتتى،
نە بولدى يارىم كەلمەدى.

پېشىمى: «كېلىمەن» دەپ ۋەدە قىلغانىدى، كېلىدىغان ۋاقتىدىن ئۆتتى؛ تاڭ ئاتتى، چاي (ئاش)
ۋاقتىمۇ بولدى، ھەي، نېمە ئىش بولدىكىن، يارىم كەلمەدى.

يا بىراۋنىڭ فەندىن ئالدى،
يار بىر يامان دەردكە قالدى،
يار بىر غەيرى بىلە بولدى،
نە بولدى يارىم كەلمەدى.

پېشىمى: يا بىراۋنىڭ تۈزىقىغا چۈشتى، يا بىر يامان دەردكە قالدى؛ يا بىر غەيرى بىلەن بىللە
بولدى، نېمە ئىش بولدىكىن يارىم كەلمەدى.

دەردلىك ئىستەلەر تەبىبىن،
كۆڭلىدە دائىم مەتلەبىن،
سەنەم دەپ يىغلار غەربىن،
نە بولدى يارىم كەلمەدى.

پېشىمى: كېسەل بولغانلار دوختۇرلىرىنى ئىزدەيدۇ، كۆڭلىدە ھەمىشە تەلەپلىرى بولىدۇ؛
غەربىلەر «سەنەم» دەپ يىغلايدۇ، نېمە ئىش بولدىكىن يارىم كەلمەدى.

گۈل يۈزىنى كۆرگۈم كەلۈر،
بىللەلەشپ يۈرگۈم كەلۈر،
دائىم دەۋران سۈرگۈل كەلۈر،
نە بولدى يارىم كەلمەدى.

پېشىمى: گۈلدەك يۈزىنى كۆرگۈم كېلىدۇ، قول تۇتۇشۇپ يۈرگۈم كېلىدۇ، ھەمىشە دەۋران سۈرگۈم كېلىدۇ، ھەي، نېمە بولدىكىن يارىم كەلمىدى.

يۈرەك بولدى پارە - پارە،
بۇ دەردلەرگە بارمۇ چارە،
يىغلار غەرىب بۇ بىچارە،
نە بولدى يارىم كەلمەدى.

پېشىمى: يۈرەك پارە - پارە بولدى، بۇ دەردلەرگە چارە بارمۇ؟ بۇ بىچارە غەرىب: «يارىم كەلمىدى، نېمە بولغاندۇ» دەپ يىغلايدۇ.

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

دىلئارامغا كۆڭۈلم بولدى بۇلبۇل،
لەبى غۇنچە، يۈرى چۈن خىزمەنى گۈل.
پېشىمى: لېۋى غۇنچە، يۈزى گۈلزاردەك نىگارم ئۈچۈن، كۆڭلۈم بۇلبۇل بولدى.

شكەستى بەرمەگىل، جان رىشتەسىدۇر،
باشىڭدا ھەلقە - ھەلقە تارى كاكۇل.
پېشىمى: بېشىڭدىكى بۇدۇر چاچلىرىڭنىڭ بىرەر مويىغىمۇ ئازار بەرمەن، چۈنكى ئۇ جان رىشتىسىدۇر.

سپاھى چىنۇ ماچىن بىر بولۇپدۇر،
ھۇجۇم ئەيلەپ خەتتى مۇشكىنۇ سۇنبۇل.
پېشىمى: ھىن بىلەن ماچىن قوشۇنى ھۇجۇمدا گىرەلىشىپ كەتكەندەك، ئۇنىڭ ئىپاردەك مېيىقلىرى بىلەن سۇمبۇل چاچلىرى ئارىلىشىپ كېتىپتۇ.

مەنىڭ ئىشقىم سەنىڭ ھۆسنۇڭ نىگارا،
تۇشۇپدۇر لاجەرەم ھۆسنى تەقابۇل.
پېشىمى: ئەي نىگار، مېنىڭ ئىشقىم بىلەن سېنىڭ ھۆسنۇڭ تارا باپ كېلىدۇ.

خۇمارمەن يەتپدۇر لەبكە جانم،
قانى جامۇ قانى ساقىي، قانى مۇل.
يېشىمى: خۇمارىم تۇتۇپ، جېنىم تۇمشۇقۇمغا كېلىپ قالدى، قېنى ساقىي، قېنى قەدەھ، قېنى مەي؟

فېرىب ئەنگىز ئول شوخ تۈركىيلەرنى،
كۆرۈپ رەشك ئەيلەگەي خۇبانى كابۇل.
يېشىمى: كابۇل گۈزەللىرى سېھىرلىك، شوخ تۈرك قىزلىرى كۆرگىنىدە، رەشك قىلىدۇ.

مۇنافىقلارغا بۇ مەيدان ئىچىدە،
تېلىمدۇر زالفقارۇ ئەقل دۇلدۇل.
يېشىمى: مۇناپىقلارغا بۇ مەيداندا، تېلىم زۇلپىقار قىلىچى، ئەقلىم دۇلدۇلدۇر.

زەلىلى شېئىرىدىن مۇرغى سەھەرخىز،
چەمەندە ئەيلەي فەريادۇ غۇلغۇل.
يېشىمى: سەھەر قۇشلىرى چەمەنلىكتە زەلىلىنىڭ شېئىرىنى ئاڭلاپ، غۇلغۇلا ۋە پەريات كۆتۈرۈشتى.

ئىككىنچى مەشرەپ

بىرىنچى ئاھاڭ

ھەم ئېيدۇ مەۋسىمى گۈل، ساقىي، كەتۈر فىيالى،
كىم كۆردى گۈل چاغدا مەيسىز قەدەھۇ بادە.
يېشىمى: ئەي ساقىي، بۈگۈن ھەم ھېيىت ھەم گۈل پەسلى، قېنى قەدەھ كەلتۈر؛ گۈل پەسلىدە، مەيسىز قەدەھنى كىم كۆرۈپتۇ؟

ۋائىز قىلۇر نەسبەت ئاشىقلارغا تۇنۇ گۈن،
كۆردۈم بۇ گۈن ئانى مەست تەقۋاسى يوق تالادە.
يېشىمى: ئاشىقلارغا تۇنۇگۈن نەسبەت قىلغان ئۇ تەقۋادار ۋائىزنى بۈگۈن تالادا مەست ھالەتتە كۆردۈم.

تاڭلا بۈگۈن ئىكى گۈن بىل غەمىنەت گۈل ۋەقتى،
ئاشىق ئەسەڭ تەرەپ قىل تاپ شەھىدانى سادە.

بېشىمى: بۇ دۇنيا قىيامەت كۈنى ۋە بۈگۈن بولۇپ جەمئىي ئىككىلا كۈندۈركى، گۈل ۋاقتىنى غەنمەت بىل. ئاشىق بولساڭ، ئاددىي شاھدان گۈلىنى بولسىمۇ تېپىپ، كۆڭلۈڭنى خۇش قىل.

گۈل كەتتى، ئەي ھەرىفلەر، نە غافىل ئولتۇرۇرسىز،

قىلماي سۇرۇدى نەغمە يارسىزۇ جامى بادە.

بېشىمى: ھەي ئاغىنىلەر، گۈل ۋاقتى ئۆتۈپ كېتىۋاتىدۇ، نېمىشقا نەغمە بىلەن پەيزى قىلماي، يارسىز، مەي تولدۇرۇلغان قەدەھسىز، غەپلەتتە ئولتۇرىسىلەر؟

مەجلىسى سەبۇھىداكىم نە نەرسە خۇش كۆرۈنۈر،

ساقىي ئىزارى ئەكىسى جام ئىچرە بولسا بادە.

بېشىمى: تاڭ پەيتىدىكى شاۋاپ سورۇنىدا، ئەڭ گۈزەل كۆرۈنىدىغىنى ساقىينىڭ جامدىكى شارابتا ئەكىس ئەتكەن چېھرىسىدۇر.

مۇتەربىكى چەكسە نەغمە، شاھىدىكى سەۋت قىلسا،

ھافىز شۇ تەرزىدە كىم بەزمىنى شاھزاد.

بېشىمى: سازەندە نەغمە چالسا، دىلبەر ناۋا قىلسا، مانا بۇ ھافىز ئۈچۈن شاھزادىلەر بەزمىسىدۇر.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئوتقا سالغىل سەرۋىنى ئول قەددى مەۋزۇن بولماسا،

يەلگە بەرگىل گۈلنى ئول رۇخسارى گۈلگۈن بولماسا.

بېشىمى: سەرۋى دەخى ئەگەر ئۆلچەملىك تۈز بولمىسا، ئۇنى ئوتقا سېلىۋەت؛ گۈلنىڭ رەڭگى ئەگەر گۈلگە لايىق بولمىسا، ئۇنى شامالغا سورۇۋەت.

سەرسەرى ئاھىم ئەسەر غەم شامى ھىجران تاغغا،

ياخشىدۇر تاڭ ئاتقۇنچە بۇ تاغ ھامۇن بولماسا.

بېشىمى: ئاھىم بورىنى غەم تۈنىدە ھىجران تېغىغا تۇرۇلىدۇ. بۇ تاغ تاڭ ئاتقۇنچە تۇرۇلۇپ تۈزلۈڭلىككە ئايلىنىپ كەتمىسە ياخشىغۇ.

تەلبەلىكىدىن، ۋاھكى، ھەردەم دەردىم ئەفزۇندۇر مەگەر،

ئول پەرى ئىشقىدا ھەردەم دەردىم ئەفزۇن بولماسا.

بېشىمى: تەلبەلىكى كېسىلىم بارغانسېرى كۈچىيىپ كېتىۋاتىدۇ، ئەگەر ئاشۇ پەرى ئىشقىدا دەردىم كۈندىن - كۈنگە ئېغىرلاشمىسا، مۇنساق بولماس ئىدى.

گەر كۆڭۈل قەتل ئىستەبان سەن ۋەئە قىلدىڭ تاغلا دەپ،

ئۇشبۇ دەم ئۆلتۈر بۇ ئىھسان بىرلە مەمۇن بولماسا،
بېشىمى: «ئەتلىككە ئۆتۈرمەن» دەپ ۋەدە قىلىۋېدىك، ئەگەر بۇ كۆڭۈل بۇ ياخشىلىقىڭدىن
خۇش بولمىسا، ھازىرلا ئۆلتۈرۈۋەت.

خىرقە جىنىسىن رەھن ئۈچۈن، ئەي شەيخ، ئالماس پىرى دەير،
بادەن بەرمەس تاكى ئۆزلۈك جىنىسى مەرھۇن بولماسا.
بېشىمى: ئەي شەيخ، مەيخانا خوجايىنى سۈچىلىق پەرىجىسىنى گۈرۈگە ئالمايدۇ، تاكى
شەخسىيەت (ئۆزلۈك) گۈرۈگە قويۇلمىغىچە شاراب بەرمەيدۇ.

فانى ئول ۋەسل ئەستەر ئەرسەك، بىنەۋالىقدىن نە غەم،
بولماسۇن ھەرگىز مەتائى دۇنيا ئى دۇن بولماسا.
بېشىمى: «ۋىسالغا يېتىمەن» دېسەك ئۆزلۈكۈڭنى يوقات، يوقسۇللىقتىن غەم قىلما، بۇ پەسكەش
دۇنيانىڭ مال - مۈلكى يوقالسا يوقالمادۇ!

ئەي نەۋائىي، تانما، گەر دەر ئول پەرى مەجنۇن سەنى،
ئاشىق ئولغايمۇ پەرىغە ئولكى مەجنۇن بولماسا.
بېشىمى: ئەي نەۋائىي، ئۇ پەرى سېنى «مەجنۇن» دېسە، «راست دېدىك» دېگىن. چۈنكى مەجنۇن
بولمىسا ئادەم پەرىگە ئاشىق بولامدۇ؟

3- مۇقام سەگاھ مۇقامى تېكىستلىرى چوڭ نەغمە قىسمى 158 مىسرا، ئۈچۈن داستان 64
مىسرا ۋە ئىككى مەشرەب 42 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 264 مىسرا شېئىردىن تەشكىل تاپقان.

4- چەھارگاھ مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

كۆرۈپ گۈلتەك يۈزۈڭ رەنگىن كۆزدىن يۈز چەمەن بولدى،

ئەقىق ئەرنىڭنى كۆرگەلى كۆزۈم ھالى يەمەن بولدى.

بېشىمى: گۈلدەك يۈزۈڭنى كۆرۈپ، كۆز يېشىمدىن يۈزلەرچە چىمەن بىنا بولدى؛ ھېقىقتەك لېۋىڭنى كۆرگەندىن بېرى كۆزۈم يەمەننىڭ ھالىغا (ئەڭ ئوسال ھالغا) قالدى.

تۈن ئاقشام تولغانۇ سۇنبۇل بىكىن زۇلفۇڭدىن ئاھ ئۇردۇم،

ھەۋانى غالىيە تۈتتى جەھان مۇشكى خوتەن بولدى.

بېشىمى: تۈنۈگۈن ئاقشام تولغىنىپ تۇرغان چېچىڭنى ئەسلەپ ئاھ ئۇرغاندىم، ھەۋانى ئىس - تۈتەك قاپلاپ، جاھان گويىكى خوتەن ئىپارىدەك قاپقارا بولۇپ كەتتى.

قىلىپ رەئنا قەددىڭ يادىن سەھەردە ئانچە يىغلادىم،

كۆزۈمنىڭ جويبارى ئىچرە سەرۋى نارۋەن بولدى.

بېشىمى: گۈزەل قامتىڭنى ئەسلەپ، سەھەردە شۇنچىلىك يىغلىدىمكى، كۆزۈم دەرياسىنىڭ بويىدا سەرۋى، نارۋەن دەرەخلىرى كۆكلەپ كەتتى.

مەنىڭتەك گويىا كۆردى يۈزۈڭنى ئەبرى نەۋروزى،

كۆزىنىڭ ياشىدىن يەر يۈزى ۋەردى ياسۇمەن بولدى.

بېشىمى: باھار بۇلۇتلىرى خۇددى ماڭا ئوخشاشلا يۈزۈڭنى كۆرۈپ قالدى بولغاي، كۆز بېشىدىن ئەتىر گۈل ۋە ياسمانلەر كۆكلەپ، يەر يۈزىگە تولدى.

سەبا زۇلفۇڭنى تاغىتى، مەگەر ھالى خەيالىمدا،

يازىلدى ئەژدېھا بولدى، ئورالدى ئەھرەمەن بولدى.

بېشىمى: تاڭ شامىلى چاپلىرىڭنى يەلپۈپ توزغاتقاندى، ھالى خەيالىمدا، ئۇنىڭ يېيىلغان تۇرۇقى ماڭا خۇددى ئەجدىھادەك ئۇزۇن، تۈرۈلگەندىكى ھالىتى بولسا، (پاكار، دوغىلاق دىۋە) ئەھرىمەندەك توم - يوغان بولۇپ كۆرۈندى.

كۆرەدۈر گەچ كۆزۈڭ، كۆڭلۈم سەنىڭ زۇلفۇڭغا باغلاندى،

كۆرۈڭ ئول جادۇدىن بۇ ھەم يەنە بىر ئۆزگە فەن بولدى.

بېشىمى: ماڭا بىر نەزەر تاشلىشىڭ بىلەنلا، كۆڭلۈم چېچىڭغا باغلىنىپ قالدى. قاراڭ، بۇمۇ
جادۇگەرلىكتىن ئۆزگىچە بولغان بىر سېھرىگەرلىك بولدى.

ئەگەر شىرىن ئۈچۈن فەرھاد ئىشقى كۆھكەن بولسا،

نە تاڭ سەككاكى ھەم، جانا يولۇڭدا جانكەن بولدى.

بېشىمى: ئەي جان، شىرىننىڭ ئىشقى فەرھادنى تاغ كەسكۈچى پىداكار قىلىپ قويغان بولسا،
سەككاكىمۇ سېنىڭ يولۇڭدا ئۆز جېنىنى كەسكۈچى بولۇپ قالدى، بۇنىڭدىن ئەجەبلەنمە.

تەئەزە

كۆڭلۈم ئۆرتەنسۇن ئەگەر غەيرىڭغە پەرۋا ئەيلەسە،

ھەر كۆڭۈل ھەمكىم سەنىڭ شەۋقۇڭنى پەيدا ئەيلەسە.

بېشىمى: ئەگەر كۆڭلۈم سەندىن باشقىغا مەيل قىلسا، ئۇ ئۆرتەنسۇن؛ باشقا كۆڭۈلدە سېنىڭ
ئىشقىڭ پەيدا بولسا، ئۇمۇ ئۆرتەنسۇن.

ھەر كىشى ۋەسلىن تەمەننا ئەيلەسەم، نەۋمىد ئۆلەي،

ھەر كىشى ھەكىم سەنىڭ ۋەسلىڭ تەمەننا ئەيلەسە.

بېشىمى: سەندىن بۆلەك ھەرقانداق ئادەمنىڭ ۋەسلىنى ئارزۇ قىلسام، مۇرادسىز ئۆلەي؛
باشقىلارمۇ سېنىڭ ۋەسلىڭنى ئارزۇ قىلسا، مۇرادسىز ئۆلسۇن.

ئۆزگەلەر ھۈسنىن تەماشى ئەيلەسەم، چىقسۇن كۆزۈم،

ئۆزگە بىر كۆز ھەمكى ھۈسنۇڭنى تەماشى ئەيلەسە.

بېشىمى: باشقىلارنىڭ ھۈسنىنى تاماشا قىلسام، كۆزۈم چىقىپ كەتسۇن؛ باشقا كۆز سېنىڭ
ھۈسنۇڭنى تاماشا قىلسا، ئۇمۇ چىقسۇن.

غەير زىكرىن ئاشكارا ئەتسە، لال ئولسۇن تىلىم،

قايسى بىر تىل ھەمكى زىكرىڭ ئاشكارا ئەيلەسە.

بېشىمى: تىلىم سەندىن باشقا بىرسىنىڭ گېپىنى قىلسا، تۇتۇلۇپ قالسۇن؛ باشقا ھەرقانداق
بىر تىل سېنىڭ گېپىڭنى قىلسا، ئۇمۇ تۇتۇلسۇن.

رەشكىدىن جانىغا ھەر نەگىس كۆزى بىر شۆلەلدۈر،

باغ ئارا ناگاھ خىرام ئول سەرۋى رەئنا ئەيلەسە.

بېشىمى: ئۇ سەرۋى بويلىق گۈزىلىم باغدا سەير قىلسا، باغدىكى ھەر بىر نەرگىس گۈلىنىڭ
كۆزىمۇ كۈندەشلىكىمنى قوزغاپ، جېنىمغا چۈشكەن ئوت بولۇپ تۇيۇلىدۇ.

يوق ئاغىزىدىن نۈكتە ئايتۇر مەھۋەشمەدەك بولماغاي،

گەر قۇياش ھەر زەررەسىدىن بىر مەسھە ئەيلەسە.

بېشىمى: ئەگەر قۇياش ئۆزىنىڭ ھەر بىر زەررىچىسىنى ھايات بېغىشلىغۇچى ئىيساغا ئايلاندۇرغان تەقدىردىمۇ، ئۇ يەنىلا مېنىڭ ئۇ ئويمانقەتكە كىچىككىنە ئېغىزىدىن بال تېمىتىپ سۆزلەيدىغان گۈزىلىمگە يېتەلمەيدۇ.

ئاقبەت جانىمغا يەتتى، ئەي خۇشا مۇغكىم، مەنى،

بىر قەدەھ بىرلە جەراپات ئىچرە رۇسۇئا ئەيلەسە.

بېشىمى: ئىشقى ئاقىۋەت جېنىمغا تاقالدى. ئەمدى مەيپۇرۇش بىر قەدەھ بىلەن، مېنى مەيخاندا رەسۇئا قىلسا ياخشى بولاتتى.

كەلتۈرۈڭ دەفئى جۈنۈنۈمگە پەرىخان، يوق تەبىب،

كىم ئول ئەنسەبدۇر پەرى ھەر كىمنى شەيدا ئەيلەسە.

بېشىمى: مېنىڭ ساراڭلىقىمنى ساقايتالايدىغان دوختۇر يوق. پېرخۇن چاقىرىڭلار، پەرىگە ئاشىق بولغان ئادەمگە شۇ ئامال قىلىدۇ.

سۈھىدەك ھەر دەمدە گەردۇن قويماغاي ئاسارنى،

ناگاھ ئەھلى سىدىق كۆڭلى مېھرىن ئىفشا ئەيلەسە.

بېشىمى: سادىق كىشىلەر كۆڭۈل مېھرىنى ئاشكارىلىسىلا، پەلەك سۈبھىدەك دائىم ئۇنىڭدىن ھېچبىر نىشانە قويمايدۇ.

دەھر شوخغا، نەۋائىي، سەيد بولما، نەچەكىم،

گۈن ئىزارى ئۈزرە تۈن زۇلفىن مۇتەررا ئەيلەسە.

بېشىمى: ئەي نەۋائىي، ھەتتا كۈندەك ئاق يۈزى ئۈستىگە تۈندەك قارا چاچلىرىنى يايغان تەقدىردىمۇ، جاھان گۈزىلىنىڭ دامىغا چۈشۈپ قالما.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

دەھر شوخغا، نەۋائىي، سەيد بولما، نەچەكىم،

گۈن ئىزارى ئۈزرە تۈن زۇلفىن مۇتەررا ئەيلەسە.

بېشىمى: ئەي نەۋائىي، ھەتتا كۈندەك ئاق يۈزى ئۈستىگە تۈندەك قارا چاچلىرىنى يايغان تەقدىردىمۇ، جاھان گۈزىلىنىڭ دامىغا چۈشۈپ قالما.

نۇسخە

باشۇرۇن دەردىمنى زاھىر قىلدى ئەفغان ئاقبەت،

ئاسراغان سىرىمىنى ياپىدى سىيلى مېزگان ئاقبەت.

بېشىمى: ئاھ - زارىم يوشۇرۇن دەردىمنى ئاخىر ئاشكارىلىۋەتتى؛ ساقلاپ كەلگەن سىرىمنى بولسا، كىرىپكىم كەلكۈنى يېپىۋەتتى.

ياشۇرۇپ ئەردىم باغرى چاكىنى، ۋاھكىم، قىلدى فاش،

ھەر تەرەق كۆزدىن تەرەششۇھ ئەيلەگەن قان ئاقبەت.

بېشىمى: باغرىم چاكلىرىنى يوشۇرۇپ يۈرەتتىم، ۋاي دەرىغ، كۆزۈمدىن سرغىپ چىققان تارام - تارام قانلار ئۇنى ئاخىر پاش قىلىۋەتتى.

تىغى ھەجرىڭدىن نىھان كۆكسۈم شىكافىن، ئاھكىم،

ئەلگە رەۋشەن ئەيلەدى چاكى گىرىبان ئاقبەت.

بېشىمى: جۇدالىقنىڭ تىغىدىن كۆكسۈمدە ھاسىل بولغان يوشۇرۇن تۆشۈكچىلەر ياقامنىڭ يىرتىلىشى بىلەن ئەلگە ئاشكارا بولۇپ كەتتى.

ۋايكىم، كۆكسۈم شىكافىدىن ئۇلۇسقا بولدى فەھم،

ئىشقى ئوتى باغرىمغا قويغان داغى پىنھان ئاقبەت.

بېشىمى: ۋاي، كۆكسۈمدىكى تۆشۈكلەرنى كۆرگەن كىشىلەر ئۇنىڭ ئەمەلىيەتتە، ئىشقى ئوتىنىڭ يۈرىكىمدە پەيدا قىلغان يوشۇرۇن يارىلىرى ئىكەنلىكىنى سېزىۋالدى.

شەۋقىدىن دەم ئۇرمايىن، بىدادىغا خۇرسەند ئەدىم،

ۋاھكى، بولدۇم ھەجرىدىن رۇسۋايى دەۋران ئاقبەت.

بېشىمى: ئىشتىياقىمدىن سۆز ئاچماي، مەن ھەتتا ئۇنىڭ زۇلمىدىنمۇ خۇشال ئىدىم. ۋاي ئېسىت، جۇدالىقتا ئاخىرى بۇنىڭدىنمۇ مەھرۇم بولۇپ، رەسۋايى ئالەم بولدۇم.

گەر بۇدۇر كافر كۆزۈ زۇننار زۇلفى، ئەي فەقىھ،

بولغۇدەكمەن دەير ئارا مەستۇ پەرىشان ئاقبەت.

ئەي قازى ئاخۇنۇم، ئۇنىڭ قارا كۆزى بىلەن زۇننار چېچى مۇشۇنداق مەھلىيا قىلارلىق بولىدىغان بولسا، مەن ئاخىر قاۋاقخانلاردا، مەست ۋە پەرىشان بولۇپ ئۆتىدىغان ئوخشايىمەن.

ئىشقى كويىدا جۇنۇنۇمنى مۇنادى ئەيلەدى،

ھەجر تاشىدىن مۇنەققەش جىسمى ئورىان ئاقبەت.

بېشىمى: ھىجران تاشلىرىنىڭ زەربىسىدىن گۈل چېكىلگەن يالغىچ بەدىنىم ئاقىۋەت ئىشقى كۆچىسىدا، ساراڭلىقىمنى جاكارلاپ جار سالدى.

دەھر بوستانى ئارا سەركەش نىھالى كۆرمەدۈك،

سايە يەتلىغ بولماغاي يەر بىرلە تەكسان ئاقبەت.

يېشىمى: زامان بوستاندا، نى - نى تىك ئۆسكەن دەرەخلەرنىڭ ئاقىۋەت ئۆز سايىسىغا ئوخشاش يەر بىلەن يەكسان بولماي قالغىنىنى كۆرمىدىم.

ئى نەۋائىي، دەۋلەتى باقى تىلەرسەن ۋەسلىدىن،
ئانى كەسب ئەتمەك فەنا بولماي نە ئىمكان ئاقىبەت.
يېشىمى: ئى نەۋائىي، ئۇنىڭ ۋىسالىدىن مەڭگۈلۈك دۆلەتكە ئېرىشمەكچى بولسەن، ئەمما ئۆزلۈكنى يوق قىلماي تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئېرىشىش مۇمكىنمۇ، ئاخىر؟

نۇسخە چۈشۈرگىسى

ئەي نەۋائىي، دەۋلەتى باقى تىلەرسەن ۋەسلىدىن،
ئانى كەسب ئەتمەك فەنا بولماي نە ئىمكان ئاقىبەت.
يېشىمى: ئەي نەۋائىي، ئۇنىڭ ۋىسالىدىن مەڭگۈلۈك دۆلەتكە ئېرىشمەكچى بولسەن، ئەمما ئۆزلۈكنى يوق قىلماي تۇرۇپ، ئۇنىڭغا ئېرىشىش مۇمكىنمۇ، ئاخىر؟

مۇستەھراد

تۇن ئاقشام بولدى - يۇ، كەلمەس مەنى شەمئى شەبستانىم،
بۇ ئەندۇھ ئوتىدىن ھەر دەم كۆيەر پەرۋانەدەك جانىم.
يېشىمى: كەچ بولۇپ كەتتى، ئەمما كېچەمنى يورۇتقۇچى چىرىغىم كەلمىدى. بۇ قايغۇ ئوتىدا،
جېنىم ھەر نەپەستە پەرۋانەدەك كۆيۈپ كېتىۋاتىدۇ.

نە غەم كۆرگۈزسە كۆكسۈم پارەسەن چاكى گىربانىم،
كۆرۈنمەس بولسا كۆكسۈم يارەسەن داغى پىنھانىم.
يېشىمى: ياقامنىڭ يىرتقىنىڭ تىلىنغان كۆكسۈمنى كۆرسىتىپ قويۇشىدىن غەم قىلمايمەن،
لېكىن يۈرىكىمنىڭ يارىسىدىن يوشۇرۇن داغلىرىم كۆرۈنۈپ قالمىسا بولاتتى.

غەمىدىن دۇرى مەكنۇندەك سىرىشىكىم ئاقتى جەنھۇندەك،
مۇزەببەن قىلدى گەردۇندەك جەھاننى ئەشكى غەلتانىم.
يېشىمى: ئۇنىڭ غەمىدە، مەرۋايىتتەك ياشلىرىم ئامۇ دەرياسىدەك ئاقتى؛ ياش ئۈنچىلىرىم
جاھاننى يۇلتۇزلۇق ئاسماندەك بېزىدى.

فەلەك ھەم تولدى كەۋكەبىدىن، قۇياش ھەم تۇشتى ئەشەبىدىن،
كەلىپ تۇشمەس بۇ مەركەبىدىن، مەنىڭ خۇرشىدى رەخشانىم.

بېشىمى: پەلەك يۇلتۇزغا تولدى، قۇياشمۇ دۆلدۈلدىن چۈشتى؛ بىراق، مېنىڭ نۇرلۇق قۇياشم ئاتتىن چۈشكىنى يوق.

جەھاننى زۇلمەت ئەتتى چەھ، بۇ زۇلمەت ئىچرە ئۆلگۈم، ۋاھ،
ماڭا بولساڭ نە خىزرى روھ، نە تىپ ئەي ئابى ھەيۋانم.
بېشىمى: زۇلمەت (قاراغۇلۇق) جاھاننى زىندانغا ئايلاندۇردى، بۇ زۇلمەت ئىچىدە ئۆلىدىغان
ئوخشايىمەن. ئەي ئابىھاياتىم، مېنى ساڭا باشلايدىغان خىزىر بارمۇ؟

دەمە كۆكتىن قۇياش كەتمىش، فەلەككە تىرەلىك يەتمىش،
ئول ئاي ھەجرىدە يار كەتمىش فەلەكنى دۇدى ئەفغانم.
بېشىمى: «كۆكتىن قۇياش كېتىپ، جاھاننى قاراغۇلۇق باستى» دەپ قالما، ئۇ ئاينىڭ پىراقىدا
چەككەن ئاھىمنىڭ تۈتۈنى جاھاننى قارايتىۋەتتى.

مۇستەھزاھ چۈشۈرگىسى

نەۋائىي كەبى ھىجراندىن بۇ ئاقشام ئۆلدۈم ئەفغاندىن،
غەمىم يوق بولسا يۈز جاندىن، يەتتىپ گەر كەلسە جانانم.
بېشىمى: مەن نەۋائىي بۇ ھىجران ئاخشىمىدا پىغان ئىچىدە ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايىمەن؛
ئەگەر شۇ تاپتا جانانم كېلىپ قالسا، بىر ئەمەس يۈز جېنىم بولسىمۇ، بەرسەم مەيلى ئىدى.

جۇلا

گەردۇندىن ئۆتەر نالەيۇ زارىم كەچەلەردە،
بىلمەس نەتەي ئول ماھى ئىزارىم كەچەلەردە.
بېشىمى: كېچىلىرى نالە - زارىم پەلەكتىن ئاشىدۇ. قانداق قىلارمەن، ئۇ ئاي يۈزلۈكۈم بۇنى
تېخى بىلمەيدۇ.

زەھرە يارىلۇر، دەردى فىراقىدا كۆڭۈلدىن،
ئاھىكى چىقار ئوق كەبى يارىم كەچەلەردە.
بېشىمى: تۈنسىپلىرىدا، جۇدالىقنىڭ دەردىدىن يۈرىكىمدىن ئوقتەك ئېتىلىپ چىققان ئاھىم
ئۆتۈنى يېرىۋەتكۈدەك قىلىۋاتىدۇ.

يوقتۇر غەمۇ رەنجۇ ئەلەمۇ قايغۇدىن ئۆزگە،
ھەجرىدە مەنىڭ ھەمدەھۇ يارىم كەچەلەردە.

بېشىمى: سەندىن ئايرىلغاندىن بۇيان، كېچىلىرى ماڭا رەنج - غەم، قايغۇ - ئەلەمدىن باشقا
ھەمدەم بولىدىغان دوست - يار يوق.

ئاغزى دەمدۇر شامۇ سەھەر نۇقلۇ شەرابىم،

لەئلى غەمدۇر دەفئى خۇمارىم كەچەلەردە.

بېشىمى: ئۇنىڭ ئېغىزى ھەققىدىكى پاراڭلار ئەتتىگەندىن كەچكىچە ماڭا غىزا ۋە شاراب بولىدۇ،
ياقۇت لېۋىنىڭ غېمى كېچىلىرى خۇمارىمنى باسىدۇ.

ھىجران چەرىكى بەسكى ئۇرۇر جانغا شەبىخۇن،

دۇنيانى تۇتار گەردۇ غۇبارىم كەچەلەردە.

بېشىمى: ھىجران لەشلىرى جېنىمغا شۇنداق قاتتىق ھۇجۇم قىلىدۇكى، كۆتۈرۈلگەن چاڭ -
توزانلىرىم كېچىلىرى جىمى ئالەمنى قاپلايدۇ.

ياد ئەيلەسەم ئول شوخ قاراقچى قارا كۆزنى،

قالماس نەتەيىن سەبرۇ قەرارىم كەچەلەردە.

بېشىمى: قانداق قىلارمەن، ئۇنىڭ ئاشۇ شوخ قاراقچى قارا كۆزلىرىنى ئەسلىسەم، كېچىلىرى
سەۋر - تاقىتىم قالمايدۇ.

زۇلفى غەمدىن ئۆلسەم ئاتايى بىكىن ئەلگە،

بولغۇسىدۇرۇر يارى مەزارىم كەچەلەردە.

بېشىمى: مەن ئاتايى ئۇنىڭ چاچلىرىنىڭ غېمىدە ئۆلۈپ كەتسەم، مازىرىم كېچىلىرى ئەلگە يار
بولغاي.

سەنەم

چىقتى ناگاھ مەھۋەشى رەنگىنى گۈلنار ئەيلەگەچ،

ھەلقە - ھەلقە زۇلفىنى بويغا زۇنار ئەيلەگەچ.

بېشىمى: توساتتىن بىر ئايجامال ئانار گۈلىدەك كۆركەم - گۈزەل كىيىنگەن، بۇدرە چاچلىرىنى
بويغا زۇنار قىلغان ھالدا چىقىپ كەلدى.

ئىككى جادۇ كۆزلىرىگە ئەھلى ئەلەم بەندەدۇر،

ئىسمى ئەنزەم ساچلارى بويىندا تۇرمار ئەيلەگەچ.

بېشىمى: چاچلىرى بويىغا ئىسمى ئەنزەمدەك تۇمار قىلىۋالغان، سېھىر يېغىپ تۇرىدىغان
ئىككى كۆزگە جاھان ئەھلى قۇل بولىدۇ.

مەن يەتمىگە بىر نەزەر قىلمادى ئول ماھ پەيكەرى،

خەلقنىڭ بەدىئىياتىدىن، مەندىن يامان ئار ئەيلەگەچ.
 بېشىمى: ئۇ ئاي سۈپەت گۈزەل خەلقنىڭ بەدىئىياتىغا قېلىشنى مەندىنمۇ بەك ئار - نومۇس
 ھېسابلىغاچ، مەن يېتىمغا نەزەر سېلىپمۇ قويمىدى.

پىستە ئاغزىنىڭ ئىچىدە تىشلەرى دۇردانەدۇر،
 سۆزلەرى قەندىن لەزىز، شىرىن گۇفتار ئەيلەگەچ.
 بېشىمى: پىستىدەك ئاغزىدىكى چىشلىرى گويىا مەرۋايىتقا ئوخشايدۇ؛ ئۇنىڭ سۆزلىرى
 شېرىنلىكتە قەندىنمۇ لەززەتلىك.

ئاتتى مېزگان ئوقلارنى ئىكى قاراقچى كۆزلەرى،
 بولدى بۇ جىسىمىم زەئىف، باغرىمنى ئەفكار ئەيلەگەچ.
 بېشىمى: ئىككى قاراقچى كۆزى كىرىپك ئوقلىرىنى ئاتقاندى، دەل يۈرىكىمگە تېگىپ يارىدار
 قىلغاچ، جىسىمىم زەئىپلەشتى.

ناگاھان كۆردۈم تۈشۈمدە ئاي يۈزىنىڭ شەۋقىنى،
 ئول زەمان يانمىدا يوق، ئۇيۇقۇمنى بىدار ئەيلەگەچ.
 بېشىمى: چۈشۈمدە ئاي يۈزىنىڭ خۇشاللىق يېغىپ تۇرغان ھالىتىنى كۆرگەندىم، دەرھال
 ئويغىنىپ قارىسام، ئۇ يېنىمدا يوق.

نەۋبەتتىكىم يار كويىدا مۇجاۋىر بولدىكىم،
 مالىنى ھەم باشنى، جاننى ئىسار ئەيلەگەچ.
 بېشىمى: نەۋبەتتى يارىنىڭ كۈچىسىدا ماكان تۇتۇپ، ئۇنىڭغا مال - مۈلكى، بېشى ۋە جېنىنى
 چاقچۇ قىلدى.

چوڭ سەلىقە

كۆردۈم يۈزۈڭنى دىۋانە بولدۇم،
 ئەقلى ھۇشۇمدىن بېيگانە بولدۇم.
 بېشىمى: يۈزۈڭنى كۆردۈم - دە، ئەقىل - ھۇشۇمدىن ئايرىلىپ، ساراڭلا بولدۇم.

تارتىپ جەفايىڭ ئۆلسەم يولۇڭدا،
 يانماسەن ھەرگىز مەردانە بولدۇم.
 بېشىمى: جاپايىڭنى تارتىپ ئىشقىڭ يولىد ئۆلۈپ كەتسەممۇ ھەرگىز يانمايمەنكى، مەن
 شۇنداق مەردانە بولدۇم.

بولدۇم جەھاندا رۇسۋايى ئەلەم،

ياخشى، يامانغا ئەفسانە بولدۇم.

بېشىمى: جاھاندا رەسۋايى ئەلەم بولدۇم، ياخشى - ياماننىڭ ھەممىسىگە سۆز - چۆچەك بولۇپ بەردىم.

كەۋسەر شەرابى يادىمغا كەلمەس،

لەئلىڭ غەمىدىن مەستانە بولدۇم.

بېشىمى: ياقۇتتەك لېۋىڭ غېمى بىلەن مەست بولغانلىقىم ئۈچۈن، كەۋسەر شارابى يادىمغىمۇ كەلمەيدۇ.

يۇمدۇم كۆزۈمنى سەندىن بۆلەككىدىن،

كەچتىم بارىدىن رىندانە بولدۇم.

بېشىمى: سەندىن باشقىغا قارايدىغان كۆزۈممۇ يوق، ھەممىدىن كەچتىم، مانا شۇنداق باتۇر بولدۇم.

ئىشقىڭ مەيگە پۇر بولدى جىسمىم،

ھەم ساقىي ھەم مەي، پەيمانە بولدۇم.

بېشىمى: ۋۇجۇدۇم ئىشقىڭ شارابىغا پۈركەندى: شۇ تاپتا ھەم ساقىي، ھەم مەي، ھەم قەدەھ بولدۇم.

بىر قەترە ئەردىم، چۆكتۈم تەڭزىگە،

كىردىم سەدەفكە دۇردانە بولدۇم.

بېشىمى: مەن بىر تامچە ئىدىم، دېڭىزغا چۆكتۈم، سەدەپكە كىردىم - دە، مەرۋايىت ۋانىسىغا ئايلىنىدىم.

كۆردۈرمەسە ئوت بولماس يىغاچ چوغ،

ئىشقى ئوتى بىرلە ھەمخانە بولدۇم.

بېشىمى: ئوت كۆيدۈرمىسە ياغاچ چوغقا ئايلىنالمىدۇ، شۇ تاپتا ئىشقى ئوتى بىلەن بىر يەردە بولدۇم.

بولدۇم فەنا مەن تۇفراغ ئىچىدە،

بىر دانە ئەردىم، مىڭ دانە بولدۇم.

بېشىمى: تۇپراق ئىچىگە كۆمۈلدۈم. بىر دانە دان ئىدىم، مىڭ دانە بولدۇم.

ئەۋۋەل ئوتىدا بۇد ئولدى نابۇد،

جان جانغا كىردى، جانانە بولدۇم.

بېشىمى: دەسلەپ ئۇنىڭ ئوتىدا بارلىقىم نابۇت بولدى. كېيىن جان جانغا قوشۇلۇپ كەتتى، جانانغا ئايلىنىدىم.

تەگدى كۆزۈڭدىن ھەر دەمدە مىڭ ئوق،
 ئەۋۋەل ئەدىم دەشت، گۈلخانە بولدۇم.
 بېشىمى: كۆزۈڭدىن ھەر نەپەستە مىڭ ئوق كېلىپ تەگدى، ئىلگىرى دەشت ئىدىم، ئەمدى
 گۈلخانە بولدۇم.

بىر نەچچە يىلدۇر ياردىن جۇدامەن،
 بىلمەم ئۆزۈمنى، ئايا، نە بولدۇم.
 بېشىمى: ياردىن جۇدا بولغىنىمغا بىر نەچچە يىل بولدى، ھەي، شۇ تاپتا ئۆزەمنىڭ نېمە
 بولغانلىقىمنى بىلمەيمەن.

قويماس دەردىلەر مەئمۇرەدە گەنج،
 ئاباد ئەدىمەن، ۋىيرانە بولدۇم.
 بېشىمى: خەزىنىنى ئاۋات يەردە قويمىدۇ، دېيىشىدۇ، شۇڭا بۇرۇن ئاۋات بولغان بولسام، ئەمدى
 ۋەيرانە بولدۇم.

گۈمناڭ، مەي سۇن، كىم بولسا مەيخور،
 مەسجىد ئەمەسمەن، مەيخانە بولدۇم.
 بېشىمى: ئەي گۈمناڭ، كىم ئەي ئىچسە، سۇنۇپ بېرىۋەر. مەن ئەمدى مەسجىد ئەمەس، مەيخانە
 بولدۇم.

كىچىك سەلىقە

يارنىڭ كويىدا مەن دىۋانە بولدۇم ئاقبەت،
 خەلق ئاراسىدىن چىقىپ بېيگانە بولدۇم ئاقبەت.
 بېشىمى: يارنىڭ كويىسىدا ئاخىر ساراڭ بولۇپ قالدۇم. جامائەتچىلىكتىن ئايرىلىپ قالدۇم،
 ئەلدىن ياتلىشىپ كەتتىم.

كەلمەگەي ئەلەمگە سەندەك مەھۋەشى، ئى نازەنن،
 ئىشتىياقنىڭ كەيلىدە مەستانە بولدۇم ئاقبەت.
 بېشىمى: سەندەك بىر گۈزەل دۇنياغا يەنە كەلمەسە كېرەك. ئەي نازىنى، ئىشتىياقنىڭ خۇمارىدا
 ئاقبەت مەستانە بولدۇم.

ئەلگە ئىشەرەت باغدا خۇرۇملىقۇ دىلشادلىق،
 مەن غەربىڭ غەم بىلە ھەمخانە بولدۇم ئاقبەت.

بېشىمى: كىشىلەرگە ئىشرەت بېغىدا شات - خوراملىق يار بولسا، مەن غېرىبىڭ ئاخىرى غەمگە
ھەمدەم - ھەممىكان بولدۇم.

بىر زەمان يوقتۇر ماڭا ئارام ئىلە سەبرۇ قەرار،
ئاي يۈزۈڭنىڭ شەمئىغە پەرۋانە بولدۇم ئاقبەت.
بېشىمى: ئاي يۈزۈڭنىڭ چىرىغىغا ئاخىر پەرۋانە بولدۇم، ماڭا ئەمدى بىردەممۇ ئاراملىق يوق،
سەۋر - تاقىتىم تۈگىدى.

ئىكى شەھلا كۆزلەرىڭ كۆڭلۈم قۇشنى قىلدى سەيد،
چۇغز يەڭلىغ مەسكەنى ۋىيرانە بولدۇم ئاقبەت.
بېشىمى: شەھلا كۆزلىرىڭ كۆڭلۈم قۇشنى ئوۋلاپ كەتتى، مەن ئەمدى ھوقۇشقا ئوخشاش
ۋەيرانغا ماكانلاشتىم.

ئەي يارانلار، يارنىڭ ۋەسلى مەنى قىلدى خۇمار،
مۇتەسەل ئاستانەنى مەيخانە بولدۇم ئاقبەت.
بېشىمى: ئەي دوستلار، مېنى يار ۋەسلى خۇمار قىلدى. ئاخىرى مەيخانا بوسۇغىسىغا
ماكانلاشتىم.

ساقىيا، مەي تۇت ماڭا جامى مۇھەببەت تولدۇرۇپ،
نەۋبەتتىكىم تەشەنلەب رىندانە بولدۇم ئاقبەت.
بېشىمى: ئەي ساقىي، مەن نەۋبەتتى ئاقىۋەت ئىشقى ئوتىدا چاڭقىغان بىر باتۇرغا ئايلىندىم.
مۇھەببەت قەدبەنى تولدۇرۇپ ماڭا مەي تۇت!

كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

ساقىيا، مەي تۇت ماڭا جامى مۇھەببەت تولدۇرۇپ،
نەۋبەتتىكىم تەشەنلەب رىندانە بولدۇم ئاقبەت.
بېشىمى: ئەي ساقىي، نەۋبەتتى تەشەنلىقتىن ئاخىر باتۇرغا ئايلىندى. ئەمدى ئۇنىڭغا مۇھەببەت
قەدبەنى لىق تولدۇرۇپ مەي تۇت!

تەئكىد

سوراپ كۈلبەم سارى كەلدى مەنى ئول شوخ ياد ئەيلەپ،
غەمىن كۆڭلۈمنى ھىجران غۇسسەسىندىن ۋاھكى، شاد ئەيلەپ.

بېشىمى: ئۇ شوخ مېنى ياد ئېتىپ، كۈلبەمگە يوقلاپ كەلدى. كۆڭلۈمنى جۇدالىقنىڭ غەم - غۇسسلىرىدىن تازىلاپ، خۇشال قىلدى.

يولدا مەن كىم ئول بىدادنىڭ دادىمى تاپماقكىم،
قويۇپ باشنى يۈز مەندەك، تۇرار يولدا داد ئەيلەپ.
بېشىمى: مەندەك يۈزلىگەن كىشىلەر ئۇنىڭ يولىدا باش قويۇپ ئەرز - دادىنى ئېيتىپ تۇرىۋاتسا،
مەن ئۇ زالىمغا قانداقمۇ دادىمنى يەتكۈزەلەيمەن؟

بولۇپسەن كۆپ چەمەن گۈللارغا مەغرۇر، ئەي بۇلبۇل،
تەگەر بادى جەزان ئاخىر، نە قىلغۇڭ ئىتتىماد ئەيلەپ.
بېشىمى: ئەي بۇلبۇل، چىمەننىڭ گۈللىرى بىلەن كۆپ مەغرۇرلىنىدىكەنسەن، كۈز شامىلى
ئاخىر ئۇنى خازان قىلىدۇ، ئۇنىڭغا ئىشىنىپ نېمە قىلسەن؟

دەرىغا، تىرە قىلدىڭ روزگارم ئاقبەت، ئەي شوخ،
خەتنىڭ كۆز مەردۇمىدىن ھەل قىلىپ مۇشكىن سەۋدا ئەيلەپ.
بېشىمى: ئەي شوخ، كۆز قارچۇقۇڭنىڭ سىياھىدىن قارايدىغان ئىپادەك مېيىقلىرىڭ بىلەن
ئاقىۋەت روزگارمىنى (بارلىقىمنى، دۇنيايىمنى) قارايتىۋەتتىڭ.

بوسۇغاڭغا قوياي باشىمنى دەپ دەرگاھىڭ كەلدىم،
مەنى ياندۇرماغىل ئۇشبۇ ئىشىكىدىن بېيمۇراد ئەيلەپ.
بېشىمى: بوسۇغاڭغا باش قوياي دەپ دەرگاھىڭغا (ھوزۇرۇڭغا، ئالدىڭغا) كەلدىم، مېنى ناۋمىد
قىلىپ، ئىشىكىڭدىن ياندۇرما.

تۇرارغا، ئابىدا، بىر كۈنچى غۇربەت ئالەم ئەھلىدىن،
چىق ئەمدى تەرك ئەتىپ ھىرسۇ ھەۋانى خەيرباد ئەيلەپ.
بېشىمى: ئەي ئابىد، بىر غۇربەت بولۇڭدا ماكان تۇتماقچى بولساڭ، ئەمدى ھېرىسمەنلىك ۋە
ھاۋايى ھەۋەسنى تەرك ئېتىپ، ئەلەم ئەھلى ئارىسىدىن چىقىپ كەتكىن.

داستان

بىرىنچى داستان

بەھار بولدى گۈل ئاچىلدى،
مەنىڭ كۆڭلۈم ئاچىلماسمۇ.
بۇلبۇل قانى كۆپ ساچىلدى،
مەنىڭ قانم ساچىلماسمۇ.

بېشىمى: باھار بولدى، گۈل ئېچىلدى، مېنىڭ گۈلۈم ئېچىلماسمۇ؟ بۇلبۇل قېنى كۆپ چېچىلدى، مېنىڭ قېنىم چېچىلماسمۇ؟

ئەمدى مەندىن دەۋلەت كەتتى،
رەقىبلەرغە نەۋبەت يەتتى.
خەبەر يوق گۈل ئاچىلدى،
مەنىڭ گۈلۈم ئاچىلماسمۇ.

بېشىمى: ئەمدى مەندىن بەخت - دەۋلەت كەتتى، رەقىبلەرگە نۆۋەت كەلدى. ھېچ ئاڭلاپ باقمىغان گۈللەر ئېچىلىپ كەتتى، مېنىڭ گۈلۈم ئېچىلماسمۇ؟

يارىم يۈرگەن باغلار قالدى،
باغ ئىچىندە زاغلار قالدى،
يۈرەكلەردە داغلار قالدى،
يەنە شەراب ئىچىلمەسمۇ.

بېشىمى: يارىم يۈرگەن باغلار قالدى، باغى ئىچىدە قاغا - قۇزغۇنلار قالدى. يۈرەكلەردە داغلار قالدى، يەنە شەراب ئىچىلمەسمۇ؟

سەنەم دەر: ئۆمرۈم سەيقەلى،
كەلدى مۇھەببەت بۇلبۇلى،
ئاچىلدى باغلارنىڭ گۈلى،
مەنىڭ گۈلۈم ئاچىلماسمۇ.

بېشىمى: سەنەم ئېيتىدۇ: ئۆمرۈمنىڭ شەنگە مۇھەببەت بۇلبۇلى كەلدى، باغلارنىڭ گۈللىرى ئېچىلدى، ئەمدى مېنىڭ گۈلۈم ئېچىلماسمۇ؟

ئىككىنچى داستان

مۇندى كەتەر بولدىڭ زالىم ئاغلار،
ھەرنە كۆرگەننىڭنى بەيان دەگەيسەن.
يالغۇز ھەمراھ قالدى چاھنىڭ ئىچىدە،
ئۆلگەننى يوق، ئەسەن - ئەمان دەگەيسەن.

بېشىمى: زالىم ئاكىلار بۇ يەردىن كېتىدىغان بولىدۇڭلار. كۆرگەنلىرىڭلارنى سۆزلەپ بەرگەيسىلەر. «يالغۇزلا ھەمراھ قۇدۇقنىڭ ئىچىدە قالدى، ئۇ تېخى ھايات، ئامان - ئېسەن» دېگەيسىلەر.

نە يامان سەۋداغا قالىپدۇر باشىم،
يەگەنم، - ئىچكەنم - زەھردۇر ئاشىم،

كۆزۈمنى ئويدىلار ئۆز قارىنداشىم،

ئۇلفەتداشى يىلان - چايان دەگەيسەن.

بېشىمى: بېشىم قانداق يامان سەۋدالىققا قالغان - ھە! يېگىنىم - ئىچكىنىم زەھەر بولسۇناتىدۇ؛
كۆزۈمنى ئۆز قېرىنداشلىرىم ئويدى؛ «ئۇنىڭغا يىلان - چايانلار ئۆلەپتلىك قىلىۋاتىدۇ»
دېگەيسىلەر.

بىزلەر ئۈچۈن ھىممەت كەمەر باغلاغان،

فراقىمدا سىينەلەردىن داغلاغان،

كەلمەدى دەپ يولغا قاراپ زارلاغان،

شاھ خۇسرەۋ ئاتامغا سەلام دەگەيسەن.

بېشىمى: مەن ئۈچۈن ھىممەت كەمىرىنى باغلىغان، جۇدالىق ئوتۇمدا يۈرەكلىرىنى داغلىغان،
«كەلمىدى» دەپ يولۇغا زارىقىپ قارىغان شاھ خۇسرەۋ ۋە ئاتامغا «سالام» دېگەيسىلەر.

توقۇز ئاي، توقۇز گۈن قورساق كۆتۈرگەن،

پەرۋىش ئەيلەپ كەمالمىغا يەتكۈرگەن،

كەچەلەرى ئوخلاماي، ئاق سۈت ئەمدۈرگەن،

مېھرىبانىم ئانامغا سەلام دەگەيسەن.

بېشىمى: توقۇز ئاي، توقۇز كۈن مۇنغا قورساق كۆتۈرگەن؛ پەرۋىش قىلىپ، كامالسىمگە
يەتكۈزگەن؛ كېچىلىرى ئوخلىماي، ئاق سۈتىنى ئېمىتكەن مېھرىبان ئانامغا «سالام» دېگەيسىلەر.

نە يامان سەۋداغا قالىپدۇر باشىم،

يەگەنىم - ئىچكىنىم - زەھردۇر ئاشىم،

كۆزۈمنى ئويدىلار ئۆز قارىنداشىم،

ئۇلفەتداشى يىلان - چايان دەگەيسەن.

بېشىمى: بېشىم قانداق يامان سەۋدالىققا قالغان - ھە! يېگىنىم - ئىچكىنىم زەھەر بولسۇناتىدۇ؛
كۆزۈمنى ئۆز قېرىنداشلىرىم ئويدى؛ «ئۇنىڭغا يىلان - چايانلار ئۆلەپتلىك قىلىۋاتىدۇ»
دېگەيسىلەر.

بىزلەر ئۈچۈن ھىممەت كەمەر باغلاغان،

فراقىمدا سىينەلەردىن داغلاغان،

كەلمەدى دەپ يولغا قاراپ زارلاغان،

شاھ خۇسرەۋ ئاتامغا سەلام دەگەيسەن.

بېشىمى: مەن ئۈچۈن ھىممەت كەمىرىنى باغلىغان، جۇدالىق ئويۇمدا يۈرەكلىرىنى داغلىغان،
«كەلمىدى» دەپ يولۇمغا زارىقىپ قارىغان شاھ خۇسرەۋ ئاتامغا «سالام» دېگەيسىلەر.

توقۇز ئاي، توقۇز گۈن قورساق كۆتۈرگەن،

پەرۋىش ئەيلەپ كامالمىغا يەتكۈرگەن،

كەچەلەرى ئۇخلاماي، ئاق سۈت ئەمدۈرگەن،
مېھرىبانىم ئانامغا سەلام دەگەيسەن.

يېشىمى: توققۇز ئاي، توققۇز كۈن ماڭا قورساق كۆتۈرگەن؛ پەرۋىش قىلىپ، كامالنىمگە
يەتكۈزگەن؛ كېچىلىرى ئۇخلايماي، ئاق سۈتنى ئېمىتكەن مېھرىبان ئانامغا «سالام» دېگەيسىلەر.

يۈرەكىمدىن كەتمەس ھەرگىز فىراقى،
مۇرادقا يەتمەيىن ئۆچتى چىراقى،
ئەمدى ھەمراھلاردىن كەتمەس سوراقى،
گۈلجەمىلە سىڭلىمغا سەلام دەگەيسەن.

يېشىمى: يۈرەكىمدىن جۇدالىق سېغىنىسى ھەرگىز كەتمەس؛ مۇرادىغا يەتمەي چىرىغى ئۆچتى،
ئەمدى ھەمراھلارغا سوراق تۈگىمەيدۇ؛ سىڭلىم گۈلجەمىلىگە «سالام» دېگەيسىلەر.

ئۆتتى يەققۇب ئوغلى داغدا يۈرەكى،
كۆزۈم ئويۇلغان بىلەن يوقتۇر كەرەكى،
ئاخىر دەمدە ھەمراھجاننىڭ تىلەكى،
ھەقدىن سوراڭ گەۋھەرى ئىمان دەگەيسەن.

يېشىمى: مەن ياقۇپ ئوغلىنىڭ يۈرىكى داغ ئىچىدە ئۆتتى؛ كۆزۈم ئويۇلغان بولسىمۇ كېرەك يوق؛
«ھەمراھجاننىڭ ئاخىرقى تىنىقتىكى تىكى ئاللاھتىن ئىمان گۆھىرىنى تىلەشتىنلا ئىبارەتتۇر»
دەڭلار.

ئۈچىنچى داستان

تەتۈر فەلەكنىڭ دەردىدىن،
يۈرەكىمدە داغلار قالدى.
بۇلبۇل كەتتى گۈلزارىمدىن،
چەمەنزارلى باغلار قالدى.

يېشىمى: تەتۈر فەلەكنىڭ دەردىدىن، يۈرەكىمدە داغلار قالدى. گۈلزارىمدىن بۇلبۇللار ئۆچۈپ
كەتتى، چەمەنزار باغلار ئەمدى ئۆتمۈش بولۇپ قالدى.

مۇندا قالدى ۋەتەن جايىم،
خەزان بولدى چاھار باغىم،
يارىم بىلەن ئۆتكەن چاغىم،
قەدىم گۈزەل جايلار قالدى.

يېشىمى: ۋەتەن - يۇرتۇم قالدى؛ تۆت پەسىللىك بېغىم غازاڭ بولدى؛ يارىم بىلەن ئۆتكەن
چاغلار، قەدەم ئىزىمىز بار قەدىمى گۈزەل جايلار ئەمدى ئۆتمۈش بولپ قالدى.

ئاسان قىلغىل مۇشكىلىمنى،

ياقىن قىلغىل مەزىلىمنى.

ئۇچۇردۇممەن بۇلبۇلۇمنى،

باغىم ئىچرە زاغىلار قالدى.

يېشىمى: مۇشكۈلۈمنى ئاسان قىلغىن، كۆزلىگەن مەزىلىمنى يېقىن قىلغىن؛ بۇلبۇلۇمنى ئۇچۇرۇپ قويدۇم، ئەمدى بېغىمدا قارغا - قۇزغۇنلار قالدى.

باغىبان ئانا مېھرىبانىم،

مەندىن ئۆتتى بۇ دەۋرانىم.

يۈرەكىمدە كۆپ ئەرمانىم،

خۇشمۇ ئەسىل چاغلار قالدى.

يېشىمى: باغۇەن كەبى پەرۋىشكار مېھرىبان ئانا، ئەمدى مېنىڭ دەۋرىم ئۆتۈپ كەتتى، يۈرەكىمدە جىق ئارمانلىرىم قالدى، ھەي ... ، شۇنداق ئېسىل چاغلار ئەمدى ئۆتمۈش بولۇپ قالدى - دە !

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

شۇكر لىلاھ، ھالەتىم زاھىر بولۇپدۇر يارغا،

ئەمدى يار ئالدىدا ئۆزىنى كۆرسەتەي ئەغبارغا.

يېشىمى: ئاللاھقا شۇكۇر، ئەھۋالىم يارغا ئايان بولۇپتۇ، ئەمدى يار ئالدىدا تۇرۇپ رەقىبىلەرگە ئۆزۈمنى بىر كۆرسىتەي.

سەير ئۈچۈن كىرسە گۈلىستان ئىچرە ئول سەرۋى رەۋان،

بەندە ئولسۇن سەرۋى ئازاد ئول قەددى رەفتارغا.

يېشىمى: ئۇ سەرۋى بويلىق گۈزەل يار سەيلە قىلغىلى گۈلىستانغا كىرگىنىدە، گۈزەل سەرۋى دەرىخى ئۇنىڭ كېلىشكەن بوي - تۇرۇقىغا قۇل بولسۇن.

ناز ئىلە تا ئاتلانپ شەھەر ئىچرە سالىدى رۇستاخىز،

جان بىلەن بەردىم كۆڭۈل ئول دىلبەرى ئەييارغا.

يېشىمى: ناز - كەرەشمە بىلەن شۇنداق ئاتلىنىپ چىقىۋىدى، شەھەردە سۈرەن - چۇقان چىقىپ كەتتى، مەن ئۇ ھەييارغا جان بىلەن كۆڭلۈمنى بېرىۋەتتىم.

دوستلار، ئەيب ئەتمەڭىز قان يىغلاسام مەن زارنى،

بەس كەلە ئالمام نەتەي بۇ دىدەئى خۇنبارغا.

بېشىمى: ئەي دوستلار، قان يىغلىسام، مەن بىچارىنى ئەيىپكە بۇيرۇماڭلار، نېمە ئۈچۈنكى كۆزلىرىمدىن قان تۆكۈشنى توختىتالمايۋاتىمەن.

ئەي سەئىد، ئول ياردىن تاپىدىڭ مۇردىڭنى تەمام،
بارچەسى بولدى مۇيەسسەر، شۇكىرى بىرۇ بارغا.
بېشىمى: ئەي سەئىدى، ياردىن ھەممە مۇرادىڭنى تاپتىڭ، جىمىي تىلەكلىرىڭگە مۇيەسسەر بولدۇڭ، ئەمدى، بىر ۋە بار بولغان ئاللاھقا تەشەككۈر ئېيت!

ئىككىنچى ئاھاڭ

قىلسا مۇشكىن چىنىدىن ئۆتۈرۈكى كاكۇل سىندۇرۇر،
لالەكىم دىل خۇن قىلۇر، بازارى سۇنبۇل سىندۇرۇر.
بېشىمى: ئىپار ھىدلىق جىڭگىلەك چاچلىرىنى كۆرسەتسە، لالنىڭ باغرىنى قان قىلىپ، سۇنبۇلنىڭ بازىرىنى كاساتلاشتۇرىدۇ.

ئول خىرامان سەرۋى گۈلنار قىلسا گەر مەيلى چامەن،
سەرۋى ئاياغىغا يىقىلىپكىم ۋەلى گۈل سىندۇرۇر.
بېشىمى: ئۇ گۈلپۈزلۈك يار ئەگەر گۈزەل سەرۋىدەك لەرزىن مېڭىپ، چىمەنزارلىققا كىرىدىغان بولسا، گۈزەل سەرۋى دەرىخى ئۇنىڭ ئاياغىغا يىقىلىدۇ، ھەتتا گۈلمۇ خىجالەتچىلىكتە قالىدۇ.

ئەبرويى جانن خەيالى بولدى كۆزۈمدىن يىراق،
سىيىللەرى كەلدى بۇ يولغا ئەمدىكىم بۇل سىندۇرۇر.
بېشىمى: جاناننىڭ گۈزەل قاشلىرىنىڭ ئوي - خىيالى كەللامدىن يىراقلىشىۋېدى، ئۇنىڭ ئورنىغا كۆز يولۇمغا سەل كەلدى، ئەمدى بۇ مېنى سۇندۇرىدىغان بولدى.

ئۈچىنچى ئاھاڭ

تەگسە گۈلنىڭ پەردەسىگە سۆھبەتتىن تازە نەم،
غەم تىكەندىن دىلى مەجرۇھ بۇلبۇل سىندۇرۇر.
بېشىمى: بۇلبۇلنىڭ سۆھبەتتىن گۈلنىڭ يۈزىدە ئىسسىق ياش پەيدا بولسا، غەم تىكەنلىرى مىسكىن بۇلبۇلنىڭ دىلىنى سۇندۇرىدۇ.

ھافىزا، بۇ سىرى ۋەھدەتنى قولۇڭدىن بەرمەگىل،
تا خىيالى زۇھدى تەقۋانى تەۋەككۈل سىندۇرۇر.

بېشىمى: ئەي ھافىز، بۇ ۋەھدەت (ئاللاھنىڭ بىرلىكى ۋە بارلىقى) سىرنى (ھېكمىتىنى) قولىدىن بەرمە، ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلىش تەقۋادار زاھىدىنىڭ بىيالىنى سۇندۇرىدۇ.

ئىككىنچى مەشرەپ

بىرىنچى ئاھاڭ

گۈل يۈزۈڭنى ئارزۇلاپ، يۈز - كۆزنى گۈلزار ئەيلەدى،
شەكەر ئەرنىڭنى تىلەپ جان، تەننى ئەفگار ئەيلەدى.
بېشىمى: گۈل سېنىڭ يۈزۈڭنىڭ ئارزۇسىدا، يۈز - كۆزنى گۈلزار قىلدى؛ جان سېنىڭ شېكەر
لېۋىڭنىڭ تىلىكىدە، تېنىنى مەجرۇھ قىلدى.

ئايىمۇدۇر ياخۇد يۈزۈڭ خۇرشىدى تابان، ئەي سەنەم،
بار ئانىڭتەك شۇئەسى كۆزلەرنى پەيكار ئەيلەدى.
بېشىمى: ئەي گۈزەل يار، يۈزۈڭنىڭ نۇرى كۆزلەرنى قاماشتۇردى، يۈزۈڭ ئايىمۇ ياكى تاۋلىنىپ
تۇرغان قۇياشمۇ؟

ئىلەتنى ئاغزىڭدىن ئوغۇرلاپ پىستە تارلىقنى، ئاڭا،
تۈز سۈيىن قۇيدىلار ئانچە، ئاندىن ئىقرار ئەيلەدى.
بېشىمى: پىستە كىچىكلىكىنى سېنىڭ ئېغىزىڭدىن ئوغۇرلىغان ئىكەن، ئۇنىڭغا بىر مۇنچە تۈز
سۈيىنى قۇيغاندىن كېيىن، ئاندىن بۇنى ئىقرار قىلدى.

ئەي مەسھادەم بەگىم، بىر دەم بىلە بەرگىل شىفا،
شىۋە بىرلە كۆزلەرنىڭ جانىمنى بىمار ئەيلەدى.
بېشىمى: ئەي تىنىقلىرى ھايات بېغىشلىغۇچى خېنىم، سېنىڭ خۇلقۇڭ بىلەن كۆزلىرىنىڭ
مېنى كېسەلچان قىلدى، «سۇق!» قىلىپ بىر دەم سېلىش بىلەن شىپالىق بەرگىن.

ئىككىنچى ئاھاڭ

زاھىدىكىم كۆردى زۇلفۇڭ كۇفرىن، ئىماندىن كەچىپ،
بويندا تەسبەھنى بەلگە زۇننار ئەيلەدى.
بېشىمى: قاپقارا چاچلىرىڭنى كۆرگەن زاھىت ئىماندىن كېچىپ، بوينىدىكى تەسۋىسنى
بېلىگە باغلاپ، زۇننار قىلدى.

كۆڭلۈم ئەمگەنمەس بەلى سەن نەچە ئاچىغ سۆزلەسەڭ،

چۈن يارتىغدا ئوغان گۈل قۇغشەسن خار ئەيلەدى.

يېشىمى: ھەر قانچە ئاچچىق سۆزلىسەڭمۇ، سېنىڭدىن كۆڭلۈم رەنجىمەيدۇ، چۈنكى ئاللاھ ئەزەلدىنلا گۈل تۇۋىدە تىكەن ياراتقان - دە.

ئىشقى ئىشىن سەككاكى ئەۋۋەل بىلمەين ئاسان كۆرۈپ،

ئاخىرى ئۆز جاننىڭ ئىشىنى دۇشۋار ئەيلەدى.

يېشىمى: سەككاكى ئىشقى - مۇھەببەت ئىشىنى باشتا ئاسان چاغلاپ، ئاخىرىدا ئۆز جېنىنى مۈشكۈل ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدى.

4- مۇقام چەھارگاھ مۇقامى تېكىستلىرى بولسا، چوڭ نەغمە قىسمى 148 مىسرا، ئۈچ داستان

54 مىسرا ۋە ئىككى مەشرەب 34 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 236 مىسرا شېئىردىن تەركىب تاپقان.

5- پەنجگاھ مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

جۈنۈن دەشتىدە بىزنى بىر گۈرۈھ ئاۋارلەر دەرلەر،
مۇغىيىلان خار - خارىدىن ئاياغى يارلەر دەرلەر.
بېشىمى: كىشىلەر بىزنى «يانتاق تىكەنلىدىن ئايىغى يارىلانغان، جۈنۈن (مەجنۇنلۇق،
ساراڭلىق) چۆلىدە يۈرىدىغان بىر توپ سەرگەردانلار» دەيدۇ.

بەلا ياغسا باشىمىزغا دەم ئالماي دەۋرى گەردۈندىن،
زىرا بەرگەن قەزاغا ئاشىقى بىچارلەر دەرلەر.
بېشىمى: ئايلانغۇچى پەلەكتىن بېشىمىزغا توختىماي بالايىئاپەت ياغسا: «قازاغا رازىلىق بەرگەن
(تەقدىرگە بويۇن سۇنغان) بىچارە ئاشىقلار» دەيدۇ.

كۆرۈپ مەيخانە ئىشىكىدە غەزەلخانۇ گىربان چاك،
مۇغاننىڭ قىزىغە ئاشىق ياقا سەد پارلەر دەرلەر.
بېشىمى: مەيخانە ئىشىكى ئالدىدا، ياقىلىرىمىز يىرتىلغان ھالدا غەزەل ئوقۇۋاتقانلىقىمىزنى
كۆرگەنلەر: «مەيپۇرۇشنىڭ قىزىغا ئاشىق بولغان يىرتىق ياقىلار (ۋەيرانىلار)» دەيدۇ.

فەتىلە ساچلارلىرىمىزنى، كۆرۈبان قاشلارلىرىمىزنى،
قارا گۆن باشدا بىر نەچچە بەختى قەرەلەر دەرلەر.
بېشىمى: چىگىشلەشكەن چاچلىرىمىزنى، كىرلەشكەن قاشلىرىمىزنى كۆرگەنلەر بىزنى
«بېشىغا قارا كۈن چۈشكەن بىر نەچچە بەختى قارالار» دەيدۇ.

سەرۇ سامانلىرىمىزنى سورماغىل بىز بىنەۋالارنىڭ،
فەلەك گەردىشلەردىن گۈنلەرى دۇشۋارلەر دەرلەر.
بېشىمى: بىز بىچارىلەرنىڭ ھال - كۈنىمىزنى سورىمايلا قوي، بىزنى «پەلەكنىڭ تەتۈرلىكىدىن
كۈنى دىشۋارچىلىقتا قالغانلار» دەيدۇ.

سارىغ چىھرە بىلەن كاھى يۈزۈمگە گەر باقىپ ھەم دەم،
كى گۈلرۇخلار فىراقىدا خەزان رۇخسارلەر دەرلەر.

بېشىمى: ساماندىك سىرىق يۈزۈمگە بىر قاراپلا: «گۈلىۈزۈكلەرنىڭ پىراقىدا چىرايى سارغايغانلاردىن ئىكەن» دەيدۇ.

قاچانكىم ئاقبۇرۇت ئابىد قاشىغا بارغۇمىز، بىزنى -

قارا قاشلار قاشىدا دەر - بەدەر ئاۋارەلەر دەرلەر.

بېشىمى: قاچانكى ئاقبۇرۇت موللامنىڭ قېشىغا بېرىپ قالساق، بىزنى «قارا قاشلار كويىدا ئىشىكىمۇ ئىشىك يۈرگەن سەرگەردانلار» دەيدۇ.

كۆرۈپ ئەزىمىزنى زەخملىك ئەھلى تەمەشا كىم،

پەرىلەر كويىدا ئاۋارە ئى سەنگسارەلەر دەرلەر.

بېشىمى: زەخملىك ئەزىمىزنى كۆرگەن تاماشچىلار، بىزنى «پەرىلەر كوچىسىدا چالما - كېسەك قىلىنغان سەرگەردانلار» دەيدۇ.

گەر ئىھسان قىلماسا دەرۋىشلەرگە ئەھلى نىئەتلەر،

گەۋھەر خىرمەنلەرنى تۈدە ئى سەنگخارەلەر دەرلەر.

بېشىمى: ئەگەر نېمەت ئىگىلىرى دەرۋىشلەرگە خەير - ساخاۋەت قىلمىسا، ئۇلارنىڭ گۆھەردىن دۆۋىلەنگەن خامانلىرىنى «تاش دۆۋىسى» دەپ ھېسابلىسا بولىدۇ.

باشىمىزدا كۆرۈپ نەشئە، قولىمىزدا كۆرۈپ ساغەر،

قۇتۇلغان يۈز جەھان غەمدىن نەچە مەيخارەلەر دەرلەر.

بېشىمى: رۇخسارىمىزدىكى خۇش كەيپىنى، قولىمىزدىكى قەدەھنى كۆرگەنلەر بىزنى «يۈز جاھانلىق غەمدىن قۇتۇلغان مەيخورلار» دەيدۇ.

ئەرۈر مەشھۇرى ئانداغ قەۋمىدىن زەخمەلەرىن كۆرگەچ،

زەمانە تاشلارىدىن نەچە كۆكسى پارەلەر دەرلەر.

بېشىمى: مەشھۇرى شۇنداق قەۋمىدىكى، ئۇنىڭ جاراھەتلىرىنى كۆرگەنلەر «بۇ كىشى زامان تاشلىرى زەربىسىدىن باغرى پارە - پارە بولغانلاردىن ئىكەن» دەيدۇ.

تەئەزە

سۈبھى دەمدە ئاچتى خەممارى ئىشىك مەيخانەغە،

بۇق - بۇق ئاۋازى سۇراھى جان بەرۈر مەستانەغە.

بېشىمى: بىر مەيپۇرۇش تاڭ پەيتىدە، مەيخانىنىڭ ئىشىكىنى ئاچتى، ئىدىشتىن تۈكۈلگەن مەينىڭ بۇقۇلدىغان ئاۋازىنى ئاڭلىغان مەستانىلەرگە قان كىردى.

مەن يىراقىدىن بەزمەغە كەلدىمكى ئاخىراقدا،

ساقىيا، قوپ، مەينى پۇر ئەيلەكى بۇ پەيمانەغە.
 بېشىمى: مەن بەزمىگە يىراقتىن ئەڭ ئاخىرىدا كەلدىم. ئەي ساقىي، قوپ، بۇ قەدەھكە مەينى
 لىق تولدۇرغىن.

مەجنۇن ئۆلدۈم لەيلىنىڭ ئىشىقىدا بۇ ئالەم ئارا،
 ئاقىلا، قىلما نەسبەت مەن كەبى دىيۋانەغە.
 بېشىمى: ئەق ئاقىل، مەندەك سەۋدايىغا كۆپ نەسبەت قىلما. مەن مۇشۇ زاماندا، لەيلى
 ئىشىقىدا ئۆز تەنگەن مەجنۇننىڭ دەل ئۆزى بولدۇم.

چەۋرۈلۈپ شەمئى جەمالى مەئشۇقىغا ئاشقى،
 ئىشىقىدە كۆيمەكنىكىم ئۆرگەتتى بۇ پەرۋانەغە.
 بېشىمى: بىر ئاشىق، مەشۇقى جامالىنىڭ چىراغى ئەتراپىدا پىرقىراپ يۈرۈپ، ئىشىق ئوتىدا
 كۆيۈشنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى پەرۋانغا ئۆگەتتى.

سەينە زەنگارنى تەقۋا سەيقەلدەك پاك قىل،
 پاكلىق بىرلە قارا ئايىنەدە جانانەغە.
 بېشىمى: دىل كىرىنى (دېتىنى) تەقۋالىق ئېكىكىنى سۈرۈپ پاكلا - دە، جانانغا پاكلىق ئەينىكى
 بىلەن قارا.

توقدۇرۇر دۇشنام سەيياى ئەزەلكى جانىمە،
 كەلدىلەر مۇرغى ھەۋا ئالەمغە بەھرى دانەغە.
 بېشىمى: ئەگەر ھەۋەس قۇشى بۇ دۇنيا دانلىرىدىن بەھرە ئېلىش ئۈچۈن كەلمىگەن بولسا ئىدى،
 ئەزەل ئوۋچىسى جېنىمغا دەشنام بەرمىگەن بولاتتى.

تەۋبە قىل زۇھدى رىيائىغا بۇرۇنراق، ھافىزا،
 بەسكى ئاچماسدا ئىشىكىنى بۇ كەچە مەيخانەغە.
 بېشىمى: ئەي ھافىز، بۇ كەچە مەيخانا ئىشىكى ئېچىلىشتىن بۇرۇنراق ئۆزۈڭنىڭ ساختا
 تەقۋادارلىقىڭغا توۋا قىلىۋال.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

تەۋبە قىل زۇھدى رىيائىغا بۇرۇنراق، ھافىزا،
 بەسكى ئاچماسدا ئىشىكىنى بۇ كەچە مەيخانەغە.
 بېشىمى: ئەي ھافىز، بۇ كەچە مەيخانا ئىشىكى ئېچىلىشتىن بۇرۇنراق ئۆزۈڭنىڭ ساختا
 تەقۋادارلىقىڭغا توۋا قىلىۋال.

بىرىنچى نۇسخە

ئۆلگۈچە بەندەك بولاي، ئەي شاھى خۇبانىم ساڭا،
 تا تىرىكدۇرمەن فىدا ئەيلەي تەنۇ جانىم ساڭا.
 بېشىمى: ئەي گۈزەللەر شاھى دىلبىرىم، ئۆلگۈچە قۇلۇڭ بولاي. تىرىكلا بولىدىكەنمەن، جان -
 تېنىمنى ساڭا پىدا قىلاي.

ئەي نىگار، كاشكى كۆرسەم جەمالىڭ ئەكسىنى،
 كۆيدۈمۇ فانۇسدەك شەمى سەبىستانىم ساڭا.
 بېشىمى: ئەي نىگار، سەن قاراڭغۇ كېچەمنى يورۇتقۇچى شامسەن، مەن ئىشقىڭدا كۆيۈۋاتقان
 پانۇسمەن؛ ھېچ بولمىسا، جامالىڭنىڭ شولىسىنى بولسىمۇ كۆرسەمچۇ.

رەھم قىلغىل مەن يەتىم بىچارەگە، ئەي نازەنن،
 ھەسرەتڭدە زەئفەراندەك بولدى رۇخسارىم ماڭا.
 بېشىمى: ئەي نازەنن، ھەسرەتڭدە چىرايىم زەپىراندەك سارغايىدى، مەن يېتىم بىچارىگە
 رەھىم قىلغىن.

مۇنچە كۆيدۈرمەك بەدۇركىم ئاشقى بىچارەنى،
 كىممۇ ئايتغاي ئەرزى ئەھالىمنى جانانىم، ساڭا.
 بېشىمى: ئەي جانانىم، بىر بىچارە ئاشقىنى مۇنچىۋالا كۆيدۈرگىنىڭ نېسىمى؟ مېنىڭ بۇ
 ئەھۋالىمنىڭ بايانىنى ساڭا كىممۇ يەتكۈزەر؟

دىلبەرا، سەندى زامان ئايرىلماقۇم دۇشۋاردۇر،
 تا قىيامەت يىغلاسام يەتكەيمۇ ئەفغانىم ساڭا.
 بېشىمى: ئەي دىلبەر، سەندىن بىردەم ئايرىلىشىمۇ ماڭا بەسى مۇشكۈل؛ تاكى قىيامەتكىچە
 يىغلىسا، ئاندىن مېنىڭ نالە - پىغانلىرىم ساڭا يېتەرمۇ؟

كەچە - گۈندۈز يارنىڭ كويىدا ئىچتىم بادائى،
 زاھىدا مەن ئەتمەگىلىكىم باغۇ بوستانىم ساڭا.
 بېشىمى: يارنىڭ كۆچىسىدا كېچە - كۈندۈز مەي ئىچتىم. ئەي زاھىت، باغ - بوستانىمنى ساڭا
 بېرەي، مېنى تۇسىمىغىن.

يارنىڭ ۋەسلى جەمالىنى تىلەيدۇر نەۋبەتتى،
 رەھم قىل، يا رەب، قەبۇل بولغايكى ئىمانىم ساڭا.
 بېشىمى: نەۋبەتتى يار جامالىنى كۆرۈشنى تىلەيدۇ. ئەي پەرۋەردىگار، رەھىم قىلغىن، ئىمانىم
 دەرگاھىڭدا قوبۇل بولسۇن.

بىرىنچى نۇسخە چۈشۈرگىسى

يارنىڭ ۋەسلى جەمالنى تىلەيدۇر نەۋبەتتى،
 رەھم قىل، يا رەب، قەبۇل بولغايسى ئىمانىم ساڭا.
 بېشىمى: نەۋبەتتى يار جامالىنى كۆرۈشنى تىلەيدۇ. ئەي پەرۋەردىگار، رەھم قىلغىن، ئىمانىم
 دەرگاھىڭدا قوبۇل بولسۇن.

ئىككىنچى نۇسخە

گۈل ياقا چاك ئەيلەدى، رۇخسارى ئالىغىنى كۆرۈپ،
 سەرۋى ئەرئەر تىترەدى، نازۇك نىھالىغىنى كۆرۈپ.
 بېشىمى: گۈل ھال رەڭ يۈزۈڭنى كۆرۈپ ياقىسىنى يىرتتى، تاغ سەرۋىسى نازۇك بويۇڭنى كۆرۈپ
 تىترەپ كەتتى.

ياغى ئاي قان يىغلادى، ئەرمەس شەفەق چەرخ ئۈزرە كىم،
 قامەتن خەم ئەيلەبان، مۇشكىن ھىلالىغىنى كۆرۈپ.
 بېشىمى: يېڭى چىققان ئاي سېنىڭ ئىپار ھىدلىق ئەگىم قاشلىرىڭنى كۆرۈپ، قامىتىنى ئېگىپ
 قان يىغلىدىكى، كۆكتىكى شەپەق ئەمەس، ئۇ قاندۇر.

سەير ئەتىپ كۆڭلۈم قۇشى باغلاندى زۇلفۇڭ دامىغا،
 دانە تەڭلىغىكىم لەبىڭ ئۈستىدە خالىغىنى كۆرۈپ.
 بېشىمى: كۆڭلۈم قۇشى لېۋىڭ ئۈستىدىكى دان كەبى خالىغىنى كۆرۈپ ئۇچۇپ كەلدى - دە،
 چېچىڭنىڭ دامىغا چۈشۈپ قالدى.

خىزىر سۈيى بىرلە ئىيسا باشۇنۇپ بولدى خەجىل،
 ئائىلىڭ ئىچرە ناگەھان شىرن زۇلالىغىنى كۆرۈپ.
 بېشىمى: ياقۇتتەك لەۋلىرىڭ ئىچىدىكى لەززەتلىك سۈنى كۆرۈش بىلەنلا، ھاياتلىق بەخش
 ئۈتكۈچى ئىيسامۇ، خىزىر سۈيى ئابىھاياتمۇ خىجىل بولۇپ يوشۇرۇنۇۋالدى.

بىر نەفەس جان تۇرماسۇن تەندە، سەنى گەر كۆرمەسەم،
 خىزىر ئۆمىرىدۇر ماڭا ئۆلسەم جەمالىغىنى كۆرۈپ.
 بېشىمى: ئەگەر سېنى كۆپمەيدىغان ئىش بولسا، جېنىم تېنىمدە بىر تەپەسمۇ تۇرمىسۇن. سېنى
 كۆرۈپ ئۆلگىنىم مېنىڭ خىزىر ئۆمىرىنى كۆرگىنىمدۇر.

جەننەتۈل فرەدەۋس ئارا سەن بولماساڭ، ئەي مەھجەبىن،
تاڭ ئەمەسدۇر كەچسەم ئاندىن چۈن ۋىسالغىنى كۆرۈپ.
يېشىمى: ئەي ئاي يۈزلۈكۈم، ئەگەر جەننەت بېغىدا سەن بولمىساڭ، ۋىسالغىغا يېتىش ئۈچۈن،
جەننەتتىن ۋاز كەچسەم ئەجەب ئەمەس.

ئەي كۆڭۈل، كويىدا بولدۇڭ نەچە يىلدىن ناتەۋان،
رەھمىسى كەلمەسمۇ بىر، ئازۇردە ھالىڭنى كۆرۈپ.
يېشىمى: ئەي كۆڭۈل، ئۇنىڭ كوچىسىدا نەچچە يىلدىن بېرى ناتەۋان بولۇپ ياتتىڭ، بۇ ئازاپلىق
ھالىڭنى كۆرگىنىدە، ئۇنىڭ بىر رەھمىسى كەلمەسمۇ؟

ئەھلى دۇنيانىڭ ئىپەك تونىنى قىلما ئارزۇ،
ئەي فەقىر، شۇكر ئەت، چۈبۈلغان ئەسكى شالىڭنى كۆرۈپ.
يېشىمى: ئەي يوقسۇل، كىيىمىڭ يىرتىق بولسىمۇ، شۇكۈر قىل، دۇنيا ئەھلىنىڭ يىپەك تونىنى
ئارزۇلاپ كەتمە.

مەھزۇنا، مەي ئىستەسەڭ سىندۇر كۆڭۈلنى، بول گەدا،
دەير پىرى مەي بەرۇر، سۇنغان سوفالىڭنى كۆرۈپ.
يېشىمى: ئەي مەھزۇن، مەي ئىزلىسەڭ، كۆڭلۈڭنى ئۆلتۈرۈپ قەلەندەر بول؛ مەيخانا ساھىبى
سېنىڭ سۇنغان ساپال قاچاڭنى كۆرۈپ، مەي بېرىدۇ.

ئىككىنچى نۇسخە چۈشۈرگىسى

مەھزۇنا، مەي ئىستەسەڭ سىندۇر كۆڭۈلنى، بول گەدا،
دەير پىرى مەي بەرۇر، سۇنغان سوفالىڭنى كۆرۈپ.
يېشىمى: ئەي مەھزۇن، مەي ئىزلىسەڭ، كۆڭلۈڭنى ئۆلتۈرۈپ قەلەندەر بول؛ مەيخانا ساھىبى
سېنىڭ سۇنغان ساپال قاچاڭنى كۆرۈپ، مەي بېرىدۇ.

مۇستەھزاد

ئارەزىڭنى باغ ئارا چۈن كۆردى، ھەيران بولدى گۈل،
بەگسىز قىلدى نەدىنىكىم، بەس، پەرىشان بولدى گۈل.
يېشىمى: باغدىكى گۈل جامالىڭنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. پەرىشان بولغانلىقىدىن ئۇنىڭ
يۈپۈرماقلىرى تۆكۈلۈپ كەتتى.

بادەندىن گۈل گۈل كۆرۈپ ئول يۈزنى، ئانىڭ ھەجرىدىن،

چاك - چاك ئولغان كۆڭۈلدەك تەھ - بەتەھ قان بولدى گۈل.

يېشىمى: گۈل، مەينىڭ تەسىرىدىن گۈلدەك قىزارغان يۈزنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ پىراقىدا، تىلىنغان يۈرەكتەك قاتمۇ - قات قانغا ئايلاندى.

گۈلتۈزارىم كىشۋەرى ھۈسن ئىچرى بولدى پادىشاھ،

راست ئانداغىكىم چەمەن مۈلكىدە سۇلتان بولدى گۈل.

يېشىمى: خۇددى گۈل چىمەنلىك پادىشاھلىقىدا سۇلتان بولغىنىدەك، گۈل يۈزلۈكۈم ھۈسن - جامال مەملىكىتىدە پادىشاھ بولدى.

سەير باغ ئەيلەردە دەرۋان چەشمى زەخمى دەفئىغە،

ھەر تەرەقدىن چابۇكۈم دەۋرىدە قالغان بولدى گۈل.

يېشىمى: گۈزىلىم باغنى سەيلە قىلغاندا، دەرۋىننىڭ كۆز تېگىپ قالمىسۇن دەپ، گۈللەر ئۇنىڭ ئەتراپىنى ئوراپ قالغان بولدى.

لەئلى كاممىدۇر قاشىغا كەلسە ئول گۈل خىرمەنى،

مەي تىلەر كۆڭلۈم چۈ بەزمىدە فەراۋان بولدى گۈل.

يېشىمى: ئۇ گۈلزارىم قېشىمغا كەلسە، ياقۇت لېۋىدىن خۇددى مەيگە تەشنا كۆڭلۈم بەزمىدە مەيە قانغاندەك قېنىپ بەھرىمەن بولسام دەيمەن.

كەچە - گۈندۈز قىلما گۈلبانگىخنى، بەس، ئەي ئەندەلب،

كىم ساڭا بەش گۈن بۇ گۈلشەن ئىچرە مېھمان بولدى گۈل.

يېشىمى: ئەي بۆلبۈل، كېچەك - كۈندۈز سايراۋەرمە، ئەمدى بولدى قىل، چۈنكى بۇ گۈلشەندىكى گۈللەر ساڭا بەش كۈنلۈك مېھماندۇر.

گۈل چاغى يارى سەفەر ئەيلەپ، نەۋائىي جانىغا،

ھەر بىرى بىر تازە قانلىغ داغى ھىجران بولدى گۈل.

يېشىمى: گۈل پەسلىدە يارى سەپەرگە كەتتى - دە، جۇدالىق نەۋائىينىڭ جېنىغا يېغىدىن گۈلدەك قانلىق داغلارنى سالىدى.

جۇلا

خىلىتى جانىغا مۇنەققەش ئولدى جانان سۈرەتى،

بولدى جانان سۈرەتى بۇ جىسىم ئارا جان سۈرەتى.

يېشىمى: جاناننىڭ سۈرىتى ۋۇجۇدۇمغا نەقىشلەندى، بەلكى ئۇ جىسىمغا جان بولدى.

جاننى جانانغا نىسار ئەتتىم، پەرىمۇ، ھۈرمۇ،

قالمادى، ئەي دوستلاركىم، مەندىن ئىنسان سۈرەتى.

بېشىمى: ئۇ جانان مەيلى پەرى بولسۇن ياكى ھۆر بولسۇن، مەن جېنىمنى ئۇنىڭغا بېغىشلىۋەتتىم. ئەي دوستلار، ئەمدى مەندە ئىنسان سىياقى قالمايدى.

ئىزدەبان كەزدەم جەھاننى تاپمادىم سالپ سوراغ،

زارنى سەرگەشتە ئەيلەپ قىلدى ھەيران سۈرەتى.

بېشىمى: ئىزدەپ سوراپ، جاھاننى كېزىپمۇ ئۇنى تاپالمىدىم. ئۇنىڭ سىماسى مەن بىچارىنى ھەيران ۋە سەرگەردان قىلىۋەتتى.

ئوتقا تۈشكەن قىل كەبى جانىمنى ئەتتى پىچ - پىچ،

ھەلقە - ھەلقە ئەيلەدى زۇلفى پەرىشان سۈرەتى.

بېشىمى: ھالقا - ھالقا بۇدۇر چاچلىرى يېيىلىپ تۇرغان سىماسى كۆز ئالدىمدا گەۋدىلىنىپ، جېنىمنى ئوتقا چۈشكەن قىلدەك پۇچىلىۋەتتى.

خەنجەرى ھىجران ھۇجۇمى ئەيلەدى باغرىمنى چاك،

بىر قىيا باقماق بىلە ئول غۇنچە خەندان سۈرەتى.

بېشىمى: قىزىلگۈلنىڭ غۇنچىسىغا ئوخشايدىغان ئۇ گۈزەل يار قىياغىنا بىر باققانىدى، جۇدالىق خەنجىرى ھۇجۇم قىلىپ، باغرىمنى تىلىۋەتتى.

تىرە كۆڭلۈمنى مۇنەۋۋەر ئەيلەسە، يوقدۇر ئەجەب،

نەيىرى ئەئزەم بولۇپ خۇرشىدى رەخشان سۈرەتى.

بېشىمى: ئۇنىڭ تاۋلىنىپ تۇرغان قۇياشتەك گۈزەل نۇرلۇق سىماسى قاراڭغۇ دىلىمنى «لاپىدە» يورۇتۇۋەتسە، ئەجەب ئەمەس.

تەلبە راي ئەتتى كۆڭۈل يادى بەل مەجنۇن كەبى،

ئەيلەدى ئالەم ئەلدىن بىزنى پىنھان سۈرەتى.

بېشىمى: ئۇنىڭ خىيالى مېنى مەجنۇندەك تەلۋىگە ئايلاندۇرۇپ، ھەممە خەلقنى ئايرىۋەتتى.

رەھم ئەتەپ مەن تەلبەگە قىلسا ئۆزىنى ئاشكار،

زاھىر ئولغاي ئول پەرىدىن لۇتغۇ ئەھسان سۈرەتى.

بېشىمى: رەھىم قىلىپ، مەن تەلۋىگە جامالىنى بىر كۆرسەتسە، شۇنداقلا ئۇ پەرىدىن مەرھەمەت ۋە ئەھساننىڭ سۈرىتى نامايان بولغان بولىدۇ.

ئۆلگۈنچە قىلسام تەلەب ۋەسلى مۇبەسسەرمۇ ئىكەن،

ئەسلىنى تاپماق بەسى مۇشكىلى ئاسان سۈرەتى.

بېشىمى: ئاخىرقى ئۆمرۈمگىچە تىرىشىسام ۋەسلىگە يېتەلىشىم مۇمكىنمىكەن. ئۇنىڭ سىماسىنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈش ئاسان، لېكىن ئۆزىنى تېپىش ناھايىتى مۇشكۈل.

دانه - دانه ئەيلەسەم ئەشكىمنى چۈن ئەبرى بەھار،
 كۆزدىن ئاقغان سۇ بولادۇر لەئلى رۇمان سۈرەتى.
 بېشىمى: كۆزۈمدىن خۇددى باھار بۇلۇتىدىن يامغۇر قويۇلغاندەك تۆكۈلگەن تارام - تارام ياش
 تامچىلىرى ئانارنىڭ دانلىرىغا ئوخشاش قىزىل چۈشىدۇ.

ئايتىپ - ئايتىپ يىغلاساڭ، مەسئۇد، يوقدۇر ھەمدەمىڭ،
 بىدەۋا دەردىڭغە بولماي سەھەت ئىمكان سۈرەتى.
 بېشىمى: ئەي مەسئۇد، قانچە قاخشاپ يىغلىغىنىڭ بىلەن يېنىڭدا ھەمنەپەس ئۈلپىتىڭ
 بولمىسا، بۇ ساقايماس دەردىڭنى داۋالاشنىڭ ئىمكانىيىتىمۇ بولمايدۇ.

خۇلا چۈشۈرگىسى

ئايتىپ - ئايتىپ يىغلاساڭ، مەسئۇد، يوقدۇر ھەمدەمىڭ،
 بىدەۋا دەردىڭغە بولماي سەھەت ئىمكان سۈرەتى.
 بېشىمى: ئەي مەسئۇد، قانچە قاخشاپ يىغلىغىنىڭ بىلەن يېنىڭدا ھەمنەپەس ئۈلپىتىڭ
 بولمىسا، بۇ ساقايماس دەردىڭنى داۋالاشنىڭ ئىمكانىيىتىمۇ بولمايدۇ.

سەنەم

ئەگىز - ئەگىز تاغ باشدا چىراق كۆيەدۇر،
 چىراق ئەمەس يارنىڭ ئوتى يۈرەك كۆيەدۇر.
 بېشىمى: ئەگىز تاغنىڭ چوققىسىدا چىراق كۆيۈۋاتىدۇ، ياق، چىراغ ئەمەس، يارنىڭ ئوتى بىلەن
 تولغان يۈرەك كۆيۈۋاتىدۇ.

ئەگىز - ئەگىز تاغ باشدىن سارىلىدىم تۈزگە،
 قىزىلگۈننىڭ غۇنچەسىدەك ئەگىلىدىم سىزگە.
 بېشىمى: ئەگىز تاغنىڭ چوققىسىدىن تۈۋەندىكى تۈزلەڭلىككە سىرىلىدىم. سىزگە قىزىل
 گۈننىڭ غۇنچىسىدەك ئەگىلىدىم.

قىزىلگۈننىڭ غۇنچەسىدەك كۆرۈنگەن يارىم،
 قىزىق تەنۇر ئاتەشىدەك كۆيۈنگەن يارىم.
 بېشىمى: قىزىلگۈننىڭ غۇنچىسىدەك كۆرۈنگەن كېلىشكەن يارىم، قىزىق تونۇرنىڭ ئوتىدەك
 كۆيۈنگەن كۆيۈمچان يارىم.

چوڭ سەلىقە

جانا، يۈزۈڭنى كۆرگەلى كەلدىم،
شەكەر لەبىڭنى سۆيگەلى كەلدىم.
بېشىمى: ئەي جان، جامالىڭنى كۆرگىلى، شېكەر لېۋىڭگە سۆيگىلى كەلدىم.

ئەي خاجەئى ھۆسن، بەندەڭ بولايىن،
قۇلدەك ئىشكىدە تۇرغالى كەلدىم.
بېشىمى: ئەي ھۆسن - جامال، خۇجىسى ساڭا قۇل بولاي، ئىشكىتە قۇلدەك تۇراي، دەپ كەلدىم.

ئۇچرادى ناگاھ ئەھلى مۇھەببەت،
قىمەن بەھانى ئالغالى كەلدىم.
بېشىمى: توساتتىن مۇھەببەتنى بىلىدىغان يار ئۇچراپ قالدى، ئاشىقلار ئىچىدە ئەڭ يۇقىر
باھانى ئالغالى كەلدىم.

مەشرەبكە تەگسە بىر كاسەئى دەرۋان،
بەش گۈن جەھاندا تۇرغالى كەلدىم.
بېشىمى: مەشرەبكە دەۋرنىڭ بىر قەدەھ شارابى تەگسە كۇپايە، بۇ جاھاندا بەش كۈن تۇرغىلى
كەلدىم.

كىچىك سەلىقە

بىرىنچى ئاھاڭ

يولدا بىر مەھۋەشنى كۆردۈم ئۆزگەچە رەفتارى بار،
باشدا گۈلگۈن جەلاسى، ئۆشنىدە زۇننارى بار.
بېشىمى: يولدا شۇنداق بىر ئايجامالنى كۆردۈمكى، ئۇ بېشىغا گۈل رەڭلىك قالىپاق كىيگەن،
بويىغا زۇننار ئاسقان ھالدا چىرايلىق مېڭىپ كېتىۋاتاتتى.

قەتلىئام ئەيلەرگە چىقىمىش يانغا باغلاپ قىلىچ،
ئەڭنىگە كىيگەن غەزەبىدىن چەكمەنى گۈلنارى بار.
بېشىمى: ئۇ غەزەپتىن پۈتكەن قىزىل چەكمەن كىيىپ، يېنىغا قىلىچ ئاسقىنىغا قارىغاندا،
قەتلىئام قىلغىلى چىققان ئوخشايدۇ.

دەم بەدەم ئۆرتەپ ۋۇجۇدۇم خىرمەنن كۈل قىلغانلى،

ھەي - ھەي، ئول قاتلىنىڭ ئىكى ئاتەش رۇخسارى بار.
 بېشىمى: ۋاي - ۋاي، ئۇ قاتلىنىڭ ئوتلۇق ئىككى مەڭزى ۋۇجۇدۇم خامنى دەممۇدەم ئۆرتەپ كۈل
 قىلىۋېتىدىغاندەك قىلىدۇ.

شوخلۇقىدىن ئويناشىپ جان ئالسا ھەر دەم كۆزلەرى،
 غەم ئەمەستۇر جان بەرۈدە لەئلى شەكەر بارى بار.
 بېشىمى: ئويناپ تۇرغان كۆزلىرى شوخلۇق قىلىپ جاننى ئالسا، نېمە غەم، جان بېرىدىغانغا
 شېكەر تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان لەۋلىرى بارغۇ.

بۇسە ئىستەپ كۆزلەرىم سۇرسەم ئاياغىن سۇنمادى،
 دەدى ئول بىرەھم كافر ئىشۋە بىرلە: «نەرى بار».
 بېشىمى: «سۆيەي، كۆزۈمگە سۈرتەي» دېسەم، ئايىغىنى سۇنۇپمۇ بەرمىدى. ئۇ رەھىمسىز قارا كۆز
 يار ناز قىلىپ: «نېرى بار!» دېدى.

ئەي مۇسۇلمانلار، ھەزەر ئەيلەپ قاچىڭلار ھەر تەرەق،
 دىنى غارەت قىلغالى كۆپرەك بۇ گۈن ئازارى بار.
 بېشىمى: ئەي مۇسۇلمانلار، ھەزەر ئەيلەپ، تەرەپ - تەرەپكە قېچىپ كېتىڭلار، بۈگۈن ئۇ نازىنىن
 دىنى بۇلاش ئۈچۈن، جازا يۈرۈشى قىلغۇدەك.

ئۆلسە مەندەك ئاجىزۇ مەھزۇن گەدا، پەرۋاسى يوق،
 بىر قولىدا جامى مەي، بىر ئىلكىدە سەتارى بار.
 بېشىمى: بىر قولىدا مەي قەدبەي، يەنە بىر قولىدا ساتارى تۇرۇپتۇ، مەندەك بىچارە ھەسرەتلىك
 گاداي ئۆلۈپ قالسىمۇ، پەرۋا قىلمايدۇ.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئەرزىمنى ئايتاي بادى سەباغا،
 بىزدىن دۇتالار ئول دىلرەباغا.
 بېشىمى: ئەي تاڭ شەمىلى، ساڭا ئەرزىمنى بايان قىلاي، مەندىن ئۇ دىلرەباغا سالام دېگىن.

كۆزلەرى چوپان، سەرۋى خىرامان،
 زۇلفى پەرىشان، قاشى قارارغا.
 بېشىمى: ئۇ كۆزلىرى چولپان، گۈزەل سەرۋى، چاچلىرى بوستان، قارا قاش يارغا تىلەك -
 دۇئايمىنى يەتكۈز.

ئۇچدى كۆزۈمدىن ئول پەرى ياڭلىغ.

تاشلادى كەتتى تۈرلۈك بەلاغا.

يېشىمى: ئۇ پەرى سۈپەت يار كۆزۈمدىن ئۇچۇپلا كەتتى، مېنى تۈرلۈك بالاغا تاشلاپ قويۇپ كەتتى.

دەردى فىراقنىڭ ئەيلەدى بىمار،

قايدا باراين ئەمدى دەۋاغا.

يېشىمى: پىراقنىڭ دەردى مېنى كېسەل قىلىۋەتتى، بۇنىڭغا شىپالىق ئىزدەپ ئەمدى نەگىمۇ باراي؟

ھەجرىدە تىنماي قىلىدىم فىغانلار،

يەتتى بۇ نالەم ئەرزۇ سەماغا.

يېشىمى: ھىجران ئازابىدا تىنماي نالە قىلىدىم، مېنىڭ دات - پىغانلىرىم ئاسمان - زېمىننى قاپلىدى.

قىلغىل تەرەھھۇم، ئەي يارى جانىم،

لايىق ئەمەسمەن جەبرۇ جەفاغا.

يېشىمى: ئەي جېنىم يارىم، ماڭا رەھىم قىلغىن، مۇنچىۋالا جەۋر جاپىنى مەن كۆتۈرەلمەيمەن.

يول بەرمەدىلەر ماڭا رەقىبىلەر،

چىقىدىم باش ئالىپ ئول كەربالارغا.

يېشىمى: رەقىبىلەر ساڭا ئېرىشىشىمگە يول قويمىدى، شۇڭا ئەل - جامائەتتىن ئايرىلىپ، بېشىمنى ئېلىپلا كەربالا چۆلىگە چىقىپ كەتتىم.

دەردۇ غەم ئىچرە سارغاردى يۈزۈم،

تاپشۇرۇپ ئاخىر قانداق خۇداغا.

يېشىمى: دەرد ۋە غەم تۈپەيلىدىدىن چىرايىم سارغايىدى، ئاخىرى (ئۆزۈمنى ۋە ئىشلىرىمنى) قۇدرەتلىك خۇداغا تاپشۇرۇدۇم - ئاللاھقا تەۋەككۈل قىلدىم.

دىلخەستە مەشرەب قىلماسمۇ فەرياد،

جەللاد كۆزلەرى ئالسا ئاراغا.

يېشىمى: يارنىڭ جان ئالغۇچى كۆزلىرى ئىسكەنجىگە ئېلىۋالسا، بىچارە مەشرەب پەرياد قىلماي قانداق قىلىدۇ؟

ئۈچىنچى ئاھاڭ

نەرگىسىنىڭ جادۇسىدىن ھەر دەم يۈرەك قاندۇر ماڭا،

سۈنبۈلۈك سەۋداسىدىن خاتىر پەرىشاندۇر ماڭا.

بېشىمى: جادۇ كۆزلىرىڭ تۈپەيلىدىن يۈرىكىم ھەمىشە قان، سۈنپۇل چاچلىرىڭنىڭ سەۋداسىدىن كۆڭلۈم پەرىشانىدۇر.

ئىشقىدىن بىر زىندە گانلىغ ئاڭلادىم، دۇشۋار ئەمىش،

ئەمدى بىر سائەت جۇدا بولماق نە ئىمكاندۇر ماڭا.

بېشىمى: ئۇنىڭ ئىشقى تۈپەيلىدىن ھاياتىمنىڭ مۈشكۈل ئەھۋالغا چۈشۈپ قالغانلىقىنى بىلىدىم، ئەمدى ئۇنىڭدىن بىر سائەتمۇ ئايرىلىشىم مۇمكىن ئەمەس.

نالە قىلسام ئەردى رەھىمى قىلغاي ئەردىڭ، ۋاھ، قەنى،

كىم فىراقىڭ زەئىفىدىن بىر چىقماغان جاندىر ماڭا.

بېشىمى: نالە قىلالىغان بولسام، رەھىم قىلار ئىدىڭ، ۋاھ، قېنى شۇ نالە؟ پىراقىڭدا شۇ قەدەر زەئىپلىشىپ كەتتىمكى، تېنىمدە چىقماغان بىرلا جان قالدى.

نە قىلاي گۈلشەن تەماشاسىنى، ئەي گۈلچىھەرە كىم،

باغى رىزۋان ئولسا سەنسىز، بەيتۇل ئەھزاندىر ماڭا.

بېشىمى: ئەي گۈل يۈزلۈك يار، گۈلشەننى تاماشا قىلىپ نېمە قىلاي؟ سەن بولمىساڭ، جەننەت بېغىمۇ ماڭا غەم - غۇسسە ماكانىدۇر.

ئەبىر ئەمەس ھەم دەم دۈرەفشان، ئەي ئايازى، كويىدا،

ھالى زارىمنى كۆرۈپ ئەفلاك گىريانىدۇر ماڭا.

بېشىمى: ئەي ئايازى، تويىتماي ئۈنچە - مەرۋايىت تۆكۈۋاتقىنى بولۇت ئەمەس، بەلكى مېنىڭ ئۇنىڭ كوچىسىدا خارۋاز يۈرگەن ھالىتىنى كۆرۈپ، يىغلاۋاتقان پەلەكتۇر.

تۆتىنچى ئاھاڭ

ئەي زۇھۇرى ئافتابىڭدىن تۈشۈپ ئەيان ئارا،

زەررە يەڭلىغ ھەر تەرەق جان ئەۋرۈلۈر تابىدان ئارا.

بېشىمى: ئەي، جامالىڭ قۇياشنىڭ نۇرى مەۋجۇتلۇق ئالىمىگە چۈشتى، جانلار ئۇنىڭ ئەتراپىدا زەررىچىلىرىدەك چۆگىلىدى.

ئەيلەدىڭ بارى ئەمانەتكە ئەمەن ئادەمنىكىم،

بۇ جىھەتتىن دۇر زۇھۇرى كامىلىڭ ئىنسان ئارا.

بېشىمى: سەن پۈتكۈل ئامانەتنى ئىشەنچىلىك ئادەمگە تاپشۇردۇڭ، شۇخا ئىنساندا سېنىڭ مۇكەممەل قىياپىتىڭ نامايەن بولدى.

گەر تەجەللىنى جەمالىڭدىن چەمەندە بولماسا،

نە دۇر ئەفغان قىلغالى بۇلبۇلغا ھەم بوستان ئارا.

يېشىمى: ئەگەر جامالىنىڭ نۇرلىرى چىمەندە جىلۋە قىلمىسا، بۇبۇل نېمە دەپ بوستاندا نالە - پىغان قىلىدۇ؟

جۈملە ئەشپادۇر نىھالى ئىتىدىلىغىغا تانۇق،

كىمكى ئارىفدۇر ئاڭغا بۇ راستدۇر، يالغان ئارا.

يېشىمى: پۈتكۈل شەيئەلەر سېنىڭ كېلىشكەن قامىتىڭدىن گۇۋاھلىق بېرىپ تۇرۇپتۇ. كىمكى ھەقنى تونۇسا، بۇ ھەقىقەتنى ھەرقانداق ئەھۋالدا (ھەتتا يالغان نەرسىلەر ئارىسىدا قالغاندىمۇ) ھېس قىلالايدۇ.

تا سەنىڭ سەۋايى زۇلفۇڭ تۈشكەلى ھەر باشغا،

يۈز تۈمەن غەۋغا تۈشۈپدۇر جۈملە ئىنىسۇ جان ئارا.

يېشىمى: ھەر بىر كالىغا سېنىڭ چاچلىرىڭنىڭ سەۋداسى چۈشكەندىن بېرى، پۈتكۈل جانلىقلار ۋە ئىنسانلار ئارىسىدا، يۈز تۈمەن خىل غوۋغا پەيدا بولدى.

ئول بەلى ھۈكمىدە بولدى جانىما يۈز مىڭ بەلا،

دەردۇ غەم مەھزۇن كۆڭۈلگە، مېھرى ئىشقىڭ جان ئارا.

يېشىمى: غەمكىن كۆڭۈلنىڭ نېسىۋىسى دەرد ۋە غېمىڭ بولدى، مېھرى مۇھەببىتىڭ جان ئىچىدىن ئورۇن ئالدى، جېنىمغا يۈز مىڭ ئاپەت بولىدىغان بۇ ئىشقا «شۇنداق، ئەلھۆكمۇلىللاھ» دېمەيمۇ بولمىدى. ياكى ئىشقا ئوتۇڭ دىلىمغا ھەسرەت ۋە غەم، جېنىمغا يۈز مىڭ ئاپەت جەم قىلغان بولسىمۇ، «شۇنداق، ئەلھۆكمۇلىللاھ» دېمەي بولمىدى.

مەزھەرىي، بولغىل قەنائەت كۈنجىدا، ۋىيرانە تۈت،

زاھىر ئولغاي گەنجىلەر شايدە ساڭا ۋىيران ئارا.

يېشىمى: ئەي مەزھەرىي، خارابىيگە ماكانلاش، قانائەت بۇرجەكلىرىدىن ئورۇن ئال، بەلكىم خارابىيلار ئارىسىدىن ساڭا خەزىنىلەر ئوچراپمۇ قالار.

بەشىنچى ئاھاڭ

ئەي سەبا، بەرگىل خەبەر، ئول شاھسەۋارىم كەلدىمۇ؟

لۇتقى ئەتىپ ھالىم سورارغا ھەمدىيارىم كەلدىمۇ؟

يېشىمى: ئەي تاڭ شامىلى، خەۋەر بەرگىنە، مېنىڭ ئۇ چەۋەندازىم كەلدىمۇ، شەپقەت قىلىپ ھالىنى سوراشقا يۇرتدىشىم كەلدىمۇ؟

كەلسە يارىم ھەر زەمان غەمكىن كۆڭۈل تاپغاي ئارام،

خەستە كۆڭلۈم شاد ئەتىپ، ئول نەۋ بەھارىم كەلدىمۇ؟

يېشىمى: يارىم قاچانلار كەلسە، غەمكىن كۆڭۈل ئارام تاپاتتى. خەستە كۆڭلۈمنى خۇشال قىلىشقا شۇ باش باھارىم كەلدىمۇ؟

كەلسە ناگاھ بولغۇسى گويا ماڭا فەسلى بەھار،
ئاچىلىپ چۈن لالە ئەھمەر گۈلئۇزارىم كەلدىمۇ؟
يېشىمى: ئۇ كەلگەن ھامان، گويا ماڭا باھار پەسلى يېتىپ كەلگەندەك بولىدۇ؛ گۈل يۈزلۈك يارىم قىزىل لالىدەك ئېچىلىپ كەلدىمۇ؟

فۇرقەتدە ئۆرتەنىپ، جىسمىم زەئىق ئولدى، نەتەي،
بولغۇسىدۇر دەردىمە دەرمان، يارىم كەلدىمۇ؟
يېشىمى: قانداق قىلارمەن، ئۇنىڭ پىراقىدا كۆيۈپ، جىسمىم زەئىقلىشىپ كەتتى؛ بۇ دەردىمگە دەرمان بولىدىغان (كېسىلىمگە شىپا بولىدىغان) يارىم كەلدىمۇ؟

ۋاسىل ئولسام ھەر زەمان شىرىن لەبىدىن نۇش ئەتىپ،
كامى دىل ھاسىل ئەتىبان زورگارىم كەلدىمۇ؟
يېشىمى: ئۇنىڭ ۋىسالىغا يەتكەن زامان، شېرىن لەۋلىرىدىن شوراپ سۆيسەم دەيمەن، مۇرادىمنى ھاسىل قىلىپ، ئۇ دەۋر - زامانىم كەلدىمۇ؟

كەيىق قىلدىكىم مەنى ئىشقى مۇھەببەت بادەسى،
تۇتىشى شىرىن زەبان، كۆزى خۇمارىم كەلدىمۇ.
يېشىمى: ئىشقى - مۇھەببەت شارابى مېنى مەست قىلدى، شاھ تۇتىدەك شېرىن سۆزلۈكۈم، خۇمار كۆزلۈكۈم كەلدىمۇ؟

كچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

سدىق بىرلە جۇستىجۇ قىل يارىنى، ئەي نەۋبەتەي،
قالمادى سەبرۇ تەھەممۇل، ئول نىگارىم كەلدىمۇ؟
يېشىمى: «ئەي نەۋبەتەي، يارىنى چىن دىلىڭ بىلەن ئىزدە» دەيدۇ. بىراق، سەۋر - تاقەت قالمىدى، قاراپ بېقىڭلار، ئۇ گۈزىلىم كېلىپ قالىدۇ - يا؟

پىشرەۋ

بولدى يۈزۈڭدىن ئەلەم مۇنەۋۋەر،
قەنى سەنىڭتەك روھى مۇسەۋۋەر.
يېشىمى: يۈزۈڭنىڭ نۇرىدىن ئالەم يورىدى، سېنىڭدەك مەنىۋىيىتى گۈزەل يەنە تېپىلارمۇ!

سەۋدى بۇ جانىم كۆز بىرلە ئاغزىڭ،

ئانداغىكى تۈتى بادامۇ شەكەر.

يېشىمى: خۇددى شاتتۈتى بادام بىلەن شېكەرنى ياخشى كۆرگەندەك، مېنىڭ بۇ جېنىم كۆزۈڭ بىلەن ئاغزىڭنى ياخشى كۆرۈپ قالدى.

زۇلفۇڭ بىلە يۈز كەچەيۈگۈندۈز،

لەئلىڭ بىلە سۆز قەندى مۇكەررەر.

يېشىمى: چېچىڭ كېچىگە، يۈزۈڭ كۈنگە ئوخشايدۇ؛ لېۋىڭ بىلەن سۆزلىرىڭ بەئەينى قەنتكە ئوخشايدۇ.

مەن تەشەنلەرگە لەئلىڭ شەرابىن،

بەرگىل، سورايم چۈن ئابى كەۋسەر.

يېشىمى: خۇددى كەۋسەر سۈيىنى تەلەپ قىلغاندەك، مەن تەشەنغا لېۋىڭ شەرابىنى بېرىشىڭنى تەلەيمەن.

گەر شانە قىلساڭ زۇلفۇڭ خەيالىن،

مۇشك ئىلە بولغاي ئالەم مۇئەتتەر.

يېشىمى: ئەگەر چاچلىرىڭنى تارىغىدەك بولساڭ، دۇنيا ئىپار بىلەن ئەتىر پۇرىقىغا تولۇپ كېتىدۇ.

ئاتساڭ كەبۇتەر تەننە ئوقنى،

ئاتقاي مۇئەللەق ئول دەم كەبۇتەر.

يېشىمى: كىرىپك ئوقۇڭنى كەپتەرگە ئاتساڭ، كەپتەر شۇئان مۇلاق ئېتىپ چۈشىدۇ.

پىشرەۋ چۈشۈرگىسى

نە تۇرفە ھافىز كۆيسە ھەمىشە،

ئوت ئەرۇر ئاھى، سىينە چۈ مىژمەر.

يېشىمى: ئاجايىپكى، ھافىزنىڭ ئاھى ئوت، كۆكسى ئىسقىدان، ئۇ ھەمىشە كۆيۈپ تۇرىدۇ.

تەئكىد

شەھسەۋارىم ھەر قاچان جەۋلان قىلۇر،

مەھۇ ئولۇپ بىلمان ئۈزۈمنى، ھەق بىلۇر.

بېشىمى: چەۋەندازلارنىڭ شاھى ھەرقاچان جەۋلان قىلىپ چىققىنىدا، ئۆزۈمنى يوقىتىپ قويىمەن، قالغىنىنى ئاللاھ بىلىدۇ.

ئاخا ھەر كۆزكىم تۇشەر، كىرىكىلەر،

خەستە كۆڭلۈمگە تىكەندەك سانچىلۇر.

بېشىمى: ئۇنىڭ ھەر قېتىم كۆز تاشلىغىنىدا، كىرىكىلىرى جاراھەتلىك يۈرىكىمگە تىكەندەك سانچىلىدۇ.

ئاچىلۇر كۆڭلۈم سەمەندى سەيرىدىن،

غۇنچە يەڭلىغىكىم سەبادىن ئاچىلۇر.

بېشىمى: تاڭ شامىلى بىلەن غۇنچە ئېچىلغاندەك، ئۇ سەيلىگە ئات سېلىپ چىقسا، كۆڭلۈم ئېچىلىپ كېتىدۇ.

ئايرىلۇر گويا قۇياشدىن بىر شىھاب،

ئاتى نەئىلىدىن ھەر ئۆتكىم ئايرىلۇر.

بېشىمى: ئېتىنىڭ تاقىسىدىن چىققان ئۇچقۇنلار گوياكى قۇياشتىن ئايرىلغان يۇلتۇزغا ئوخشايدۇ.

ئاھ تارتاردا مەگەر جان پىچ ئۇرار،

ئوى ئاتاردا ھەر قاچىنىكىم قايرىلۇر.

بېشىمى: ئوقيا ئوقىنى ئاتقاندا پۈكلىنىپ كەتكەندەك، ھەر ئاھ تارتقىنىدا جېنىم پۇچىلىنىدۇ.

تەۋسەنى گەردۈننى مەركەب قىلماكىم،

يەر بىلەن راكىبىنى ئاخىر تەڭ قىلۇر.

بېشىمى: پەلەكنى ئات قىلىپ مىنمە، چۈنكى ئۇ ئاخىرى مىنگۈچىسىنى يەر بىلەن يەكسان قىلىدۇ. يەنى پەلەك توسۇن ئېتىنى مىنئالغىنىڭ بىلەنمۇ ئاخىر يەر بىلەن يەكسان (تەڭ) بولسەن.

تىز ئەتەر تىغىڭ نەۋائىي ئىشقىنى،

گەرچە ئوت ئۆچەر، ئەگەر سۇ ساچىلۇر.

بېشىمى: گەرچە ئادەتتە سۇ چېچىلسا ئوت ئۆچىدىغان ئىش بولسىمۇ، ئەمما سېنىڭ تىغىڭ نەۋائىينىڭ ئىشقىنى تېخىمۇ كۈچەيتىدۇ.

داستان

بىرىنچى داستان

قايسى گۈلشەننىڭ يۈزۈڭدەك بىر گۈلى رەئناسى بار،
قايسى گۈلنىڭ بىر مەنىڭدەك بۇلبۇلى شەيداسى بار.
يېشىمى: قايسى گۈلشەننىڭ يۈزۈڭدەك چىرايلىق گۈلى بار، قايسى گۈلنىڭ مېنىڭدەك ئاشىق
بۇلبۇلى بار.

ھۇر بىرلە جەننەتۈل مەئۋانى كۆڭلۈم نەيلەسۇن،
يارنىڭ كويىدا يۈز مىڭ جەننەتۈل مەئۋاسى بار.
يېشىمى: كۆڭلۈم ھۇر بىلەن جەننەت سارىيىنى تىلەپ نېمە قىلسۇن؟ يارنىڭ كۆچىسىدا
يۈزمىڭلىغان جەننەت قەسىرى بار.

لەئلىدىن خەتتى بۇدۇر ھەر دەم تىرىكلىككە نىشان،
خۇش نىشانىدۇركى ئىكى قاشىدىن تۇغراسى بار.
يېشىمى: ياقۇت لەۋلىرى ئۈستىدىكى مېيىقلىرى ھاياتلىق بەلگىسىدۇر. ئۇ شۇنداق ئېسىل بىر
بەلگەدۇركى، ئۈستىگە ئىككى قېشى بىلەن زىننەت بېرىلگەن.

بىر سۇچۇك سۆز بىرلە ئۆلگەن جىسىمىمە بەردىڭ ھەيات،
لەئلى جانىبەخشىڭدە گويىكىم مەسھ ئەنفاسى بار.
يېشىمى: ئۆلگەن جىسىمىمغا بىرلا شېرىن سۆز بىلەن ھاياتلىق بەردىڭ؛ جان بەخش ئەتكۈچى
ياقۇت لېۋىڭدە ئىيسانىڭ ھېكمەتلىك نەپەسلىرى بار.

يۈزى ئۈزەر كالىۇلۇ زۇلفىن پەرىشان كۆرگەلى،
ئەي سەئىد، ئاشۇقتە كۆڭلۈمنىڭ ئەجەب سەۋداسى بار.
يېشىمى: ئەي سەئىد، ئۇنىڭ گۈزەل كوكۇلا چاچلىرىنى كۆتگەندىن بېرى، پەرىشان كۆڭلۈمنىڭ
سەۋداسى ئاجايىپ ئۆرلەيدىغان بولۇپ قالدى.

ئىككىنچى داستان

ئەي سەنىڭ جادۇ كۆزۈڭ سەر فىتنەئى ئاخىر زەمان،
لەبلىرىڭدۇر خەستە كۆڭلۈمگە ھەياتى جاۋىدان.
يېشىمى: ئەي، سېنىڭ جادۇ كۆزۈڭ ئاخىر زامان پىتىنلىرىنىڭ مەنبەسى، لەۋلىرىڭ بىمار
كۆڭلۈمنىڭ ھاياتلىق بۇلىقى.

ئەي قۇياش يۈزلۈك سەنە، ھالىم كۆرۈپ رەھم ئەيلەكىم،
يەتتى كۆككە ھەر نەفەس ھەجرىڭدە فەريادۇ فىغان.

بېشىمى: جۇدالىقنىڭ تۈپەيلىدىن ھەر نەپەستە چەككەن پەرياد - پىغانلىرىم كۆككە يەتتى؛ ئەي قۇياش يۈزلۈك گۈزەل، مېنىڭ بۇ ھالىمنى كۆرۈپ، رەھىم قىلغىن.

ئەل ئاراسىدا نەچە سىرىمنى پىنھان ساقلايم،
بۇ سارىغ يۈز ئاشكارا ئەيلەدى سىرى نىھان.
بېشىمى: ئەل ئىچىدە سىرىمنى قانچە يوشۇرۇپ باققان بولساممۇ، سارغايغان بۇ چىرايىم
يوشۇرۇن سىرىمنى ئاشكارىلىۋەتتى.

گەر خەيالىڭ بولسا مېھمان كۆڭلۈم ئۆيۈندە دەمى،
ئەيلەگەي يۈز سارى ھەر دەم كۆزلەرىم گەۋھەر فىشان.
بېشىمى: ئەگەر خەيالىڭ كۆڭلۈم ئۆيىدە بىر دەم مېھمان بولسىلا، كۆزلىرىم يۈزۈم ئۈستىگە
توخناۋسىز گۆھەر چاچىدۇ.

دەدىم: «ئەي جان، دەردىمە ۋەسلىڭ بىلەن بىر چارە قىل»،
كۈلۈپ ئايتۇر: «ئەي ھۈسەينى، تۇتما مەندى بۇ گۇمان»،
بېشىمى: «ئەي جېنىم، ۋەسلىڭ بىلەن دەردىمگە بىر يەتسەنچۇ» دېسەم، ئۇ كۈلۈپ: «ئەي
ھۈسەينى، ماندى مۇنداق ئۈمىدىنى كۈتمە» دەيدۇ.

ئۈچىنچى داستان

نازلىق دىلبەر، بىر سۆزۈم بار ئايتايىن،
چەرخى فەلەك، كۆر، نە جەفا ئەيلەدى.
بىراۋگە كىيگۈزۈپ تاجى خۇسرەۋىن،
بىراۋنى ئەل ئىچرە گەدا ئەيلەدى.
بېشىمى: نازلىق دىلبەر، بىر گېپىم بار ئېيتاي. قارىغىنا، پەلەكنىڭ چاقى قانداق جاپا سالدى -
ھە: بىراۋغا بۈيۈك پادىشاھلىق تاجىنى كىيۈرسە، بىراۋنى ئەل ئىچىدە گاداي قىلدى.

فەرھادو شىرىن بىلەن ۋامىقۇ ئۇزرا،
ئۇلارنىڭ باشىدا مىڭ تۈرلى سەۋدا.
بارچەنى ئۆلتۈرگەن ۋەفاسىز دۇنيا،
ئاخىرى بارچەنى فەنا ئەيلەدى.
بېشىمى: پەرھات - شىرىن، ۋامىق - ئۇزرا لارنىڭ بېشىدا مىڭ تۈرلۈك خاپىلىق بار؛ ھەممىنى
ئۆلتۈرگەن ۋاپاسىز دۇنيا، ئاخىر ئۇ ھەممىنى گۇمران قىلدى.

ھەزرەتى داۋۇدنىڭ ئوغلى سۇلايمان،
بىلىشىنىڭ ھەجرىدە يىغلادى چەندان.

بەئقۇب ئوغلى ئۈچۈن دىدەسى گىريان،
يۈسۈفى كەئناندىن جۇدا ئەيلەدى.

يېشىمى: ھەرزىتى داۋۇتنىڭ ئوغلى سۇلايمان بىلقىسىنىڭ جۇدالىقىدا كۆپ يىغلىدى؛ ياقۇپ
ئەلەيھىسسالام ئوغلى كەئنانلىق يۈسۈپتىن جۇدا بولغىنىدا، كۆز يېشى قىلدى.

لەيلايۇ مەجنۇن دەرلەر، ئالەمگە ئۇستاد،
جەھاننىڭ غەمىدىن بولمادى ئازاد.
نازلىق دىلبەر، ئىشىت، بۇ چەرخى ناشاد،
بۇ غەرب جانىمغا جەفا ئەيلەدى.

يېشىمى: «لەيلى - مەجنۇن» ئېيتىدۇ؛ ئەلەمگە ئۇستاز بولغانلارمۇ جاھاننىڭ غېمىدىن خالاس
تاپمىغان؛ نازلىق دىلبەر، قۇلاق سال، بۇ خاپىغان پەلەك غېرىپ جېنىمغا جاپا سالدى.

تۆتىنچى داستان

ئىزدەدىم كۆڭلۈمنى جانان گۈلشەندە جان بىلە،
نەچە ئاخبارسام كەتپتۇر بۇ كۆڭلۈ جانان بىلە.
يېشىمى: كۆڭلۈمنى جاننىڭ گۈلشەندە جان - جەھلىم بىلەن ئىزدەدىم، قانچە ئاخبارساممۇ
تېپىلمىدى، بۇ كۆڭلۈ جانان بىلەن كېتىپ قاپتۇ.

ئاھ، نەيلەي، جان بىلە قالدى بەدەن، كەتتى كۆڭلۈ،
كىم قالپدۇر بۇ جەھاندا مەن كەبى ئارمەن بىلە.
يېشىمى: ئاھ، قانداق قىلاي، جان بىلەن تەن قالدى - يۇ، كۆڭلۈ كەتتى. بۇ جاھاندا مەندەك
ئارمىدا قالغان كىم بار؟

خەنجەرى ھىجران ۋۇجۇدۇمنى قىلىپدۇر زەخمىناك،
كۆز يولىدىن جارى ئەيلەپ قاننى يۇپمەن جان بىلە.
يېشىمى: ھىجران خەنجىرى ۋۇجۇدۇمنى يارىدار قىلغاچقا، كۆزلىرىمدىن قانلىق ياشلىرىمنى
ئېقىتىپ، قاننى قان بىلەن يۇيۇۋاتىمەن.

ئىشقى ۋادىسىدا پۇيە ئەيلەدىم چۈ گەردى باد،
رەشكىدىن ھەردەم ئۆچەشتىم چەرخى سەرگەردان بىلە.
يېشىمى: ئىشقى ۋادىسىدا خۇددى قۇيۇندەك چۆرگىلەپ يۈردەم؛ كۈندەشلىكتىن بېشى ئايلانغان
پەلەك بىلەن دائىم ئېلىشتىم.

تىرى بارانى مەلامەتكە ھەدەق بولدى باشىم،
باشنى باشقىرماق بەسى مۇشكىلى بۇ باران بىلە.

بېشىمى: بېشىم مالمەتنىڭ ئوق يامغۇرىغا نىشان بولدى. بۇ يامغۇردا باشنى باشقۇرۇش ناھايىتى قىيىن.

غەرق ئەتىپدۇر پەيكەرىمنى، ئاھكىم، گىردابى غەم،
كىم سەلامەت قالغۇسى ئالەمدە بۇ توفان بىلە.
بېشىمى: ئاھ، غەمنىڭ قاينىمى ۋۇجۇدۇمنى غەرق قىلدى، بۇ توپان بالاسى بىلەن جاھاندا كىممۇ
ساق قالار؟

زۇلق قۇللابغا بۇ جانۇ كۆڭۈل بولدى ئەسىر،
تەلبە قۇشتەك تەلپىنۈر ھەر دەم نەۋا ئەفغان بىلە.
بېشىمى: يۈرىكىم بىلەن جېنىم چېچىنىڭ قىسقىچىغا ئىلىنىپ قالدى. شۇقا جېنىم ھەمىشە
مۇڭلۇق نالە قىلىدۇ، يۈرىكىم تەلۋە قۇشتەك تەلپۈنىدۇ.

زار مەجنۇنغا ۋىسالى بولسا مۇمكىن، نە ئەجەب،
مەرھەبا قىلسا نىگارى لۇتق ئىلە، ئىھسان بىلە.
بېشىمى: مەندەك زار مەجنۇنغا يار ۋەسلىگە ئېرىشىش مۇمكىن بولۇپ قالسا ۋە نىگارى «خۇش
كىلىپسەن» دەپ، رەھىم - شەپقەت بىلەن قارشى ئالسىمۇ ئەجەب ئەمەس.

بەشىنچى داستان

مۇغەننى چەك مەقامى «راك»نى بەزم ئىچرە مەستانە،
ساچىپ ئەربابى مەئنا لەفزىدىن مەجلىسغە دۇردانە.
بېشىمى: ئەي سازەندە، بەزمىدە دانالار سۆزىدىن ئۈنچىلەرنى چېچىپ «راك» مۇقامىنى زوق - شوق
بىلەن ياڭرات.

سەنى ياد ئەيلەبان مۇڭلۇغ كۆڭۈللەر ئەسرۇ مەھزۇندۇر،
كى سەن ھەم ياد ئەتىپ تۈز «چەببەياد»نىڭ، بولما بىگانە.
بېشىمى: سېنى ياد ئەتىپ مۇڭلۇق كۆڭۈللەر ناھايىتى غەمكىن بولدى؛ سەنمۇ سازىڭنى
«چەببەياد» مۇقامىغا تۈز، ئۇنداق ياتلىشىپ كەتمە.

چىقىپ قايا نەفەس چىقماقغا بائىس بىلمەسەڭ نەدۇر،
تەرەننۇم قىل «سەگاھ» ئاھەنگى بىرلە نەغمە رىندانە.
بېشىمى: نەپەس ئېلىشتىن مەقسەت نېمە؟ بۇنى بىلمىسەڭ، «سەگاھ» مۇقامى ئاھاڭى بىلەن
نەغمە قىلىپ، مەردانىلىق بىلەن كۈيلە.

كۆڭۈل چۈن مۇرتەرىبىدۇر، تۆرت مەزھەبىدىن نەدۇر مەقسەد،

ئىشتىكىل «چەھارگاھ» نى فەھم قىلغىل سىرى مەيخانە.

بېشىمى: «تۆت مەزھەپتىن مەقسەت نېمە بولغىدى؟» دەپ كۆڭۈل ئىزتىراپلىققا چۈمۈلگەندە، «چەھارگاھ» (تۆت ئاھاڭ؛ تۆت زامان؛ تۆت مەيدان) مۇقامىنى ئاڭلاپ، مەيخانا سىرلىرىنى چۈشەنگىن.

كۆڭۈل مۈلكىنى شاھەنشاهى ئىشقىڭ چۈن مەقام ئەتتى،

ئاچىپ يۈز پەنجگاھ نەققارەسىن ئۇرغىلىكى قەرزانە.

بېشىمى: كۆڭۈل مەملىكىتىگە ئىشقىڭ خاقانى ئورۇنلاشتى. ئەمدى پەيزىڭ بىلەن، «پەنجگاھ» ناغرىسىنى دانالارچە سالغىن.

ئەرۇر ئىشقى ئەھلى كۆپ مەھزۇن باقىپ پەرگارى لەئلىڭغە،

چەكىپ «ئوششاق» ناخۇن بىرلە قىلغىل راست دىۋانە.

بېشىمى: ئاشىقلار چىرايلىق لېۋىڭنى كۆرگەندىن بۇيان، ناھايىتى قايغۇلۇق. ناخۇنۇڭ بىلەن «ئوششاق» مۇقامىنى چېكىپ، ئۇلارنى راسا سەۋدايى قىلىۋەت.

زىلەيخايى جۈنۈن لەشكەر چەكىپ ئەيلەر سەياسەت كۆپ،

«باياد» ئاھەنگىدىن تاشلارمۇسەن كۆڭلۈمنى زىندانە.

بېشىمى: جۈنۈن زىلەيخاسى لەشكەر تارتىپ، ماڭا كۆپ ھەيۋە - قەھر قىلىدۇ؛ ئەمدى سەن «بايات» مۇقامىنىڭ مۇڭ - زارى بىلەن كۆڭلۈمنى زىندانغا تاشلىماقچىمۇ؟

بۇ بەزم ئەھلىگە غەفلەت لەشكەرى يەغما تەرەنۈمدۈر،

كەرەك «نەشئاۋەرەك» تىغى بىلە جەۋلانى مەردانە.

بېشىمى: بۇ بەزمىدىكىلەرگە غەپلەت لەشكەرى ھۇجۇم قىلسا، «نەشئاۋەرەك» (مۇشئاۋەرەك) تىغىنى كۆتىرىپ، مەردانە جەۋلان قىلىش كېرەك.

تەكەللۇم ئىستەبان شىرىن لەبىڭدىن بىنەۋا بولغاچ،

كۆيەرمىز بىر «نەۋا» ئۈمىدىدە بىز جەمئىي پەرۋانە.

بېشىمى: شىرىن لېۋىڭدىن بىرەر جۈملە ئاڭلاش ئۈمىدىدە بىچارە بولۇپ قالغان ۋاقتىمىزدا، ھەممىمىز پەرۋانە بولۇپ، بىر «ناۋا» ئارزۇسىدا كۆيىمىز.

دەسۇن كۆڭلۈم مەقامى ئەجىز ئارا «ئۆزھال» نى، ناقىس،

«ئەجەم» بىرلە «ئىراق» ئەھلى بۇ سىرنى بىلمەسۇن يانە.

بېشىمى: ناقىسنىڭ دىلى ئاجىزلىق ئورنىدا تۇرۇپ، «ئۆزھال» نى ئېيتىسۇن، لېكىن، «ئەجەم» بىلەن «ئىراق» ئەھلى بۇ سىرنى بىلىپ قالمىسۇن.

مەشرەپ

بىرىنچى مەشرەب

گويىكى كۆڭۈل سەرھەدى باغى ئەلەممىدۇر،
ئاشقىمەنۇ دۇنيانى سۇ ئالسا نە غەممىدۇر.
بېشىمى: دىلىم گويىكى دەر - ئەلەمنىڭ بېغىمىدۇر. مەن بىر ئاشىق، دۇنيانى سۇ باسقنىدىن
پەرۋايىم پەلەك.

بەرقىلىكى فەلەككە چەكەدۇر شۇئەئى ئاھىم،
فەريادى قىيامەتدە نىشانى ئەلەممىدۇر.
بېشىمى: پەلەكتە چېقىۋاتقان چاقچاق ئاھىمنىڭ يالقۇنىدۇر. ئۇ قىيامەت كۈنى بۇ دۇنيادا تارتقان
دەرد - ئەلەملىرىمنىڭ بەلگىسى بولىدۇ.

يول باشلاغۇچى، كەئبە تەۋافىغا ھاجەت،
ھەر خارۇ خەسى دەشتى سەۋدادى ھەرەممىدۇر.
بېشىمى: كەبە تاۋىپىغا ۋە يول باشلىغۇچىغا ئېھتىياجىم يوق، باياۋاندىكى ھەر بىر تىكەن ۋە
خەس - خەشەكلەر مېنىڭ ھەرىمىدىن نىشانىدۇر.

زىرۇ زەربەرى خالۇ خەتتىڭ بىرلە مۇزەييەن،
رۇخسارۇ قاشىڭ سۈرەتى لەۋھى قەلەممىدۇر.
بېشىمى: ئاستى خال، ئۈستى مېيىقلىرىنىڭ بىلەن زىننەتلەنگەن جامالىڭ ۋە قېشىڭ مېنىڭ
«لەۋھى قەلەم»مىنىڭ سۈرىتىدۇر.

زۇننارنى بويىنۇمغا سالپ قىلدى بەرەھمەن،
ئەي تەلەب ۋەلىلى، نە ئاجايىپ سەنەممىدۇر.
بېشىمى: ئەي تەلۋە زەلىلى، ئۇ شۇ قەدەر ئاجايىپ سەنەم (بۇت)كى، زۇننارنى بويىنۇمغا سېلىپ،
مېنى بەرەھمەن (بۇتپەرەس) قىلىۋەتتى.

ساخا يۈز شۇكرى، بارەب، بىزگە ئادىل پادىشاھ قىلدىڭ،
فەقىر، مىسكىنغە ئول ئابدۇرەشىد باننى پەناھ قىلدىڭ.
بېشىمى: ئەي پەرۋەردىگار، ساخا يۈز قېتىم شۇكرى، بىزگە ئادىل پادىشاھ بەردىڭ،
ئابدۇرەشىدخاننى بىز پەقىر - مىسكىنلەرگە باشپاناھ قىلدىڭ.

نەفسىي، كەچە گۈندۈز شۇكرى قىل تەڭرى تەقەددۇسغا،
كى شاھىڭ ھەققىدە قىلماي دۇئا، قاتىغ گۇناھ قىلدىڭ.
بېشىمى: ئەي نەفسىي، مۇقەددەس تەڭرىگە كېچە - كۈندۈز تەشەككۈر ئېيت، شاھىڭ ھەققىدە
دۇئا قىلمىساڭ، قاتتىق گۇناھ قىلغان بولىسەن.

ھەق يولىدا جان كەچپ بىر جۇستىجۇيى قىلمادىم،
تەۋبە سۇيىدىن تەنمىنى شۇستىسۇيى قىلمادىم.
يېشىمى: ھەق يولىدا جان تىكىپ ئىزدىنەلمىدىم، توۋا سۇيى بىلەن تېنىمنى يۇيۇپ
پاكلىيالىمىدىم.

ۋاھ، نەچۈك مەقبۇل بولغاي بۇ نەمازىمكىم مەنىڭ،
چۈنكى خۇنامى جىگەر بىرلە ۋۇزۇيى قىلمادىم.
يېشىمى: ئاھ، بۇ نامىزىم قانداقمۇ قوبۇل بولسۇن، چۈنكى سۇ ئورنىدا جىگەر قېنىم بىلەن
تاھارەت ئالالمىدىم.

ئۆتدى ئۆمرۈم دۇنيانىڭ مەسلەھەتىدىن، ۋادەرىغ!
ئاخىرەت ئەسبابىدىن بىر تار مۇيى قىلمادىم.
يېشىمى: ۋاي ئېست، ئۆمرۈم بۇ دۇنيانىڭ ئىشلىرى بىلەنلا ئۆتۈپ كەتتى، ئاخىرەت ئۈچۈن،
قىلچىلىكىمۇ تەييارلىق قىلالىمىدىم.

كەچەلەر خەسە كۆڭۈل غەمكىن ئۆلۈم قورقۇنچىدىن،
كۆز ياشىم بىرلە يۈزۈمگە ئابىرويى قىلمادىم.
يېشىمى: جاراھەتلەنگەن كۆڭلۈم كېچىلىرى ئۆلۈم ۋەھمىسىدىن غەمگە چۈمۈش بىلەن ئۆتتى،
كۆز ياشلىرىم بىلەن ئىبادەت قىلىپ، يۈزۈمنى يورۇق (ئۆزەمنى ئايروپىلۇق) قىلالىمىدىم.

ئەي رەشىدى، سەن ئۆزۈڭنى بەھۇدە ئاشىق دەمە،
ئىشقىنىڭ مەيدانىدا بىر ھايى - ھۇيى قىلمادىم.
يېشىمى: ئەي رەشىدى، سەن ئۆزۈڭنى ھېچ نېمىدىن ھېچ نېمە يوقلا ئاشىق دەۋالما، چۈنكى
ئىشقى مەيدانىدا بىرەر قېتىم «ھاي - ھۇي» دېگۈدەك ئىش قىلىپ باقمىدىڭ.

ئىككىنچى مەشرەپ

يانە ياز بولدىيۇ تاپتى بوستان نەشۋۇ نەما،
ئەي نەسىمى روھپەرۋەر، خەيرى مەقدەم، بەرھەبا.
يېشىمى: يەنە ياز كەلدى، بوستاندا ھاياتلىق ئويغاندى؛ ئەي جان بېغىشلىغۇچى باھار شامىلى،
قۇتلۇق قەدىمىڭگە مەرھابا.

ئەمدى خۇشتۇر ماھىپەيكەلەر بىلە گۈلگەشتكىم،
باغى رىزۋانتەك چەمەن بولدى لەتىفۇ جانفىزا.

بېشىمى: بۇ ئاي يۈزلۈكلەر بىلەن گۈل سەيلى قىلىدىغان ئېسىل پەيت؛ چىمەنلەر جەننەتتەك گۈزەل، ھاياتبەخشلەك پەيزىگە چۈمدى.

ئۇشمۇنىڭتەك فەسلدە مەن ۋەسلى دىلبەردىن يىراق،

ئەسرۇ زۇلم ئولغاي، ئىلاھا، تۇتماسۇن تەڭرى رەۋا.

بېشىمى: مۇشۇنداق پەسلدە مەن دىلبەرنىڭ ۋىسالىدىن يىراققا قالدىم. ئەي، ئىلاھا، مۇنچىۋالا قاتتىق زۇلۇمنى ماڭا راۋا كۆرمە.

گەرچە بار ئەردى بۇرۇن ئەندەك غۇبارى خاتىرىم،

شۇكر لىلاھكىم، مۇبەسسەر بولدى ئەنۋائى سەفا.

بېشىمى: بۇرۇن گەرچە دىلىمدا ئاز - پاز غۇبار بولسىمۇ، ئىلاھقا شۈركۈركى، شۇ ئاندا مەن پۈتۈنلەي پاكلىققا مۇبەسسەر بولدۇم.

خاھ ئۆلتۈر، خاھ تىرگۈز، ئىختىيار ئىلكىڭدەدۇر،

ئول سەنىڭ نازۇ ئىتابىڭغا مەنىڭ جانىم فىدا.

بېشىمى: سېنىڭ ناز - كەرەشمەڭ ۋە قەھەر - غەزىپىڭگە جېنىم پىدا بولسۇن. مەيلى ئۆلتۈر ياكى تىرىلدۈر ئىختىيار ئۆزەڭدە.

5- مۇقام پەنجگاھ مۇقامى تېكىستلىرى چوڭ نەغمە قىسمى 216 مىسرا، بەش داستان 92

مىسرا ۋە ئىككى مەشرەب 34 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 342 مىسرا شېئىردىن تەركىب تاپقان.

6- ئۆزھال مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

جۈنۈن ۋادىسىغا مايىل كۆرەرمەن جانى زارىمنى،
تەلەرمەن بىر يولى بۇزماق بۇزۇلغان روزگارمىنى.
بېشىمى: بۇ قىيىنلىق جېنىم مەجنۇنلۇق ۋادىسىغا يۈزلەنگەندەك قىلىدۇ. بۇزۇلغان بۇ
تەرىكچىلىكىمنىڭ بىر يولىلا ۋەيران بولۇشىنى تەلەيمەن.

فەلەك بىدادىدىن گەرچە مەنى خاكى غۇبار ئۆلدۈم،
تەلەرمەن تاپماغايىلار تۇتىيالىققا غۇبارمىنى.
بېشىمى: بۇ زالىم پەلەك تۈپەيلى توپا - توزانغا ئايلىنىدىم، بولسا، كىشىلەر تۇتىيالىق ئۈچۈن،
غۇبارمىنىمۇ تاپالمىسا دەيمەن.

شەك ئەرمەس پەرتەۋى تۈشكەچ ئۆيى ھەم، رەختى ھەم كۆيمەك،
چۇ گورىستان گەدايى سەزمەگەچ شەمى مەزارمىنى.
بېشىمى: گورىستان گادىمى مەزىرىمنىڭ چىرىغىنى كۆرۈپ قالمىسا دەيمەن. چۈنكى ئۇچقۇن
چۈشۈپ كەتسە، ئۆي - بىساتلارنىڭ كۆيۈشى شەكسىز.

دەمەك قاي سارى ئەزم ئەتكۈك، ماڭا يوق ئىختىيار ئاخىر،
قەزا ئىلكىگە بەرمىشەن ئىنانى ئىختىيارمىنى.
بېشىمى: «نەگە بارىسەن» دەپ سورىماڭلار، ئىختىيار ئۆزەمدە ئەمەس - دە. ئىختىيارلىق
تەزگىنىنى تەقدىرنىڭ قولىغا تاپشۇرغانمەن.

تۈگەندى ئەشكى گۈلگۈن، ئەمدى قالمىش زەئفەرانى يۈز،
فەلەك زۇلمى بەدەل قىلدى خەزان بىرلە بەھارمىنى.
قان - ياشلىرىم تۈگەپ، زەپىران يۈزۈملا قالدى؛ پەلەك زالىمى باھارمىنى غازاخقا ئايلىندۇردى.

دىيارىم ئەھلى بىرلە ياردىن باشمىغا يۈز مەنەت،
نە تاڭ باشم ئالىپ كەتسەم، قويۇپ يارۇ دىيارمىنى.
بېشىمى: يۇرتداشلىرىم بىلەن يارىدىمدىن بېشىمغا يۈزلەپ جاپا - مۇشەققەتلەر كەلدى. شۇ
يارمىنى ۋە دىيارمىنى تاشلاپ، يۇرتتىن بېشىمنى ئېلىپلا چىقىپ كەتسەم، قانداق بولاركىن - تاڭ.

ھەياتىم بادەسىدىن سەرگەرانمەن ئەسرۇ، ئەي ساقىي،
قەدەھقە زەھرى قاتىل قۇي، داغى دەفئەت خۇمارىمنى.
بېشىمى: ھاياتىمنىڭ شارابىدىن بېشىم بەكلا ئايلىنىپ قالدى. ئەي ساقىي، قەدەھكە ئۆتكۈر
زەھەر قويۇپ بەر، خۇمارىم چىقسۇن.

يامان ھالىغا باغرى ئاغرىغاي، ھەر كىمەسىم كۆرگەچ،
باغرىم پەرگالەسىدىن قانغا بۇلغانغان ئۇزارىمنى.
بېشىمى: پارە - پارە بولغان باغرىمنىڭ قېنى بىلەن بۇلغانغان يۈزۈمى كۆرگەن ھەرقانداق كىشى
ئەھۋالىمنىڭ ئوساللىقىغا ئىچ ئاغرىتماي قالمايدۇ.

جەھان تەركىنى قىلماي چۈنكى تىنماق مۇمكىن ئەرمەستۇر،
نەۋائىي قىل مەنى ئازاد ئۆرتەپ يوقۇ بارىمنى.
بېشىمى: ئۇ نەۋائىي، بار - قويۇمنى ئۆرتەپ كۆيدۈرۈپ، مېنى بىراقلا ئازاد قىلغىن. چۈنكى
تەركىدۇنيا قىلمىغىچە تىنغىلىمۇ بولمايدىكەن ئەمەسمۇ!

تەئەززە

ئەي گەدايتىڭنىڭ گەدايى بارچە ئەھلى تەختۇ تاج،
كىم گەدايتىڭدۇر ئاڭا يوق تەخت ئىلە تاج ئىھتىياج.
بېشىمى: ئەي يار، جىمى تەخت ۋە تاج ئىگىلىرى سېنىڭ گەدايتىڭنىڭ گەدايى. كىم گەدايىنىڭ
بولسا، ئۇ خەت بىلەن تاجغا مۇھتاج ئەمەس.

كۆزلەرنىڭ گەر خۇرم ئۇچۇن قىلسا ئىتاب ئەرمەس ئەجەب،
بار مۇئەييەنكىم، بولۇر بىمارلار نازۇك مىزاج.
بېشىمى: ئەگەر كۆزلىرىڭ مېنى جازالاش ئۇچۇن غەزەپلىنىپ ئالايىسا، ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس.
چۈنكى بىمارلارنىڭ مىجەزى نازۇك بولىدىغانلىقى ھەممىگە ئايان.

گەر سەنەۋبەر تۈزمەمىش سەرۋىڭ خىلافي كۆڭلىدە،
يەل چىنارنىلىكى بىلەن نەيۈچۈن ئۇرار يۈزىگە كاج.
بېشىمى: ئەگەر سەنەۋبەر دەرىخى كۆڭلىدە قەدەدىڭ سەرۋىسىگە ناقايىللىق بىلدۈرمىگەن بولسا،
شامال نېمە ئۇچۇن چىنارنىڭ قولى بىلەن ئۇنىڭ كاجىتىغا ئۇرىدۇ؟

ئەيىكى، كۆڭلۈمنى بۇزۇپ دەرسەن خەيالىمنى چىقار،
ھىچكىم ۋىيرانەدىن گەنج ئىستەمەس ھەرگىز خىراج.

يېشىمى: ئەي يار، كۆڭلۈمنى بۇزۇپ بولۇپ، «مېنى خىيالىڭدىن چىقىرىۋەت» دەيسەن. ھېچكىم ۋەيرانىدىن خەزىنە ئىستىمەيدۇ، باج تەلەپ قىلمايدۇ - غۇ.

سەن جەفا قىلغىچ كۆڭۈل جان بىرلە تەركىم تۇتىلار،
بولسا شاھ زالىم، ئەل ئىچرە زۇلمغا ئەرمىش رەۋاج.
يېشىمى: پادىشاھ اللىم بولسا، ئەل ئىچىدە زۇلۇم ئەۋج ئېلىپ كەتكىنىدەك، سەن جاپا سېلىۋەرگەچكە، كۆڭۈلمۇ، جانمۇ مەندىن بىزار بولدى.

ھەجرىدىن داد ئىستەدىم، دەدىڭ سەبۇر ئول، ۋايكىم،
تازە داغغا يەنە ئوت بىرلە ئەيلەرسەن ئىلاج.
يېشىمى: پىراقىڭ دەستىدىن دادلىسام، «سەرۋىل» دەيسەن. ۋاي جان، سەن يېڭى جاراھەتنى يەنە ئوت بىلەن داغلاپ داۋالايسەنغۇ، ئاخىر.

چۈن فەنا گەردى ياپار نە سۇد تەختى جاھىغا،
كۆكنىڭ ئەنجۈمدىن مۇكەللەل ئەتلەسەن قىلساڭ دۇۋاج.
يېشىمى: سەلتەنەت تەختىڭدىن نېمە پايدا، ئۇنى پەلەكنىڭ يۇلتۇز گۈللۈك ئەتلەسلىرى بىلەن زىننەتلىگىنىڭ بىلەنمۇ، بەربىر ئۇنى گۇمرانلىق چاڭ - توزانلىرى بېسىپ كېتىدۇ.

تا گەدايىڭدۇر نەۋائىي، تەخت ئىلە تاج ئىستەمەس،
ئەي، گەدايىڭنىڭ گەدايى بارچە ئەھلى تەختۇ تاج.
يېشىمى: نەۋائىي سېنىڭ گادىيىڭ بولالسىلا تەخت ۋە تاج ئارزۇ قىلمايدۇ، چۈنكى جىمى تەخت ۋە تاج ئىگىلىرى سېنىڭ گادىيىڭنىڭ گادىيى - دە.

ناز بىلە يۈزۈمگە ئول بىر شاھى خۇبان ئۇردى كاج،
تاپىدى نەقىشى پەنجەسىدىن ئاي كەبى يۈزۈم رەۋاج.
يېشىمى: ئۇ گۈزەللەر شاھى نازۇكەرەشمە بىلەن يۈزۈمگە بىر كاپات ئۇرغانىدى، پەنجىسىنىڭ ئىزى يۈزۈمگە ئايدەك نەقىشلىنىپ قالدى.

بەرق قىلماقغا خۇدا ھەر كىمگە دەۋلەت بەرمەدى،
ۋاھكى، شايسىتە ئەمەس بىبەختلەر بەرقىغە داج.
يېشىمى: چاقماق چېقىشقا لازىملىق مال - دۆلەتنى خۇدا ھەر كىمگە نېسىپ قىلىۋەرمىگەن، بەختسىزلەرنىڭ چاقمىقىغا قاراڭغۇلۇق ھاجەت ئەمەس.

ئول جەھاندە خارلىقتىن يۈزى زەردەك سارغارۇر،
ئاھىدىن باشدا ئەلەملەر، ئىشقىدىن باشدا تاج.
يېشىمى: جاھاندا خارلىقتىن يۈزى زەردەك (ئالتۇندەك) سارغايغانلارنىڭ تارتقان ئاھى بېشىمغا تۇغ، ئىشقى تاج بولىدۇ.

بەسكى كۈلبەم شۇئەئى ئاھىم بىلە رەۋشەن ئەرۇر،
ئاي چىراغغا قاچانكىم كەلتۈرۈپمەن ئىھتىياج.
بېشىمى: ھۇجرام ئاھىمنىڭ نۇرى بىلەن دائىم يورۇپ تۇرىدۇكى، شۇ كۈپايە، ئاي نۇرىغا قاچان
مېنىڭ ھاجىتىم چۈشكەن؟

ئول مۇزەللەف سەبىرە خەت كىشۋەر گۇشايى ھۇسن ئەرۇر،
خەتتىگە كەلمىش خوتەندىن، زۇلفىغا چىندىن خەراج.
بېشىمى: مېيىقى ئەمدى خەت تارتقان ئۇ سۇنبۇل چاچ ھۇسن دۇنياسىنىڭ جاھانگىرىدۇر،
ئۇنىڭ مېيىقىغا خوتەندىن، چېچىغا چىندىن باج - تارتۇق كېلىدۇ.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

ھۇسننىڭ ئاۋازەسى، مەشھۇرىي، يەتتى چەرخىگە،
ئافتاب ھەم ماھتاب ئالەم ئارادا بەردى باج.
بېشىمى: ئەي مەشھۇرىي، ئۇنىڭ ھۇسننىڭ شۆھرىتى كۆككە يەتتى، ئەلەمدە ئاي بىلەن
قۇياشمۇ ئۇنىڭغا باج تۆلەۋاتىدۇ.

نۇسخە

بارمۇدۇر ئالەمدە مەندەك بىر غەربىي ناتەۋان،
ۋەسل ئۈمىدى بىرلە ھەجر ئەندۈھىدىن ئازۇردە جان.
بېشىمى: بۇ جاھاندا ۋىسال ئۈمىدى بىلەن ھىجران قايغۇسى تۈپەيلىدىن جېنى مەندەك ئازار
يېگەن يەنە بىر غېرىب ناتەۋان بارمىدۇ؟

ئالە ياتلىغ ياندۇرۇپ باشىمغا گەردۇن لالەدەك،
سەنگى بارانى بەلا ئورىيان تەنىمنى قىلدى قان.
بېشىمى: پەلەك بېشىمغا بالا تاشلىرىنى ياندۇرۇپ، يالىڭاچ تېنىمنى لالەدەك قىزىل قانغا
بويىدى.

سەبىر تۇخىمىن كۆڭلۈم ئىچرە ئانچە ئەكىتىم، ئۈنمەدى،
نە ئۈچىنكىم ھەر زامان غەم قۇشلارغا بولدى دان.
بېشىمى: كۆڭلۈم ئېكىنىغا سەۋر - تاقەت تۇرۇقىنى ھەر قانچە ئەكسەممۇ ئۈنمەدى، چۈنكى بۇ
تۇرۇقلار ھەمىشە غەم قۇشلىرىغا دان بولۇپ كەتكەندى.

ھەجر خەيلى زۇلم قىلدى بىنھايت، ۋايكىم،
بىر زەمان بەرمەي ئەمان. يۈز قەتلە دەدىم: ئەل ئەمان.
بېشىمى: ۋاي داد، ھىجران لەشكىرى شۇ قەدەر زۇلۇم سالدىكى، يۈز قېتىم «ئەل ئەمان -
پەندىيات» دەپ ۋارقىرىغان بولساممۇ، بىر نەپەس ئامانلىق بەرمىدى.

ئىشق دەشتىدە ئاقارغان ئۈستخانم كۆرگەن ئەل،
سەرسەرى ھىجران ئارا دەرلەر قۇيۇن بىرلە سامان.
بېشىمى: ئىشق باياۋاندا ئاقىرىپ كەتكەن ئۈستخاننىمى كۆرگەن كىشىلەر ئۇنى «ھىجران
شېۋىرغانلىرىدىكى قۇيۇن بىلەن سامان» دەپ قالىدۇ.

كۆگەچ - ئوق دەيرى فەنادا مەھرەم ئولتۇرۇپ ماڭا،
زاھىدا، تەئىن ئەيلەمە، مەندىن ساڭا يوقتۇر زىيان.
بېشىمى: ئەي زاھىدا، مېنى پانىيلىق مەيخانىسىدا كۆرۈپلا «ماڭا ھەمزىرىك بولدىڭ - غۇ» دەپ
تەنە قىلما، مەندىن ساڭا زىيان يەتمەيدۇ.

سەلتەنەت دەپ فەقر ئەلىندىن ئۆزىنى پىھان تۇتماكىم،
تەڭ بولۇر شاھۇ گەدا تۇپراق ئارا بىرگۈن نىھان.
بېشىمى: سەلتەنەتنى دەپ بېقىر - مىسكىنلەردىن ئۆزۈڭنى قاچۇرما، چۈنكى شاھ بىلەن گاداى
ھامان بىر كۈنى تۇپراق ئاستىدا تەڭ بولىدۇ.

ئۆلگۈدەك دۈرمەن خۇمارىم رەنقىدىن، ئەي پىرى دەير،
رەھم كەتپ ئاغىمغا قەترە مەي تامىز چىقماستىدا جان.
بېشىمى: ئەي مەيخانا خوجايىنى، مەن بۇ خۇمارىم ئازابىدىن ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشاپمەن،
رەھىم قىلىپ جان چىماستا ئاغزىمغا بىر تامچە مەي تاپغۇزۇپ قويغىن.

ناسىھا، مەھزۇنغا كىم خەۋفۇ رەجەدىن دەمە سۆز،
ھەجر دەۋزەخدىن ياماندۇر، ۋەسلىسىز باغى جىنان.
بېشىمى: ئەي نەسىھەتچى، مەن مەھزۇنغا ئۈمىد ۋە قۇرقۇنچ دېگەنلەردىن گەپ ئاچما، ۋەسلىسىز
جەننەت مەن ئۈچۈن ھىجران دوزىدىنمۇ ئوسالدىر.

نۇسخە چۈشۈرگىسى

ناسىھا، مەھزۇنغا كىم خەۋفۇ رەجەدىن دەمە سۆز،
ھەجر دەۋزەخدىن ياماندۇر ۋەسلىسىز باغى جىنان.
بېشىمى: ئەي نەسىھەتچى، مەن مەھزۇنغا ئۈمىد ۋە قۇرقۇنچ دېگەنلەردىن گەپ ئېچىپ ئولتۇرما،
ۋەسلىسىز جەننەت مەن ئۈچۈن ھىجران دوزىدىنمۇ ئوسالدىر.

جۇلا

ئاق ئالما قىزارغاندەك،

قىزىل يۈزلۈكۈم يارىم.

ناۋات بىلەن يۇغارغاندەك،

شىرىن سۆزلۈكۈم يارىم.

پېشىمى: يۈزلىرى قىزارغان ئالمىدەك رەڭدار يارىم؛ گەپ - سۆزلىرى ناۋات بىلەن يۇغۇرغاندەك تاتلىق يارىم.

ئانار گۈلىدەك يارىم،

خىنە گۈلىدەك يارىم.

بىرىك گۈل، بىرىك غۇنچە.

تاللاپ ئۆزگۈدەك يارىم.

پېشىمى: ئانار گۈلىدەك يارىم، خىنە گۈلىدەك يارىم؛ بىرىسى گۈل، بىرىسى غۇنچە بولسا، تاللاپ تۇرۇپ ئۆزگىدەك ياردىم.

ئاپئاق ئۇپادەك يارىم،

شىشە قۇتىدەك يارىم.

ئاچىقى كېلىپ قالسا،

چاققاق ئوتىدەك يارىم.

پېشىمى: ئاپئاق ئۇپىدەك يارىم، شىشە قۇتىدەك يارىم؛ ئاچچىقى كېلىپ قالسا، چاققاق ئوتىدەك يارىم.

بارارسەن دەگەن يارىم،

يانارسەن دەگەن يارىم.

سەن مەنىڭدىن ئايرىلساڭ،

ئۆلۈرسەن دەگەن يارىم.

پېشىمى: بارىسەن دېگەن يارىم، كېلىسەن دېگەن يارىم؛ سەن مېنىڭدىن ئايرىلساڭ، ئۆلىسەن دېگەن يارىم.

ئاخشامى قاراڭغۇدا،

نەدىن كەلۈرسەن يارىم.

جەھاندا تارزۇلاپ سۆيسەم،

ئەلەمدە قويۇرسەن يارىم.

بېشىمى: ئاخشىمى قاراغۇدا، نەدىن كېلىۋاتىسەن يارىم؟ جاھاندا ئارزۇلاپ سۆيسەم، ئەلەمدە قويسەن يارىم.

سەنەم

سەن - سەن مەنى خەراب قىلدىڭ مەنى سەن،
ئوتلارغا سالپ كەباب قىلدىڭ مەنى سەن.
بېشىمى: سەن مېنى خاراپ قىلدىڭ، مۇھەببەت ئوتىغا سېلىپ، كاۋاپ قىلدىڭ.

سەن - سەن مەنى سەن ئۆلتۈرەيى دەمە سەن،
باشىمغا ھەر بەلانى كەلتۈرەيىن دەمە سەن.
بېشىمى: سەن مېنى «ئۆلتۈرەيى، بېشىڭغا ھەر بالانى كەلتۈرەيى» دېمە.

دەريادا بالىق يىلاننى قوۋلاپ كەلدۇر،
ئات ئالدىدا، قوي كەينىدە مەلەپ كەلدۇر.
بېشىمى: دەريادا بېلىق يىلاننى قوغلاپ كېلىدۇ. ئات ئالدىدا ئويناقتىشىپ، قوي كەينىدە مەرەپ كېلىدۇ.

تۈنلەر كەچەسى توختلار فەرياد ئەتەدۇر،
ھەيۋان جاندا ئاللاھنى شول ياد ئەتەدۇر.
بېشىمى: تۈن كېچىلەردە توختلار چىللايدۇ. شۇ ھايۋان جېنىدا، ئاللاھنى ياد ئەتەدۇر.

چوڭ سەلىقە

ئاللاھ يارەي، خەيالىڭىز ئەنجانچە بۆكمۇ،
كېچىكلىكتە ئويناپ ئەدۈك، ئەمدى يول يوقتۇ؟
بېشىمى: ئەي يار، ئانجانچە مۆكمۆكلەڭ ئويناشنى خاھلامسىز؟ كېچىكىمىزدە ئوينايتتۇق،
ھازىر ئويناقتا بولمامدۇ؟

ئاللاھ يارەي، خەيالىڭىنى بىلىپ بولمايدۇر،
سەنلەر يۈرگەن كوچالاردا يۈرۈپ بولمايدۇر.
بېشىمى: ئەي يار، ئوي - خىيالىڭىنى ھېچ بىلگىلى بولمايدۇغۇ. سىلەر يۈرگەن كوچىلاردا
يۈرگىلى بولمايدۇ.

ئاللاھ يارەي، خەيالىمنى ھەر يان باشلارسەن،

كۆز قىرىغدا قاراپ قويۇپ، ئوتقا تاشلارسەن.
 بېشىمى: ئەي يار، خىيالىمنى ھەر تەرەپكە باشلايسەن؛ كۆز قىرىغدا قاراپ قويۇپ، ئىشقى ئوتىغا تالايىسەن.

ئاللاھ يارەي، بۇ مەھەللەدە ئۆزۈڭ ئوينايسەن،
 كىرىكىڭنى ئوقيا قىلىپ بەتلەپ قويامسەن.
 بېشىمى: ئەي يار، بۇ مەھەللەدە ئۆزۈڭلا ئوينايمسەن؟ كىرىكىڭنى ئوقيا قىلىپ بەتلەپ قويامسەن، بولمىسا، نېمە ئۈچۈن قارىساڭلا ماڭا سانچىلىدۇ؟

كىچىك سەلىقە

بىرىنچى ئاھاڭ

دىلرەبا ھۈسنىنى كۆرگەن بارمىكىن؟
 ۋەسلىغە يەتمەسدىن ئۆلەن بارمىكىن؟
 بېشىمى: دىلرەبانىڭ ھۈسنىنى كۆرگەن بارمىكىن، ۋەسلىگە يېتەلمەي، ئۆلگەن بارمىكىن؟

بىر كۆرۈپ يۈز قاتلا سەجدە قىلماسام،
 كۆرمەيىن جاننى بەرگەن بارمىكىن؟
 بېشىمى: مېنىڭدەك «ھەر بىر قېتىم كۆرگىنىمدە، يۈز قېتىم سەجدە قىلماسام ھېساب ئەمەس» دەپ يۈرۈپمۇ، كۆرەلمەي تۇرۇپ جېنىنى بەرگەن بارمىكىن؟

بىۋە مەن، قىلما ماڭا جەبرىۋىستەم،
 بىۋەفا دەردىدىن ئۆلەن بارمىكىن؟
 بېشىمى: ئاجىز بىچارىمەن، كۆپ جەبىر - جاپا قىلما، بىۋاپاننىڭ دەردىدىن مېنىڭدەك ئۆلۈپ كەتكەن بارمىكىن؟

ھەسرەتمىگە تاغۇ تۈزلەر يىغلاغاي،
 مەن كەبى ھەيرەتدە يۈرگەن بارمىكىن؟!
 بېشىمى: چەككەن ھەسرەتمىگە تاغ - دالالار يىغلايدۇ، مەندەك نېمە قىلارنى بىلمەي يۈرگەن ئادەم بارمىدۇ؟

ۋەسلىغە يەتمەسلىكىمنى ئاڭلادىم،
 ھەجرىدە چۆللەرنى كەزگەن بارمىكىن؟
 بېشىمى: ۋىسالىغا يېتەلمەسلىكىمنى ئۇقتۇم، مەندەك مۇشۇنداق جۇدالىق چۆللىرىنى كېزىپ يۈرگەن ئادەم يەنە بارمىدۇ؟

داد ئەتەر مەشرەپ خوتەن سەھراسىدا،
بىر زەمان دادىغا يەتكەن بارمىكىن.
بېشىمى: مەشرەپ خوتەن سەھراسىدا داد - پەياد قىلىدۇ، ئۇنىڭ دادىغا بىر دەم يېتىپ
قويدىغان ئىنسان بارمىدۇ؟

ئىككىنچى ئاھاڭ

تاپلىماس ھۇسن مۈلكىدە ساڭا تەڭ بىر قەمەر مەنزەر،
نە مەنزەر مەنزەرى شاھىد، نە شاھىد شاھىدى دىلبەر.
بېشىمى: ھۇسن مەملىكىتىدە ساڭا تەڭ كېلەلەيدىغان بىر ئاي جامال تېپىلمايدۇ. ئۇ قانداق
جامال؟ گۈزەل جامال؛ قانداق گۈزەل؟ كۆڭۈلنى مەپتۇن قىلىدىغان گۈزەل.

بۈگۈن يۇسۇق جەمالنى قىلىپتۇر ھەق ساڭا بەخشىش،
نە بەخشىش بەخشىشى دەۋلەت، نە دەۋلەت دەۋلەتى مەفخەر.
بېشىمى: بۈگۈن ئاللاھ ساڭا يۈسۈپنىڭ گۈزەللىكىنى بېغىشلاپتۇ؛ بۇ قانداق بېغىشلاش؟ دەۋلەت
بېغىشلاش؛ قانداق دەۋلەت؟ پەخىرلىنەرلىك دەۋلەت.

سۆزۈڭ دۇررۇ جەۋھىردۇر كۆڭۈللەر گەنجىنە لايىق،
نە لايىق لايىقى خۇسرەۋ، نە خۇسرەۋ خۇسرەۋى كىشۋەر.
بېشىمى: سۆزۈڭ كۆڭۈل خەزىنىسىگە لايىق ئۈنچە - ياقۇتتۇر؛ قانداق لايىق؟ شاھلارغا
يارىغىدەك لايىق؛ قانداق شاھقا؟ مەملىكەت شاھىغا.

شەكەردىن تادلىدۇر خۇلقۇڭ، كەرەمدىن خاتىرىڭ مەتلەب،
نە مەتلەب مەتلەبى مەئدەن، نە مەئدەن مەئدەنى جەۋھەر.
بېشىمى: خۇلقۇڭ شېكەردىن تاتلىق، كۆڭلۈڭ تەلەپ قىلغاندىمۇ بەكرەك سېخى؛ قانداق
سېخى؟ كاندەك سېخى؛ قانداق كان؟ جاۋاھىر كېنى.

زېھى دەۋلەتلى ئاشىقىم، سەنىڭ بىرلە قىلۇر ئىشرەت،
نە ئىشرەت ئىشرەتى جەننەت، نە جەننەت جەننەتى كەۋسەر.
بېشىمى: ئاپىرىن! سېنىڭ بىلەن ئىشرەت قىلغۇچى نېمە دېگەن دەۋلەتمەن ئاشىق - ھە؟! ئۇ
قدىن ئىشرەت؟ جەننەت ئىشرەتى؛ قايسى جەننەت؟ كەۋسەر ئېقىپ تۇرىدىغان جەننەت.

بۇ ھۇسنۇڭ شەۋقى زەۋقىدە كۆڭۈل تۇتلىرى تاپتى،
نە تاپتى تاپتى خۇش لەززەت، نە لەززەت لەززەتى شەكەر.

بېشىمى: ھۆسنۇڭنىڭ زوقى ئىشتىياقتىن كۆڭۈل تۇتلىرى ئۆز نېسىۋىلىرىنى تاپتى؛ نېمە تاپتى؟ ئاجايىپ لەززەت تاپتى؛ ئۇ قانداق لەززەت؟ شېكەرنىڭ لەززىتى.

كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

جەمالىڭ نەقىشە سەيلى سەرايى باغلادى سۈرەت،
نە سۈرەت سۈرەتى ھۆسنا، نە ھۆسنا ھۆسنايى جانپەرۋەر.
بېشىمى: سەيلى سەرايى كۆركەم جامالىڭنى سۈرەتلەپ چىقتى. قانداق سۈرەت؟ گۈزەل سۈرەت؛
قانداق گۈزەل؟ جاننى ياشارتىدىغان گۈزەل.

پىشرەۋ

يۈسۈق بەگىم مەندىن سەلام-
نامە گۈلئەسەلخان ئايىمغا.
قەلەمقاشلىق، بويى زىلۋا،
خۇبى - خۇلقى مۇلايىمغا.
بېشىمى: قەلەمقاشلىق بويى زىلۋا، خۇبى - خۇلقى مۇلايىم گۈلئەسەلخان ئايىمغا مەن يۈسۈق
بېگىمدىن سالام!

قىزىل مەخمەلدۈر چادىرىڭىز،
ئەسىمدىن كەتمەس خاتىرىڭىز،
ئالدىڭىزدا بولسام چاكىرىڭىز،
قامچاڭ تەگسۇن ساچباغىمغا.
بېشىمى: ئۆي - چېدىرىڭىز قىزىل مەخمەلدۈر ئىدى، سىمايىڭىز كۆز ئالدىمدىن كەتمەيدۇ.
قامچىڭىز چاچ بېغىمغا تېگىدىغان ئىش بولسىمۇ، ئالدىڭىزدا چاكىرىڭىز بولسام دەيمەن.

ئەۋۋەلدە دوست بولۇرسىز،
ئاخىرىدا سۇست بولۇرسىز،
مەگەر سۆيسەم مەست بولۇرسىز،
بۇيۇڭ تەگسە دىماغىمغا.
بېشىمى: باشتا «ماقۇل» دەپ دوست بولسىز، كەينىدىن جىم بولىۋالسىز؛ بۇي - پۇرىقىڭىز
دىماغىمغا ئۇرۇلغىنىدا، سۆيسەم مەست بولۇپ قالسىز.

نىگاھ ئەيلەپ بىر باقمادىڭىز،
مەنى كۆزىڭىگە ئىلمادىڭىز.

چارچاپ كەتسەم بىلمەدىڭىز،

تاشلار پاتتى ئاياغىمغا.

يېشىمى: نەزەر سېلىپ بىر قارىمىدىڭىز، مېنى كۆزىڭىزگە ئىلمىدىڭىز؛ ئاياغىمغا تاشلار پېتىپ، چارچاپ كەتتىم، بىراق بۇلارنى سىز بىلمىدىڭىز.

زۇھرە كەلۈر يانە - يانە،

خاللار بار دانە - دانە.

خاھ ئاشنا بول، خاھ بىگانە،

بار، تاپشۇردۇم خۇدايىمغا.

يېشىمى: چوڭ - چوڭ مەڭلىرى بار زۇھرە يانمۇ يان مېڭىپ كېلىۋاتىدۇ؛ ئاشنا بولامسەن ياكى يات - بىگانە بولامسەن ئىختىيارىڭ، سېنى ئاللاھقا تاپشۇردۇم، بايباي!

پىشرەۋ چۈشۈرگىسى

زۇھرە كەلۈر يانە - يانە،

خاللار بار دانە - دانە.

خاھ ئاشنا بول، خاھ بىگانە،

بار، تاپشۇردۇم خۇدايىمغا.

يېشىمى: چوڭ - چوڭ مەڭلىرى بار زۇھرە يانمۇ يان مېڭىپ كېلىۋاتىدۇ؛ ئاشنا بولامسەن ياكى يات - بىگانە بولامسەن ئىختىيارىڭ، سېنى ئاللاھقا تاپشۇردۇم، بايباي!

تەئكىد

ئاتىڭ رەبھان، ئۆزۈڭ رەبھان، ئاتىڭنى كىم كەلىپ قويغان،

ساڭا ئاشق بولۇپ قالسۇن جانىدىن بىر يولى تويغان.

يېشىمى: ئىسمىڭ رەبھان، ئۆزۈڭمۇ بەجايىكى رەبھان گۈلىنىڭ دەل ئۆزى. ئىسمىڭنى كىم كەلىپ قويغان؟ ساڭا جېنىدىن بىراقلا تويغان بىرسى ئاشق بولۇپ قالسۇن.

كەچەسى ئۇيقۇدا ياتسام ئاتىڭنى قامچىلاپ ئۆتتۈڭ،

گەپىڭمۇ يوق، ھۆزۈڭمۇ يوق، يۈرەككە ئوت سالىپ ئۆتتۈڭ.

يېشىمى: كېچىسى ئۇيقۇدا ياتسام، ئېتىڭنى قامچىلاپ ئۆتتۈڭ؛ گەپىڭمۇ يوق، سۆزۈڭمۇ يوق، يۈرەككە ئوت سېلىپ ئۆتتۈڭ.

قىزىلگۈلۈم، قىزىلگۈلۈم، ئەجەب ۋاقىتتا خەزان بولدۇڭ،

مەنى مەيخانغا تاشلاپ، ئۆزۈڭ يولغا رەۋان بولدۇڭ.

بېشىمى: ھەي، قىزىلگۈلۈم يارىم، ئەجەبمۇ بىر چاغدا غازاڭ بولۇپ كەتتىڭ؛ مېنى مەيخانغا تاشلاپ قويۇپ، ئۆزۈڭ كېتىپ كەلدىڭ.

تەرەكسىز ھويلىغا كىرسەم باشىمدىن ئاقتاب ئۆتتى،
بويۇڭدىن ئۆرگۈلەي يارىم سەنىڭ قەدىڭ ماڭا ئۆتتى.
بېشىمى: تېرەكسىز ھويلىغا كىرسەم، بېشىمدىن كۈن چېقىپ، ئاپتاپ ئۆتۈپ كەتتى؛ بويۇڭدىن ئۆرگۈلەي يارىم، ماڭا سېنىڭ قەدىڭ ئۆتۈلدى.

داستان

بىرىنچى داستان

چەمەنلەرنىڭ ئىچىدە نازاڭ چەمەن بار،
بايان قىلغىل، ئاناجان، گۈلنى كىم تۈزدى؟
بۇ جانىمنى قىينماي، ئەيلەگىل ئىزھار،
ئەيان قىلغىل، ئاناجان، گۈلنى كىم تۈزدى؟
بېشىمى: بۇ گۈل دەستىنىڭ تىزىلىشىدا بىر خىل نازاڭەت بار، بايان قىلغان ئانىجان، بۇ گۈلدەستىنى كىم تۈزدى؟ جېنىمنى قىينماي ئوچۇقلىغىن، ئايان قىلغىن ئانىجان، گۈلنى زادى كىم تۈزدى؟

نە چەمەندۇر، بالا مەندىن سورارسەن،
بارىن ئۆزۈم تۈزدۈم، بەيان ئەيلەيىن.
گۈندە يۈزۈمگە خەيالىدا چەمەن تۈرەمەن،
قايسى بىرىن بالام ساڭا بەيان ئەيلەيىن.
بېشىمى: قايسى گۈلدەستىنىڭ تىزىلىشىنى سورايدىغانسەن بالام، مەن ئېيتاي، ھەممىسىنى مەن ئۆزۈم تۈزدۈم؛ بىر كۈندە مېڭ خىيال بىلەن گۈل تىزىپ باقمەن، بالام، ساڭا قايسى بىرىنى بايان قىلاي؟

ھىچ قاچاندا تۈزمەس ئەدىڭ بۇنداق چەمەنى،
راستىن دەگىل ئاناجان، قىيناما جاننى،
ئۆلمەسەم يەتكۈزەرمەن مۇرادقا سەنى،
بەيان قىلغىل، ئاناجان، گۈلنى كىم تۈزدى؟
بېشىمى: ھېچقاچاندا گۈلدەستىنى مۇنداق تىزمايتتىڭ، راستىن ئېيىقنى جېنىم ئانا، جېنىمنى قىينىمىغىن. ئۆلمەسەم، سېنى مۇرادىڭغا يەتكۈزەرمەن، بايان قىلغىن ئانىجان، گۈلنى كىم تۈزدى؟

ھەر سابادا ئاچىلۇر قىزمىزى گۈللەر،
گۈللەر ئۈزرە سايراشۇر خۇشھال بۇلبۇللار،
بىر ناتەۋان مۇسافىر، غەرب ئوغلۇم بار،
ئوغلۇم تۈزدى بۇ گۈلنى بايان ئەيلەيىن.

پېشىمى: ھەر ئەتتىگەندە، قىزىل گۈللەر ئېچىلىدۇ، گۈللەرنىڭ ئۈستىدە بۇلبۇللار سايرىشىدۇ؛
«غەرب» ئىسىملىك بىر ناتەۋان ئوغلۇم بار، ساڭا دېسەم، بۇ گۈلدەستىنى ئاشۇ ئوغلۇم تىزدى.

سەنەم ئەيتۇر: كۆرسەت غەرب جانىمنى،
قىدا قىلاي ئاڭ يوقۇ بارىمنى،
رەھم ئەيلە قىيناماي خەستە جانىمنى،
بەيان قىلغىل، ئانا جان گۈلنى كىم تۈزدى؟

پېشىمى: سەنەم ئېيتىدۇ: «جېنىم غەربىنى ماڭا كۆرسەتكىن، مەن ئۇنىڭغا بارلىقىمنى پىدا
قىلاي؛ بىمار جېنىمنى قىيناماي، رەھىم قىلغىن ئانىجان، گۈلنى كىم تىزدى؟»

سەنىڭ ئۈچۈن ئاھۇ فىغان ئەتەرلەر،
گۈندە يىغلاپ ئۆز ھالىدىن كەتەرلەر،
ئاخىر دەمدە مۇرادىمغا يەتەرلەر،
غەرب تۈزدى بۇ گۈلنى، بەيان ئەيلەيىن.

پېشىمى: سېنىڭ ئۈچۈن ئاھۇ فىغان چېكىدۇ، كۈندە يىغلاپ ئۆز ھالىدىن كېتىدۇ، ئاخىر دەمدە
مۇرادىغا يېتىدۇ؛ مەن ئېيتاي بالام، بۇ گۈلدەستىنى غەرب تىزدى.

ئىككىنچى داستان

غەمدىن قۇتۇلالمىغان مېھنەتلىك باشم،
گۈلدە يۈزىڭ ھىجرانلار كەلدى بەيلەيىن.
قەرارى يوق شۇم فەلەكنىڭ گەردىشى،
تۈگەمەس سەۋدالارغا سالدى نەيلەيىن.

پېشىمى: غەمدىن قۇتۇلالمىغان جاپاكەش بېشىمغا بىر كۈندە يۈزىڭ ھىجرانلار كەلدى، قانداق
قىلاي؟ تۇتۇمى يوق شۇم فەلەكنىڭ گەردىشى تۈگەمەس سەۋدالارغا سالدى، قانداق قىلاي؟

ھەر زەمانە باشمغا تۇشتى سەۋدالار،
يەتشتۈردى جانىمغا يۈزىڭ بەلالار،
كۆزلىرىمدىن ئاقتىلار قانۇ دەريالار،
تەركى جەھانە ئەتىپ كەلدى نەيلەيىن.

پېشىمى: ھەر زامان - ھەر ئاندا بېشىمغا سەۋدالار چۈشتى، ئۇ جېنىمغا يۈزىڭ بالايىئاپەتلەر
كۆزلىرىمدىن قان دەريا بولۇپ ئاقتى، كاللام تەركىدۇنيا قىلىپ كەلدى، قانداق قىلاي؟

بۇلبۇل بولۇپ گۈلستاننىڭ كەزمەدەم،
باغبان بولۇپ ئالمالارنىڭ ئۈزمەدەم،
يار - يار دەپ شەكەر لەبىڭ سۆيمەدەم،
كۆڭلۈمدە ئەرمانلار قالدى نەيلەيىن.

يېشىمى: بۇلبۇل بولۇپ گۈلستاننىڭ كېزەلمەدەم، باغۋەن بولۇپ ئالمىلىرىڭنى ئۈزەلمەدەم،
«يارىم - ئامرىقىم» دەپ شېكەر لېۋىڭدىن سۆيەلمەدەم، يۈرەكتە ئارمانلىرىم قالدى، قانداق
قىلاي؟

غەرب ئەيتۈر: «قۇل» دەيدۇرلار ئاتىمىنى،
فەلەك رەۋا كۆرمەدى كۆڭۈل شادىمىنى،
ھەق مۇيەسسەر ئەتمەدى شۇل مۇرادىمىنى،
ياخشى گۈنلەر يامان بولدى نەيلەيىن.

يېشىمى: غەرب ئايتىدۇ: «كىشىلەر مېنى «قۇل» دەپ ئاتايدۇ، كۆڭۈل شاتلىقىمنى پەلەك راۋا
كۆرمىدى؛ ئاللاھ شۇ مۇرادىمغا ئېرىشتۈرمىدى، ياخشى كەنلەر مانا شۇنداق يامان بولدى، قانداق
قىلاي؟

ئۈچىنچى داستان

ئىككى پەرى كەلۈر يانە،
ئەجەب سەيلانە، سەيلانى،
ئاشقىلارنىڭ جانىن ئالىپ،
كەلۈر سەيلانە، سەيلانە.

يېشىمى: ئىككى پەرى يانمۇ يان مېڭىشىپ، ئاشقىلارنىڭ جېنىنى ئېلىپ، ئاجايىپ پەيزى
سەيلە قىلىپ كېلىۋاتىدۇ.

ئىككى پەرى ھەمدەم بولۇپ،
بىر - بىرىگە مەھرەم بولۇپ،
قىيا باقىپ، قولىن سالىپ،
كەلۈر سەيلانە، سەيلانە.

يېشىمى: ئىككى پەرى بىر - بىرىگە ھەمدەم بولۇشۇپ، ئۆزئارا سېدىشىپ، قىيا بېقىپ،
قوللىرىنى سېلىشىپ، سەيلە قىلىپ كېلىۋاتىدۇ.

بىرى گۈلدۈر، بىر غۇنچە،
قاچان بولغاي سەنەم قىزچە،
تەماشىغا كەلۈر بارچە،

ئەجەپ سەيلانە، سەيلانە.

يېشىمى: بىرسى گۈل، يەنە بىرسى بەجايىكى غۇنچىنىڭ ئۆزى؛ ھېچكىم سەنەم قىزغا يېتىشەلمەيدۇ؛ ئۇلارنىڭ سەيلىسى شۇ قەدەر پەيزىكى، ھەممە ئادەم كۆرگىلى كېلىدۇ.

غەرب نەيلەي شۇل يارنى،

ئىزھار ئەتەي ئەھۋالىنى،

يار كۆرسەتسە جەمالىنى،

ئەجەپ سەيلانە، سەيلانە.

يېشىمى: غەرب ئېيتىدۇ: «يارمىنىڭ ئەھۋالىنى شۇنچىلىك ئىزھار قىلاي؛ يار جامالىنى كۆرسەتسە، ئۇنىڭ بىلەن سەيلىنى تېخىمۇ پەيزى قىلاي.»

تۆتىنچى داستان

بارساڭ ئەگەر شاھى خۇرشىد يانغا،

ئەزىزىڭ، مېھرىبانىڭ كەلدى دەگەيسەن.

كۆيۈپ - يانپ يىراغلىقنىڭ ئوتىغا،

شۇل ھالى پەرىشانىڭ كەلدى دەگەيسەن.

يېشىمى: ئەگەر شاھ خۇرشىدنىڭ يېنىغا بېرىپ قالساڭ، ئەزىزىڭ، مېھرىبانىڭ كەلدى دېگەيسەن؛ يىراغلىقنىڭ ئوتىدا كۆيۈپ - پىشقان ئاشۇ ھالى پەرىشانىڭ كەلدى دېگەيسەن.

ئاغالار يۇسۇفنىن چاھغا تاشلادى،

ئوغلى ئۈچۈن يەئقۇب قانلار يىغلادى،

قادىر ئاللاھ يۇسۇفكە بەناھ ئەيلەدى،

ئامان - ئەسەن كارۋانىڭ كەلدى دەگەيسەن.

يېشىمى: يۇسۇپنى ئاكىلىرى قۇدۇققا تاشلىدى، ياقۇپ ئۇ ئوغلى ئۈچۈن قان - قان يىغلىدى، قۇدرەتلىك ئاللاھ يۇسۇپكە پاناھ بولدى، كارۋانىڭ ئامان - ئەسەن كەلدى، دېگەيسەن.

سېنەسغە ئول مىسكىن ئاشىق تاش ئۇرۇپ،

پەرۋانەدەك ئىشقى ئوتىغا باش ئۇرۇپ،

شۇم فەلەكەدىن بېھساب جەفالار كۆرۈپ،

ئول كۆزلەرى گىرىيانىڭ كەلدى دەگەيسەن.

يېشىمى: ئىشقى ئوتىغا پەرۋانەدەك ئۆزىنى ئۇرۇپ، شۇم پەلەكتىن ھېسابسىز جاپالارنى كۆرۈپ، كۆزلىرىدىن توختىماي ياش ئاققۇزۇپ يۈرگەن، يۈرىكى ئازاپتا چۈپىلانغان ئۇ مىسكىن ئاشىقنىڭ كەلدى دېگەيسەن.

ھەر گىز قۇتۇلالمادىم بەلادىن قاچىپ،

چۆللەر كەزدىم نەچە يىل، جانىمدىن كەچىپ،
ئەمدى كۆلغەت - مەنەتنىڭ شارابىن ئىچىپ،
شۇل چاكى گىربانىڭ كەلدى دەگەيسەن.

پېشىمى: بالايىئاپەتتىن ھەرگىز قېچىپ قۇتۇلالمىدىم، جېنىمدىن كېچىپ، نەچچە يىل
چۆللەرنى كېزىپ يۈردۈم، ئەمدى جاپا - كۈلپەتنىڭ شارابىنى ئىچسەممۇ مەيلى دەپ، شۇ يىرتىق
ياقا قايتىپ كەلدى دېگەيسەن.

سەنەۋبەر دەر: قۇلاق سال، ئوغلۇڭ دادىغا،
بىر سۆزۈم بار ئايتايىن كۆڭلۈڭ شادىغا،
كۆيۈپ - يانىپ نەچە يىل ئىشقىنىڭ ئوتىغا،
ئەزىزىڭ، مېھرىبانىڭ كەلدى دەگەيسەن.

پېشىمى: سەنەۋبەر ئېيتىدۇ: «ئوغلۇڭنىڭ دادىغا قۇلاق سالغىن، كۆڭلۈڭ شاغلىقى ئۈچۈن، بىر
سۆزۈم بار ئېيتاي: نەچچە يىللار ئىشقى ئوتۇڭدا كۆيۈپ پىشقان ئەزىزىڭ، مېھرىبانىڭ كەلدى
دېگەيسەن».

بەشىنچى داستان

قادىر ئاللاھ، ئۆلەر بولدۇم بۇ غەمدە،
مەن نەيلەيىن تۇرار مەكان بولماسا،
شۇم فەلەكدىن يەتكەن قايغۇ - ئەلەمدە،
مەن نەيلەيىن بىر مېھرىبان بولماسا،

پېشىمى: قۇدرەتلىك ئاللاھ، مەن بۇ غەمدە ئۆلىدىغان بولدۇم، تۇرار جايىم بولمىسا، مەن قانداق
قىلىمەن؟ شۇم پەلەكتىن قايغۇ - ئەلەم كېلىۋاتقان ئەھۋالدا، بىر مېھرىبانىم بولمىسا، مەن
قانداق قىلىمەن؟

ۋاھكى، كۆڭلۈم بولدى جانانغا بەندە،
قىينالادۇر ئەزىز جانىم بۇ تەندە،
بۇ چۆللەردە ئازىپ بولدۇم شەرمەندە،
يەتەلمەسمەن يارغا ئىمكان بولماسا.

پېشىمى: ۋاھ، كۆڭلۈم جانانغا قۇل بولدى، ئەزىز جېنىم بۇ تەندە قىيىنلىۋاتىدۇ، بۇ چۆللەردە
ئېزىپ كېتىپ، شەرمەندە بولدۇم، ئىمكان بولمىسا، يار ۋىسالىغا يېتەلمەسمەن.

ئىزلەپ يۈرۈر ھەمراھ گۈلىۈزۈك يارىن،
ئاختارىپ كەزەرلەر دۇنيانىڭ يارىن،
ھىجران ئالدى ئۇنىڭ سەبرۇ قەرارىن،
مەن نەيلەيىن ئارامى جان بولماسا.

بېشىمى: ھەمراھجان گۈليۈزلۈك يارىنى ئىزلەپ، جاھاننىڭ ھەممە يېرىنى ئاڭتۇرۇپ كېزىپ يۈرىدۇ، جۇدالىق ئۇنىڭ سەۋر - تاقىتىنى تۈگەتتى، جانغا ئارام بولمىسا، مەن قانداق قىلىمەن؟

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

قەنى يارىم، قەنى، يارىم، چەھار باغ بولدى گۈلئەنداز،
قەنى يارىم، قەنى يارىم، سالاي يولغا پايەنداز.
بېشىمى: چارباغ (تۆت پەسىللىك، پەسىل ئايرىمىسى بويىچە گۈللەپ تۇرىغان باغ) گۈلگە پۈرگەندى، يولغا پايانداز سالاي، يارىم قېنى؟

قەنى يارىم، قەنى يارىم، بۇلاقلاردا يۈزىن يۇۋسا،
قەنى يارىم، قەنى يارىم، بۇ يەر ئويناغا كۆپتۈر ساز.
بېشىمى: قېنى يارىم، بۇلاقلاردا يۈزىنى يۇيۇۋالسا بولاتتى. بۇ يەر كۆڭۈل ئېچىپ ئويناشقا باپ ئېسىل جاي.

قەنى يارىم، قەنى يارىم، چەمەنلەردىن ئالىپ تاقسا،
قەنى يارىم، قەنى يارىم، قولغا ئالسالار بىر ساز.
بېشىمى: قېنى يارىم، گۈللەردىن ئۈزۈپ تاقسا، قولغا ساز ئالسا بولاتتى - غۇ، قېنى ئۇ؟

قەنى يارىم، قەنى يارىم، مەنىڭ بىرلە شەراب ئىچسە،
قەنى يارىم، قەنى يارىم، كۆڭۈل شاد ئەيلەسەك بىرئاز.
بېشىمى: يارىم مېنىڭ بىلەن بىللە شەراب ئىچسە، بىر ئاز كۆڭۈل ئاچساق بولاتتى، قېنى ئۇ؟

قالىپ يارىم، قالىپ ئىشرەت، كەتەر بولدۇم چەككەپ ھەسرەت،
بۇ ئالەمدە غەمۇ غۇربەت بىلەن فەرھاد ئۆزى ھەمراز.
بېشىمى: يارىم قېلىپ، ئەيش - ئىشرەتمۇ قېلىپ، مەن ھەسرەت بىلەن كېتىدىغان بولدۇم؛ بۇ دۇنيادا يالغۇز فەرھادلا غەم ۋە غۇربەتچىلىك بىلەن سىرداش بولۇپ ئۆتىدىغان بولدى.

قەددۇ خەتنىڭ بىلە كۆزۈ يۈزۈڭ، ئەي سەرۋى سىمىن تەن،
بىرى سەرۋى، بىرى رەبھان، بىرى نەرگىس، بىرى گۈلشەن.
بېشىمى: ئەي كۈمۈش تەنلىك سەرۋىدەك يار، سېنىڭ بويۇڭ سەرۋى، مېيىقلىرىڭ رەبھان، كۆزۈڭ نەرگىس، يۈزۈڭ گۈلشەندۇر.

ھەدىسۇ لەئلىۇ جەمالىڭدىن ئەرۇر ھەر دەم،

تېلىم گويما، سۆزۈم رەنگىن، كۆڭۈل خۇررەم، كۆزۈم رەۋشەن.
 بېشىمى: سۆزۈك، لېۋىك، يۈرۈشۈك ۋە جامالىك تۈپەيلىدىغان تېلىم بۇلبۇلگويادەك سۆزمەن،
 سۆزۈم بېقىملىق، كۆڭلۈم خۇشال، كۆزۈم روشەندۇر.

مەنى مەدھۇشۇ مىسكىن نەيلەي ئول شوخى بەلا بىرلە،
 مەن ئەسرۇ بىدىلۇ بىخۇد، ئول ئەسرۇ پۇر دىلۇ پۇر فەن.
 بېشىمى: مەن خۇدىنى يوقاتقان بىچارە ئۇ بالا كەلتۈرگۈچى شوخ بىلەن قانداقمۇ قىلارمەن؟ مەن
 تولىمۇ بىخۇد ئاشىق، ئۇ ناھايىتى جۈرئەتلىك ۋە ھىيلىگەر.

فەلەك جەۋرۇ جەفاسىدىن، ئول ئاي دەردۇ بەلاسىدىن،
 چەكەرمەن نالەيۇ ئەفغان، قىلۇرمەن گىرىيەيۇ شوۋەن.
 بېشىمى: پەلەكنىڭ جەبىر - جاپاسىدىن ۋە ئۇ گۈزەلنىڭ بالاسىدىن نالە - ئەپغان چېكىمەن،
 زارلىنىپ ياش تۆكىمەن.

بەلايى ئىشقى يالغۇزلۇق داغى ھىجرانۇ غۇربەتتە،
 ئاتىم مەجنۇن، كىشىم مەنەت، ئىشىم زارى، يەرىم گۈلخەن.
 بېشىمى: ئىشقى بالاسى ۋە يالغۇزلۇقتا، يەنە تېخى ھىجران ھەم غۇربەتچىلىكتە، ئېتىم مەجنۇن،
 كىملىكىم جاپا - مۇشەققەت، ئىشىم زارلاش، ياتىدىغان يېرىم كۈل دۆۋىسى (گۈلخەن) بولدى.

ئوقۇك بىرلە خەيالىك، دەرىڭۇ مىرىڭغا بابۇردەك،
 نەنىم مەنزىل، ۈزۈم مەسكەن، كۆكۈس مەئۇ، كۆڭۈل مەخزەن.
 بېشىمى: كىرىپك ئوقۇك بىلەن خىيالىڭغا، دەردىك بىلەن مېھرىڭغا بابۇرنىڭ تېنى مەنزىل،
 كۆزى تۇرالغۇ، كۆكىسى ۋەتەن، كۆڭلى خەزىنە بولدى.

ئىككىنچى مەشرەپ

بىرىنچى ئاھاڭ

يارنىڭ چار باغدىن بىر دەستە گۈل كەلتۈرمىشەم،
 بادەئى ئىشقى مۇھەببەت كاسە مۇل كەلتۈرمىشەم.
 بېشىمى: مۇھەببەت جامىدىكى شارابىنى ئىچىشىم بىلەن تەڭلا، كۆزلىرىمدىن تارام - تارام ياش
 تۆكۈلۈپ كەتتى.

جەزىبە ئەيلەپ بادەئى ئىشقى مۇھەببەت كەيفىدە،
 سەجدەئى شۇكرانەغە باشىمنى قۇل كەلتۈرمىشەم.

بېشىمى: ئىشقى - مۇھەببەت شارابىنىڭ كەيپىدە تەسرىلىنىپ، تەشەككۈر سەجدىسىگە ئىخلاسى بىلەن بېشىمنى قويدۇم.

خانۇ مانىم يارىنىڭ ھەققىدە ئىيسار ئەيلەسەم،
ئىلتىماسم ياردىن قىلغاي قەبۇل، كەلتۈرمىشەم.
بېشىمى: بارلىقىمنى يارغا بېغىشلىسام دېگەن ئۈمىدتە، ئۇنىڭ قوبۇل قىلىشىنى سوراپ كەلدىم.

شۇكر لىلاھ، نەۋبەتتى بولدۇڭ نەبىغە ئۈممەتى،
بىل غەنىمەت فۇرسەتتى، خەتمى رەسۇل كەلتۈرمىشەم.
بېشىمى: ئەي نەۋبەتتى، نەبىي (مۇھەممەد پەيغەمبەر) گە ئۈممەت بولغانلىقىڭ ئۈچۈن ئاللاھقا شۇكۇر قىل، پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ رەسۇل ھەققىدە خەتمە - قۇرئان ئوقۇ.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئەرزىمنى ئايناي ئەي يارى دىلخاھ،
ئوتۇڭدا كۆيدۈم ۋەللاھۇ بىللاھ.
بېشىمى: ئەي سۆيۈملۈك يار، باياناتىنى ئاڭلا: ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سېنىڭ ئوتۇڭدا كۆيۈۋاتىمەن.

سەۋدايى زۇلفۇڭ، غەم بىرلە ئىشقىڭ،
شۇكرى خۇداغا، بولدىلار ھەمراھ.
بېشىمى: خۇداغا شۇكۇركى، چېچىڭنىڭ سەۋداسى، غەم ۋە ئىشقىڭ ئۈچى ماڭا ھەمراھ بولۇۋاتىدۇ.

يەتى فەلەكنى كۆرتەگەي ئاھىم،
ئىشقىڭدا ئۇرسام ناگاھ بىر ئاھ.
بېشىمى: مۇھەببەت - ئىشقىڭدىن ناۋادا بىر ئاھ ئۇرسام، ئاھىم يەتتە ئاسماننى ئۆرتەيدۇ.

بولۇر ۋەبالىم ئىشقىڭدا ئۆلسەم،
ھالىمنى سورغىل سەن گاھى بىگاھ.
بېشىمى: ئەگەر ئىشقىڭدا ئۆلۈپ كەتسەم ئۇۋالىم بولۇپ قالمىسۇن، ئانچە - مۇنچە ھالىمنى سوراپ قوي.

كىرمە رەقىبىلەر سۆزىگە ھەر گىز،
سۆزۈم ئىشتىكىل ئەرمەسمۇ بەدخاھ.
بېشىمى: سۆزۈمنى ئاڭلا، رەقىبىلەرنىڭ سۆزىگە كىرمە، ئۇلار ئاداۋاتخور ئەمەسمۇ؟

ئۆلدى ۋە فائىي ھەجرىغىدە، ئەي شوخ،
بولغىل ئانىڭكى ھالىدىن ئاگاھ.
يېشىمى: ئەي شوخ، ۋە فائىي جۇدالىقىغىدا ئۆلدى، ئۇنىڭ ھالىدىن خەۋەر تاپ.

ئۈچىنچى ئاھاڭ

ئول نە قىزدۇر، ھۇرى رىزۋان ھەم بەرابەر كەلمەگەي،
ئول نە قەددۇر، سەرۋى لەرزىن ھەم بەرابەر كەلمەگەي.
يېشىمى: ئۇ قانداق گۈزەل قىز - ھە! ھۆر - رىزىرانلارمۇ ئۇنىڭغا تەڭ كېلەلمەيدۇ؛ ئۇ نېمە دېگەن
گۈزەل قامەت - ھە! گۈزەل سەرۋىمۇ ئۇنىڭ ئالدىدا ھېچنېمە ئەمەس.

كاكۇلىگە مۇشكى خوتەن ھەم بەرابەر كەلمەگەي،
ئول نەل لەبدۇر، لەئلى يەمەن ھەم بەرابەر كەلمەگەي.
يېشىمى: خۇشپۇراق چېچى خوتەن ئىپارىنىمۇ سۇندۇرىدۇ؛ قىزىل لېۋى يەمەن ياقۇتىنىمۇ يېڭىپ
قويدۇ.

ئول نە يۈزدۈركىم، قىزىلگۈل ھەم بەرابەر كەلمەگەي،
ئول نە ساچدۇر، باغدا سۇنبۇل ھەم بەرابەر كەلمەگەي.
يېشىمى: قىزىل نۇرانە يۈزى ئالدىدا قىزىلگۈلمۇ تەڭدىشى ئەمەس، ئۇزۇن چېچىغا باغدىكى
سۇنبۇلمۇ تەڭ كېلەلمەس.

ئول نە دەنداندۇر، ئاڭغا گەۋھەر بەرابەر كەلمەگەي،
ئول نە سۆزدۇر، سۆز ئارا شەكەر بەرابەر كەلمەگەي.
يېشىمى: ئۇنىڭ چىشىغا گۆھەرمۇ تەڭ كېلەلمەيدۇ؛ ئۇنىڭ تاتلىق سۆزىگە شېكەرمۇ بەس
كېلەلمەيدۇ.

6- مۇقام ئۆزھال مۇقامى تېكىستلىرى چوڭ نەغمە قىسمى 154 مىسرا، بەش داستان 88 مىسرا ۋە
ئىككى مەشرەپ 52 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 294 مىسرا شېئىردىن تەشكىل تاپقان.

7- ئەجەم مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىقە

جەھاندا گەرچە بولغاي كۆپ شاھى خەيلۇ ھەشەم پەيدا،
 ۋەلى بولغاي مۇ سەندەك خۇسرەۋىي ساھىب كەرەم پەيدا.
 بېشىمى: گەرچە جاھاندا كۆپلىگەن مەرتىۋىلىك شاھلار ئۆتكەن بولسىمۇ، لېكىن سەندەك
 خۇسرەۋ سۈپەت، مەردانە شاھ دۇنياغا كەلگەن ئەمەس.

سەلامەت بولكى، تاپسۇن دەۋلەتتە خەلق ئاسىياش،
 كى ساھىپ دەۋلەتى سەندەك بولۇر ئالەمدە كەم پەيدا.
 بېشىمى: سالامەت بول، دۆلتتە خەلق ئاسىياشلىق تاپسۇنكى، جاھاندا سەندەك دۆلەت
 ئىگىسى كەم تېپىلىدۇ.

ۋەفايۇ مېھر قانۇنى ئانداق تۈزكى، دەۋرۇتتە،
 نەشاتۇ ئەيش بولسۇن، بولماسۇن ئەندۇھۇ غەم پەيدا.
 بېشىمى: ۋاپادارلىق ۋە مېھىر - مۇھەببەت قانۇنى شۇنداق تۈزكى، سېنىڭ دەۋرۇتتە ھايات
 شاتلىقتا ئۆتسۇن، غەم - ئەندىشە پەيدا بولمىسۇن.

چەكپ خۇنابەلەر ھاسىل قىلىپمەن داغى ئىشقىغى،
 گەدا قىلغان كەبى خۇنى جىگەر بىرلە دىرھەم پەيدا.
 بېشىمى: تىلەمچى - گاداي يۈرەك قېنى سەرىپىياتى بىلەن پۇل تاپقاندىكى، مەنمۇ قانلىق ياش
 تۈكۈش بەدىلىگە ئىشقىغى ھاسىل قىلدىم.

قۇياش يەڭلىغ يۈزۈڭگە، ۋاھ، نەچۈك مەن تىك باقاي جانا،
 ياخى ئايدەك قاشىڭدىن قامەتمغا بولدى خەم پەيدا.
 بېشىمى: ئەي جان، يېڭى چىققان ئايدەك ئەگىم قېشىڭنىڭ مۇھەببىتىدىن قامەتتىم ئېگىلدى
 (ھەمىشە ئېگىلىپ سالامدىلا تۇرىدىغان بولۇپ قالىدىم). ھالبۇكى، قۇياشتەك يۈزۈڭگە قانداقمۇ
 تىك تۇرۇپ قارىيالايمەن؟

قەددىڭ زۇلفۇ ئاغزىڭ ھەرىقىدىن ھەرلەھزە دەم ئۇرسام،
 بولۇر جانۇ تەنۇ كۆڭلۈمگە ھەر ياندىن ئەلەم پەيدا.

يېشىمى: قامىتىڭ، چېچىڭ ۋە ئاغزىڭنى ھەرقاچان تەرىپلىسەم، جېنىمغا، تېنىمگە ۋە دىلىمغا تەرەپ - تەرەپتىن ئاغرىق كىرىپ كېتىدۇ.

يەتتىپ كەلسەڭ ئايىزى باشىغا سىھەت ئولماسمۇ،
تىرىلمەككە، ئۆلۈك بولسا، مەسھ روھى دەم پەيدا.
يېشىمى: ئىيسا پەيغەمبەرنىڭ نەپىسى (دېمى) كەلتۈرۈلسە ئۆلۈك تىرىلگەندەك، سەن يېتىپ كەلسەڭ، ئايىزى تىرىلىپ ساغلام بولۇپ قالماسمۇ؟

تەئەززە

سەۋىنىڭىل، ئەي كۆڭۈل، ئاخىركى جىسىمىڭ ئىچرە جان كەلدى،
قۇۋان، ئەي جانى مەھزۇنىكىم، ھەياتى جاۋىدىن كەلدى.
يېشىمى: ئەي كۆڭۈل سۆيۈنگىن، ئاخىرى ۋۇجۇدۇڭغا جان كىردى؛ ئەي غەمكىن جېنىم،
قۇۋانغىن، مەڭگۈلۈك ھايات كەلدى.

سەفەردىن ئول پەرى يەتتى، مەنى مەھزۇنى شاد ئەتتى،
كۆڭۈلدىن ئەسكى غەم كەتتى، تەن ئىچرە تازە جان كەلدى.
يېشىمى: ئۇ پەرى سەپەردىن قايتىپ، مەن غەمكىننى خۇشال قىلدى؛ كۆڭۈلدىن كونا غەم -
قايغۇلار كېتىپ، تېنىمگە يېڭىدىن جان كىردى.

خىرەد، يىغ بۇ مەسافىڭنى، تەھمۇل، قوي گەزافىڭنى،
ۋەرە، تەرك ئەيلە لافىڭنى كى ئاشۇبى جەھان كەلدى.
يېشىمى: ئەي ئەقىل، لەشكىرىڭنى يىغىۋال؛ ئەي تاقەت، بىمەنە گەپلىرىڭنى قوي؛ ئەي
پەرھىزكارلىق، لاپ ئۇرۇشنى تاشلا، جاھاننى ھاياجانلاندىرغۇچى يار كەلدى.

دەمكىم ئاندىن ئايرىلدىم، كۆڭۈلنى ھەمرەھى قىلدىم،
بۈگۈن كەلدى كۆڭۈل، بىلدىمكى، ئول نا مەھربان كەلدى.
يېشىمى: ئۇنىڭدىن ئايرىلغان چاغدا، كۆڭۈمنى ئۇنىڭغا ھەمراھ قىلىپ ئۇزاتقاندىم؛ بۈگۈن
كۆڭلۈم قايتىپ كەلدى، بۇنىڭدىن ئاشۇ نا مەھرباننىڭ كەلگەنلىكىنى بىلدىم.

كەلىپدۇر ياشۇرۇن ئول شاھ، مەنى مەجنۇن ئەمەس ئاگاھ،
پەرى ئەرمەس ئەسە ئول، ۋاھ، نەچۈك كۆزدىن نىھان كەلدى.
يېشىمى: ئۇ شاھ يوشۇرۇنچە كەپتۇ، مەن مەجنۇن خەۋەرسىز قاپتىمەن؛ ئۇ پەرى بولمىسا، نېمىشقا
كۆزگە كۆرۈنمەيلا كېلىپ قالىدۇ؟

فالىك باقتى فىغانىمغا، ئەجەل رەھم ئەتتى جانىمغا،

خەزەنلىغ بۇستانمغا گۈلى باغى جىنان كەلدى.

بېشىمى: پەلەك داد - پىغانىمغا نەزەر ئاغدۇردى، ئەجەل جېنىمغا رەھىم قىلدى؛ خازان بولغان گۈلىستانمغا جەننەت بېغىنىڭ گۈلى كەلدى.

مۇغەننىي بىر نەۋائى تۈز، نەۋائىي، نەغمەئى كۆرگۈز،

ئايلاقچى، تامسا تۆت توقۇز كى، دارابى زەمان كەلدى.

بېشىمى: سازەندە، بىر كۈيگە سازىڭنى تۈز، نەۋائىي، نەغمەئى باشلا؛ ساقىي، قەدەھتىن بىر تامچە مەي تامسا، ئۈستىلەپ توقۇز قەدەھ تۆت، چۈنكى زامانىمىزنىڭ دۆلەتمەن خوجىسى كەلدى.

سەھەر خۇرشىدى شاھى تاغ ئۈزە زەررىن ئەلەم چەكتى،

داغى پەرتەۋ ساچىپ گەردۇن ئارا تۈرلۈك رەقەم چەكتى.

بېشىمى: سەھەردە قۇياش پادىشاھ تاغ ئۈستىگە ئالتۇن رەڭلىك تۇغىنى تىكتى، يەنە تېخى نۇرىدىن كۆك سەھىپىسىگە تۈرلۈك سىزىقلارنى سىزدى.

فەنا فەرراشى ئەيلەپ سۈبھىنىڭ سىيىمىن پەرۇ بالىن،

مۇرەسسە تارى مىزگانىنى جارۇبى ھەرەم چەكتى.

بېشىمى: ئۆزلۈكىنى يوقاتقانلار خىزمەتچىسى تاغنىڭ كۈمۈش پەي - قاناتلىرىنى پەپىلىدى، زىننەتلەك پىرىپىكىلىرىنى ھەرەمنىڭ سۈپۈرگىسى قىلدى.

كىر ۋائىز كەئبەدە ھەر دەم سەمەد زىكىرىن بەيان ئەيلەپ،

بەرەھمەن دەيرى تەختى ئۈزەر ئەسرارى سەنەم چەكتى.

بېشىمى: ۋائىز كەبەتۇللاھدا ئاللاھ زىكىرىنى ھەر دەم ياغراتتى. بەرەھمەن بۇتخانا تەختىدە (سەنەم) نىڭ سىرلىرىنى بايان قىلدى.

باش ئالىپ كەئبەدىن شەيخى ھەرەم، دەير ئىستەدى ئول دەم،

كى ئول بۇت زۇلفى ئەنبەربار ناگاھ پىچۇ خەم چەكتى.

بېشىمى: ئەنبەر بۇيۇق چىچى بار ئۇ سەنەم (بۇت) چىچىنى بۇدرە قىلدۇرغان ھامان، ھەرەم شەيخى كەبىدىن باش ئېلىپ چىقىپ، بۇتخانا ئىزدەشكە باشلىدى.

ھەقىقەت ئەھلى تەئرىق ئەتمەيىن فەھم ئەيلەگەي بىردەك،

مۇغەننى ئەرغۇنۇن تارىنى نەچە زىرۇ بەم چەكتى.

بېشىمى: سازەندىنىڭ ئەرغەنۇن تارىلىرىنى نېمە ئۈچۈن گاھ زىل، گاھ بوم ئاۋازدا ياغرىتىدىغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى تەرىپلىمىسەممۇ، ھەقىقەت ئەھلى بىردەك پەملىيەلەيدۇ.

كىشىكىم كويىدا كۈل ياستانىپ، قان ئىچمەك ئىستەر، ۋاھ،

فەرىندۇن بەل سۈلەيىمان تەختى ئۈزەر جامى جەم چەكتى.

بېشىمى: كىشى يارنىڭ كۈچىسىدا كۈلگە مېلىنىپ يېتىپ قان يۇتسىمۇ، بۇنى فەرىدۇن، بەلكى سۇلايمان تەختىدە ئولتۇرۇپ، جەمشىد قەدىھىدە مەي ئىچكەندىن ئارتۇق ھېسابلايدۇ.

خۇشا، ئول رىندىكىم ئۇمى ئاساسىن يوقلۇغىن بىلگەچ،

تەرەب جامىن تەرەننۇم زەۋقى بىرلە دەم بەدەم چەكتى.

بېشىمى: ئۇ پەرۋاسىز ئىچەرمەن ئۆز ئۇمىنىڭ ۋاپاسىزلىقىنى بىلگەچكە، شاتلىق قەدىھىنى كۈيلەرنىڭ زوقى بىلەن ئارقىمۇ - ئارقا كۆتۈردى - خوشە!

جەفا تىغىنى دەۋران تىغلى، ئەي ئەھباب، بىلمەيكىم،

نە تەنھا شىرى نەرگە ئۇردى فىل، ئۆزىگە ھەم چەكتى.

بېشىمى: ئەي دوستلار، دەۋر گۆرەكلىرى نادانلىقتىن شىردەك، پىلدەك مەتلەرگە جاپا تىغىنى ئۇردىكى، ئەمەلىيەتتە ئۇلار ئۆزىگىمۇ تىغ ئورغان بولدى.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

دىيارى نەزم ئارا شاھلىغ نەۋائىي گەرچە كۆپ سۈردى،

گەدا ئەرشىمۇ ھەم سۆز مۈلكىدە يىللار قەدەم چەكتى.

بېشىمى: نەۋائىي شېئىرىيەت دۇنياسىغا شاھ بولۇپ ئۇزۇن دەۋران سۈردى؛ گاداي ئەرشىمۇ سۆز مەملىكىتىدە يىللار كېزىپ باقتى.

نۇسخە

دەرغا، شورۇ شەر بولدى جەھاندا ھەر قاياپ پەيدا،

چۇقىلدى چەرخى كەجرەۋ فىتنەئى ئاخىر زەمان پەيدا.

بېشىمى: ۋاي ئېسىت، بۇ تەتۈر پەلەك ئاخىر زامان پىتنىلىرىنى پەيدا قىلغاچقا، جاھاننىڭ ھەممە يېرى غەلۋە - غوۋاغا تولۇپ كەتتى.

چىراغى ئەمىنىيەتنى تىيرە قىلدى سەرسەرى فىتنە،

بۇ گۈن دارۇلقەزا ئىچرە نە ئەمنۇ نە ئەمان پەيدا.

بېشىمى: پىتنە بورانلىرى تىنچ - ئامانلىق چىرىغىنى ئۆچۈرۈۋەتتى، شۇڭا بۈگۈنكى كۈندە، دۇنيانىڭ ھېچقانداق يېرىدە ئامانلىق قالمىدى.

ھەزەر قىل، بولما غافىل، ئەي سۈلەيمانى زەمان، ھەردەم،

بولۇپ ئالدىڭدا گەر خەسم ئولما مۇرى ناتەۋان پەيدا.

بېشىمى: ئەي زاماننىڭ سۇلايمانى، ئالدىڭدا دۈشمىنىڭ بىر ئاجىز چۈمۈلە بولغان تەقدىردىمۇ، ئۇنىڭدىن دائىم ئېھتىيات قىل، ھەرگىز غاپىل بولما.

ئەگەر باردۇر مۇرەۋۋەت دەھر ئەلى راھىدا، ئەي ئەھباب،
نەدىن بىر ياخشىنىڭ قەسىدىدە بولدى يۈز يامان پەيدا.
بېشىمى: ئەي دوستلار، ئەگەر دۇنيا ئەھلىنىڭ تۇتقان يولىدا مەردانلىق بولىدىغان بولسا،
نېمىشقا بىر ياخشىنىڭ قەستىگە يۈز يامان چۈشۈۋالىدۇ؟

رىزالىق بىرلە قوي - بىر - بىرىگە دۈشمەنلىكى، ئەي نادان،
قىلىپ تەقدىرگە تەدبىر بولمامش سۇدۇ زىيان پەيدا.
بېشىمى: ئەي نادان، ئۆزئارا دۈشمەنلىشىشنى رازى - رىزالىق بىلەن تاشلىغىنكى، تەقدىرگە
تەدبىر ئارقىلىق تاقابىل تۇرۇش بىلەن ھېچبىر نەتىجە چىققان ئەمەس.

جەفا تاشىن باشىغا ياندۇرۇپ نابۇد ئەتەر گەردۇن،
ۋەفا ئەھلى جەھان بەزمىدە بولسا نەگەھان پەيدا.
بېشىمى: جاھان بەزمىسىدە قاچانكى ۋاپادارلار پەيدا بولسا، پەلەك ئۇلارنىڭ باشلىرىغا جاپا
تاشلىرىنى ياندۇرۇپ، نابۇت قىلىدۇ.

قالىپدۇر ياخشىلاردىن ياخشى ئات باقىي جەھان ئىچرە،
يامانلىق ئەيلەگەنلەردىن نە نامۇ نىشان پەيدا.
بېشىمى: جاھاندا ياخشىلاردىن ياخشى نام - ئاتاق مەڭگۈ قالىدۇ، يامانلىق قىلغانلاردىن
بولسا، ھېچبىر نام - نىشانە قالمايدۇ.

قەزا جەللادى ھەر گۈن يۈز تۈمەن جاننى ھەلاك ئەيلەر،
نە ئول زاھىر، ئانىڭ ئىلكىدە نە تىغۇ نە قان پەيدا.
بېشىمى: قازا جاللىتى كۆزلەرگە كۆرۈنمەيدۇ؛ قولىدا تىغۇ، قانمۇ يوق، لېكىن ئۇ ھەر كۈنى يۈز
تۈمەن جاننى ھالاك قىلىدۇ.

نۇسخە چۈشۈرگىسى

جەھان باغى گۈلىنى ھەق ۋەفاسىز ئەكتى، ئەي مەھزۇن،
ساڭا ھىچ سۇد يوقتۇر، قىلما بۆلبۈلدەك قىغان پەيدا.
بېشىمى: ئەي مەھزۇن، ئاللاھ بۇ جاھان بېغىنىڭ گۈلىنى ۋاپاسىز قىلىپ تېرىغان، ئۇنىڭدىن
ساڭا ھىچ پايدا يوق، شۇڭا بۆلبۈلدەك نالە قىلما.

مۇستەھزاد

ئىستەدىم ئالەمدە سەندەك شاھسەۋارى تاپمادىم،
دەر ئارا بىر مۇشقىقى ھەمدەرد يارى تاپمادىم.
بېشىمى: شۇنچە ئىزدەپمۇ، ئالەمدە سەندەك چەۋەندازنى تاپالمىدىم؛ دۇنيادا سېنىڭدەك دەرتنى
تەڭ تارتقۇچى شەپقەتچان بىر يارنى تاپالمىدىم.

بولماغاي ئالەمدە سەندەك مەھۋەشى، ئەي نازەنن،
غۇنچەئى خەندان لەبىڭدەك لالەزارى ئاپمادىم.
بېشىمى: سەندەك بىر ئايچامال ئەمدى ئالەمگە كەلمەيدۇ. ئەي نازىنى، قىزىلگۈلنىڭ
غۇنچىسىدەك لېۋىڭگە ئوخشاش گۈزەل گۈل ئېچىلغان لالزارلىقىنىمۇ ئۇچراتمىدىم.

نە ئىلاج ئەيلەي، مەنىڭ ۋابەستەدۇر كۆڭلۈم ساڭا،
سەھرى تابانلىغ يۈزۈڭدەك گۈلئۇزارى تاپمادىم.
بېشىمى: ئىلاجىم نېمە، كۆڭلۈم ساڭا باغلىنىغلىق؛ نۇرلۇق قۇياش مىسال يۈزۈڭدەك نۇرانە
گۈزەل رۇخسارنى ھېچ كۆرمىگەنمەن.

رەھم ئەيلەپ سائەتنى ئۇزۇتقىغە ۋاسىل قىل مەنى،
دىلبەرىم، كۆيۈڭدىن ئارتۇغراق دىيارى تاپمادىم.
بېشىمى: دىلبەرىم، سېنىڭ كوچاڭنى بېسىپ چۈشكىدەك بىر دىيارنى تاپالمىدىم، رەھىم
قىلىپ، مېنى بىر دەمگە بولسىمۇ ۋەسلىڭگە يەتكۈز.

كەچە - گۈندۈز نەۋبەتتى كويۇڭدا بولدى مۇبتەلا،
بۇ جەھاندا سەندىن ئۆزگە غەمگۈزارى تاپمادىم.
بېشىمى: مەن نەۋبەتتى كېچە - كۈندۈز كوچاڭغا مۇبتىلا بولدۇم. چۈنكى، جاھاندا سەندىن باشقا
ماڭا بىر غەمگۈزار يوقكەن.

جۇلا

دەردىغا، چەرخ جانىغا ئەجەپ جەۋرۇ جەفا قىلدى،
غەمۇ ھەسرەت بىلە ئول يارۇ جانىمدىن جۇدا قىلدى.
بېشىمى: ۋاي ئېسىت، پەلەك جېنىمغا ئەجەپمۇ جەبىر - جاپا سالدى، مېنى غەم ۋە ھەسرەت
ئىچىدە قويۇپ، ئۇ يار - جېنىمدىن جۇدا قىلدى.

خۇدايا، دوستۇ تۇغقاندىن جۇدا بولغان پەرىشانمەن،

كى دۈشمەن دەستىدە ھالىم زەبۇنۇ مۇبتەلا قىلدى.
 بېشىمى: ئى ئاللاھ، مەن دوست ۋە تۇغقىنىدىن جۇدا بولغان پەرىشانمەن، دۈشمەننىڭ دەستىدە
 ھالىم بىچارىلىككە مۇپتىلا بولدى.

ئايا يارىم، يىراق ئەتتى فەلەك سەندىن بۇ مەھزۇنى،
 كى دۈشمەن مۇددەئاسن ھاسىل ئەتتى، ھەم سەفا قىلدى.
 بېشىمى: ئەي يارىم، پەلەك بۇ مەھزۇنى سەندىن يىراق قىلدىكى، دۈشمەننىڭ مۇددەئاسىنى
 ئەمەلگە ئاشۇرۇپ بەردى ۋە ئۇنى خۇشال قىلدى.

جەيالى ۋەسلىدۇر جانۇ دىلىمدە مۇددەئايى ھەم،
 ئەگەر يەتكۈزسە بىزلەرنى فەلەك بىزگە ۋەفا قىلدى.
 بېشىمى: جان - دىلىم بىلەن ئۇنىڭ ۋىسالىغا يېتىشنى ئويلايمەن، مۇددەئايىمۇ شۇ. ئەگەر
 پەلەك بۇ مۇددەئايىمغا يەتكۈزسە، ماڭا ۋاپا قىلغان بولىدۇ.

ئايا بادى سەبا، ئايتقىن خەبەر ئول يارى جانىمغا،
 ئەسىرۇ ناتەۋان گۈلشاھ جاننى فېدا قىلدى.
 بېشىمى: ئى سەھەر شامىلى، بۇ جېنىم يارىمغا خەۋەر يەتكۈزگىنىكى، ئەسىر ۋە ناتەۋان گۈلشاھ
 ئۇنىڭغا جېنىنى پېدا قىلدى.

سەنەم

كۆردۈم يۈزىنى، قالدېم بەلاغا،
 ئىشقىدە يۈزىمىڭ جەبرۇ جەفاغا.
 بېشىمى: چىرايىنى كۆردۈم - يۇ، بالاغا قالدېم، مۇھەببەتتە يۈزىمىڭ جەبىر - جاپاغا قالدېم.

قىيىنالى جانىم، تەڭ بولدى ھالىم،
 ئاھۇ فىغانىم يەتتى سەماغا.
 بېشىمى: جېنىم قىيىنالىدى، ئەھۋالىم ئوساللاشتى. ئاچھ - پىغانىم كۆككە يەتتى.

ئەفسۇس نەدامەت، بولدى قىيامەت،
 ئەجەبمۇ كۆيدۈم كۆڭلى قاراغا.
 بېشىمى: نادانلىقىم ئۈچۈن ئەپسۇس، گويا ماڭا قىيامەت بولدى. كۆڭلى قارىغا ئەجەبمۇ
 كۆيۈپتىكەنمەن.

زارىم ئىشتىسۇن، ھالىمنى سورسۇن،
 بىر رەھمى قىلسۇن مەن بىنەۋاغا.

بېشىمى: ئاھ - زارىمنى ئاڭلىسۇن، ھالىمنى سورىسۇن؛ مەن بىچارىغا بىر رەھىم قىلسۇن.

ئەرزىم ئىشتىمەس، ھالىمغا يەتمەس،

ھەركىم ياماندۇر، قويدۇم خۇداغا.

بېشىمى: ئەرزىمنى ئاڭلىمىغان، ھالىمغا يەتمىگەن ئەسكىنىڭ قىلمىشى ئۈچۈن، ئاللاھ ئۆزى بىر نېمە دەپ قويبار دەيمەن.

چوڭ سەلىقە

گۈلەمخاننىڭ قوش پوپۇكى يەرگە تەگەمدۇر،

ئۈنەش ياشقا كىرمەي تۇرۇپ ئەگەر تەگەمدۇر.

بېشىمى: گۈلەمخاننىڭ قوش پوپۇكى يەرگە تېگەمدۇ، ئۈنەش ياشقا كىرمەي تۇرۇپ ئەگەر تېگەمدۇ؟

گۈلەمخاننىڭ تۇغقان يەرى ئويمانبۇلاقتۇر،

گۈلەمخاننى زورلاپ ئالغان ئەنگە چولاقتۇر.

بېشىمى: گۈلەمخاننىڭ تۇغۇلغان يېرى ئويمانبۇلاقتۇر، گۈلەمخاننى زورلاپ ئالغان ئەنگە چولاقتۇر.

گۈلەمخاننىڭ قوش پوپۇكى يەرگە سۆرۈلدى،

يۈرەككەكى زەرداب سۇلار قانغا ئۆيۈلدى.

بېشىمى: گۈلەمخاننىڭ قوش پوپۇكى يەرگە سۆرەلدى، يۈرەكتىكى زەرداب سۇلار قانغا ئۆرۈلدى.

ئالتە - يەتتە كەپتەرلەرنىڭ قوندى تەرەككە،

تاۋار توندا ئالتۇن تۈگمە پاتتى يۈرەككە.

بېشىمى: ئەلتە - يەتتە كەپتەرلەرنىڭ قوندى تېرەككە، تاۋار توندا ئالتۇن تۈگمە پاتتى يۈرەككە.

چىقىپ باقسام گۈلەمخاننىم تويۇڭ كەلەدۇر،

ساڭامىكىن، ماڭامىكىن تەقدىر بىلەدۇر.

بېشىمى: چىقىپ باقسام، گۈلەمخاننىم تويۇڭ كېلىۋېتىپتۇ، ساڭامىكىن، ماڭامىكىن تەقدىر بىلىدۇ.

كىچىك سەلىقە

بىرىنچى ئاھاڭ

سەھەر خاۋەر شاھى چەرخ ئۈزرەكسىم خەيلى ھەشەم چەكتى،
شۇئائى خەت بىلە كۆھسار ئۈزە ئالتۇن ئەلەم چەكتى.
يېشىمى: تاڭ سەھەردە، شەرق شاھى كۆكنى بويلاپ قوشۇن تارتىپ، نۇر سىزىقلىرى بىلەن
بېزەلگەن ئالتۇن تۇغىنى تاغ ئۈستىگە تىكتى.

قەزا فەرراشى چەكتى سۈبھنىڭ سىمىن سۈپۈرگۈسىن،
مۈزەھەب پەرلەرىن ئانداكى تاۋۇسى ھەرەم چەكتى.
يېشىمى: گويىا ھەرەم تۈزى ئالتۇن پەيلىك قۇيرۇقىنى يايغاندەك، تەقدىر خىزمەتچىسى تاڭنىڭ
كۈمۈش سۈپۈرگىسىنى زېمىنگە يايىدى.

كىتابەئى سۈنئەت كىلىكى سۈرەئى «ۋەش - شەمس» تەفسىرىن،
فەلەك تاقى ھەۋاشسىدە زەر ھەلدىن رەقەم چەكتى.
يېشىمى: تەقدىر قەلىمى پەلەك گۈمبىزىنىڭ قىرغاقلىرىغا «قۇياش» سۈرىسىنىڭ شەرھىسىنى
ئالتۇن ھەل بىلەن يازدى.

مۇئەزرىن كەئبە تاقى ئۈزرە گۈلبانگى سەمەد ئوردى،
بەرەھمەن دەير ئەيۋاندا ئاھەنگى سەنەم چەكتى.
يېشىمى: مۇئەزرىن كەبە مۇنارىسىدا ئەزان ساداسىنى ياڭراتتى، بەرەھمەن بۇتخانا ئايۋىنىدا
سەنەم (بۇت) كۆيىنى سازلدى.

ياقا چاڭ ئەتتى گاھى سۈبھ ئول ماتەمغە كىم، ئاشىق،
بۇ مۇھلىك شامى ھىجران ئىچرە يۈز خۇنابى غەم چەكتى.
يېشىمى: بۇ ھالامەت ھىجران قاراغۇلۇقىدا ئاشىقلار غەم - غۇسسىدىن نۇرغۇن قان يۇتتى؛
سۈبھى ئۇ ماتەم ئۈچۈن، بەزىدە ياقىسىنى يىرتتى.

ئىككىنچى ئاھاڭ

زەمانى كۈلدى ئول غافلىغاكىم دەۋران، سىتەم تىغىن،
ئاڭا ئۇرماغىنى ئاڭلاپ ئۆزگەگە تىغى سىتەم چەكتى.
يېشىمى: دەۋر ئۇ غاپىلغا بىر پەس كۈلۈپ قارىدى، چۈنكى ئەسلىدە پەلەك زۇلۇم تىغىنى
ئۇنىڭغا ئۇرىدىغانلىقىنى بىلىپ قېلىپ، ئۇ باشقىلارغا زۇلۇم تىغى كۆتەرگەندى.

خۇشا، ئولكىم مۇنۇڭدەك چاغ ۋەفاسىز ئۇمىرنى ئاڭلاپ،
سەبۇھىيى جامنى ئەھباب بىرلە دەم بەدەم چەكتى.

بېشىمى: مۇشۇنداق چاغدا، ئۆمۈرنىڭ ۋاپاسزلىقىنى بىلىپ، دوستلار بىلەن بىللە تاڭ سەھەر ئولتۇرۇشىنىڭ قەدىھىنى دەممۇدەم كۆتۈرۈش نېمە دېگەن پەيزى - ھە!

مەئانى ئەھلى گاهى نۆكتە ئۈزرە قىلۇ قال ئەتتى،
مۇغەننى خەيلى نەغمە ئۈزرە گاهى زىرۇ بەم چەكتى.
بېشىمى: گاهىدا دانالار چوڭقۇر، نازۇك پىكىرلەر ئۈستىدە بەس - مۇنازىرىگە چۈشتى؛ گاهىدا سازەندىلەر نەغمە قىلىپ، تۈرلۈك كۈي ياڭراتتى.

ئەگەر كۆڭلىدە بىر گۈل ھەجرىدىن خارى فراق ئولسا،
بەھانە يىغلاماقغا بىر نەچە جامى كەرەم چەكتى.
بېشىمى: ئەگەر كىشىنىڭ يۈرىكىگە بىر گۈلنىڭ پىراق تىكىنى سانچىلسا، ئۇ يىغلاشقا باھانە ئىزدەپ ئېھسان شارابىدىن بىر نەچچىنى ئوشۇق ئىچىدۇ.

ئۈچىنچى ئاھاڭ

ۋەگەر خۇد ۋەسل ئىقبالى مۇيەسسەر بولسا بىر سائەت،
فەدىرۇن تەختى ئۈزرە بەزم تۈزدى جامى جەم چەكتى.
بېشىمى: ئىنسان ئەگەر يارنىڭ ۋىسالغا يېتىش ئارزۇسىغا بىر دەم مۇيەسسەر بولسىلا، ئۆزىنى پەرىدۇن تەختىدە بەزمە تۈزۈپ، جەمشىد قەدىھىدە شاراب ئىچكەندەك ھېس قىلىدۇ.

بولۇپ مەتلۇب رۇخسارىغا مەھۋى جامدىن سەرمەست،
يۈزىن تۇفراققا قويدى، باشىنى ئاللىغا خەم چەكتى.
بېشىمى: ئاشىق يارنىڭ رۇخسارىنى كۆرگىنىدە، شاراپتىن غەرق مەست بولغاندەك ئۆزىنى يوقىتىپ، بېشىنى ئېگىدۇ ۋە يۈزىنى تۇپراققا قويدۇ.

نە دەۋلەتدۈركى بۇ ھالەتدە ئانداق باردى ئۆزدىنىكىم،
بەقا ئىقلىمىدىن رەختىنى تا مۈلكى ئەدەم چەكتى.
بېشىمى: مۇشۇ ھالەتتە ئۆزىدىن كېتىش نېمە دېگەن ئۇلۇغ دۆلەتكى، ئۇ ئۆزىنىڭ بارلىقىنى ھاياتلىق ئىقلىمىدىن يۆتكەپ، ماماتلىق مەملىكىتىگە تاپشۇرۇۋەتسە، كاشكى.

كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

نەۋائىي، شاھىد ئول رەھرەۋغە بۇ دەۋلەت نەسب ئولغاي،
كىم ئول دەشتى فەنا قەتئە تەكەلى يىللار قەدەم چەكتى.

بېشىمى: نەۋائىي، ئۆزلۈكىنى يوقىتىش دەشتىنى بېسىپ ئۆتۈش ئۈچۈن، يىللار سەرپ قىلغان شۇ يولۇچىغا بۇ دۆلەت نېسىپ بولسا، ئەجەب ئەمەس.

تەئكىد

ئەيدى بەھار ئەييامىدۇر، ساقىي، لەبا - لەب جام تۇت،
ئەيشۇ تەرەب دەۋراندۇر جامى مەيى گۈلغام تۇت.
بېشىمى: ئەي ساقىي، باھار بايرىمى كۈنلىرى كەلدى، بۇ ئەيش - ئىشرەت، شاتلىق دەۋرىدۇر.
قېنى، گۈلرەڭلىك شارابقا لىق تولغان قەدىھىڭنى كەلتۈر.

جەمىشەد فەر شاھى جەھان چۈن قىلدى ئەزىمى گۈلىستان،
جەمئىيەتنى ۋاقتى زەمان خۇشتۇر بىغايەت، جام تۇت.
بېشىمى: جاھاننىڭ جەمىشەد سۈپەتلىك شاھى گۈلىستان سەيلىسىگە چىقتى، بۇ پۈتكۈل
جەمئىيەتنىڭ چەكسىز خۇشاللىقىغا چۆمىلىدىغان پەيتى، شۇڭا قەدەھ كەلتۈر.

مەئلۇم ئەمەس دەۋران ئىشى چۈن مۇنقەلىبىدۇر گەردىشى،
ھەرگىز بىلۈرمۇ دەپ كىشى بۇ دەۋرنى مادام تۇت.
بېشىمى: پەلەكنىڭ ئىشلىرىنى بىلگىلى بولمايدۇ، چۈنكى ئۇنىڭ گەردىشى تەتۈر ئورنىتىلغان؛
«بۇنىڭ سەۋەبىنى بىلىدىغان كىشى بارمىدۇ؟» دەپ سوراپ ئاۋارە بولماي، مۇشۇ نۆۋەت (دو)نى چىڭ
تۇت.

بۇدەمكى باردۇر فۇرسەتنىڭ، ئەھباب ئىلە جەمئىيەتنىڭ،
لۇتقى ئىلە بەزمۇ ئىشرەتنىڭ ئەھلىنى شىرىن كام تۇت.
بېشىمى: دوستلىرىنىڭ ۋە جامائەتچىلىكىنىڭ بولغان مۇشۇ دەم غەنىمەتتۈركى، مەرھەممەت
قىلىپ، بەزمە - ئىشرەتنىڭ بىلەن ئۇلارنى خۇشال قىل.

قوي دەھر سۈبھى خۇررەمىن، فىكر ئەتمە شامى ماتەمىن،
سۇخسار ئىلە زۇلفى غەمىن ئىشقى ئىچرە سۈبھۇ شام تۇت.
بېشىمى: دۇنيانىڭ ئەتىگەنلىك شاتلىقىنى قوي، كېچىلىك ماتەمىنىمۇ ئويلا» يۈرمە،
ئاشىقلىقتا ئەتىگەندىن كەچكىچە يارنىڭ جامالى بىلەن چېچىنىلا ئويلىشىڭ كېرەك.

تارتىپ ئەلايىقىدىن ئەتەك، ئەۋارەلىقىدىن ئۆزنى چەك،
فەقر ئىچرە قالغان قافدەك ساكىن بولۇپ ئارام تۇت.
بېشىمى: كىشىلەر بىلەن بولغان ئالاقىلاردىن قولۇڭنى ئۈزۈپ، دۇنيانىڭ ئاۋارىچىلىقىدىن
ئۆرەڭنى تارت؛ پېقىرلىقتا قالغان «قاف تېغى» دەك ۋەزىمىنىڭ مەزمۇت تۇرۇپ ئارام ئال.

ھەر كىمكى ئىستەر نامۇ نەك، غەمدىن قۇتۇلماس ھىچ رەنگ،
ئۆزنى خەلاس ئەيلەي دەسەك، بەس، تەركى نەخۇ نام تۇت.
پېشىمى: كىمكى نام - شۆھرەت كويىدا يۈرسە، ھىچ ۋاقت غەمدىن قۇتۇلالمايدۇ؛ دۇنيانىڭ
غېمىدىن، ئاۋارىچىلىقىدىن قۇتۇلاي دېسەك، نام - شۆھرەت قوغلاشما.

كۆڭلۈم قۇشۇدۇر بۇلبۇلۇڭ، ئاچقىل ئۇزارى گۈل - گۈلۈڭ،
بۇ شىۋە بىرلە سۇنبۇلۇڭ دامغا ئەيلەپ رام تۇت.
پېشىمى: كۆڭۈل قۇشۇم سېنىڭ بۇلبۇلۇڭدۇر، گۈلدەك چىرايىڭنى ئاچقىن - دە، ناز - كەرەشمە
بىلەن ئۇنى چېچىنىڭ تۈزىقىغا چۈشۈرۈپ تۇتۇال.

شاھەنشاهى فەرخۇندە فەر ئابدۇررەشىدى نامۇر،
ھەق لۇتق ئەتەپ فەتھى زەفەر تا مۈلكى مىسرۇ شام تۇت.
پېشىمى: ئەي شاھلارنىڭ شاھى، سائادەتمەن ۋە شۆھرەتلىك ئابدۇررەشىدخان، ئاللاھ ساڭا
نۇسرەت ئاتا قىلسۇن، پادىشاھلىقىڭ تاكى مىسىر ۋە شام (بۈگۈنكى سۈرىيە، ئىراق قاتارلىق
ئىسلام دۆلەتلىرى) غىچە يەتسۇن.

ئەيلەپ زىيادە ھىشمەتن، ئەفزۇن قىلىپ جەمئىيەتن،
يار رەبكى ئۆمرۈ دەۋلەتن كۆپ يىلۇ كۆپ ئەييام تۇت.
پېشىمى: ئەي پەرۋەردىگار، ئۇنىڭ شان - شەۋكىتىنى تېخىمۇ ئاشۇرۇپ، جەمئىيەتنى تېخىمۇ
كۈچەيتكەيسەن؛ ئۆمۈر ۋە دۆلىتىنى كۆپ يىللار، ئۇزاق زامانلارغىچە داۋاملاشتۇرغايىسەن.

گاھى ئايازى سارىغا باقىغىل سارىغ رۇخسارىغا،
ياخشى - ياماننىڭ بارىغا لۇتغۇ كەرەمنى ئام تۇت.
پېشىمى: بەزىدە ئايازى تەرەپكە، ئۇنىڭ سارغايغان رۇخسارىغا قاراپ قوي؛ ياخشى - ياماننىڭ
ھەممىسىگە ئىلتىپات ۋە مەرھىمىتىڭنى ئوخشاشلا ئايىما.

داستان

بىرىنچى داستان

بەرۇ كۆكنى ياراتقان خالىقى جەبار،
ھىچ بەندەڭنى مەنىڭدەك ھەيران ئەيلەمە.
دەشتلەر ئارا قىلماغل مەنى ئىنتىزار،
رەھم ئەيلەگىل، كۆزۈمنى گىريان ئەيلەمە.
پېشىمى: يەر - ئاسمانلارنى ياراتقان ئۇلۇغ ئاللاھ، ھىچ بەندەڭنى مېنىڭدەك تەڭلىكتە قويما؛
چۆللەر ئارا مېنى ئىنتىزار قىلما، مېنى يىغلاتما، ماڭا رەھىم قىلغىن.

يارنى ئىستەپ يىراقتىن كەلدىم بۇ يانە،
يولدىن ئازغان بەندەڭمەن، ئىگەم سۇبھانە،
بۇ چەللەردە ئەيلەگىل يولنى ئەيانە،
ئۇشبۇ ئۆمرۈم باغنى خەزان ئەيلەمە.

يېشىمى: بۇ تەرەپلەرگە يىراقتىن يارىمنى ئىزدەپ كەلدىم؛ ئىگەم ئاللاھ، مەن بىر يىلدىن ئازغان قۇلۇڭمەن، بۇ چۆللەردە يولۇمنى ئوچۇق قىلغىن، بۇ ئۆمرۈمنىڭ بېغىنى غازاغغا كۆمۈۋەتمە.

ئاتى مېھرىلىق، ئۆزىدۇر پەرى،
خەيالىمدىن كەتمەگەي شەھدۇ شەكەرى،
قەمەر يۈزلۈك، شىرىن سۆز، رەئنا دىلبەرى،
دىلراڭنىڭ باغرىنى بىرىيان ئەيلەمە.

يېشىمى: ئىسمى مېھرىلىقا، ئۆزى پەرى، شىرىن لېۋى خىيالىمدىن كەتمەيدۇ؛ ئى ئاي يۈزلۈك، شىرىن سۆزلۈك گۈزەل، مەن دىلدارىڭنىڭ باغرىنى ئۇنداق كاۋاپ قىلىۋەتمە.

كەچە - گۈندۈز يىغلادى ناتەۋان دىلدار،
يوقتۇر ماڭا بۇ يەردە بىر يارى غەمخار،
شەققەتتىڭدىن بىنەۋا بەندەڭ ئۈمىدۋار،
ھىچ غەربىنى مەنىڭدەك ۋىيران ئەيلەمە.

يېشىمى: مەن بىچارە دىلدارىڭ كېچە - كۈندۈز يىغلىدىم؛ بۇ يەردە ماڭا غەمداش بولىدىغان بىرەر دوست يوق. ئى ئاللاھ، مەن شەپقىتىڭدىن ئۈمىدۋار، ھىچ مۇساپىرنى مەندەك ۋەيران قىلما.

غەربلىقتا دەشتلەر كەزدىم فىيادە،
قەفەس ئىچرە قالمىشىدۇر ئىرادە.
ئەلەملەرىم بولدى ھەددىدىن زىيادە،
مەن غەربىنى كۆپ سەرگەردان ئەيلەمە.

يېشىمى: مۇساپىرچىلىقتا چۆللەرنى پىيادە كەزدىم، ئاللاھنىڭ ئىرادىسى بىلەن قەپەز ئىچىدە قالغاندەك بولدۇم؛ دەرت - ئەلەملىرىم ھەددىدىن ئېشىپ كەتتى، مەن مۇساپىرنى ئەمدى كۆپ سەرگەردان قىلما.

ئىككىنچى داستان

قارا كۆز بىرلە بىر غەمزە قىلىپ يۈزىڭ جەفا قىلما،
كەرەشمە بىرلە ئالەمنى مەنىڭتەك مۇبتەلا قىلما.

يېشىمى: قارا كۆزۈڭ بىلەن بىرلا كۆز تاشلاپ، ماڭا يۈزىڭ جاپا قىلما، نازىڭ بىلەن ئالەمنى ئۆزۈڭگە ماڭا ئوخشاش مۇبتەلا قىلما.

مەنىڭ بۇ خەستە جانىمغا سەنىڭ دەردىڭ ئەرۇر مەرھەم،
 قىيامەتتە تەڭن ھەرگىز بۇ دەردىمگە دەۋا قىلما.
 يېشىمى: سېنىڭ دەردىڭ مېنىڭ زەئىپ جېنىمغا مەلھەم، شۇڭا، بۇ دەردىمگە تا قىيامەتكىچە
 ھەرگىز داۋا قىلما.

مەنى، ئەي ئاي، قۇرقارمەن، قىلىپ دۇنيادا سەرگەشتە،
 ئىشكىڭ تۇراقىن كۆزگە تاپىلماس تۇتيا قىلما.
 يېشىمى: ئەي ئاي، مېنى دۇنيادا سەرگەردان قىلىپ قويۇپ، ئىشكىڭنىڭ توپىسىنى تېپىلماس
 تۇتيا قىلىۋېلىشىڭدىن ئەنسىرەيمەن.

فىراقىڭ بوتەسى ئىچرە تەنمىنى سىزغارۇر ھەر دەم،
 يۈزۈمنى ئالتۇن ئەتكەلى غەمىڭنى كىمىيا قىلما.
 يېشىمى: فىراقىڭ ئوچىقى تېنىمنى دائىم ئېرىتىپ كەلدى، يۈزۈمنى ئالتۇنغا ئايلاندۇرىمەن دەپ،
 غېمىڭنى كىمىيا قىلما.

ئاخىر بىگانە تەپ گىريان ئىشكىڭدىن قوۋا بولساڭ،
 كۈلەر يۈز كۆرگۈزۈپ ئەۋۋەل، كىشىنى ئاشنا قىلما.
 يېشىمى: ئاخىر يات كۆرۈپ ئىشكىڭدىن يىغلىتىپ قوغلىۋېتىدىغان ئادەم، باشتا ئۇچۇق
 چىراي بىلەن كۈلۈمسىرەپ، كىشىنى نېمىشقا ئاشنا قىلاتتىڭ؟

باغىر قان ئەيلەدىڭ جەۋرۇ جەفا بىرلەكى، سۇلتانىم،
 كۆزۈم ياشى بىلە ھەر دەم يۈزۈمدە مەجەرا قىلما.
 يېشىمى: ئەي سۇلتانىم، جەبىر - جاپالىرىڭ بىلەن باغرىمنى قان قىلدىڭ، ئەمدى كۆز يېشىم
 بىلەن يۈزۈمدە توختىماس ئېقىن ھاسىل قىلما.

ئەي سەككەكى، بۇ شاھ قابىقن غەنمەت تۇت، چۇزۇلغىڭغا،
 ئازاقىن باغلاغان قۇشسەن، ئۇچارغا ھىچ ھەۋا قىلما.
 يېشىمى: ئەي سەككەكى، بۇ شاھنىڭ ئىشكىنى غەنمەت بىل، ئۇنىڭ چېچىغا ئايغىڭ
 باغلانغان قۇشسەن، ئۇچمەن دەپ ھەۋەس قىلما.

ئۈچىنچى داستان

فەلەكنىڭ گەردىشى بىرلە ئۇشۇل ياردىن جۇدا بولدۇم،
 يۈرەكنىڭ ئاتەشى بىرلە ۋەفاداردىن جۇدا بولدۇم.

بېشىمى: پەلەكنىڭ تەتۈر چۆرگىلىشى بىلەن ئاشۇ ياردىم ئايرىلىپ قالدۇم؛ يۈرەكتە ئوت بار تۇرۇغلۇق ۋاپادارىمدىن ئايرىلىپ قالدۇم.

نەتەي، يارنىڭ ئاتى ئۆچتى، باغىمدىن بۇلبۇلۇم كۆچتى،
باشىمغا دەرد - ئەلەم تۇشتى، شۇ دىلداردىن جۇدا بولدۇم.

بېشىمى: قانداق قىلارمەن، يارنىڭ نامى ئۆچتى، بېغىمدىن بۇلبۇلۇم كۆچتى؛ بېشىمغا دەرد - ئەلەم چۈشتى، شۇ دىلكەش ياردىن ئايرىلىپ قالدۇم.

نىگارم ئىشقىدا نالان، چەكەرمەن دائىما ئەفغان،

رەقىبەلەر قىلدى سەرگەردان، شۇ گۈلناردىن جۇدا بولدۇم.

بېشىمى: يارىمنىڭ مۇھەببىتىدە يۈرەك نالە قىلىدۇ، ھەمىشە پىغان چېكىپلا يۈرمەن؛ رەقىبەلەر مېنى سەرگەردان قىلدى، ئاشۇ ئانار گۈلىدەك ياردىن ئايرىلىپ قالدۇم.

ئاتى گۈلرۇق پەرى زادە، مەنىڭ فەررۇخى شاھرادە،

چەكىپ مېنەت بۇ دۇنيادا، شۇ غەمخاردىن جۇدا بولدۇم.

بېشىمى: ئۇنىڭ ئىسمى گۈلرۇخ، زاتى پەرىدۇر؛ مېنىڭ ئېتىم بولسا، شاھزادە فەررۇخ، مەن بۇ دۇنيادا بەك جاپا چەكتىم، شۇ غەمگۈزارىمدىن ئايرىلىپ قالدۇم.

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

ياز فەسلى، يار ۋەسلى، دوستلارنىڭ سۆھبەتى،

شېئىر بەھسى، ئىشقى دەردى، بادەنىڭ كەيفىيەتى.

بېشىمى: ياز پەسلى، يار ۋەسلى، دوستلار سۆھبىتى، مۇشائىرە، ئىشقىنىڭ دەردى، مەينىڭ تەسىرى.

ياز فەسلىدە چاغىر ئىچمەكنىڭ ئۆزگە ھالى بار،

كىمگە بۇ نەشئە مۇيەسسەر بولسا باردۇر دەۋلەتى.

بېشىمى: ياز پەسلىدە مەي ئىچىشنىڭ ئۆزگىچە پەيزى باركى، بۇ خۇشاللىققا كىم مۇيەسسەر بولسا، ئۇ دەۋلەتمەندۇر.

ئىشقى دەردىدىن چەكىپ ھەر كىمكى تاپسا ۋەسلى بار،

ئول زەمان بولغاي ئونۇت يۈز يىلغى ھىجران سىددىتى.

بېشىمى: كىمكى ئىشقى جاپاسىنى چېكىپ، ئاخىر يارنىڭ ۋىسالىغا يەتسە، بۇ چاغدا يۈز يىللىق ھىجران ئازابى بولسىمۇ، ئۇنتۇلۇپ كېتىدۇ.

دوستلارنىڭ سۆھبەتدە نە خۇش ئولغا ي بەھسى شېئىر،
تا بىلىنگەي ھەر كىشىنىڭ تەبىئى بىرلە ھالەتى.
بېشىمى: دوستلار سۆھبىتى ئىچىدە مۇشائىرە شۇنداق پەيزى بولىدۇكى، ئۇنىڭدا ھەر بىر
ئادەمنىڭ تەبىئىتى ۋە ئىچكى تۇيغۇسى مەلۇم بولىدۇ.

گەر بۇ ئۈچ ئىشنى مۇۋاپىق تاپساڭ ئول ئۈچ ۋاقت ئىلە،
مۇندىن ئارتۇق ئولماغاي، بابۇر، جەھاننىڭ ئىشرەتى.
بېشىمى: ئەگەر بۇ ئۈچ ئىشنى جاي - جايىدا ۋە ۋاقتى - ۋاقتىدا بېجىرەلسەڭ، ئەۇ بابۇر، جاھاندا
بۇنى بېسىپ چۈشىدىغان پەيزى ياشام بولمايدۇ - جۇمۇ!

ئىككىنچى مەشرەپ

نە خۇش گۈندۈز، مۇساھىبىلەر، كىشى جانغا يەتسە،
چەكپ جەبرۇ جەفالارنى كۆزى مەستانغا يەتسە.
بېشىمى: دوستلار، كىشى جانغا ئېرىشسە، جەبىر - جاپالار بەدىلىگە كۆزى مەشۇقىغا توپسا، بۇ
كۈن نېمە دېگەن گۈزەل - ھە!

چەكپ رەنجۇ مۇشەققەتلەر، كى ئىشق يولىدا كۈلفەتلەر،
كۆرۈپ يۈزىمىڭ مەلامەتلەر، كۆڭۈل ئارامىغا يەتسە.
بېشىمى: مۇھەببەت يولىدا جاپا - مۇشەققەتلەر چېكىپ، يۈزىمىڭ خىل ئەيىپلەشلەرنى ئاڭلاپ،
ئاخىرىدا، كۆڭۈل ئارامىغا يەتسە.

فەلەك ئۇرسا ئاڭ شەبخۇن، يىقىلسا باشىمىغا گەردۇن،
بولۇپ دەردۇ غەمى ئەفزۇن، يەنە دەرىمانغا يەتسە.
بېشىمى: پەلەك ئۇنىڭغا كېچىلىك ھۇجۇم قوزغىسا، ئاسمان ئۇنىڭ بېشىغا كۆمۈرۈلۈپ چۈشسە،
ھەتتا دەرد - غېمى ناھايىتى كۆپ بولۇپ كەتسىمۇ، ئاخىرىدا، يار ئۇنىڭ دەردىگە دەرىمان بولسا.

دىلۇ جانى جەراب بولسا، كۆيۈپ باغرى كەباب بولسا،
يەنە ھەر گۈن ئەزاب بولسا نە ئەرمان يارىغا يەتسە.
بېشىمى: باغرى كاۋاپتەك كۆيسە، يۈرىكى ۋە جېنى خاراپ بولسا، ھەر كۈنى ئۇنىڭغا ئۈستىلەپ
ئازاپ بولسىمۇ، يار ۋەسلىگە يەتسە، يەنە نېمە ئارمىنى قالىدۇ؟

يۇسۇفدۇر بىر گۈزەل بەرنا، زىلەيخادۇر قەددى زىببا،
بولۇپ بۆلبۈل ئۆزى شەيدا، گۈلى خەندانغا يەتسە.

بېشىمى: يۈسۈپ بىر سۇباتلىق يىگىت، زىلەيخا كېلىشكەن قىز، ئۇلار ئۆزى شەيدا بولغان گۈلنىڭ ۋىسالىغا يەتكەن بۇلبۇلدەك مۇرادىغا يەتكەي!

ئۈچىنچى مەشرەب

مەن لەبا - لەب خەندەدۇرمەن لەئلى خەندانىن كۆرۈپ،
دەردىگە ئاشىفتە مەن زۇلفى پەرىشانىن كۆرۈپ.
بېشىمى: مەن ئۇنىڭ ياقۇت لېۋىدىكى كۈلكىنى كۆرگەندە چەكسىز خوشاللىققا چۆمۈمەن؛
يېپىلغان چاچلىرىنى كۆرگىنىمدە بولسا، ئۇنىڭغا تېخىمۇ مەپتۇن بولىمەن.

ھەيرەت ئىلە رۇھى قۇدىسى سۈرەتى قىلدىم خەيال،
نەقىشى زىيباسى بىلە سەرۋى خىرامانىن كۆرۈپ.
بېشىمى: ئۇنىڭ گۈزەل ھۆسنى بىلەن نازلىق مېڭىشىنى كۆرگىنىمدە ھەيرەتكە چۆمۈپ، ئۇنى
بىرەر مۇقەددەس روھنىڭ سىماسىمكىن دەپ ئويلاپ قالمەن.

ھۈسنىكىم ئول ئايدادۇر، مەڭزىگە كىمنى مەڭز ئەتەي،
گۈندۈز ئۆزنى كەچە كۆردى، رويى رەخشانىن كۆرۈپ.
بېشىمى: ھۆسنى شۇ ئايدا تۇرسا، ئۇنىڭ مەڭزىگە كىمنىڭ ماڭزىنى تەڭ قىلاي؟ ئۇنىڭ نۇرلۇق
يۈزىنى كۆرگەن يورۇق كۈندۈز ئۆزىنى كېچە ھېسابلىدى.

ئۆز ۋۇجۇدۇم خىرمەنىنى كۆرمىشەم كۈل خىرمەنى،
جان ھەۋاسىدا دۈرەخشان خەتتى رەيھانىن كۆرۈپ.
بېشىمى: جېنىم ئارزۇ قىلغان ئاشۇ لېۋىڭدىكى يېڭى خەت تارتقان نۇرانە مېيىقىنى
كۆرگىنىمدە، پۈتۈن ۋۇجۇدۇم كۆيۈپ كۈل دۆۋىسىگە ئايلانغاندەك بولىمەن.

بۇ چەمەنىنىڭ مۇرغى رەنگىن نەغمەسى مەشھۇرىيدۇر،
قالغۇسى ئەلھانىدىن بۇلبۇللار ئەلمانىن كۆرۈپ.
بېشىمى: مەشھۇرىي بۇ چەمەنزارلىقنىڭ ئەڭ چىرايلىق نەغمىچى قۇشىدۇر، بۇلبۇللار ئۇنىڭ
يېقىملىق ناۋاسىنى ئاڭلىنىدا سايراشتىن قالىدۇ.

7- مۇقام ئەجەم مۇقامى تېكىستلىرى چوڭ نەغمە قىسمى 152 مىسرا، ئۈچ داستان 42 مىسرا ۋە
ئۈچ مەشرەب 30 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 224 مىسرا شېئىردىن تەركىب تاپقان.

8- ئۇششاق مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

يولىندا تۇفراغ ئولدۇم، ئەي سابا، يەتسەڭ غۇبارىمغا،
قۇيۇن بول، داغى ئەلىتىپ سەدەقە قىلغىل گۈلۈزۇرارىمغا.
بېشىمى: ئەي تاڭ شامىلى، ئۇنىڭ يولىدىكى تۇپراققا ئايلىنىدىم، ئۈستۈمگە يېتىپ كەلگىنىڭدە،
قۇيۇنغا ئايلىنىغىن - دە، چاڭ - تۇزانلىرىمنى گۈل يۈزلۈكۈمگە سەدىقە قىلغىن.

گەر ئۆلسەم ئول مەلەك سىيما پەرى ھەجرىندە، ئايلىنغاي،
پەرى بىرلە مەلەك پەرۋانەدەك شەمى مەزارىمغا.
بېشىمى: ئەگەر ئۇ مالاڭكە سۈپەت پەرىنىڭ پىراقىدا ئۆلۈپ كەتسەم، مالاڭكىلەر بىلەن پەرىلەر
مازىرىمنىڭ شامىنى پەرۋانەدەك ئايلىنغاي.

فراقى تىپىرى باراننىكى چەكتىم، قۇشقا ئوخشاتقاي،
كى بۆلمىشلەر يۈكىن باققان كىشى جىسمى فگارمغا.
بېشىمى: ھىجرانلىقنىڭ ئوق يامغۇرىغا ئۇچرىدىم، يارىلانغان جىسمىمنى كۆرگەنلەر مېنى
قۇشقا ئوخشىتىپ، دان چېچىپ بېرىدۇ.

قۇياش يەڭلىغ يۈزۈڭ ھەجرىندە ئەرمەس يارۇماق مۇمكىن،
گەر ئولسا يۈز قۇياش تالى قاراغان زورگارمغا.
بېشىمى: ئەگەر قۇياشتەك يۈزۈڭدىن ئايرىلىپ قالسام، ئاسمانغا يۈز قۇياش چىققان
تەقدىردىمۇ، مېنىڭ قاراڭغۇلىشىپ كەتكەن روزغارىمنى يورۇتالمايدۇ.

يىگىتلەر ئىشقىنى گەر ئىختىيار ئەتمەي دەسە، قويماس،
يىگىتلىك بىرلە ئاشىق شىۋەلىك ئۆز ئىختىيارىمغا.
بېشىمى: ياشلارچە ئىشقتىن ئۆزۈمنى تارتاي دېسەم، ياشلىق بىلەن ئاشقىلىقنىڭ ئادىتى ئۆز
ئىختىيارىمغا قويمىدۇ.

جۈنۈن ۋادىسىدا قالدۇر سەبا يۈز دەستى پويىمدىن،
ئاڭا يەتمەن، نە ئىلدام سەير ئىككىن چابۇكسەۋارىمغا.

بېشىمى: جۇن ۋادىسىدا ماڭا تاڭ شاملىمۇ بېتىشەلمەيدۇ، لېكىن مەن شۇ تاپتا مەن ئۇ چاۋەندازمغا بېتىشەلمەيۋاتمەن، ئۇ نېمداق تېز ماڭىدىغاندۇ - ھە!!

سەنى، ئەي مۇغبەچە، مەخمۇرلۇقدىن ئاسراسۇن تەڭرى،

ئەگەر بىر جامى مەي بىرلە ئىلاج ئەتسەڭ خۇمارىمغا.

بېشىمى: ئەي، مەيخانا خىزمەتچىسى يىگىت، ئەگەر بىر جام شاراب بىلەن مېنىڭ خۇمارىمنى چىقىرىپ قويساڭ، ئاللاھ سېنى مەست بولۇپ قېلىشتىن ساقلىسۇن.

فەنا مەيخانىسىنىڭ مەيفۇرۇشىغا فېدا جانىم،

كى مەي ئىھسان قىلۇر ھالەتدە باقماس يوقۇ بارىمغا.

بېشىمى: ئۆزلۈكىدىن يوقاتقانلار مەيخانىسىنىڭ مەيپۇرۇشىغا جېنىم پېدا بولسۇنكى، ئۇ ماڭا شاراب ئىلتىپات قىلىدىغان چاغدا، بايلىقىمنىڭ بار - يوقلۇقىغا قارىمايدۇ.

ۋەفا ئوتىغا مەن كۆيدۈم، ۋەلى تاپقاي نەۋائىدەك،

مۇھەببەت رىشتەسى باققان كىشى ھەربىر مەزارىمغا.

بېشىمى: ۋاپادارلىق ئوتىدا كۆيۈپ كۈل بولغان بولساممۇ، لېكىن مازىمغا ھەر قارىغان ئادەم ئۇ يەردىن نەۋائىدەك مۇھەببەت رىشتىسىنى تاپالايدۇ.

ئايا بادى ساب، ئەرزىمنى يەتكۈز گۈلئۇزارىمغا،

تەرەھۇم ئەيلەگەي شايەد مەنىڭ ئەرزى نىيازىمغا.

بېشىمى: ئەي تاڭ شامىلى، گۈل يۈزلۈكۈمگە ئەرزىمنى يەتكۈزگىن، بەلكى ئۇ ماڭا رەھىم قىلىپ دادىمغا يەتسە ئەجەپ ئەمەس.

كى ئەي ئىشقى ئەھلى، مەن ئۆلگۈم، كەلۈر فەرھاد ئىلە مەجنۇن،

ياراتماي قويغاسىز جارۇپ ئەتىپ مەيلى مەزارىمغا.

بېشىمى: ئەي مۇھەببەت ئەھلى، مەن ئۆلۈپ كەتسەم، فەرھاد بىلەن مەجنۇن ئېسىل سۈپۈرگە كۆتۈرگەن ھالدا، تۇپراق بېشىمغا كېلىدۇ.

فەلەك قەددى بولۇپ نۇنى، كۆيۈپ ئانداغ شەفەقگۈنى،

فېغانىم دەردىدىن ئوت ئالغان ئاھۇ نالە - زارىمغا.

بېشىمى: پېغانىمنىڭ دەردىدىن ئوت ئالغان ئاھۇ ۋە نالە - زارىمنىڭ ئالدىدا، پەلەكنىڭ قەددى «ن» ھەرىپىدەك پۈكۈلىدۇ، شەپەق كۆيىدۇ.

ھەربىر جان پەردەسى بولغاي، سىياھ كۆز مەدمۇمى، نامە،

يازارغا سۇنسا كۆڭلۈم قول ئول ئايدىن شەرى زارىمغا.

بېشىمى: كۆڭلۈم ئاھ - زارىمنى ئىزھار قىلىپ ئۇ ئايغا خەت يازماقچى بولۇپ تەرەددۇتلەنسە، جېنىمنىڭ پەردىسى يىپەك، كۆزۈمنىڭ قارىسى سىياھ بولىدۇ.

مۇقەممەرۋەشغە تالىب بۇ كۆڭۈل، جاندىر دىرھەم نەقدى،
مەلاھەت نۇتقىدا ئالغاي ئۇتۇپ دەپ نەردىبازىمغا.

بېشىمى: قىمارۋازىم گۈزەللىكى ۋە شېرىن سۆزى بىلەن ئۇتۇۋالغاي دەپ، بۇ كۆڭۈل جېنىمنى دەسمايە قىلىپ، ئۇ ئاي جامالغا ئۆزىنى تىكتى.

جەمالىڭ لالەزارى يادىدىن گۈلگۈن سىرىشكىمدۇر،
تۇتۇپ تۇفانى قان مەۋجى ئاقىزماقنى جىھازىمغا.

بېشىمى: گۈزەل جامالىڭنى خىيال قىلسام، قانلىق كۆز بېشىم تۇپان بولۇپ، بارلىق روزغارىمنى ئېقىتىپ كەتمەكچى بولىدۇ.

ئۆزەڭنى سەئۇۋەتى بىبالۇ پەر قىلغايىسەن، ئەي مىسكىن،
دەسەڭكىم، سىينەم ئۈستۈن يەر تۇتاي ئول شاھبازىمغا.

بېشىمى: ئەي مىسكىن، «ئوڭدا يېتىپ بېرەي، ئۇ لاچىنىم ئۇۋالۋالسۇن» دېسەڭ، ئۆزەڭنى سەئۇۋە قۇشىنىڭ تۈكمۈ چىقىمىغان باچكىسىدەك قىلغايىسەن.

تەئەزە

باغ ئىچرە ساڭا ساچتى گۈل ئاقۇ قىزىل يافراق،
شاھ باشىغە ئانداكىم ئەل ئاقۇ قىزىل يارماق.

بېشىمى: خەلق شاھلارنىڭ بېشىغا تەڭگە - تىلا چاچقانغا ئوخشاش، باغدا گۈللەر ساڭا رەڭمۇرەڭ يوپۇرماقلىرىنى چاچتى.

نە يارلىغ ئولغايكىم، ھەر كەچە تاڭ ئاتقۇنچە،

سەن ئەيش ئىلە ئۇيقۇدا، مەن رەنج بىلەن ئويغاق.

بېشىمى: بۇ قانداق دوستلۇق، ھەر كېچىسى تاڭ ئاتقۇچە سەن راھەتلىنىپ ئۇخلايسەن، مەن دەرد - ئەلەم بىلەن ئويغاق ئۆتمەن.

كۆز مەردۇمى كويۇڭنىڭ گەردىن تىلەبان باردى،

قانكى ئاقار، ئانى قان تارتىمۇ يا تۇپراق.

بېشىمى: كۆزۈمنىڭ قارىچۇقى كوچاڭنىڭ تۈزىڭنى ئارزۇلاپ باردى، ئەگەر قان ئاقسا، ئۇنى قان قىساسى تۇتقان ياكى تۇپراق ئۆزىگە تارتقان.

كۆرگەچ ئانى ھەيرەتدىن ئىلكىمنىكى تىشلەر مەن،

بارماقغا باتىپدۇر تىش، تىلنى كەسبىن تىرناق.
 بېشىمى: ئۇنى كۆرگەندە، ھەيرانلىقتا قولۇمنى چىشلىگەندىم، چىشىم بارمىقىمغا پېتىپ
 كېتىپتۇ، تىرىقىم تىلىمنى كېسىۋېتىپتۇ.

جان نەقدىن ئەجەل بىرلە ھەجرىڭ ئىكى بۆلمىشلەر،
 ئانداقكى، تاپىپ سۇدى ئايرىغاي ئىكى ئورتاق.
 بېشىمى: خۇددى ئىككى شېرىك سودىگەر تاپقان پايدىسىنى تەڭ بۆلۈشكەندەك، پىراقىڭ بىلەن
 ئەجەل ئىككىسى جان دەسمايەمنى تەڭ بۆلۈشۋاپتۇ.

كويۇڭ كەرەك، ئۇچماق يوق، ئۇچماق ئىلە كويۇڭدا،
 ئول نەۋى تەفاۋۇتدۇركىم، تامۇق ئىلە ئۇچماق.
 بېشىمى: ماڭا جەننەت ئەمەس، كوچاڭ كېرەك؛ كوچاڭ بىلەن جەننەتنىڭ پەرقى جەننەت بىلەن
 دوزاخنىڭ پەرقىدەكتۇر.

ھەم دەھر بەقاسىزدۇر، ھەم ئۇمر ۋەفاسىزدۇر،
 خۇشتۇر نەفەسى ئۆزنى ئەھباب ئىلە خۇش تۇتماق.
 بېشىمى: دۇنيا دېگەن باقى ئەمەس، ئۆمۈرمۇ ۋاپاسىز، بىردەم بولسىمۇ، دوستلار بىلەن خۇشال
 ئۆتكەن ياخشى.

يەتمەكلىك ئەرۇر مۇشكىل مەقسەدغە، نەدىنىكىم بار،
 كۆز خىرەيۇ تۈن تىرە، ئات ئاقساقۇ يول بورتاق.
 بېشىمى: مەقسەتكە يېتىش شۇنىڭ ئۈچۈن قىيىنكى، كۆز خىرەلەشكەن، تۈن قاراڭغۇ، ئات
 ئاقساق، يول ئېگىز - پەس.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

دەپسەنكى، نەۋائىينى كەلگۈم داغى ئۆلتۈرگۈم،
 ئول ئۆلدى بۇ ھەسرەتدىن، كەل تەڭرى ئۈچۈن پاتراق.
 بېشىمى: «ئەمدى كەلسەم نەۋائىينى ئۆلتۈرىمەن» دەپسەن، ئۇ مۇشۇ ھەسرەتتىن ئۆلدى، خۇدا
 ھەققى تېزىرەك كەلگىن.

نۇسخە

سەرۋى رەۋاندىك چىقسا ئول شەھەر ئىچىرە غەۋغا بولغۇسى،
 بىر غەمزەسىندىن ھەر زامان يۈز فىتىنە پەيدا بولغۇسى.

بېشىمى: ئۇ سەرۋىدەك گۈزەل نازلىق مېڭىپ چىقسا، شەھەرگە غەۋغا تېرىدۇ؛ بىر قېتىم قاش ئېتىپ قويسىلا، يۈز پىنتە پەيدا بولىدۇ.

ئول نازەنن قەد جان بىكىن قايدا بولۇر بولسا رەۋان،
كۆلەنگەسى شەمشاد يا سەرۋى دىئارا بولغۇسى.

بېشىمى: ئۇ نازىننىڭ قەددى - قامىتى قان كەبى: ئۇ قانداق جايدا بولسا، كۆلەڭگىسى شەمشادقا ياكى گۈزەل سەرۋى دەرىخىگە ئايلىنىدۇ.

يۈزىنىڭ ئۈزۈرە زۇلفىنى مەششاتەكىم شانە قىلۇر،
بازارى ھۈسنىدە ئانىڭ يۈز تۈرلى غەۋغا بولغۇسى.

بېشىمى: يۈزىگە چۈشكەن چېچىنى پەردازچىسى تاراپ قويسا، ئۇنىڭ توغرىسىدا، ھۆسن بازىدا يۈز تۈرلۈك غەۋغا قوزغىلىدۇ.

جادۇ كۆزى دەۋرىدە خۇد كافر بەسى بولدى، ۋەلى،
لەئلى لەبىن ئەھدىن كۆرۈپ، بارچەسى تەرسا بولغۇسى.

بېشىمى: سېھرىگەر كۆزىنىڭ ئەتراپىنى چۆرگۈلەپ كېتەلمەي، سېپى ئۆزىدىن كاپىر بولۇپ كەتتى، ئەمما ھېقىقەتكە لېۋىدىن چىققان ۋەدىسىنى ئاخلىسا، ھەممىسى تەرسا بولۇپ كېتىدۇ.

بەرناغا تەگسە ھالى ئىشقى، ئول پىيرى كامىل كۆرۈنۈر،
ھەم پىيرغە ئول ھالىدىن يەتتىشسە، بەرنا بولغۇسى.

بېشىمى: ئەگەر ھالى ئىشقى ياش يىگىتكە تېگىش بولسا، ئۇنى كامالەتكە يەتكەن پىر قىلىۋېتىدۇ؛ ئەگەر پىرىكامىل بۇ خىل ئەھۋالغا يولۇقسا، ئۇ يىگىتكە ئايلىنىدۇ.

تاپمادى ۋەسلى گەۋھەرىن مەۋجۇنى بەلادە مۇبتەلا،
بولۇپ، كۆزۈمنىڭ ياشىدىن ھەر قەترە دەريا بولغۇسى.

بېشىمى: بالا گىردابىغا چۈشۈپ قالغانلىقىم ئۈچۈن ۋىسال گۆھىرىنى تېپىش مۇمكىن بولمىدى، ئەمدى كۆز يېشىمنىڭ ھەربىر تامچىسىدىن بىر دەريا بولغۇسى.

ھافىز بولۇپدۇر فەرد ئۇسۇل دىلدارنىڭ يولىنىداكىم،
جانلارغا ھەزرەتتىن نىدا بىر يولى فەردا بولغۇسى.

بېشىمى: ھافىز پەقەت ئۇ دىلدارنىڭلا يولىنى تۇتتى، جانلارغا ھەزرەتنىڭ ھۇزۇرىدىن تاغلا كۈنى بىراقلا نىدا كەلسە كېرەك.

ئىشقى سىرىن ھەجر ئەسىرى ناتەۋانلاردىن سوراڭ،
ئەيش ئىلە ئىشرەت تەرىقىن كامرانلاردىن سوراڭ.

بېشىمى: ئىشقى - مۇھەببەتنىڭ سىرىنى ھىجرانلىققا ئەسىر بولغان ناتەۋانلاردىن سوراڭ؛ ئەيش - ئىشرەتنىڭ يول - يوسۇنىنى بولسا، مۇرادىغا يەتكەن كىشىلەردىن سوراڭ.

بىزگە جۈز مېھرۇ ۋەفا ئايىنى بولمايدۇر نەسىپ،
بىۋەفالىغ رەسمىنى نامھەربانلاردىن سوراڭ.
بېشىمى: بىزگە مېھر - ۋاپا ئادىتىدىن باشقىسى نېسىپ بولماپتىكەن. ۋاپاسىزلىق ئادىتىنى
ۋاپاسىزلاردىن سوراڭ.

بىزنى دەۋران مېھنەتىدىن ئاجىز ئەتمىش ھەم قەرى،
ھۇسن ئىلە قۇۋۋەتنى رەئنا نەۋجەۋانلاردىن سوراڭ.
بېشىمى: دەۋرنىڭ جاپا - مۇشەققەتلىرى بىزنى ئاجىز - قېرىلارغا ئايلاندۇرۇپ قويدى. ھۇسن
بىلەن كۈچ - قۇۋۋەتنى ياش گۈزەللەردىن سوراڭ.

بىدىل ئەل دىلجويلىق يا دىلشكەنلىك رەسمى،
فەھم قىلماسلار، بۇ ئىشنى دىلستانلاردىن سوراڭ.
بېشىمى: شەيدا ئاشىقلار يا كۆڭۈل ئېلىشنى بىلمەيدۇ يا دىل رەنجىتىشنى ئۇقمايدۇ؛ بۇنداق
ئىشلارنى كۆڭۈل ئوۋلاپ كۆنۈپ كەتكەنلەردىن سوراڭ.

نىك نام ئەل ئىشق ئارا بەدىناملىقلار شەۋەسن،
ياخشى بىلمەسلەر، ئانى بىزدەك يامانلاردىن سوراڭ.
بېشىمى: «ياخشى» دەپ نامى بار كىشىلەر ئىشق - مۇھەببەت يولىدا يۈرۈپ، بەدىنامغا
قالغانلارنىڭ ئادىتىنى بىلمەيدۇ. ئۇنى بىزدەك يامانلاردىن سوراڭ.

فەقلىق زەۋقىنى سورماڭ شەۋكەتۇ جاھ ئەھلىدىن،
ئول سۇئۇبەت لەززەتنى بىخانىمانلاردىن سوراڭ.
بېشىمى: يوقسۇللىقنىڭ زوقىنى شان - شەۋكەتلىك ۋە مەرتىۋىلىك كىشىلەردىن سورماڭ،
بۇنداق قىيىنچىلىقنىڭ لەززىتىنى ئۆي - ماكانسىزلاردىن سوراڭ.

ئەجىز تۇقراغدا ئىشق ئەھلىگە ھۆكۈم بار،
قەتل ھۆكۈمى ئەيلەمەكنى قەھرىمانلاردىن سوراڭ.
بېشىمى: ئاشىقلار ئاجىزلىق تۇپرىقىدا ئۆلتۈرۈلۈشكە ھۆكۈم قىلىنغان؛ ئۆلۈمگە ھۆكۈم
قىلىشنى قەھرىمانلاردىن سوراڭ.

بىلمەدى مەقسۇد گەنجىنىڭ نىشانى ئەھلى رەسىم،
كى سورارسىز ئانى بىنامۇ نىشانلاردىن سوراڭ.
بېشىمى: مەقسەت خەزىنىسىنىڭ ئالامەت - بەلگىسىنى ئابرويلىق، مەرتىۋىلىك كىشىلەر
بىلمەيدۇكى، ئەگەر سورىماقچى بولسىڭىز، بۇنى نام - نىشانسىزلاردىن سوراڭ.

نۇسخە چۈشۈرگىسى

چۈن نەۋائىي ئىشقى سەھراسىدا يىتتى، دوستلار،
ئانى ئول ياندىن يەتتىشكەن كارۋانلاردىن سوراڭ.
بېشىمى: ئەي دوستلار، نەۋائىي ئىشقى چۆلىدە يىتتىپ كەتتى. ئەمدى ئۇنىڭ دېرىكىنى ئاشۇ
تەرەپتىن كەلگەن كارۋانلاردىن سوراڭلار.

يارىم ساقىي

لەئلىدىن چۈنكى تەككەللۇمدا تامار ئابى ھەيات،
ساۋۇغ ئاھىمدىن ئەرۇر باغلانسا مۇز ھەببى نەبات.
بېشىمى: ئۇ گەپ قىلسا، ئېغىزىدىن بەجايىكى تىرىكلىك سۈيى تامىدۇ؛ شۇڭا سوغۇق
ئاھلىرىم تۈپەيلىدىن ئۇ مۇزلىسا، ناۋات كۈملىچىغا ئايلىنىدۇ.

ئول پەرى كۆزدىن ئۇچار، كۆز داغى شەۋقىدىن ئۇچار،
ۋاھكى، مەن ئۇچقالى ھەم يوقتۇرۇر ئىگىنىمدە قانات.
بېشىمى: ئۇ پەرى كۆزۈمدىن ئۇچۇۋاتىدۇ، كۆزۈممۇ ئۇنىڭ ئىشتىياقىدىن ئۇچقىلى تۇردى؛
ئەپسۇسكى مەن ئۇچاي دېسەم، قانىتىم يوق.

ئا يارىم ساقىي، ئا يارىم، يارەي، جەننەتلەر باقىي،
بېشىمى: ئا يارىم، يارەي سەنىڭغىنا دەردىڭ يامان.

زۇلفۇڭ ئاللىدا بىنەفشە سۇدا كۆرگەچ ئەكسىنى،
قويمادى يانە باشىن يۇققارى قىلماقغا ئۇيات.
بېشىمى: بىنەپشە گۈلى سۇدا ئۆز ئەكسىنى كۆرگەندە، چېچىڭنىڭ گۈزەللىكى ئالدىدا، ئۆزىنىڭ
ھېچنېمە ئەمەسلىكىنى ھېس قىلىپ، ئۇياتتىن بېشىنى كۆتۈرەلمەي قالدى.

بارىبان ھەر نەچە پات كەلسە، كۆرۈنۈپ ماڭا كەچ،
كەلىبان ھەر نەچە كەچ بارسا، كۆرۈنۈر ماڭا پات.
بېشىمى: ئۇ كېتىپ ھەرقانچە تېز كەلسىمۇ، ماڭا كېچىكىپ كەلگەندەك تۈيۈلىدۇ؛ ئۇ كېلىپ
ھەرقانچە كەچ قايتسىمۇ، يەنىلا تېز قايتىپ كەتكەندەك بىلىنىدۇ.

سىررى ئىشقىڭنى دەي ئالمان يازا ھەم ئالمانكىم،
تىلى ئىكى قەلەمۇ كۆڭلى قارا كەلدى دۇۋات.

بېشىمى: ئىشقىغىنىڭ سىرىنى ئېيتالمايمەن ھەم يازالمايمەن. چۈنكى قەلەمنىڭ تىلى ئىككى،
دۈۋەتنىڭ كۆڭلى قارا كېلىپ قالدى.

ئا يارىم ساقىي، ئا يارىم، يارەي، جەننەتلەر باقىي،
ئا يارىم، يارەي، سەنڭىغىنا دەردىڭ يامان.

مەن تىلەپ ھۇسن، ۋەلى شاھ تىلەپ ئەسلۇ نەسەپ،
ماڭا لولى بىلە ھىندۇ، ئاڭا قوڭراتۇ قىيات.

بېشىمى: مەن ھۇسن تىلەيمەن، لېكىن شاھ ئەسلى نەسەبى تىلەيدۇ؛ شۇنىڭ ئۈچۈن ماڭا
دولان بىلەن ھىندۇ، ئۇنىڭغا قوڭرات بىلەن قىيات (قەدىمىي تۈرك قەۋملىرى) كېرەك.

ساقىيا، ھۇش كەرەكمەس ماڭا ھېجران دەمدە،
بادە تۇتۇ، دارۋىيى بېھۇشنى ۋەلى بادەغە قات.

بېشىمى: ئەي ساقىي، ھىجران پەيتىدە، ماڭا ھۇشنىڭ لازىمى يوق، شۇڭا شاراب تۇتقىن - دە،
لېكىن ئۇنىڭغا ھۇشسىزلىنىدۇرۇش دورىسىنى قاتقىن.

تىلەدىم يار، ھەيات ئەيلەي ئاڭا سەرق دەدىم،
ۋاھكى، ئول داغى ۋەفا قىلمادى ئانداغكى ھايات.

بېشىمى: يارنى تىلدىم، ئۇنىڭغا «ھاياتىمنى بېغىشلاي» دېدىم؛ مىڭ ئەپسۇس، ئۆمۈر ۋاپا
قىلمىغىندەك، يارمۇ ۋاپا قىلمىدى.

ئەي نەۋائىي، تىلەسەڭ سېلى فەنادىن مەخلەس،
فەقر دەشتىدە كەرەك تاغدەك ئارامۇ سەبات.

بېشىمى: ئەي نەۋائىي، ئۆزلۈكىدىن يوقىتىش سېلىدىن چىقىش يولى تىلەسەڭ، يوقسۇلۇق
دەشتىدە، تاغدەك ئېغىر - بېسىق ۋە چىداملىق بول.

ئا يارىم ساقىي، ئا يارىم، يارەي، جەننەتلەر باقىي،
ئا يارىم، يارەي، سەنڭىغىنا دەردىڭ يامان.

يارىم ساقى چۈشۈرگىسى

ئا يارىم ساقىي، ئا يارىم، يارەي، جەننەتلەر باقىي،
ئا يارىم، يارەي، سەنڭىغىنا دەردىڭ يامان.

بېشىمى: ئېھ، دوستۇم ساقىي، جەننەتلەرمەڭگۈلۈك؛ سېنىڭلادەردىڭ يامان ئەمما ئۇنى كۆرگۈلۈك.

مۇستەھزاد

ھىچ كىشىنى قويماغىل، يا رەب، غەمى ھىجران بىلە،
يۈسۈفى كەنئانغا ئوخشا مەنەتى زىندان بىلە.
بېشىمى: ئەي پەرۋەردىگار، ھېچكىمنى جۇدالىق غېمىگە مۇپتىلا قىلما، كەنئانلىق
يۈسۈپكە ئوخشاش زىندان ئازابىغىمۇ گىرىپتار قىلما.

كۆرسەلەر گەر خانۇ شاھلەر بەلكى سۇلتانى زەمان،
قىلغۇدە كدۇر خىزمەتىڭنى، ئەي پەرۋەش، جان بىلە.
بېشىمى: ئەي پەرىدەك گۈزەل، ئەگەر سېنى خان - شاھلار، ھەتتا زامانىڭ سۇلتانى كۆرسىمۇ،
«جان» دەپ خىزمىتىڭنى قىلغۇدەك.

كۆرمەدىم لەئلى لەبىڭنى يا تىشىڭدەك گەۋھەرى،
قانچە ئاخباردىم جەھاننى بەھر ئىلەيۇ كان بىلە.
بېشىمى: جاھاننىڭ دېڭىزلىرىنى ئاخباردۇم، كانلىرىنى قازدىم، ئەمما، لېۋىڭدەك ياقۇنى،
چىشىڭدەك گۆھەرنى ئۇچراتمىدىم.

بىرگىنە كۆرمەي يۈزۈڭنى دەھر ئارادا تويغۇنچە،
كەتكۈدەكمەن ئاقبەت بۇ ئارزۇ ئەرمان بىلە.
بېشىمى: بۇ دۇنيادا چىرايىڭنى بىر قېتىمۇ قانغىچە كۆرەلمەي، ئاقىۋەتتە شۇ ئارزۇ - ئارمان
بىلەن ئالەمدىن كەتكۈدەكمەن.

ئول گۈلى جەننەت فراقىدا، قەلەندەر، سۇبھۇ شام،
ئۆتكۈدەكمەن بۇلبۇل ئوخشا نالەيۇ ئەفغان بىلە.
بېشىمى: مەن قەلەندەر، ئۇ جەننەت گۈلىنىڭ پىراقىدا، بۇلبۇلغا ئوخشاش ئەتىگەندىن كەچكىچە
نالە - پىغان چېكىپلا ئۆتكۈدەكمەن.

جۇلا

قىرىق گۈن بولدى، ئەي يارىم، ۋەسلىڭدىن جۇدادۇرمەن،
ۋەسلىڭدىن جۇدا بولغاچ غەمگە مۇپتەلادۇرمەن.
بېشىمى: ئى يارىم، ۋەسلىڭدىن جۇدا بولغىلى قىرىق كۈن بولدى، سېنى كۆرەلمىگەچ غەم -
قايغۇغا گىرىپتار بولدۇم.

زۇھرانىڭ فراقىدا دەر - بەدەر گەدا دۇرمەن،

كۈل بولدى مەنىڭ جىسىمىم، بىر يولى ئەدادۇرمەن.
 بېشىمى: زۇھرانىڭ جۇدالىقى دەردىدە، ئىشكىمۇ ئىشك تىلەمچىلىك قىلىپ يۈرمەن؛ ۋۇجۇدۇم
 كۆيۈپ كۈل بولدى، بىر يوللا تۈگىشىپ كېتىدىغان ئوخشايمەن.

ئاي يۈزۈڭنى بىر كۆرسەم، باشلارڭدىن ئۆرگۈلسەم،
 ئۆلسەم ئەرمانىم يوقتۇر، ئاياغڭدا جان بەرسەم.
 بېشىمى: ئاي يۈزۈڭنى بىر كۆرسەم، ئەتراپىڭدا پەرۋانە بولسام؛ ئايىغىڭدا جان بەرسەم، ھېچ
 ئارمىنىم يوق.

بۇ تاغلار ئەگىز تاغلار، ئاشق يولىنى باغلار،
 بوش قالدى چاھار باغلار، تاھىر ئۆلسە كىم يىغلار.
 بېشىمى: بۇ ئەگىز تاغلار ئاشقنىڭ يولىنى توسىدۇ؛ تۆت پەسىللىك باغلار بوش قالدى، تاھىر
 ئۆلۈپ كەتسە كىم يىغلار؟

بۇ تاغلار ئەگىز تاغلار، مەئشۇق يولىنى باغلار،
 بوش قالسا چاھار باغلار، تاھىرغا زۇھرا يىغلار.
 بېشىمى: بۇ ئەگىز تاغلار مەشۇقنىڭ يولىنى توسىدۇ؛ تۆت پەسىللىك باغلار بوش قالسا، تاھىرغا
 زۇھرا يىغلايدۇ.

سەنەم

جانىمدا ئەلىق يەڭلىغ ئول سەرۋى مەكان ئەتمىش،
 جىم نۇقتەسىدەك داغىن جانىمدا نىھان ئەتمىش.
 بېشىمى: ئۇ سەرۋى بويلىق گۈزەل جېنىمنىڭ ئىچىگە ئېلىپتەك ماكانلاشتى؛ قايغۇ -
 ئەلەملىرىنى جېنىمنىغا «ج» ھەرپىنىڭ چېكىتىگە ئوخشاش يوشۇردى.

جانىمنى ھەدەق ئەيلەپ، كىرىكىلەرى سەق ئەيلەپ،
 غەمزە ئوقىن ئاتماقغا قاشنى كەمان ئەتمىش.
 بېشىمى: كىرىكىلىرىنى سەپكە تۇرغۇزۇپ، جېنىمنى نىشانغا ئېلىپ، غەمزە ئوقىنى ئېتىش
 ئۈچۈن قېشىنى يا (كامان) قىلدى.

مەن بىدىلىي ھەيرانغا ھەم كۆزلەرى گىريانغا،
 چىرماشماق ئۈچۈن جانغا زۇلغىنى يىلان ئەتمىش.
 بېشىمى: نېمە قىلىشنى بىلەلمەي، ياش تۆكۈۋاتقان مەن بىچارىنىڭ جېنىغا چىرمىشىش
 ئۈچۈن، چېچىنى يىلان قىلدى.

ئول دىلبەرى مەھۋەشكە غەمزە بىلە دىلكەشكە،
چىرەم ئۈزە قان ياشىم ھالىمنى بەيان ئەتمىش.
يېشىمى: يۈزۈمدىكى قانلىق يېشىم ئۇ ئاي يۈزلۈك گۈزەل دىلكەشكە ئەھۋالىمنى بايان قىلدى.

يارىم ماڭا سۆز قاتىپ، غەمزە بىلەن قاش ئاتىپ،
ئىشقى ئوتىدا سارغارتىپ، چىرەمنى سامان ئەتمىش.
يېشىمى: يارىم ماڭا گەپ ئېتىپ، غەمزە بىلەن قاش ئېتىپ كۆيدۈرۈۋالدى، ئىشقى ئوتىدا
چىرايىمنى ساماندەك سارغايىتتى.

ئىشقىڭدا كەتەر باشىم، لەئلىك غەمى يولداشىم،
ئول شوخ قاراقاشىم مەندىن نە گۇمان ئەتمىش.
يېشىمى: ئىشقىڭدا بېشىم كېتىدۇ، لېۋىڭنىڭ غېمى ماڭا ھەمراھ بولۇپ ئۆتىدۇ؛ ئەي شوخ
قاراقاش گۈزىلىم، مەندىن نېمانچە گۇمانلىنىدىغانسەن؟

ئىشقى ئوتىدا داغلايدۇر، زۇلفى بىلەن باغلايدۇر،
ئۆلتۈرگەلى چاغلايدۇر، بۇ قۇل نە زىيان ئەتمىش.
يېشىمى: ئۇ ئىشقى ئوتىدا يۈرىكىمنى داغلايدۇ؛ چاچلىرى بىلەن باغلاپ، مېنى ئۆلتۈرمەكچى
بولىۋاتىدۇ؛ مەندەك بىر قۇلدىن ئۇنىڭغا زادى نېمە زىيان يەتكەندۇ؟

دىلخەستە ۋەفائىنى ئول كۆزلەرى مەستانە،
باغرىنى كەباب ئەيلەپ، كۆڭلىن تولا قان ئەتمىش.
يېشىمى: ئۇ خۇمار كۆزلۈك يار، باغرى ئېزىلگەن ۋافائىنىڭ جىگرىنى كاۋاپ قىلىپ، يۈرىكىنى
لىق قان قىلىۋەتتى.

چوڭ سەلىقە

كۆرسەت جەمالىڭ مەستانەلەرگە،
ئىقىڭدا كۆيگەن پەرۋانەلەرگە.
يېشىمى: ئىشقى ئوتۇڭدا پەرۋانەدەك كۆيگەن مەندەك مەستانىگە جامالىڭنى كۆرسەت.

يوق ماڭا تاقەت قىلسام قەنائەت،
غەمزە قىلۇرسەن بىگانەلەرگە.
يېشىمى: ياتلارغا غەمزە قىلساڭ، مەندە ئۇنىڭغا قانائەت قىلىپ تۇرغىدەك تاقەت يوق.

مەندىن دۇئايى سەندىن ئىجابەت،
جانىم نەسەددۇق جانانەلەرگە.

بېشىمى: تىلەك مەندىن، يەتكۈزمەك سەندىن؛ جانانغا جېنىم تەسەددۇق.

ئەي زۇلمى قاتىغ، رەھىم ئەيلەمەيسەن،

قىلغىل نەزارە بېچارەلەرگە.

بېشىمى: ئەي زۇلمى قاتتىق يار، مەن بېچارىگە رەھىم قىلمىساڭمۇ، نەزەر سېلىپ قويغىن.

پەردەنى ئاچغىل ئايدەك يۈزۈڭدىن،

كۆرسەت جەمالىڭ دىيۈانەلەرگە.

بېشىمى: ئايدەك يۈزۈڭدىن چۈمپەردىنى ئېچىپ، مەن مەجنۇنغا جامالىڭنى كۆرسەت.

مەشرەپ غەربىڭ، بەندەم دەگەيسەن،

باشنى قويدى ئاستانەلەرگە.

بېشىمى: غېرىب مەشرىبىڭ بوسۇغاڭغا بېشىنى قويدى، ئۇنى «قۇلۇم» دېگەيسەن.

كىچىك سەلىقە

بىرىنچى ئاھاڭ

سەنى لەيلى رەئنا دەك ئەجايىب دىلرەبا دەرلەر،

مەنى مەجنۇنى ھەيراندەك كويۇڭدا بىر گەدا دەرلەر.

بېشىمى: سېنى دىلنى مەپتۇن قىلغۇچى لەيلىدەك ئاجايىپ بىر دىلرەبا دېيىشىدۇ؛ مېنى

تىغىرقاپ قالغان مەجنۇندەك كوچاڭدا يۈرگەن بىر تىلەمچى دېيىشىدۇ.

ئەجەبدۇر، ئەي شاھى خۇبان، كەچە - كۈندۈز ئىشكىڭدە،

ھەمىشە مەن نەۋا قىلسام: «داغى سەن بىنەۋا» دەرلەر.

بېشىمى: ئەي گۈزەللەر شاھى، مەن ئىشكىڭدە كېچە - كۈندۈز نالە - ناۋا قىلىۋاتسام، ئەجەبا،

كىشىلەر مېنى «سەن تېخى نالە - ناۋا قىلمىدىڭ» دېيىشىدۇ - يا؟

باقىبان ئەل سارى، جانا، يۈزۈڭدىن بىر نىقاب ئالساڭ،

زۇخۇڭنى چۈن مەھى ئەنۋەر، تەجەللىسى خۇدا دەرلەر.

بېشىمى: ئەي جان، ئەلگە يۈزلىنىپ تۇرۇپ، يۈزۈڭدىن چۈمپەردەڭنى بىر ئاچساڭ، رۇخسارىڭنى

«بەجايىكى نۇرلۇق ئاي، ئاللاھ مەرھىمىتىنىڭ جىلۋىسى» دېيىشىدۇ.

تەبەسسۇم ئەيلەبان ناگاھ نەزەر قىلساڭ گورىستانغا،

قوپۇپ گوردىن بارى مۇردەھەمە «ۋا ھەسرەتا!» دەرلەر.

بېشىمى: ئەي جان، ئەلگە يۈزلىنىپ تۇرۇپ، يۈزۈڭدىن چۈمپەردەڭنى بىر ئاچساڭ، رۇخسارىڭنى «بەجايىكى نۇرلۇق ئاي، ئاللاھ مەرھىمىتىنىڭ جىلۋىسى» دېيىشىدۇ.

تەبەسسۇم ئەيلەبان ناگاھ نەزەر قىلساڭ گورىستانغا،

قوپۇپ گوردىن بارى مۇردەھەمە «ۋاھ ساراتا» دەرلەر.

بېشىمى: گورىستانغا قاراپ شۇنداققىنا بىر تەبەسسۇم قىلىپ قويدىغان بولساڭ، بارلىق مۇدىرلار گۈللىرىدىن قوپۇپ، «ۋاي ئېسىت، ئەجەپ گۈزەللىكىن - ھە!» دەپ قېلىشىدۇ.

كۆرۈبان بەئىزى ئاشقىلارنى ھەلقە - ھەلقە زۇلفۇڭنى،

ئەزەلدىن بىزگە سالغان بۇ ھەمە زەنجىرى پا دەرلەر.

بېشىمى: ئاشقىلار ھالقا - ھالقا بولۇپ تۇرىدىغان بۇدەرە چېچىڭنى كۆرگىنىدە، «بۇنىڭ ھەممىسى ئەزەلدىن پىشانىمىزغا پۈتۈلۈپ، پۈتمىزغا سېلىنغان كىشەن» دېيىشىدۇ.

يۈرۈپ سورۇم تەبىبلەردىن: «نەدۇر بۇ دەردىمەن دەرمان؟»

تەبىب ئايتۇركى: «ئەي نادان، بۇ دەردى بىدەۋا» دەرلەر.

بېشىمى: تېۋىپلارنى ئىزدەپ، ئۇلاردىن: «بۇ دەردىمنىڭ دەۋاسى نېمە؟» دەپ سورىسام، بىر تېۋىپ: «ئەي نادان، بۇ داۋاسىز دەرد دېيىلىدۇ» دېدى.

ئىتىڭنىڭ خاكى پايغا زەلىلى يۈزىنى سۈردى،

نىدا كەلدىكى قەسرېڭدىن: «كۆزۈڭ سۇر، تۇتىيا دەرلەر».

بېشىمى: زەلىلى ئىتىڭنىڭ پۈتىدىكى توپىنى يۈزىگە سۈرگەندى، قەسرېڭدىن: «كۆزۈڭگە سۈرگىن، ئۇنى «تۇتىيا» دەيدۇ» دېگەن سادا كەلدى.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئەي رەفىق سەن ساقلانغان كۆڭلۈڭدە بىر ئەسرارى بار،

ياردىن قىلغان ھەزەر، ياندا بىر ئەغيارى بار.

بېشىمى: ئەي دوست، كۆڭلۈڭدىكى سىرىڭنى چىڭ ساقلا، ھەتتا يارىڭدىنمۇ ھەزەر قىل، ئەگەر ئۇنىڭ يېنىدا بىرەر بىگانە بولۇپ قالسا.

دەمەگىل دەپ سەن ئاڭغا سىرىڭنى قىلساڭ ئاشكار،

ئول ھەم ئايتۇر دەمە دەپ، ئانىڭمۇ ھەم بىر يارى بار.

بېشىمى: يارىڭغا «باشقىلارغا دېمە» دەپ، سىرىڭنى ئېيتساڭ، ئۇنىڭمۇ بىر دوستى بولۇپ قالسا، «دېمە» دەپ، ئېيتىپ قويدۇ.

گۈندۈز قىلساڭ سۈخەن، بول ھەر تەرەفدىن باخەبەر،

كەچەلەر ئاھىستە بول، يانغدا بىر بىدارىي بار.
 بېشىمى: كۈندۈزى گەپ قىلساڭ، دەسلەپ ئەتراپقا باق؛ كېچىدە گەپ قىلساڭ، ئېغىزنى قۇلاققا
 ياق: ئەگەر يېنىڭدا بىرەر ئويغاق بولۇپ قالسا.

خەندە قىلغان بىرلە ھەركىم سەن ئاغا بولسا قىرىپ،
 گۈل ئاچىلغان بىرلە ئانىڭ ياندا بىر خارى بار.
 بېشىمى: بىراۋ ساغا قاراپ كۈلۈپلا قويسا، ئۇنىڭغا ئالدىنىپ قالما؛ ھەزەر قىلدى ئېچىلغان
 گۈلۈنىڭ يېنىدا تىكىنى بولىدۇ.

گۈل ئۈچۈن بۇلبۇل ھەمىشە جاننى ئيسار كەتەر،
 ئاقىبەت بۇلبۇلنىڭ ھەم بىر خارىدىن ئازارى بار.
 بېشىمى: بۇلبۇل گۈل ئۈچۈن دائىم جېنىنى پىدا قىلىسىمۇ، ئاقىۋەتتە بۇلبۇلغىمۇ بىرەر
 تىكەندىن ئازار يەتمەي قالمايدۇ.

دانىشىڭغا بولما مەغرۇر، ئەي قۇلان ئىبنى قۇلان،
 بۇ جەھان سەھنىدە سەندەك يۈز تۈمەن ھۇشيارى بار.
 بېشىمى: ئەي پالانىنىڭ ئوغلى پالانى، بىلىمىڭ ۋە ئەقىلىڭگە مەغرۇرلانما، بۇ جاھاننىڭ
 سەھنىسىدە سەندەك يۈز تۈمەن ئەقىللىق بار.

سەن كۆڭۈلدىن ھەر زامان باتىل خەيالىڭنى چىقار،
 خەيرىيەت ئەندىشە قىلغىل، ساھىبى ئەسرارى بار.
 بېشىمى: كۆڭلۈڭنى بۇزۇق خىياللاردىن ھەمىشە تازىلاپ تۇرغىن، ياخشىلىق قىلىشنى، پۈتكۈل
 سىر - ئەسرارلارنىڭ ساھىبى بارلىقىنى ئويلا.

كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

ئەي زۇمۇررەد، بىر خۇدادىن ئۆزگەنى تۇتما ئۈمىد،
 ھەقدىن ئۆزگە قايدا بارساڭ بىر بۇزۇق دىيۋارى بار.
 بېشىمى: ئەي زۇمۇررەد، بىر ئاللاھتىن باشقا ھېچكىمدىن ئۈمىد كۈتمە، ھەقتە ئالادىن باشقا
 نەگىلا بارساڭ، بىر ۋايرانلىقتۇر.

پىشرەۋ

ئەي گۈلۈم، ئەي سۈنبۈلۈم، ئەي سەۋسەنم، ئەي ئەنبەرەم،
 ئەي مەنىم نۇقىلم يەنە ھەبىم، نەباتۇ شەكەرەم.

يېشىمى: ئەي مېنىڭ گۈلۈم، سۈمبۈلۈم سەۋسەننىم، ئەي مېنىڭ ئىپار - ئەنئىرىم، مېغىزىم،
ناۋات - شېكىرىم.

ئەي تەبىبىم، ئەي ھەبىبىم، ئەي جانىم، ئەي ھەمدەممىم،
ئەي رەفئىقىم، ئەي شەفئىقىم، ئەي بەگىم، ئەي دىلبەرىم.
يېشىمى: تېۋىپىم، دوستۇم، جېنىم، ھەمدىمىم، يارىم، شەپقەتچىم، بېگىم، دىلبىرىم.

ئەي بەھارىم، ئەي نىگارم، ئەي شىكارم، شاھىدىم،
ئەي ھەرىفىم، ئەي زەرىفىم، ئەي شەرىفىم، سەرۋەرىم.
يېشىمى: ئەي باھارىم، نىگارم، شىكارم، گۇۋاھچىم، شېرىكىم، ئەقىللىقىم - زېرىكىم،
شەرىپىم، يولباشچىم.

ئەي گۈلىستانىم، گۈلۈم، سەرۋى گۈلئەندامىم مەنىم،
ساغەرىم، شەمئى شەبىستانىم، مەلاىك مەنزەرىم.
يېشىمى: ئەي گۈلىستانىم، مېنىڭ سەرۋى قامەتلىك گۈزىلىم، شارابىم، تۈندىكى چىراغىم،
پەرىشتە سۈپەتلىكىم.

ئەي رىياھىن، راھىمۇ روھى رەۋانىم لوتقى ئىلە،
سەرفەرازىم، سەركەشىم، شوخۇ سەئادەت ئەختەرىم.
يېشىمى: ئەي رەيھىنىم، يولۇم، روھلۇق جېنىم، مەرھەمەتلىكىم، ئۇلۇغۋارىم، غورۇرۇم، شوخ
يارىم، بەخت يۇلتۇزۇم.

ئەي مەنىم خۇرشدۇ ماھىم، ئەي چىراغىم، فايىزىم،
شوخى چەشىم ئەلتافى شاھىم، ئەي مۇبارەك پەيكەرىم.
يېشىمى: ئەي مېنىڭ قۇياشىم، ئېيىم، چىرىغىم، پەيزىم، كۆزلىرى شوخ، مەرھەمەتلىك شاھىم،
ئەي مۇبارەك گۈزىلىم.

پىشرەۋ چۈشۈرگىسى

ئىشقىڭ ئالدى ئەقلىۋەشۇم، كۆڭلۈمى بەغمالادى،
سۆيلە ئاخىر، ئەي نەسىمى، جانۇ دىلدىن بەتەرىم.
يېشىمى: ئەي جان - دىلدىنمۇ ئەزىز سۆيگىنىم، ئىشقىڭ نەسىمىنىڭ ئەقىل - ھۇشنى
يوقىتىپ، كۆڭلىنى تالان - تاراج قىلدى، سۆزلىسەڭچۇ، ئاخىر.

تەئكىد

سەنەمنى دەردىنى دەفتەر قىلىپ خەتكە بىتىپ بولماس،
ئانى ئەسرارنى بىغەھمىلەرگە شەرھ ئەتىپ بولماس.
پېشىمى: سەنەمنىڭ دەردىنى يېزىپ تۈگەتكىلى بولمايدۇ؛ ئۇنىڭ سىرلىرىنى نادانلارغا
چۈشەندۈرۈپ بولغىلى بولمايدۇ.

جۇدالىق خەنجەرى بىرلە يۈرەكم چاك - چاك بولدى،
يۈرەك زەخمىن ئاچىپ بىدەردلەرگە كۆرسەتىپ بولماس.
پېشىمى: جۇدالىق خەنجىرى يۈرىكىمنى تىلىم - تىلىم قىلىۋەتتى؛ يۈرەكتىكى بۇ جاراھەتلەرنى
دەردسىزلەرگە كۆرسەتكىلى بولمايدۇ.

فەلەكنى ئەختەرىن قىلسا بولۇر دەلەر ھىسابىنى،
يۈرەكم زەخمىنى ھەرگىز ھىسابىنى بىلىپ بولماس.
پېشىمى: «كۆكتىكى يۇلتۇزلارنىڭ ھىسابىنى بىلىش مۇمكىن» دېيىشىدۇ، لېكىن يۈرىكىمدىكى
يارا - جاراھەتلەرنىڭ سانىنى ھېسابلىغىلى بولمايدۇ.

ئەلەم تارتىپ، يۈرەك كۆيمەي، قارا كۆزدىن تۆكۈلمەس ياش،
قازاننى ئاستىغا ئوت ياقماغۇنچە قايناتىپ بولماس.
پېشىمى: قازاننىڭ ئاستىغا ئوت ياقمىغۇنچە ئۇنى قايناتقىلى بولمايدۇ؛ دەرد - ئەلەم تارتىپ
يۈرەك ئۆرتەنمىگىچە، قارا كۆزدىن ياش تۆكەلمەيدۇ.

ھۇۋەيدا، ھەر ئىشكىم بىمۇشەققەت بولماغاي ھاسىل،
مۇشەققەت تارتماغۇنچە يار ۋەسلىگە يەتىپ بولماس.
پېشىمى: ئەي ھۇۋەيدا، ھەرقانداق بىر ئىش جاپا - مۇشەققەتسىز ۋۇجۇدقا چىقمايدۇكى،
مۇشەققەت تارتماقچە يار ۋەسلىگە يەتكىلى بولمايدۇ.

داستان

بىرىنچى داستان

كەل غەربجان، سەير ئەتەلى بىزلەر بۇ باغدا،
گۈللەر كۆرسۈن بۇلبۇللارنىڭ تەماشاسىنى.
سەننىڭ ئۈچۈن ئەزىز جانىم بولسۇن سەدەقە،
كۆرگىل، سەنەم شەيداننىڭ تەماشاسىنى.
پېشىمى: كەل غەربجان، بىز بۇ باغدا سەيلە قىلايلى، گۈللەر بۇلبۇللارنىڭ تاماشاسىنى كۆرسۈن؛
سېنىڭ ئۈچۈن ئەزىز جېنىم سەدەقە بولسۇن، شەيدا ئاشىق سەنەمنىڭ تاماشاسىنى كۆرگىن.

ئول خۇدايىم ياراتتى جەننەتۇر رىزۋان،
بۇ دۇنيادا نىئەتلەر بەردى مىڭ ئەلۋان.
لەيلى ئۈچۈن نەچە يىل يۈردى سەرگەردان،
مەجنۇن كۆرسۇن لەيلانىڭ تەماشاسىنى.

يېشىمى: ئۇ ئاللاھ ھۆرلەر قەنىتىنى ياراتتى، بۇ دۇنيادا ئىنسانلارغا مىڭ تۈرلۈك نېمەت بەردى؛
لەي ئۈچۈن نەچچە يىل سەرگەردان بولغان مەجنۇن ئەمدى لەيلىنىڭ تاماشاسىنى كۆرسۇن.

ئىشقى ئوتى ئاشىقلارنى ئەيلەدى بەرباد،
ئاشىق - مەئشۇق ئوت ئىچرە قىلدى مىڭ فەرياد،
بىستۇن تاغلارنى قازدى ئول فەرھاد،
شېرىن كۆرسۇن فەرھادنىڭ تەماشاسىنى.

يېشىمى: ئىشقى ئوتى ئاشىقلارنى بەرباد قىلدى، ئاشىق - مەشۇقلار ئىشقى ئوت ئىچىدە مىڭ
پەرياد قىلدى؛ ئۇ فەرھاد بىستۇن تاغلىرىنى قازغان ئىدى، ئەمدى شېرىن فەرھادنىڭ تاماسىنى
كۆرسۇن.

ئول خۇدايىم ھەر كىمگە سالدى بىر سەۋدا،
مۇھەببەتنىڭ بازاردا تۈمەنىمىڭ غەۋغا.
ئون ئىككى يىل ئاقتىلار دەريادا ئۇزرا،
ۋامىق كۆرسۇن ئۇزرانىڭ تەماشاسىنى.

يېشىمى: ئۇ خۇدايىم ھەركىمنىڭ بېشىغا بىر سەۋدا سالدى، ئىشقى - مۇھەببەتنىڭ بازىرىدا
تۈمەنىمىڭ غەۋغا بار؛ ئۇزرا دەريادا ئون ئىككى يىل ئاقتىدى، ئەمدى ۋامىق ئۇزرانىڭ تاماسىنى
كۆرسۇن.

غەرىب - سەنەم قوشۇلدىلار باغدا جەم بولۇپ،
يۈرەكلەرى پارە - پارە، كۆزى نەم بولۇپ،
ئىككى ئاشىق بىر - بىرىگە يار ھەمدەم بولۇپ،
تاھىر كۆرسۇن زۇھرانىڭ تەماشاسىنى.

يېشىمى: غەرىب - سەنەم باغدا جەم بولۇپ بىر - بىرىگە قوشۇلدى، يۈرەكلىرى پارە-پارە،
كۆزلىرى نەملەشكەن بۇ ئىككى ئاشىق بىر - بىرىگە يار ھەمدەم بولۇشتى. ئەمدى تاھىر
زۇھرانىڭ تاماشاسىنى كۆرسۇن.

ئىككىنچى داستان

ئەي كۆڭۈل، يارنىڭ ۋەفاسى قالدىمۇ؟
قىلماغان جانغا جەفاسى قالدىمۇ؟

يېشىمى: ئەي كۆڭۈل، يارنىڭ ۋاپاسى، جانغا سالمىغان جاپاسى يەنە قالدىمۇ؟

ئاتماغان سىينەمگە ئول پەيۋەستە قاش،

مىزگان ئوقى - قاشى ياسى قالدىمۇ؟

يېشىمى: ئۇ قوشۇلما قاشنىڭ يۈرىكىمگە ئاتىمىغان كىرىپك ئوقى، قېشىنىڭ ياسى قالدىمۇ؟

پارە بولغان كۆكسۈمە پەيكانىدىن،

قىلغاغان يارنىڭ دەۋاسى قالدىمۇ؟

يېشىمى: پارە - پارە بولغان يۈرىكىمگە يارنىڭ كىرىپك ئوقى بىلەن قىلمىغان داۋاسى قالدىمۇ؟

ئۆرتەنىپ ھەجرىدە كۈل بولماق بىلە،

جانۇ كۆڭلۈمنىڭ سەفاسى قالدىمۇ؟

يېشىمى: يارنىڭ جۇدالىقىدا ئۆرتىنىپ، كۆيۈپ كۈل بولغان جان - دىلىمنىڭ ساپاسى قالدىمۇ؟

جان فىدا قىلدىڭ دەر ئەردىڭ، ئەي كۆڭۈل،

بولماغان جانان فىداسى قالدىمۇ؟

يېشىمى: ئەي كۆڭۈل، «جېنىڭنى پىدا قىلىۋەتتىڭ» دەيتتىڭ، ئۇنىڭدىن باشقا زادى جانانغا پىدا

قىلمىغان نەرسەممۇ قالدىمۇ؟

يار كويىدا قەلەندەر بولغالى،

مەندىن ئۆزگە بىنەۋاسى قالدىمۇ؟

يېشىمى: يارنىڭ كوچىسىدا قەلەندەر بولۇشقا مەندىن باشقا يوقسۇلى قالدىمۇ؟

يار ھەجرىدە نىيازى ئۆرتەنىپ،

تارتماغان جەبرۇ جەفاسى قالدىمۇ؟

يېشىمى: يارنىڭ جۇدالىقىدا ئۆرتەنگەن نىيازىنىڭ تارتىمىغان جەبىر - جاپاسى يەنە قالدىمۇ؟

چۈشۈرگە:

ئەي كۆڭۈل، يارنىڭ ۋەفاسى قالدىمۇ؟

قىلماغان جانغا جەفاسى قالدىمۇ؟

يېشىمى: ئەي كۆڭۈل، يارنىڭ ۋاپاسى، جانغا سالمىغان جاپاسى يەنە قالدىمۇ؟

ئۈچىنچى داستان

ئۈستى قارلىق ئاپئاق تاغلار،

ئەھۋالىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟
دۈشمەنلەرگە بەندە بولۇپ،
قالغانىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟

يېشىمى: ئۈستى ئاپئاق قار بىلەن پۈركەنگەن تاغلار، ئەھۋالىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟ دۈشمەنلەرگە
قۇل بولۇپ قالغانلىقىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟

نەزەر ئەيلەڭ كۆز ياشىمغا،
ھىچكىم كەلمەيدۇر قاشىمغا.
قامچى ياغىپ بۇ باشىمغا،
تۇرغانىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟

يېشىمى: كۆز يېشىمغا نەزەر سېلىڭ، ھىچكىم قېشىمغا كەلمەيدۇ؛ بېشىمغا قامچا يېغىپ
تۇرغانلىقىنى كۆردۈڭلارمۇ؟

قىرىق يىگىتىم بارچە قالىپ،
ئۆزۈمنى مەن غەمگە سالىپ،
ئەھمەد بەگنى بىللە ئالىپ،
كەلگەنىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟

يېشىمى: قىرىق يىگىتىمنىڭ ھەممىسىنى قالدۇرۇپ، ئۆزۈمنى غەم - ئەندىشىگە سېلىپ،
ئەھمەد بەگنى بىللە ئېلىپ كەلگەنلىكىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟

بەندە بولدۇم، شۇل ئىرادە،
قالدىم تۈمەن مىڭ بەلادە.
دۈشمەن ئاتلىق، مەن فىيادە،
يۈرگەنىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟

يېشىمى: ئاللاھ ئىرادىسى بىلەن قۇل بولۇپ قالدىم، تۈمەننىڭ بالا - قازاغا يولۇقتۇم؛ دۈشمەن
ئاتلىق، مەن پىيادە كېتىۋاتقىنىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟

يۈسۈپ بەگ دەر: سىينەم داغلاپ،
ئەرمانىم كۆپ، مۇندا يىغلاپ،
ئات ئالدىدا قولۇم باغلاپ،
ماڭغانىمنى كۆردۈڭلارمۇ؟

يېشىمى: يۈسۈپ بەگ ئېيتىدۇكى: «يۈرىكىم كاۋاپتەك داغلانماقتا، ئارزۇيۇم كۆپ، ئەمما مەن بۇ
يەردە يىغلاپلا يۈرىمەن؛ ئاتلىق دۈشمەننىڭ ئالدىدا، قولۇم باغلاش كېتىۋاتقىنىمنى
كۆردۈڭلارمۇ؟»

تۆتىنچى داستان

فەلەك ئاشۇبىدىن كىم مەن كەبى زارۇ نىزار ئولغاي،
جەھان زۇلمى، ئۇلۇس بىدادىدىن بىئىتبار ئولغاي.
پىشىمى: پەلەكنىڭ غەۋغاسىدىن، جاھاننىڭ زۇلمىدىن، كىشىلەرنىڭ ئادالەتسىزلىكىدىن
كىممۇ مەندەك خار - زار بولسۇن؟

زېھى ئازادە ئىيمەن ئىشق ئارا مەجنۇن ئەمەس ھەمراھ،
نە مەندە خانۇمانۇ نە ماڭا يارۇ دىيار ئولغاي.
پىشىمى: نېمە دېگەن ئازاد ئادەممەنكى، ئاشقىلىقتا مەجنۇنمۇ ماڭا تەڭلىشەلمەيدۇ، مەندە نە
ئۆي - جاي، نە يار، ياكى دىيار بولسۇن؟

جەھان ئەھلىدىن ئەتمەك مۇددەئا مېھرۇ ۋەفا رەسمىن،
دەمەكتۇر مېھرى زەھرىدىن ھەياتىم ئۇستۇۋار ئولغاي.
پىشىمى: جاھان ئەھلىدىن مېھىر - ۋاپا كۈتۈش، «ھاياتىم مۇھەببەت زەھىرى بىلەن
مۇستەھكەملەنسۇن» دېگەنلىكتۇر.

فەنا دەشتى سارى تۇشمىش سەبۇرىي، دوستلار زىنھار،
دەمەڭكىم ئىختىيار ئەتمىش، ئاڭا نە ئىختىيار ئولغاي.
پىشىمى: دوستلار، سەبۇرىيىنى ھەرگىزمۇ زاھىدلىق چۆلىگە قاراپ مېڭىشنى ئۆزى خاھلاپتۇ، دەپ
قالماڭلار، ئۇنىڭدا نەدە ئىختىيارلىق بولسۇنكى!

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

بىرىنچى ئاھاڭ

سەنسىز دەمى ئەي شوخ جەھان، كۆزلەرى جادۇ،
ھەر ئاھىم ئەرۈر چەرخى باياپاندا ئاھۇ.
پىشىمى: ئەي جاھاننىڭ شوخى، جادۇ كۆزلۈكۈم، سەنسىز تارتقان ھەرىبىر ئاھىم پەلەك
باياۋاندىكى كېيىككە ئوخشايدۇ.

مەن سەرۋى قەدد ئارزۇسىنى ئەيلەپ چەكەدۈرمەن،
قۇمى نە ئۈچۈن چەككۈسى سەرۋ ئۈستىدە گۈگۈ.
پىشىمى: مەنغۇ سەرۋى قامەتكە ئېرىشىش ئارزۇسىدا نالە - پەرىيات چېكىۋاتىمەن، پاختەك ئۆزى
سەرۋى دەرىخىنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرۇپمۇ، يەنەن نېمە ئۈچۈن «گۈگۈ - گۈ» دەپ پىغان چېكىدىغاندۇ؟

دانالار ئىلە ئۆتكەرۇ ئۇمرۇڭنى خۇش ئۆتكەر،
قىلغۇسى دىماغىڭنى مۇئەتتەر گۈلى خۇشبۇ.
يېشىمى: دانالار بىلەن ئۆتىدىغان ئۇمرۇڭنى خوشال ئۆتكۈزگىنىكى، خۇشبۇي گۈلىنىڭ ھىدى
دىمىقىڭنى خۇش بۇي قىلغۇسى.

يۈزىنى ئاچىپ، قىلغۇسى يەلدايىنى گۈندۈز،
سۇنبۇل ساچار ئافاققا ئاچسا خەمى گىيسۇ.
يېشىمى: ئۇ گۈزەل يۈزىنى ئاچسا، يەلدا كېچىسىنى كۈندۈزگە ئايلاندۇرىدۇ؛ ئەگەر چېچىنىڭ
تۈگۈچلىرىنى يەشسە، جاھاننى سۇمبۇل ھىدىغا پۈركىيدۇ.

مەشھۇرى، جەفا بىر - بىرىگە سۆھبەتى ناچىنىس،
دەۋزە ئىچىدە كۆيگۈسى خۇشخۇ ئىلە بەدخۇد.
يېشىمى: مەشھۇرى، نىجىسلار بىلەن ھەمسۆھبەت بولۇش خۇددى دوزاختا خۇشخۇي بىلەن
تەدخۇي بىللە كۆيگەندەك بىر - بىرىگە چاپا سالغانلىقتۇر.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئەي نۇر دىلودىدە، دىدارىڭغا مۇشتاقمەن،
ۋاي يارى پىسەندىدە، دىيارىڭغا مۇشتاقمەن.
يېشىمى: ئەي كۆڭلۈم ۋە كۆزۈمنىڭ نۇرى، دىدارىڭغا ئىنتىزارمەن، ئەي ئارزۇلۇق يار، دىدارىڭغا
تەقەززامەن.

ئەي ماھى پەرى پەيكەر، ۋاي ھۇرى مەلەك مەنزەر،
ئەي لەئلى لەبى شەكەر، دىدارىڭغا مۇشتاقمەن.
يېشىمى: ئەي پەرى سۈرەتلىك ئاي يۈزلۈكۈم، ئەي مالاڭكە سۈپەتلىكىم، ئەي لېۋى شېكەردىن
شېرىن يار، دىدارىڭغا ئىنتىزارمەن.

ئەي دىلبەرى دىلدارىم، سەنسەن ئەبەدىي جانىم،
ۋاي يارى ۋەفادارىم، دىدارىڭغا مۇشتاقمەن.
يېشىمى: ئەي كۆڭۈلنى تارتقۇچى دىلدارىم، سەن مېنىڭ مەڭگۈلۈك ھاياتىم، ۋاي، ۋاپادارىم
يارىم، دىدارىڭغا ئىنتىزارمەن.

ئەي دىلبەرى سىمىن تەن، سەن جانۇ نەسمى تەن،
ئەي سەرۋى گۈلى گۈلشەن، دىدارىڭغا مۇشتاقمەن.

يېشىمى: ئەي كۆمۈش تەنلىك، ئەي سەرۋى قامەتلىك، گۈلشەندىكى گۈل، نەسمىنىڭ تېنىگە جان بولغان دىلبەر، دىدارىڭغا ئىنتىزارمەن.

ئۈچىنچى ئاھاڭ

كىمكى ئول گۈلچىھەرنى ئۆزىگە مېھمان ئەيلەدى،
ئۆزىنى ئىسكەندەرۇ جەمشىدى دەۋران ئەيلەدى.
يېشىمى: كىمكى ئۇ گۈل چېھرىلىكىنى ئۆزىگە مېھمان قىلالىسا، ئۆزىنى دەۋراننىڭ ئىسكەندەرى ۋە جەمشىدى دەپ بىلسە بولىدۇ.

تا كەمەندى زۇلق ئىلە كۆڭلۈم قۇشنى قىلدى سەيد،
يۈرەكىمنى ئۆرتەدى، باغرىمنى بىرىيان ئەيلەدى.
يېشىمى: ئۇ كۆڭلۈم قۇشنى چېچىنىڭ تۈزىقىغا ئىلىندۈرۈپ مېنى ئوۋلىغاندىن بېرى،
يۈرىكىمنى ئۆرتەپ، باغرىمنى كاۋاپ قىلىۋەتتى.

فۇرقەتۇ ھىجرانغا ئول دىلبەرى سىمىن بەدەن،
كۆزلەرىمنى ياشنى لەئلى بەدەخشان ئەيلەدى.
يېشىمى: ئۇ كۆمۈش تەنلىك دىلبەر پىراق ۋە جۇدالىق ئارقىلىق، كىز يېشىمنى بەدەخشاننىڭ ياقۇتدەك قانغا ئايلاندۇرىۋەتتى.

ئول خۇداۋەندىكى باردۇر خالىقى كەۋنۇ مەكان،
تىشلارنى گەۋھەرۇ لەئلىنى مەرجان ئەيلەدى.
يېشىمى: كائىناتنى ياراتقان ئاللاھ ئۇنىڭ چىشلىرىنى گۆھەردىن، لېۋىنى مارجاندىن قىلىپ يارىتىپتۇ.

ئۆزىنى قىلدى جەھاندا تۇرغە بىر شۆھرەتتەما،
تا سەنىڭ ۋەسفىڭ قەلەندەر ئەلگە داستان ئەيلەدى.
يېشىمى: قەلەندەر سېنى تەرىپلەپ ئەلگە داستان قىلىۋەتكەندىن بۇيان، دۇنيادىكى ئاجايىپ بىر شۆھرەتتەما (شۆھرەت كۆرسەتكۈچ) بولۇپ قالدى.

ئىككىنچى مەشرەپ

بىرىنچى ئاھاڭ

ۋۇجۇدۇم كاھىنى كۈل قىلدى تابى بەرقى رۇخسارى،

ساۋۇرسا دۇدى ئاھمىنى ھەۋايى شۇئە دىدارى.
 بېشىمى: ئۇنىڭ دىدارىنىڭ يالقۇنى ئاھىم تۈتۈنىنى ھاۋاغا سورىغان بولسا، رۇخسارىدىن
 چاقىنغان چاقماق ئوتى ۋۇجۇدۇم سامىنىنى كۈل قىلدى.

ئەگەر شەۋقۇم تەزەرۋى رەنگلەر كۆرگۈزسە تاڭ كۆرمە،
 كى رەنگىن جىلۋەلەر كۆرگۈزدىكىم تاۋۇس رەفتارى.
 بېشىمى: ئەگەر ئىشتىياقىمنىڭ قىرغاقلىقى جىلۋە قىلسا ئەجەبلەنمە، چۈنكى تۈزۈم ئۆزىنىڭ
 چىرايلىق يۈرۈشلىرى بىلەن جىلۋە قىلىدۇ- غۇ.

ئەگەر كۆزۈم مەنىڭ گۈل رەنگى بولسا، ھەيرەتى يوقدۇر،
 سالىپدۇر جىلۋە ئەكسىن گۈلئۇزارى، جامە گۈلنارى.
 بېشىمى: ئەگەر كۆزۈم گل رەڭگىدە كۆرۈنسە، ئۇنىڭغا ھەيران قېلىشنىڭ ھاجىتى يوق. چۈنكى
 كۆزۈمدە گلۈدەك جامالىنىڭ، گۈلرەڭلىك كىيىمنىڭ ئەكسى جىلۋەلەنگەندۇر.

بار ئەسھابى نەزەر سۈرەتكە بولماسلار نەزەر بەندىكىم،
 تاۋۇق باشدا بار تاجى، چەبىن باشدا دەستارى.
 بېشىمى: توخۇنىڭ بېشىدا تاجىسى، چىۋىنىڭ بېشىدا سەللىسى بولىدۇ، لېكىن يىراقنى كۆرەر
 زاتلار شەكىلگە، تاشقى كۆرۈنۈشكىلا قاراپ ئىش كۆرمەيدۇ.

نەۋائىدىن كەيىن مەشھۇرى شىئىرىنى ئوقۇماس كىم،
 بۇ بازار ئىچكى باردۇر ھەر مەتائىغا خەرىدارى.
 بېشىمى: كىشىلەر نەۋائىنىڭكىدىن كەيىن مەشھۇرى شىئىرلىرىنى ئوقۇماي قالارمۇ؟ بۇ بازاردا
 ھەر قانداق مالنىڭ ئۆزىگە لايىق خېرىدارى بار - دە.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئەرزىمنى ئايتاي، شاھىم ئىشتىكىل،
 مىسكىن گەدامەن، دادىمغا يەتكىل.
 بېشىمى: شاھىم ئەرزىمنى ئاڭلا، مەندەك مىسكىن گاداينىڭ دادىمغا يەت.

قىلساڭ يىراقراق مۇندا ئۇزۇڭدىن،
 ۋەسلىڭ سارىغا ئاندا ياۋۇتكىل.
 بېشىمى: بۇرۇندا ئۇزۇڭدىن يىراقلاشتۇرغان بولساڭمۇ، ئەمدى ۋەسلىڭگە يېقىنلاشتۇر.

سەندىن ئايرىغان دۇنيايى مەككار،
 كۆڭلۈمنى ئاندىن ئەمدى ساۋۇتكىل.

يېشىمى: مەككە دۇنيا مېنى سەندىن ئايرىۋەتكەندى، شۇخا ئەمدى ئۇنىڭدىن كۆڭلۈمنى سۇغۇتقىن.

سەندىن بۆلەكنى ھەرگىز دەمەسمەن،

ۋەللاھۇ، بىللاھ سۆزۈمگە بىتكىل.

يېشىمى: سەندىن ئۆزگىنى ھەرگىز سۆيمەيمەن، ئاللاھ بىلەن قەسەمكى، سۆزۈمگە ئىشەنگىن.

مېھمانىڭ ئولدى بۇ تۇن ھۇۋەيدا،

كۆڭلىنى ئاۋلاپ ياخشى كۈزەتكىل.

يېشىمى: بۇ كېچە ھۇۋەيدا سېنىڭ مېھمانىڭ بولدى، ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئوۋلاپ، ياخشى كۈتۈۋالغىن.

8- مۇقام ئۇششاق مۇقامى تېكىستلىرى چوڭ نەغمە قىسمى 202 مىسرا، تۆرت داستان 62

مىسرا، ئىككى مەشرەپ 48 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 312 مىسرا شېئىردىن تەشكىل تاپقان.

9- بايات مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

نەچۈك شاد ئولماين قىلساڭ نىشانە جانى فىگارمىنى،
سورار يۈز تىل بىلە پەيكانلارنىڭ ھالنىزارمىنى.
بېشىمى: ئەيگە جېنىمنى قارىغا ئالساڭ، نېمىشقا شادلانمايىكى، كىرىپك ئوقلىرىنىڭ رەپرەپ
ئەھۋالىمنى يۈز خىل تىل ۋە شەكلى بىلەن سوراپ تۇرىدۇ - غۇ.

ئۆيۈم تىيرە ئەمەس چۈن بىسىملى تىغى نىگاھىڭمەن،
چەراغان قىلغۇسىدۇر ئاھۇلار كۆزى مەزىرامىنى.
بېشىمى: مېنى كۆرۈڭنىڭ تىغى بىلەن قەتلى قىلغىنىڭ ئۈچۈن، ئۆيۈم يورۇق. كېيىكلەرنىڭ
كۆزى مازىمنى چىراغ بولۇپ يورۇتقاي.

ئاچىلۇر تۇفراغىمدىن تا قىيامەت لالەئى ھەسرەت،
خەزان ئولسا بەھارى ئۆمر كۆرمەي گۈلئۇزارمىنى.
بېشىمى: ئۆمۈر باھارىم گۈل يۈزلۈكۈمنى كۆرمەي خازان بولسا، قەبرەمدىن ئۇنگەن ھەسرەت
لالىسى تاكى قىيامەتكىچە ئېچىلىپ تۇرىدۇ.

زىبەس ئەشكى فۇرۇغ ئەفشان ساچىپ ھىجران تۇنى كۆرگەچ،
كى دەرلەر ئىكى مەشئەل ئىكى چەشمى ئىنتىزارمىنى.
بېشىمى: ھىجران تۇنىدە تارام - تارام ياش تۆكۈپ يىغلاۋاتقىنىمنى كۆرگەنلەر، يارغا ئىنتىزار
بولغان ئىككى كۆزۈمنى «ئىككى مەشئەلمىكىن» دەپ قالىدۇ.

نەچۈك ئارام ئىستەرسىز مەنى ئاۋارەدىن، ئول شوخ،
قاچان قويدى مەنىڭ بىرلەكى ئارامۇ قەرارمىنى.
بېشىمى: ئۇ شوخ تىنچ - ئاراملىقىمنى قويمىغان تۇرسا، مەن سەرگەرداندىن يەنە قانداقمۇ
ئاراملىق ئىستەيسىلەر؟

تىكىپدۇرلار ماڭا خەيمە ھەۋا ئۆزى ھۇباب ئاسا،
كى مەن بىلەمەيدۇرمەن بۇ رەنگ ھەۋا بىرلە تۇرارمىنى.

بېشىمى: كۆك ئۈستىگە مەن ئۈچۈن كۆپۈكتەك لەيلىمە چېدىر تىكىپتۇ، بىراق مەن بۇ خىل ئاتموسفىرادا قانداق تۇرۇشۇمنى بىلمەيمەن.

ئىككى شەھلا كۆزۈك نەشئە بەرۈردە ئىككى مەيخانە،

نىگاھى ئىلە مەستانە، ئوشات جامى خۇمارىمنى.

بېشىمى: ئىككى شەھلا كۆزۈك ماڭا ئىككى مەيخاننىڭ ھۇزۇرىنى بېرىدۇ، بىرلا قارىشىڭ بىلەن مەست قىلىپ، قەدەھكە بولغان خۇمارىمنى باسقۇن.

ساۋۇر ئۆزى بۇرۇنراق ئۆز ھەۋادا ئىختىيار ئەيلە،

ساۋۇرسا بىر گۈنى سەلكىن دەمى قويماي غۇبارىمنى.

بېشىمى: ئۆزۈڭنى بورۇنراق سورۇپ، ھاۋادا ئەركىن - ئازات ئۇچ؛ كۈنلەردىن بىر كۈنى سالقىن شامال توزانلىرىمنى قويماي سورىۋەتسە دەيمەن.

ھەياتى جاۋىدان تاپماس كىشى ئابىھەيات ئىچسە،

فەنا زۇلماتىدا كۆر خىزىدەك مەشھۇرىي زارىمنى.

بېشىمى: بىچارە مەشھۇرىنى خىزىدەك پانىلىق قاراڭغۇلۇقىدىن تاپقىن. چۈنكى ئابىھەيات ئىچكەن بىلەنمۇ، ئىنسان مەڭگۈلۈك ھاياتلىققا ئېرىشەلمەيدۇ.

تەئەزە

بەيرام گۈنى مەجنۇن كۆڭۈل ھەم شاد ھەم گىرىيان ئەرۈر،

ھالىمغا ئەل گىرىيان ئەرۈر، ئاندىن ئول ئاي خەندىن ئەرۈر.

بېشىمى: بايرام كۈنىدە، مەجنۇن كۆڭلۈم ھەم خۇشال ھەم قايغۇلۇق: ھالىمغا قاراپ، ئەل بىغلاۋاتىدۇ؛ ئۇ ئاي بولسا، خۇشال تۇرىدۇ.

مەن خەستە خەستەك، تاڭ ئەمەس، بولسام يولىدا پايىمال،

ئول گۈل سەمەندىن سەكرەتىپ جەۋلان ئۈزە جەۋلان ئەرۈر.

بېشىمى: مەن خەستە ئۇنىڭ يولىدا خەستەك دەسسەلىپ قېلىۋاتسام، ئەجەپلىنىش بۇياقتا تۇرسۇن، ئۇ گۈل ئېتىنى سەكرەتىپ، جەۋلان ئۈستىگە جەۋلان قىلىۋاتىدۇ.

باشغا سانچىپ تىترەگۈچ، يۈز ناز ئىلە تارتىپ قىلىچ،

بۇ شەكل ئىلە كۆرگەن زەمان جانۇ كۆڭۈل لەرزىن ئەرۈر.

بېشىمى: ئۇنىڭ بېشىغا ئوتۇغات قادا، يۈز خىل ناز بىلەن قىلىچ تارتقانلىقىنى كۆرگەن زامان، كۆڭلۈم بىلەن جېنىم لەرزىگە كېلىدۇ.

كىم رەشكىدىن قىلسام نە تاڭ، ئاھىمنى ئوق، قەددىمنى يا،

بىر يانغا باغلاپ ساداق، بىر ياندا قىربان ئەرۇر.
 بېشىمى: رەشكىتىن ئاھىمنى ئوق، قەددىمنى يا قىلسام ئەجەب ئەمەس، چۈنكى ئۇ بىر يېنىغا
 ساداق باغلاپ، يەنە بىر يېنىغا كامان ئېسىۋاپتۇ.

ئەنجۇم ئەمەستۇر ئول كەچە رەۋشەن كۆرۈنگەن، كىم فەلەك،
 ئول شاھسەۋارىغا قارا يۈز كۆز بىلەن ھەيران ئەرۇر.
 بېشىمى: كېچىسى پارقىراپ كۆرۈنكىنى يۇلتۇزلار ئەمەس، بەلكى چەۋەندازىمنىڭ گۈزەللىكىگە
 قاراپ ھەيران قالغان پەلەكنىڭ يۈزلىگەن كۆزىدۇر.

دەۋلەتكە مەغرۇر ئولماغىل، ئەي شاھ، گەداغا رەھىم قىل،
 ئاتىڭ ئايىقى ئاستىدا جىسمىم ئۆيى ۋەيران ئەرۇر.
 بېشىمى: ئەي شاھ، بايلىقىڭغا مەغۇرلانما، ئېتىڭنىڭ ئايىقى ئاستىدا ۋۇجۇدۇم ئۆيى ۋەيران
 بولۇۋاتىدۇ، مەن گاداىغا رەھىم قىلغىن.

بىلگىل بۇ گۈننى مۇغتنەنەم، سەندەك نەچە خەيلى ھەشەم،
 بىر - بىرلەپ ئۆتتى دەمبەدەم، بۇ دەھر نە پايان ئەرۇر.
 بېشىمى: سەندەك قانچىلىغان مەرتىۋىلىكلەر بىر - بىرلەپ ئالەمدىن كېتىشتى، بۇ دۇنيانىڭ
 پايانى يوق، شۇڭا بۈگۈننى غەنىمەت بىل.

ئەي كىم، خەيال ئەيلەپ شەفەق خۇرىشىد تابدىن دەمە،
 گەردۇن يۈزىگە ساچراغان قۇربانلاردىن قان ئەرۇر.
 بېشىمى: ئەي، شەپەقنى «قۇياشنىڭ نۇرىدىن پەيدا بولغان قىزىللىق - قۇ» دەپ ئويلاپ قالما، ئۇ
 قۇربانلارنىڭ پەلەك يۈزىگە چاچرىغان قېنىدۇر.

زەبھىنى ئىسمائىل كەبى قىلغىل قەبۇل رەھىم ئەيلەبان،
 جانىن فىدا ئەيلەپ ئۇ بۈگۈن مەزۇن ساخا قۇربان ئەرۇر.
 بېشىمى: مەھزۇن بۈگۈن جېنىنى پىدا قىلىپ، خۇددى ئىسمائىلغا ئوخشاش ساخا قۇربانلىق
 بولدى، رەھىم ئەيلەپ، ئۇنىڭ قۇربانلىقىنى قوبۇل قىلغىن.

ئەي، تىيرى بارانى غەمىڭ كۆڭلۈمنى پۇرخۇن ئەيلەمىش،
 ياشىمنى بەھرىن ئەيلەگەچ رەنگىمى گۈلگۈن ئەيلەمىش.
 بېشىمى: غېمىڭنىڭ ئوق يامغۇرى يۈركىمنى قانغا تولدۇردى، كۆزۈمدىن دەريا - دەريا ياش
 ئاققۇزۇپ، رەڭگىمنى گۈلگۈن قىلدى (يۈزۈمنى قانغا بويىۋەتتى).

بولمىش ئەزەلدە قىسمەتم زەھرى فىراقىڭدىن نەسب،
 ئىچكەچ كۆڭۈلدە جۇش ئۇرۇپ دەردىڭنى ئەفزۇن ئەيلەمىش.

يېشىمى: ئەزەلدە ماڭا پىراقىڭنىڭ زەھىرى نېسىپ بولغان ئىكەن، ئۇنى ئىچكەچكە دەردىڭ يۈرىكىمدە تېخىمۇ قايىناپ تاشتى.

كەلدى نەشاتىم دەردىدىن نەچۈن فەنا تۇراغىغا.

غەم يامغۇرىنى ياغىزىپ جىسمىمنى مەمۇن ئەيلەمش.

يېشىمى: «ئۇنىڭ دەردىدىن پانىيلىق تۇپرىقىغا يۈزلىنىش نېمىشقا ماڭا خۇشاللىق ئېلىپ كېلىدىغاندۇ» دېسەم، ئەسلىدە ئۇ غەم يامغۇرىنى ياغدۇرۇپ، جىسمىمنى مەمۇن قىلغانىكەن - دە.

ھۇبۇل ۋەتەن دەپ كۆڭلەمە دەردۇ ئەلەم كەلسە نە تاڭ،

غەم لەشكەرى سەردارىغا سىينەمنى مەئۇن ئەيلەمش.

يېشىمى: ۋەتەن سۆيگۈسىدىن يۈرىكىمگە دەرد - ئەلەم كەلسە، ھېچ گەپ ئەمەس. چۈنكى غەم لەشكەرلىرىنىڭ سەردارىغا كۆرىكىمنى پاناھگاھ قىلىپ ياراتقانىكەن.

ئىشقىڭ مەنى بىچارەنى ھەجرىڭدە سەرگەدان قىلىپ،

ۋەسلىڭ تەمانناسى بىلە جانىمنى مەرھۇن مەرھۇن ئەيلەمش.

يېشىمى: ئىشقى - مۇھەببەتنىڭ مەن بىچارەنى ھېجراننىڭدا سەرگەردان قىلىپ، ۋىسال ئارزۇسى بىلەن جېنىمنى گۆرۈگە قويۇشقا مەجبۇرلىدى.

بۇ دەردۇ مېنەتنى بەسى كۆردۈم بەلاى ئىشقى ئارا،

بىر - بىردىن ئارتۇق دەم بەدەم كۆڭلۈمنى مەزۇن ئەيلەمش.

يېشىمى: ئىشقى بالاسىنىڭ دەرد - ئەلىمنى كۆپ تارتتىم، بۇ دەرد - ئەلەم بارغانسېرى كۈچىيىپ، كۆڭلۈمنى قايغۇغا تولدۇردى.

بۇ تەلبە كۆڭلۈمدۇر زەنەخدانىڭدا ھەبىس ئولغان كەبى،

ئانداكى ھەريان فەرتىدىن مىسىرىدا زۇنۇن ئەيلەمش.

يېشىمى: ھەممە يەردە ھەددىدىن ئاشقان زۇنۇن مىسىرغا قامالغاندەك، تەلۋە كۆڭلۈممۇ زىنىقىڭغا بەنت بولۇپ قالدى.

كۆڭلۈم قۇشى فەرياد ئەتۈر زۇلفۇڭنى كۆرگەچ ناگەھان،

بىر ئەژدەھايى گويىيا مۇرغىغا ئەفسۇن ئەيلەمش.

يېشىمى: مەن چېچىڭنى تاسادىپ كۆرۈپ قالغاندىن بۇيان، كۆڭلۈم قۇشى گويىيا بىر ئەجدىھا تەرىپىدىن دەم تارتىلىۋاتقان قۇشتەك پەرياد چېكىدۇ.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

تاڭ يوق زۇھۇرىنى كۆزىنىڭ ئىشۋەسى مەست ئەيلەسە،
بۇ ئىشقا سەھراسىدا يۈز مەندەكنى مەجنۇن ئەيلەمش.
يېشىمى: كۆزىنىڭ ناز - كەرەشمىسى مەن زۇھۇرىنى مەست قىلسا ئەجەپلىنەرلىك ئەمەس،
چۈنكى بۇ ئىشقا چۆلىدە، ئۇ مەندەكتىن يۈزنى مەجنۇن قىلىۋەتكەنكەن.

نۇسخە

غۇنچەئى خەندىن بىلە ھۆسنۇڭ گۈلى خۇررەم بەھار،
خەتتىڭ ئانداق سەبزەكم بولغاي ئاڭا خۇررەم باھار.
يېشىمى: غۇنچەدە لېۋىڭ بىلەن ھۆسنۇڭ باھانىڭ شوخ ئېچىلغان گۈلگە ئوخشايدۇ؛ مىيىڭ
باھار پەسلىدىكى مايسىزارلىقنى ئەسلىتىدۇ.

يۈز ئۈزە تەردىن خەتتىڭ گەر باش چەكەر، ئەي گۈل، نە تاڭ،
سەبزەغە بائىسدۇرۇر چۈن بولدى ئەر سە نەم بەھار.
يېشىمى: ئەي گۈل، يۈزۈڭدىكى تەرنىڭ كۈچىدىن مىيىق موپلاۋىڭ خەت تارتقان بولسا، ھەيران
قالغۇچىلىكى يوق. چۈنكى باھارنىڭ نېمى مايسىنىڭ ئۆسۈشىگە سەۋەب بولىدۇ - غۇ.

شادلىغىدىن گۈلشەنى ۋەسلىڭغە يىغلاپ چەكسەم ئاھ،
ياپما يۈزكىم گۈلگە بولماس يەل - ياغىندىن غەم بەھار.
يېشىمى: ۋىسالىڭ گۈلشەنىگە ئېرىشىش شادلىقىدىن ئاھ چېكىپ يىغلىسام، يۈزۈڭنى
يېپىۋالما، چۈنكى گۈل دېگەننىڭ باھارنىڭ يامغۇرى بىلەن شاملىدىن ئەندىشىسى بولمايدۇ.

ئارەزم ئەكسى يۈزۈڭ ئايىنە تۈشكەن تۇرغۇدۇر،
كىم كۆرۈپتۇر ھەم خازان بىر ئايدا بولغاي ھەم بەھار.
يېشىمى: يۈزۈمنىڭ سېنىڭ ئاي يۈزۈڭدە ئەكس ئەتكىنى قىزىق ئىشكى، باھار بىلەن كۈز
پەسلىنىڭ بىر ئايدا بولغانلىقىنى كىم كۆرگەن؟

ۋايكىم، بىر گۈل خەزانغا سالدى ئەيشىم گۈلبۇنىن،
ئۇشبۇ فەسل ئىچرەكى تاپمىش جۈملە ئالەم بەھار.
يېشىمى: ۋاي دادا! پۈتۈن ئالەمگە باھار كەلگەن مۇشۇ پەسلىدە، ھايات گۈلۈمنى بىر گۈل يۈزلۈك
خازان قىلىۋەتتى.

رەئدۇ سېل ئەرمەس فىغانۇ ئەشك ئەرۇر بۇ كىم، بۇ يىل،
گۈل يۈزۈڭ كۆرگەچ تۇتار ئۆز ھالىغا ماتەم بەھار.
يېشىمى: بۇ چاقماق بىلەن سەل ئەمەس، بەلكى پىغان بىلەن كۆز يېشىدۇركى، بۇ يىلقى باھار
گۈلدەك يۈزۈڭنى كۆرۈپ ئۆز ھالىغا ماتەم تۇتۇۋاتىدۇ.

قەسدى بۇلبۇل كۆڭلى قەيدى بولماسا، نەيۇچۇن سالور،
باغ شوخى سۇنبۇلى زۇلفىغا پىچۇ خەم بەھار.
يېشىمى: ئەگەر باھارنىڭ قەستى بۇلبۇلنىڭ كۆڭلىنى باغلىۋېلىش بولمىسا، نېمە ئۈچۈن
باغدىكى شوخ سۇنبۇلنىڭ چېچىدىن ھالقا ياسايدۇ.

گۈل ئەمەس، بۇ باغ تاراجىغا ئانىڭ لەئلىدىن،
ئەيلەدى ئاۋزە مەھرى دەۋرىغە خاتەم بەھار.
يېشىمى: باھار بۇ باغنى تالان - تاراج قىلىش ئۈچۈن، گۈلنى ئەمەس، بەلكى ئۇنىڭ ياقۇت لېۋىنى
سۇرۇق قىلىپ، قۇياشنىڭ يۈزىگە تامغا باستى.

نۇسخە چۈشۈرگىسى

ئەي نەۋائىي، چىن بەھار ئەركىن بۇ، يا خۇد كۆرگۈزەر،
باغ خەلقىدىن ئۇلۇسقا داۋەرى ئەئزەم بەھار.
يېشىمى: ئەي نەۋائىي، بۇ ھەقىقىي باھارمىدۇ ياكى ئۇلۇغ شاھىمىزنىڭ باغ ئەھلى ئارقىلىق،
خەلققە كۆرسىتىۋاتقان باھارمىدۇ؟

جۇلا

ھەر قاچان لەئلىڭ تەبەسسۇم قىلسا، شەكەر ساچىلۇر،
چۈن تەكەللۇمدىن دەم ئۇرسا، دۇررۇ گەۋھەر ساچىلۇر.
يېشىمى: ھەر قاچان تەبەسسۇم قىلساڭ، ياقۇت لېۋىڭدىن شېكەر چېچىلىدۇ؛ گەپ قىلساڭ،
تىلىڭدىن ئۈنچە - گۆھەر تۆكۈلىدۇ.

غالبە سەن سۇنبۇلۇڭنى تارىدىڭ، ئەي جان، بۈگۈن،
كىم، نەسىمى سۇبھىدەمدىن ئەنئەرى تەر ساچىلۇر.
يېشىمى: ئەي جان، بۈگۈن سۇنبۇل چېچىڭنى تارىدىڭ بولغاي، تاڭ شامىلىدىن نەمخۇش ئەنئەرى
ھىدى كېلىۋاتىدۇ.

ئاي يۈزۈڭنىڭ ھەسرەتىدە ھەر كەچە تاغغا تەگىن.
كۆزلەرىمنىڭ ياشىدىن يەر ئۈزەر ئەختەر ساچىلۇر.
يېشىمى: ئاي يۈزۈڭنىڭ ھەسرەتىدە، ھەر كەچە تاڭ ئاتقىچە يۈر يۈزىگە كۆز يېشىمنىڭ
يۇلتۇزلىرى تۆكۈلىدۇ.

غايەتى ئەڭلا مەراتىبىدىن دۇرۇرۇركىم، ھەر سەھەر،
مەقدەمىڭدە گۈنبەدى ئەفلاكىدىن زەر ساچىلۇر.
بېشىمى: مەرتىۋەتنىڭ غايەت يۇقىرىلىقىدىن، ئاسمان گۈمبىزىدىن ھەر سەھەردە قەدىمىڭگە
تىللا چېچىلىدۇ.

بۇ گەدا ھەسرەت بىلە كۆز مەئەندىدىن دەم - بەدەم،
لەئلىڭ ئۈچۈن ھەر قايان ياقۇتى ئەھمەر ساچىلۇر.
بېشىمى: بۇ گەدائى لېۋىڭ ئۈچۈن ھەسرەتلىنىپ، كۆز كاندىن ھەمىشە ھەيرانغا قىزىل ياقۇت
چېچىپ تۇرىدۇ.

سەنەم

يارسىز ئۆمرۈم مەنىڭ
مىڭ ياشاسام بىرگۈنچە يوق.
ئىشقى ئوتىنىڭ ئالدىد
دەۋزەخ ئوتى ئۇچقۇنچە يوق.
ئىشقى ئوتى يامان، دادەي،
چەرايىم سامان، دادەي،
مەندە تاقەت قىلچە يوق.
بېشىمى: يارسىز مىڭ يىل ياشىساممۇ، بىر كۈنچىلىك ئەھمىيىتى يوق؛ ئىشقى ئوتىنىڭ
ئالدىدا، دوزاخ ئوتى ئۇچقۇنلىكىمۇ كەلمەيدۇ؛ ۋاي داد، ئىشقى ئوتى يامانلىقى، ۋاي داد، چەرايىم
ساماندىكى سارغىيىپ كەتتى، مەندە قىلچىلىك تاقەت قالمىدى!

ئاقمۇ ئايدىڭ كەچەلەر،
ئاپئاقمۇ ئايدىڭ كەچەلەر،
گۈل بىلەن رەبھان پۇرايدۇر
يار يۈرگەن كۈچەلەر.
ئايدىڭ كەچەلەر دادەي،
قاراڭغۇ كەچەلەر دادەي،
خۇش پۇراقلىق كۈچەلەر.
بېشىمى: خۇمۇ ئاق ئايدىڭ كېچىلەر، ئاپئاق ئايدىڭ كېچىلەر؛ يار يۈرگەن كۈچىلەر رەبھان گۈلى
پۇرايدۇ؛ ئايدىڭ كېچىلەر، دادەي، قاراڭغۇ كېچىلەر، دادەي، خۇشپۇراقلىق كۈچىلەر.

يار يۈرگەن كۈچەلەرنى
سۈپۈرەي ساچىم بىلەن.
ئوڭ قولۇمغا جام ئالىپ،

سۇلار سەپەي ياشم بىلەن.
 ھەسرەت چەكەرمەن دادەي،
 يىغلاپ ئۆتۈرمەن دادەي،
 سۇ سەپەپ ياشم بىلەن.

يېشىمى: يار يۈرگەن كوچىلارنى چېچىم بىلەن سۈپۈرەي، ئوڭ قولۇمغا جام ئېلىپ، يېشىم بىلەن سۇلار سەپەي؛ يېشىمدىن سۇ سەپەپ ھەسرەت چېكىۋاتىمەن، يىغلاپلا ئۆتۈۋاتىمەن. ۋاي داد.

چوڭ سەلىقە

سنايمۇكىن، سىلايمۇكىن بويى تالىمنى،
 بويى تالىم بىلەمدۈركىن مەنىڭ ھالىمنى.

يېشىمى: تالدىك زىلۋا بويلىق يارىمنى سنايمىكىم، يا سىلايمىكىن، زىلۋا بويلىقۇم، مېنىڭ ئەھۋالىمنى بىلەمدىغاندۇ؟

بىلسە بىلسۇن ۋەفادارىم مەنىڭ ھالىمنى،
 بىر ئۆزىگە ئەرز ئەتەرمەن ئاھۇ زارىمنى.

يېشىمى: ۋاپادارىم مېنىڭ ئەھۋالىمنى بىلسۇن - بىلمىسۇن، ئاھۇ زارىمنى بىر ئۆزىگىلا ئېيتىمەن.

شۇندىن شۇنغا كەلمىشىم سەن يار ئۇچۇندۇر،
 جەۋرۇ جەفا چەكىشىم دىدار ئۇچۇندۇر.

يېشىمى: ئاشۇ يەردىن مۇشۇ يەرگە كېلىشىم سەن يار ئۇچۇن، جەبىر - جاپا چېكىشىم بولسا، دىدار كۆرۈشۈش ئۇچۇندۇر.

گۈلىستاندا فەرياد ئۇرۇپ سايىرايدۇر بۇلبۇل،
 شۇ بۇلبۇلنىڭ سايىراماقى گۈلزار ئۇچۇندۇر.

يېشىمى: گۈلىستاندا بۇلبۇل پەرياد ئۇرۇپ سايىرايدۇ، شۇ بۇلبۇلنىڭ سايىرىشى گۈلزار ئۇچۇندۇر.

كىچىك سەلىقە

كەزەرمەن ۋەسلىك ئىزدەپ يىللار ئۆلمىش دەربەدەر ھەريان،
 جۇنۇن سەھراسىدىن مەجنۇن مەسەللىك بىخەبەر ھەريان.

يېشىمى: ئۇزاق يىللاردىن بېرى ۋەسلىگىنى ئىزدەپ، ئىشىكىمۇ ئىشىك كېزىپ يۈرمەن؛ جۇنۇنلۇق چۆلىدە، مەجنۇنغا ئوخشاش بېھۇشمەن.

يۈزۈڭنى ياد ئەتىپ فۇرقەت تۈنىدە ئوتلۇغ ئاھىمدىن،
ئەمەس ئەنجۈم، فەلەك تاقىدا بەند ئولمىش شەرەر ھەريان.
بېشىمى: جۇدالىق تۈنىدە، يۈزۈڭنى ئەسلەپ چەككەن ئوتلۇق ئاھلىرىم ئۇچقۇنلىرى پەلەك
گۈمبىزىنىڭ ھەريان، ھەر تەرىپىگە ئورناپ قالدىكى، ئۇلارنى يۇلتۇزلارمىكىن دەپ قالما.

يۈگۈرماقدىن تالىقدىمكى نەچە سىمابدەك سەير ئاب،
نەدىنىكىم جىلۋە ئەيلەپ ئات ئۈزە ئول سىمبەر ھەريان.
بېشىمى: ئۇ كۈمۈش تەنلىك گۈزەل ھەر تەرەپكە ئات سېلىپ جىلۋە قىلسا، مەن كەينىدىن
خۇددى سىمپ ئاققاندەك يۈگۈرۈپ يۈرۈشتىن ھالىسىرىدىم.

سارىغ چىرەم بىلە قانلىغ ياشمىغا كۈلمە، ئەي زاھىد،
نىگارمى باشدىن ھەردەم ساچارمەن لەئلىۇ زەر ھەريان.
بېشىمى: ئەي زاھىت، سېرىق يۈزۈم بىلەن قانلىق بېشىمغا قاراپ كۈلمە، مەن نىگىرىمنىڭ
بېشىدىن دائىم قىزىل ياقۇت بىلەن سېرىق ئالتۇن چاچمەن.

لەبىڭ سەرچەشمەسىدىن غافىل ئەردى تەشەنلەپ كۆڭلۈم،
نىشان بەلگۈردى خەتتەدىكى فەۋتى نىلۇفەر ھەريان.
بېشىمى: تەشەن كۆڭلۈم لېۋىڭ بۇلىقىدىن تېخى غاپىل ئىدى، مېقىڭدىكى نىلۇپەر
مويلاۋلىرىڭ جىددى بەلگە بېرىپ، مېنى ئويغاتتى.

شەفەق ئەرمەس فەلەك ئۈزرە، قۇياشم پەردەگە كىرگەچ،
چەكەر ئاھىم يەلى كۆز يولىدىن جۈنى جىگەر ھەريان.
بېشىمى: كۆكتىكى قىزىللىق شەپەق ئەمەس، بەلكى ئۇ قۇياشم پەردە ئىچىگە كىرىپ
كەتكەچە، ئاھىم شامىلى كۆز چانقىمىدىن ئۇچۇرۇپ چاچقان جىگەر قېنىمدۇر.

نە گۈن ئول ئەردىكىم قاشىڭدا چىن كۆردۈم نە بۇ گۈندۈز،
تەبەسسۇم مەۋجى ئەردى لەبلەرىڭدە سەربەسەر ھەريان.
بېشىمى: قايسىبىر كۈنى، لەۋلىرىڭدىن پۈتۈنلەي تەبەسسۇم جىلۋىسى مەۋج ئۇرۇپ
تۇرغانلىقىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم - دە، بۇ كۈندۈزمۇ ياكى كېچىمۇ، خۇدۇمنى بىلمەيلا قالدىم.

مىزەڭنىڭ ناۋەكىن كۆز ئاتتى، لەئلىڭ كەلتۈرۈپ بىسىمىل،
ماڭا مىيلى مەزار ئورنىدا بىتكەن نەيشەكەر ھەريان.
بېشىمى: كۆزۈڭ كىرىپ ئوقىنى ئاتتى، لېۋىڭ ئۆلتۈردى. مازىمنىڭ قەبرە تاختىسى ئورنىدا،
شېكەر قومۇشلىرى ئۈنۈپ چىقتى.

يۈرەكنى چاك ئەتىپ سانسىز تىكەن باغرىمغا سانچىلغان،
مەنىڭ ھالىمغا باقمى كۆزلەرىڭ قىلغاج نەزەر ھەريان.

بېشىمى: كۆزلىرىڭ ئەھۋالىمغا قاراپ قويماي، باشقا جايلارغا نەزەر تاشلىغىچقا، باغرىمغا سانسىز تىكەنلەر سانچىلىپ، يۈرىكىم پارە - پارە بولدى.

جەمالىڭ تالىڭكىم تاپمادى ھەرگىز خەبەر ئاندىن،
خەيال ئەلچىسىدىن گەرچە ئىبەردەم كۆپ خەبەر ھەريان.
بېشىمى: گەرچە خىيالىمنى ئەلچى قىلىپ، نۇرغۇن خەۋەر ئەۋەتكەن بولساممۇ، جامالىڭ ئامىتى ئۇنىڭدىن مۇتلەق خەۋەر تاپالمىدى.

ئۇيالىپ قۇمىرىيۇ سەرۋى چەمەن گۈلبەرگىدەك تىترەر،
چەمەندە سەرۋى ئازادىمنى كۆرگەچ جىلۋەگەر ھەريان.
بېشىمى: چىمەنلىكتە، خۇش قامەت گۈزىلىمنىڭ ھەريان جىلۋە قىلىپ يۈرگەنلىكىنى كۆرگەن پاختىك بىلەن سەرۋى دەرىخى ھەسەتتىن، گۈلزارلىقتىكى گۈلنىڭ يوپۇرمىقىدەك تىترەپ كېتىشىدۇ.

كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

فۇتۇھى قۇلغا، ئەي شاھ، گاھى - گاھى ئىلتىفات ئەتكىل،
ساچىپ تۇتى كەبى كۆڭلۈمگە لەفزىڭدىن شەكەر ھەريان.
بېشىمى: ئەي شاھ، تۈتىدەك كۆڭلۈمگە تىلىڭدىن ھەر دەم شېكەر چېچىپ، مەن فۇتۇھى قۇلغا پات - پات ئىلتىپات قىلغىن.

تەئكىد

ئافتابدەك ئاي يۈزۈڭگە كۆپدۈر ئەرمانىم مەنىڭ،
ھەر زەمان يادىمغا كىرسەڭ ئۆرتەنۈر جانىم مەنىڭ.
بېشىمى: قۇياشتەك نۇرلۇق ئاي يۈزۈڭنى كۆپ ئارزۇ قىلىمەن؛ ھەمىشە يادىمغا كەلسەڭلا، جېنىم ئۆرتىنىدۇ.

بىر نىكاھى قىلىدىڭۇ كۆڭلۈمدىن ئالدىڭ سەبرۈھۇش،
ئەمدى ھەجرىڭدە كۆپەرمەن، قالمادى جانىم مەنىڭ.
بېشىمى: بىر كۆز تاشلاش بىلەنلا سەۋر - تاقەت، ئەس ھۇشۇمنى ئالدىڭ؛ شۇ تۇرۇقى مەندە جان دېگەن نەرسە قالمادى، ئەمدى جۇدالىقىڭدا كۆيۈپ تۈگىشىدىغان بولدۇم.

مەن سەنىڭ يادىڭدا ھەر دەم يىغلايم شامۇ سەھەر،
ئەرشكە يەتتى مەگەر فەريادۇ ئەفغانىم مەنىڭ.

يېشىمى: مەن سېنى ياد ئېتىپ، تۇندىن تاغغىچە توختىماي يىغلىدىم، پەرياد - پىغانىم
ئەرشكە يەتتىغۇ دەيمەن.

كۆرمەسەم جانىم كۆيەدۇر، بارغالى يوق تاقەتتىم،
يەتكەلى دىدارىڭ ھىچ يوقتۇر بۇ ئىمكانىم مەنىڭ.
يېشىمى: دىدارىڭنى كۆرمىسەم، جېنىم كۆيىدۇ، قېشىڭغا بارغىلى مادارىم يوق، ۋىسالىڭغا
يېتىشكە بۇ كۈنلەردە ھېچبىر ئىمكانىم يوق.

يىغلادىم شامۇ سەھەرلەردە ساخا فەرياد ئەتىپ،
يەتمەدى ھەرگىز قۇلاقىڭغا بۇ ئەففانىم مەنىڭ.
يېشىمى: سېنى دەپ تۇندىن تاغغىچە پەرياد ئۇرۇپ يىغلىدىم؛ بۇ ئەيغانىم قۇلقىڭغا مۇتلەق
يەتمىدى.

لۇتقى ئەتىپ مىسكىن رىزائىي ھالىغا رەھىم ئەيلەگىل،
بىر نەزەر قىلساڭ ماڭا ھىچ يوقتۇر ئەرمانىم مېنىڭ.
يېشىمى: مەرھەممەت قىلىپ، بىچارە ئەھۋالدىكى رىزائىيغا رەھىم قىلغىن؛ ماڭا بىر نەزەر
قىلساڭ، ھېچبىر ئارمىنىم قالماس ئىدى.

داستان

بىرىنچى داستان

چاھقا تۇشتۇم كەلىپ ئۇشۇل شەھرى كەنئاندىن،
داغى ھىجران ئەزدى مەنى ئىبنى يەمىنجان.
مەن كۆرمەگەن جەبرۇ جەفا، مېھنەت قالمادى،
زارۇ ھەيران قىلدى مەنى، ئىبنى يەمىنجان.
يېشىمى: ئىبنى يەمىنجان، ئاشۇ كەنئان شەھرىدىن كېلىپ، قۇدۇققا تاشلىنىپ قالدىم، مېنى
جۇدالىقنىڭ تېغى ئەزدى؛ مەن كۆرمىگەن جەبىر - جاپا، مۇشەققەتلەر قالمىدى، بۇلار مېنى خار -
زار ۋە ھەيران - ھەس قىلدى، ئىبنى يەمىنجان.

ئاغالارىم كۆينەكىمنى تارتىپ ئالدىلار،
تۆرت تەرەپتىن كەلىپ ماڭا خەنجەر ئۇردىلار.
ئاخىر مەنى تۇتۇپ كەلىپ، چاھقا سالدىلار،
بەندى زىندان قىلدى مەنى، ئىبنى يەمىنجان.

بېشىمى: ئاكىلىرىم كۆينىكىمنى تارتىلىۋالدى، تۆت تەرەپتىن قورشاپ كېلىپ ماڭا خەنجەر ئۇردى، ئاخىرى تۇتۇپ كېلىپ، قۇدۇققا تاشلىدى - دە، زىندان بەندىسى قىلىۋەتتى، ئىبنى يەمنجان.

قىزىلگۈلدەك تەنىم شۇندا قانغا بويالدى،
ئەل كۆزىدىن يىراق تاشلاپ ئۆچىنى ئالدى،
ئۆلتۈرۈشكە قەس قىلدىۋە كىن ئۇيالدى،
ئاھ، باغرى قان قىلدى مەنى، ئىبنى يەمنجان.

بېشىمى: شۇنداق قىلىپ، قىزىلگۈلدەك تېنىم قانغا بويالدى؛ ئەل كۆزىدىن يىراق قىلىپ، ئۆچىنى ئالدى؛ ئۆلتۈرۈشكە قەست قىلدى - يۇ، لېكىن ئۇيالدى؛ ئاھ، مېنى مۇشۇنداق باغرى قان قىلدى، ئىبنى يەمنجان.

ئاغالارم دۈشمەنلىكىن رەۋشەن بىلدۈرۈپ،
كۆزلەرىمنى تۇفراق بىلە قويدى تىندۈرۈپ،
ياش گۈلۈمنى جەفا تىغى كەستى سىندۈرۈپ،
بەرگى خەزان قىلدى مەنى، ئىبنى يەمنجان.

بېشىمى: ئاكىلىرىم دۈشمەنلىكىنى روشەن بىلدۈرۈپ، كۆزلىرىمنى توپا بىلەن تىندۈرۈۋەتتى؛ ياش گۈلۈمنى جاپاتىغى كېسىپ - سۇندۇرۇپ، بەرگىخازان (ياپراق تۆكۈمى) قىلىۋەتتى، ئىبنى يەمنجان.

ئوردى - سوقتى چاغقا تاشلاپ، كەلمەي قاشمغا،
قىيامەتنىڭ گۈنى تۈشتى ئەزىز باشمغا.
كەنا فەلەك ئوفا سالدى يەگەن ئاشمغا،
ئەجەپ سەرسان قىلدى مەنى، ئىبنى يەمنجان.

بېشىمى: قېشىمغا يوقلاپ كەلمىگەننىڭ ئۈستىگە، قۇدۇققا تاشلاپ ئوردى - سوقتى؛ ئەزىز بېشىمغا قىيامەتنىڭ كۈنى چۈشتى؛ قوپال پەلەك يېگەن ئېشىمغا ئوفا سالدى ۋە مېنى ئەجەپ سەرسان قىلىۋەتتى، ئىبنى يەمنجان.

يۈسۈف ئايتۇر: ئوتتا يانىپ كۆيۈپ كۈل بولدۇم،
جۇدالىقتا، سەرسانلىقتا سولغان گۈل بولدۇم،
ئۇلار ساتتى مىسر ئەلىگە شۇندا قۇل بولدۇم،
ئاللاھ سۇلتان قىلدى مەنى، ئىبنى يەمنجان.

بېشىمى: يۈسۈف ئېيتىدۇ: مۇشەققەت ئوتىدا كۆيۈپ كۈل بولدۇم؛ جۇدالىقتا، سەرسانلىقتا، سولغان گۈل بولدۇم؛ ئۇلار ساتتى مىسر ئەلىگە شۇندا قۇل بولدۇم؛ ئاللاھ مېنى سۇلتان قىلدى، ئىبنى يەمنجان.

ئىككىنچى داستان

مەجنۇن بولۇپ، بەياباننى گەشت ئەتپ،

ئۆز - ئۆزۈمدىن بىر سەۋداغا يەتۈشتۈم.

بىر پەرىنىڭ ھەسرەتدە قان يۈتۈپ،

باغۇ بوسان خۇش ھەۋاغا يەتۈشتۈم.

يېشىمى: مەجنۇن بولۇپ، باياۋاننى كېزىپ يۈرۈپ، ئۆز - ئۆزۈمدىن بىر سەۋداغا قالدۇم؛ بىر پەرىنىڭ ھەسرەتدە قان يۈتۈپ يۈرۈپ، ئاخىرى باغۇ بوستان خۇش ھاۋاغا ئېرىشتىم.

فەسلى زىمىستانىم، بولۇپدۇر يازە،

گۈلشەنى بەھارىم ياتىپدۇر تازە،

بارچەسى سۈرتۈپتۈر يۈزىگە غازە،

بىر ئەجايىپ تاماشاغا يەتۈشتۈم.

يېشىمى: زىمىستان پەسلىم يازغا ئۆزگىرىپتۇ، باھار گۈلشەنىم پاك - ئېسىل تۇرۇپتۇ، ھەممىسى يۈزىگە ئۇپا - ئەڭلىك سۈرۈپتۇ، ئاجايىپ بىر تاماشاغا مۇيەسسەر بولدۇم.

ئەقلىمنى لال ئەتتى ئاغزى خەيالى،

شەكەردىن شىرىندۇر لەئلىنىڭ بالى،

بىر پەرىدۇر ھۈسنى ھۈرى مىسالى،

ئاهۇ كۆزلۈك دىلرەباغا يەتۈشتۈم.

يېشىمى: ئاغزىنىڭ خەيالى ئەقلىمنى لال قىلدى، ياقۇت لېۋىنىڭ قەنتى شېكەردىن شېرىن، ئۆزى بىر پەرىكى ھۈسنى - جامالدا ھۆرلەرنى سۇندۇرىدۇ، مەن مۇشۇنداق گۈزەل، ئاهۇ كۆزلۈك بىر دىلرەبانىڭ ۋىسالىغا يېتىشتىم.

چەمەن ئىچرە ياتىمىش سەف - سەف بۇلبۇللەر،

رەنگ بە رەنگ ئاچىلمىش قىرمىزى گۈللەر،

تازە نەۋجەۋانلار - گۈل يۈزلى دىلبەر،

سىياھ كۆزلۈك سەمەننىسغا يەتۈشتۈم.

يېشىمى: گۈلزارلىقتا بۇلبۇللار سەپ - سەپ ئولتۇرغان، قىزىل گۈللەر رەڭمۇرەك ئېچىلغان، ياش يىگىتلەر، گۈل يۈزلىك دىلبەرلەر سەپ قىلىپ يۈرگەن مۇشۇنداق باغدا، قارا كۆزلۈك گۈزەل بىر قىزنىڭ ۋىسالىغا يېتىشتىم.

بىرسى مەلەكدۇر، بىرسى رىزۋان،

گوياكى جەننەتدە ھۈر ئىلە غىلمان،

ھوبىلايۇ ئايۋانلار، باغ ئىلە بوستان،

تۇرپە باغى مۇسەففاغا يەتۈشتۈم.

بېشىمى: بىرسى پەرىشتە، يەنە بىرسى ھۆر، گويىكى جەننەتتىكى ھۆر غىلمانلاردەك يۈرگەن،
ھويلا - ئاراملار باغ - بوستان بىلەن پۈركۈنگەن، مۇشۇنداق ئاجايىپ گۈزەل مەنزىرىلىك بىر باغقا
ئېرىشتىم.

تەخت ئۈستىدە ياتىش ئەجەب بىر دىلبەر،
زۇلفىغا بەركىتىمىش بەھاسىز گەۋھەر،
شاھى خۇرشىد ئوغلى - ئاتىم سەنەۋبەر،
بىر ئەجايىپ مەھلىقاغا يەتۈشتۈم.

بېشىمى: تەخت ئۈستىدە، چېچىغا بىباھا گۆھەر قىسىۋالغان ئاجايىپ گۈزەل بىر دىلبەر ياتاتتى؛
ئىسىم سەنەۋبەر، شاھ خۇرشىدنىڭ ئوغلى بولمەن، مەن ئاجايىپ گۈزەل بىر ئايچامالنىڭ
ۋىسالىغا يەتتىم.

ئۈچىنچى داستان

نەتەي مەن ھىچ ئىلاجىم يوق،
گويىا پەرۋانەدەك كۆڭلۈم.
بۇ چۆللەردە ياراغم يوق،
بولۇپ مەستانەدەك كۆڭلۈم.

ئاشىقلارنىڭ دەۋاسى يوق،
بۇ چۆللەرنىڭ قاراسى يوق.
بۇ دۇنيانىڭ ۋەفاسى يوق،
گويىا ۋىيرانەدەك كۆڭلۈم.

بېشىمى: ئاشىقلارنىڭ داۋاسى يوق، بۇ چۆللەرنىڭ پايانى يوق، بۇ دۇنيانىڭ ۋاپاسى يوق، كۆڭلۈم
ۋانرانلىققا ئوخشايدۇ.

ئادەم كۆيگەن ئول ھەۋۋاغا،
تاھىر ئاشىقتۇر زۇھراغا.
يۈسۈف بىلەن زىلەيخاغا،
گويىكى خانەدەك كۆڭلۈم.

بېشىمى: ئادەم ئەلەيھىسسالام ئۇ ھاۋا ئانىغا كۆيگەن، تاھىر زۇھراغا ئاشىق ئىدى، شۇ تاپتا،
كۆڭلۈم گويىكى يۈسۈف - زىلەيخالارنىڭ كۆڭلى بىلەن ئوپئوخشاش دېگۈدەك.

ھەمراھلارنىم دەريادا زار،
غەرق ئەيلەدى بەھرى خۇنخار.
غەرىپلارغا مۇنداق گۈن بار،

ئەرۇر پەيمانەدەك كۆڭلۈم.

يېشىمى: ھەمراھلىرىم دەريادا زار، قانخور دېڭىز ئۇلارنى غەرق قىلدى، غېرىپ - مۇساپىرلارغا مۇشۇنداق ئاقبەت بار، مېنىڭ كۆڭلۈم سەۋرىسى تولغان پەيمانەدەك بولۇپ قالدى.

تۈشۈپ چۆللەرگە شاھزاد،

ھەقدىن ئەرۇر بۇ ئىرادە.

يارىم، قويما بۇئارادە،

بولۇپ ھەيراندەك كۆڭلۈم.

يېشىمى: بىر شاھزادىنىڭ چۆللەردە يۈرۈشى ئاللاھنىڭ ئىرادىسى بىلەن بولسۇن؛ يارىم، مېنى بۇ ئارىدا - بۇ ئەھۋالدا قويمىغىن، كۆڭلۈم ھەيران - ھەسلىككە چۆمۈلدى.

گۈلرۇخ يۈرەكنىڭ دەۋاسى،

كۆڭلۈمدە ئىشقىنىڭ ياراسى.

ئاقىتى كۆزۈمنىڭ قاراسى،

گويا دىۋانەدەك كۆڭلۈم.

يېشىمى: خەستە يۈرۈكنىڭ داۋاسى گۈلرۇختۇر، يۈرۈكىمدە پەۋەس ئىشقى - مۇھەببەتنىڭ يارىسى بار، تولا يىغلاپ كۆزۈمنىڭ قارىسى ئېقىپ كەتتى، كۆڭلۈم مەجنۇننىڭكىدەك بولۇپ قالدى.

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

مەچە گۈندۈركى خەبەر تاپمامشەم سىمبەرىمدىن،

نە ئەسەردۈر خەبەرىمدىن، نە خەبەردۈر ئەسەرىمدىن.

يېشىمى: نەچچە كۈن بولدى، ئۇ كۈمۈش بەدەننىڭ ھېچقانداق بىر خەۋىرىنى ئالالمىدىم.

نەزەرىم ئالدا ئايىسىز كەچەدىن تىيرەراق ئولدى،

ھەجر گۈندۈزلەرى تا باردى قۇياشم نەزەرىمدىن.

يېشىمى: قۇياشم كۆرۈنمىگەچكە، جۇدالىق كۈندۈزلىرى كۆزۈمگە ئايىسىز كېچىدىنمۇ قاراڭغۇ بولۇپ كۆرۈندى.

زەخمى قاتىل ئەكەنن دەرگە ئەرۇر ھەر بىرى بىر تىل،

تىغى ھەجرى قايۇ پەرگالەكى تىلدى جىگەرىمدىن.

يېشىمى: ھىجران خەنجىرى تىلغان جىگەرىمنىڭ ھەبىر پارچىسى ئۇ قاتىلنىڭ زەخمەتلىرىنى شىكايەت قىلغۇچى بىر تىلدۇر.

كەلۈرەم ئاھ ئىلە رۇسۋالىغ ئوتى ھەر سارى ساچپ،
ئافىيەت ئەھلى سەلامەت قويۇڭۇز رەھگۈزەرمىدىن.
بېشىمى: ئاھ ئۇرۇپ، رەسۋالىق ئوتىنى ھەريان چېچىپ كېلىۋاتىمەن، ئەي ساق - ساغلام
كىشىلەر، ئۆتەر يولۇمدىن سالامەت كېتىۋېلىڭلار.

بۆيلەكسىم ئول كۆزى ئافەت يانار ئوت جانىما ئۇردى،
بەرقى ئافەت چاقىلۇر ئالەم ئارا ھەر شەرەرمىدىن.
بېشىمى: ئۇ كۆزى ئاپەت چېنىمغا شۇنداق يانات ئوت بىلەن ئۇردىكى، ئۇنىڭدىن چاچرىغان
ھەبىر ئۇچقۇن ئالەمگە ئاپەت چاقىمقى بولۇپ چىقىلىدۇ.

ئول سىفەت ئىشقى جۇنۇن تاغ ئىلە دەشتى ئارا يىتتىم،
كى نە فەرھاد نىشان تاپتى، نە مەجنۇن خەبەرمىدىن.
بېشىمى: ئىشقى ۋە جۇنۇنلۇق تاغۇ دەشتىدە شۇنداق يىتىپ كەتتىمكى، يا پەرھاد ئىز -
دېرىكىمنى، يا مەجنۇن ئۇچۇر - خەۋىرىمنى ئالالمىدى.

دەھر باغدا ۋەفا نەخلى ئەكىپ بەردى جەفا بەر،
باغبانا، دەكى نە بەر يەگەمەن بۇ سەمەرمىدىن.
بېشىمى: دۇنيا بېغىغا ۋاپا كۆچتىنى تەكسەم، بەرگەن مېۋىسى جاپا بولدى؛ ئەي باغۋەن،
ئېيتقىنا، بۇنداق مېۋىدىن نېمە بەھرە ئالىمەن؟

ناسىھا، ئىشقى جۇنۇندۇر ھۈنەرىم، تەركى بۇيۇرما،
ساخا ئار ئولسا، ماخا فەخر دۇرۇر بۇ ھۈنەرمىدىن.
بېشىمى: ئەي نەسىھەتچى، مېنىڭ ھۈنەرىم ئاشىقلىق بىلەن مەجنۇنلۇق، «ئۇنى تاشلا» دېمە؛ بۇ
ھۈنەر سەن ئۇچۇن نومۇش بولسا، ماخا ئىپتىخار.

ئەي نەۋائىي، بارىبان يار، فەنا دەشتىگە تۈشتۈم،
مەگەر ئەۋۋەل قايتسا ئول، مەن قايتقەن بۇ سەفەرمىدىن.
بېشىمى: ئەي نەۋائىي، يار كەتكەچكە، مەنمۇ پانىيلىق چۆلىگە ماڭدىم، ئەگەر ئۇ ئالدى بىلەن
قايتىدىغانلا بولسا، مەنمۇ بۇ سەپىرىمدىن قايتقايەن.

ئىككىنچى مەشرەپ

نازەننلەر يۈرۈك ئەمدى ئالدىغا،
سەۋغات ئالىڭ، ئەي قىزلار، ئاكام كەلەدۇر،
ئىككىسىگە جانىم بولسۇن سەدىقە،

سەۋغات ئالىڭ، ئەي قىزلار، ئاكام كەلەدۇر.

يېشىمى: گۈزەللەر ئەمدى ئالغا قاراپ مېڭىڭلار، ئاكام كېلىدۇ، قىزلار، سوۋغات ئېلىڭلار؛
ئىككىسىگە چېنىم تەسەددۇق، ئاكام كېلىدۇ، قىزلار سوۋغات ئېلىڭلار.

قىلىپ ھەمراھ نەچە ياخشى يىگىتلەرنى،

قەددى شەمشادۇ ھۇسنى تازە گۈللەرنى،

شكار ئەيلەپ مەرغزارلىق چۆللەرنى،

سەۋغات ئالىڭ، ئەي قىزلار، ئاكام كەلەدۇر.

يېشىمى: ئاكام بىر مۇنچە ياخشى يىگىتلەرنى ۋە يېڭى ئېچىلغان گۈلدەك گۈزەللەرنى ئۆزىگە
ھەمراھ قىلىپ، يايلاق ۋە چۆللەردە ئوۋ ئوۋلاپ كېلىۋاتىدۇ، قىزلار سوۋغات ئېلىڭلار.

مەنىڭ ئاكام يىگىتلەرنىڭدۇر ئاغاسى،

ئاغا تەگدى ئەلۇ يۇرتنىڭكى دۇئاسى.

كۆرۈنۈر بىزگە جىلۋە بىرلە قاراسى،

سەۋغات ئالىڭ، ئەي قىزلار، ئاكام كەلەدۇر.

يېشىمى: مېنىڭ ئاكام يىگىتلەرنىڭ كاتتۇپشى، ئۇنىڭغا ئەل - يۇرتنىڭ دۇئاسى يەتكەن؛ ئەنە،
جىلۋىلىك قارىسى بىزگە كۆرۈنىۋاتىدۇ، قىزلار سوۋغات ئېلىڭلار، ئاكام كېلىۋاتىدۇ.

بىرى بۇلبۇل ئەرۈر، بىرسى غەزەلخان،

بىرى قاپلان ئەرۈر، بىرسى ئارسلان،

بىرى روھى رەۋاندىر، بىرى تەندە جان،

سەۋغات ئالىڭ، ئەي قىزلار، ئاكام كەلەدۇر.

يېشىمى: بىرسى بۇلبۇل، بىرسى ناخشىچى، بىر قاپلان، يەنە بىرسى ئارسلان، بىرسى جانلىق
روھ، يەنە بىرسى تەندىكى جان، ئاكام كېلىۋاتىدۇ، ئى قىزلار، سوۋغات ئېلىڭلار.

قالدىرغاچ دەر: سىزلەر مەنىڭ يولداشم،

كەچەلەر ھەمدەمم، گۈندۈز سىرداشم،

يۇسۇق، ئەھمەد ئەرۈر ئىكى قارىنداشم،

سەۋغات ئالىڭ، ئاي قىزلار، ئاكام كەلەدۇر.

يېشىمى: قالغىچ ئېيتىدۇ: سىلەر مېنىڭ كېچىلەردە ھەمنەپەس، كۈندۈزلەردە سىرداشلىرىم؛
يۇسۇق، ئەھمەد مېنىڭ ئىككى قېرىنداشم؛ ئەي قىزلار، ئاكام كېلىۋاتىدۇ، سوۋغات ئېلىڭلار.

ئاڭلاپ سەنىڭ شول مۇبارەك نامىڭنى،

كۆڭلۈم ئەجەپ خۇشھال بولدى نىگارم.

بىر كۆرۈشكە تەشنا بولدۇم يۈزۈڭنى،

ۋىسالىڭغا يەتكۈزگەي ئول خۇدايىم.

يېشىمى: نىگارم، سېنىڭ شۇ مۇبارەك نامىڭنى ئاڭلاپ، كۆڭلۈم بەكمۇ خۇشال بولدى،
چىرايىڭنى بىر كۆرۈشكە تەقەززا بولدۇم، خۇدايىم مېنى ۋىسالغىغا يەتكۈزگەي.

ھەر كىشىنىڭ يارى بولسا يىراقتا،
سامان كەبى سارغارۇرمۇ فىراقتا.
كىشى بۇ خىل دەرد چەكمەسۇن دۇنيادا،
يوللارغىغا قاراپ قالدىم نىگارم.

يېشىمى: ھەرقانداق ئىنساننىڭ يارى يىراقتا بولسا، چىرايى پىراق دەردىدە ماڭا ئوخشاش
ساماندىك سارغىيىپ كېتەمدىغاندۇ؟ ئىنسان دۇنيادا مۇنداق دەردنى تارتىمىسۇنكى، نىگارم،
يولۇڭغا قاراپ قالدىم.

ئارقامىزدا شۇ رەقىبەلەر تولادۇر،
جۇدالىقتىن مەنىڭ دىلىم يازادۇر.
تەشنا كۆڭلۈم ساڭا قاچان قانادۇر،
سەنسىز مەنىڭ يوقدۇر كۆڭۈل ئارامم.

يېشىمى: ئارقىمىزدا شۇم رەقىبەلەر تولا، جۇدالىق دەردىدە يۈرىكىم يارا؛ تەشنا كۆڭلۈم ساڭا
قاچانمۇ قانار - ھە؟! سەن بولمىساڭ، ماڭا كۆڭۈل ئاراملىقى يوقتۇر.

قىسمەتلەرىم شولدۇر مەنىڭ ئەي جانان،
مەن قۇلۇڭمەن، كۆڭۈل ئىچرە سەن سۇلتان.
سەن نەلەردە قالدىڭ، ئايا مېھرىبان،
پۈتتى ئەنىڭ بارچە سەبرۇ چىدامم.

يېشىمى: ئەي جانان، مېنىڭ پېشانەمگە پۈتۈلگىنى شۇ: سەن كۆڭلۈمدىكى پادىشاھسەن، مەن
سېنىڭ قۇلۇڭمەن؛ ئى مېھرىبانىم، سەن قەيەلەردە قالدىڭ؟ مېنىڭ پۈتكۈل سەۋر - تاقىتىم
تۈگىدى.

9- مۇقام بايات مۇقامى چوڭ نەغمە قىسمى 147 مىسرا، ئۈچ داستان 72 مىسرا، ئىككى مەشرەپ

54 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 273 مىسرا شېئىردىن تەركىب تاپقان.

10- نەۋا مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

بەلا دەشتى ئارا مەجنۇن مەنىڭدەك كۆرمەش دەۋران،
قۇيۇندەك ھەر زەمان بىر كۆرمەگەن ۋادىدا سەرگەردان.
يېشىمى: بالايىئاپەت دەشتىدە مەجنۇنمۇ مېنىڭدەك دەۋران سۈرۈپ باققان ئەمەس، بۇ ۋادىدا
ھەمىشە قۇيۇندەك پىرقىراپ يۈرگەن مەندەك سەرگەرداننىمۇ كۆرگەن ئەمەس.

نە ئەندەھۇ مەلالىمغا بەلىيەت دەشتىدەك غايەت،
نە سەۋدايۇ جۇنۇنۇمغا مەلامەت بەھرىدەك پايان.
يېشىمى: قايغۇ ۋە بىئاراملىقىم بالا - قازا دەشتىدەك چەكسىز، سەۋدايلىقىم ۋە ساراڭلىقىمغا
تاپا - تەنلەر دېڭىزدەك پايانسىز.

تۈنۈم دەيجۇر، ئۆزۈم رەنجۇر، ئىچىم غەمناكۇ باغرىم چاك،
تىلىم لالۇ تەنىم بىيھال، ئىشىم ئەفغان، سىردىشىم قان.
يېشىمى: كېچەم قاپقاراڭغۇ، ئۆزەم خەستە، ئىچىم غەملىك، باغرىم چاك، تىلىم تۇتۇق،
جىسىمىم ئاجىز، ئىشىم ئاھ - زار، كۆز يېشىم قاندۇر.

زەئىفۇ دەردۇ غەم پىشە، نەھىفۇ مېھنەت ئەندىشە،
زەللىۇ بىسەرۇ سامان قەتئىلى خەنجەرى ھىجران.
يېشىمى: زەئىپلىك، دەرد - ئەلەم ھۈنىرىم، ئاجىزلىق، مۇشەققەت مېنىڭ ئەندىشەم؛ ھىجران
خەنجىرى بىلەن ئۆلتۈرگەن، ھېچكىمى، ھېچنېمىسى يوق بىر خارۇ زارمەن.

پىغانىمدىن فەلەك غەمكىن، سىرىشىكىمدىن جەھان رەنگىن،
نە دەردىم ئوتىغا تەسكىن، نە ھەجرىم دەردىغۇ دەرمان.
يېشىمى: پىغانىمدىن پەلەك غەمگە چۈكىدۇ، كۆز يېشىمدىن جاھان قىزىرىپ كېتىدۇ، يا دەردىم
ئوتىغا تەسكىن - تەسەللى يوق، ياكى جۇدالىق دەردىمگە دورا تىپىلمايدۇ.

باشىم غەم تاشىدىن پارە، تەنىم ھەجر ئوقىدىن پارە،
كۆڭۈل بۇ پارەغە چارە تاپارغا تاپمايىن ئىمكان.

بېشىمى: بېشىم غەم تېشىنىڭ زەربىسىدىن پارە - پارە بولدى، تېنىم ھىجران ئوقى تېگىپ يارىلاندى، كۆڭلۈم بۇ يارا - جاراھەتنى داۋالاشنىڭ چارىسىنى تاپالماي ئاۋارە.

كۆزۈم نەملىق، بويۇم خەملىق، ئىچىم ئەندۇھى ماتەملىق،

نە ھەمدەملىق، نە مەھرەملىق تاپىپ بۇ مېنەتى پىنھان.

بېشىمى: كۆزۈم ياشتىن نەملەنگەن؛ قەددىم پۈكۈلگەن، ئىچىم ماتەم قايغۇسىغا تولغان، بۇ يوشۇرۇن دەردىمگە ھەمدەم ۋە سىرداش نەدە؟

ماڭا نە يارۇ نە ھەمدەم، ماڭا نە دوستۇ نە مەھرەم،

ماڭا نە چارە نە مەرھەم، ماڭا نە سەيرۇنە ئەمان.

بېشىمى: مېنىڭ يا يار - ھەمدىم، يا سىرداش دوستۇم يوق؛ يا چارەم يا دورام يوق، يا سەۋر - تاقىتىم يوق ياكى تىنچ - ئاراملىقىم يوق.

ھەم ئەھۋالى تەباھىدىن ھەم ئاھى سۇبھىگاھىدىن،

ھەم ئوتلۇغ دۇدى ئاھىدىن قاراپ كۈلبەئى ئەھزان.

بېشىمى: خاراب ھالىدىن، سەھەردە چەككەن ئاھۇ زارىدىن، ئوتلۇق ئاھىمنىڭ تۈتۈنىدىن غەمكىن ھۇجرام قارىيىپ كەتتى.

فەلەك رەھزەن، زەمان دۈشمەن، بەدەن رەۋزەن ئۈزە رەۋزەن،

قالىپ جان ھەسرەتتىن تەن، چىقىپ تەن كىشۋەرىدىن جان،

بېشىمى: پەلەك قاراقچى، زامان دۈشمەن، بەدەن ئۆتمۈ تۆشۈك؛ تەن جان ھەسرەتتىن قالدى، جان تەن يۇرتىدىن چىقىپ كەتتى.

نەۋائىي بولسا مېنەت كۆپ، ئىچە كۆز جامى ئىشرەت كۆپ،

نەچە بولسا سوئۇبەت كۆپ بولۇر ۋەھدەت مەيى ئاسان.

بېشىمى: نەۋائىي، مۇشەققەت كۆپ بولسا، شادلىق شارابىنى جىق ئىچىپ باق، قىيىنچىلىق قانچە كۆپ بولسا، ۋەھدەت شارابىنى ئىچىش شۇنچە ئاسان بولىدۇ.

نەئەزە

ۋاھكى بولدۇم ئىشقى ئارا بىر بىۋەفاغا مۇبتەلا،

بولماسۇن ئەھلى ۋەفا مۇنداق بەلاغا مۇبتەلاغا.

بېشىمى: ئاھ، مەن ئىشقى - مۇھەببەت ئارا شۇنداق بىر ۋاپاسىزغا گىرىپتا بولدۇمكى، ۋاپا ئەھلى مۇنداق بالاغا مۇبتەلا بولمىسۇن.

ئاڭلاغاي مەجنۇنلۇغۇ بىدىللىغىمنى ھەر كىشى،

كىم بولۇپتۇر بىر پەرىۋەش دىرەباغا مۇبتەلا.

بېشىمى: مېنىڭ مەجنۇنلۇق ۋە غەمكىنلىكىمنى كۆرگەن ھەر قانداق بىر ئادەم: «بۇ بىر پەرىۋەش دىرەبانىڭ مۇھەببەت بالاسىغا گىرىپتار بولۇپتۇ» دەپ قالدۇ.

زاھىدا، رۇسۋالىغىم تەنن ئەيلەدىڭ، جەھد ئەيلەكم،

بولغاغايىسەن ئول كۆزۈ قاشى قاراغا مۇبتەلا.

بېشىمى: ئەي زاھىت، رەسۋالىقىمنى تەنە قىلىشىنىڭ قىلدىڭ، ئەمما سەن ئۆزۈڭ ئاشۇنداق قارا كۆز، قارا قاشقا مۇبتەلا بولغاندا، رەسۋا بولماسلىق ئۈچۈن تىرىشىپ باققىنا - قېنى!

بولمايىن بىگانە يارۇ ئاشنادىن چارە يوق،

خاھ بول بىگانەغە خاھ ئاشناغە مۇبتەلا.

بېشىمى: خاھى يات، خاھى يېقىنلارنىڭ مۇھەببەت بالاسىغا مۇبتەلا بولغاندىن كېيىن، يار - دوستلاردىن يىراقلاشماي، باشقا ئامال يوق.

پادىشاھ بىرلە گەدا ھالىغا كۈلسە نە ئەجەپ،

بولسە مەن يەڭلىغ گەدايى پادىشاھقا مۇبتەلا.

بېشىمى: مەندەك بىر گاداى گۈزەللىك پادىشاھنىڭ مۇھەببىتىگە مۇبتەلا بولۇپ قالسا، پادىشاھمۇ گادايمۇ ئۇنىڭ ھالىغا كۈلۈپ كەتسە، ئەجەبلىنىش كەتمەيدۇ - دە!

بولمىش ئول كافر غەمى دىۋانە كۆڭلۈمدىن مەلۇل،

ھېچ كافر بولماسۇن مەن مۇبتەلاغا مۇبتەلا.

بېشىمى: مېنىڭ سەۋدا كۆڭلۈمنىڭ غېمى دەردىدىن ئۇ كاپىر بولۇپ كېتىپتۇكى، مەن مۇبتەلا بولغان ئىشقا ھېچبىر كاپىر گىرىپتار بولۇپ قالمىسۇن.

ساقىيا، مەي تۈتكى دەردنىڭ ئىلاجى بادەدۇر،

ھەجرەدىن كىم بولسا دەردى بىدەۋاغا مۇبتەلا.

بېشىمى: كىم جۇدالىق دەردىگە مۇبتەلا بولغان بولسا، داۋاسىز دەردكە قالغان بولىدۇ، ھالبۇكى دەردنى پەقەت قەدەھ داۋالايدۇ، ئى ساقىي، مەي تۇتقىن!

كىر خەرابات ئىچرە - يۇ بول رىندالەر ۋابەستەسى،

خانەقاھدا بولغاچە ئەھلى رىياغە مۇبتەلا.

بېشىمى: خانىقادا ساختىپەز - رىياكارلار بىلەن بولغىچە، مەيخانىغا كىرىپ، ئۇ يەردىكى ئىچەرمەنلەرگە قوشۇلۇپ كەت.

ئەي نەۋائىي، يانا ئول بەد ئەھدىدىن بولسام خەلاس،

ئەھ قىلدىمكىم، يانا بولماي ياناغا مۇبتەلا.

يېشىمى: ئەي نەۋائىي، «ئۇ ۋەدىسىدە تۇرمايدىغاندىن قوتۇلسا، يەنە شۇنىڭغا ئوخشاش بىرسىگە مۇپتىلا بولۇپ قالماي - جۇمۇ» دەپ ئۆز - ئۆزۈمگە ۋەدە قىلدىم.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

ئەي نەۋائىي، يانا ئول بەد ئەھدىدىن بولسام خەلاس،

ئەھد قىلدىمكىم، يانا بولماي ياناغا مۇبتەلا.

يېشىمى: ئەي نەۋائىي، «ئۇ ۋەدىسىدە تۇرمايدىغاندىن قوتۇلسام يەنە شۇنىڭغا ئوخشاش بىرسىگە مۇپتىلا بولۇپ قالماي - جۇمۇ» دەپ ئۆز - ئۆزۈمگە ۋەدە قىلدىم.

نۇسخە

دەرەبا، ۋەسلىڭنى ئىزدەپ بىنەۋا بولدۇم نەتەي،

بۇ كۆڭۈل ئاخىر فىراقىڭدا گەدا بولدۇم نەتەي.

يېشىمى: دەرەبا، قانداق قىلارمەن، ۋەسلىڭنى ئىزدەپ يوقسۇل بولدۇم؛ بۇ كۆڭۈلنىڭ ئارقىسىغا كىرىپ، پىراقىڭدا گاداى بولدۇم.

ئاھكىم، ھىجران ئوتى ئاخىر مەنى قىلدى كەباب،

ھەجرۇ فۇرقەتدە كۆيۈپ ئەمدى ئەدا بولدۇم نەتەي.

يېشىمى: ئاھ، ھىجران ئوتى ئاخىر مېنى كاۋاپ قىلدى، ئايرىلىق ۋە جۇدارلىق ئوتىدا ئوتىدا كۆيۈپ، ئەمدى تۈگىشىدىغان بولدۇم، قانداق قىلارمەن؟

گۈلدىن ئايرىلغان كەبى بۇلبۇل مەسەللىك ئۇن چەكپ،

ۋا دەرىخ، مەن يار ۋەسلىدىن جۇدا بولدۇم نەتەي.

يېشىمى: گۈلدىن ئايرىلغان بۇلبۇلدەك پىغان چېكىپلا يۈرمەن، ۋاي ئېست، مەن يار ۋەسلىدىن جۇدا بولدۇم، ئەمدى قانداقمۇ قىلارمەن؟

مەن فەقىر دىلخەستەگە رەھم ئەيلە ئەي شاھى جەھان،

كۆرگەلى ۋەسلىڭنى زارۇ بىقەرار بولدۇم نەتەي.

يېشىمى: ئەي جاھاننىڭ شاھى، ۋەسلىڭگە بەكمۇ ئىنتىزار بولدۇم، نېمە ئامال، مەن دىلى سۇنۇق پېقىرغا رەھم قىلغىن.

ھەرگۈنى مەندىن ۋەفا، ئاندىن جەفا ئۆزۈرە جەفا،

مەن فەقىر ئول بىۋەفاغە مۇبتەلا بولدۇم نەتەي.

بېشىمى: مەن ھەمىشە ئۇنىڭغا ۋاپادارلىق قىلىمەن، ئەمما ئۇ ماڭا دائىم جاپا ئۈستىگە جاپا قىلىدۇ. مەن مۇشۇنداق بىر ۋاپاسىزغا مۇپتىلا بولۇپتىمەن، ئەمدى قانداق قىلاي.

ئول پەرى رۇخسارىغا بولسۇن ئەگەر يۈز جان فىدا،

جانما بىردۇر ئەگەر، يۈز جان فىدا بولدۇم نەتەي.

بېشىمى: ئۇ پەرىنىڭ رۇخسارىغا بىر ئەمەس، يۈز جان بولسىمۇ، پىدا بولسۇن! گەرچە مېنىڭ بىرلا جېنىم بولسىمۇ، يۈز جانلىق پىداكارلىق كۆرسەتتىم، ئەمدى يەنە قانداق قىلسام بولاتتى؟

نۇسخە چۈشۈرگىسى

سالھىي گۈلچېھرەنىڭ كويىدا بولمىش بىنەۋا،

دەردى ھىجرانغا گىرىفتارى بەلا بولدۇم نەتەي.

بېشىمى: مەن سالھىي، ئۇ گۈل يۈزلىۈكنىڭ كوچىسىدا يوقسۇل بولدۇم، ئۇنىڭ بالادەك ھىجران دەردىگە گىرىپتار بولۇپ قالدىم، قانداق قىلارمەن.

جۇلا

نەمەنگاندىن كەتەر بولسام مەنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟

غەربلىق شەھرىدە ئولسام مەنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟

بېشىمى: نەمەنگاندىن كەتكۈدەك بولسام، مېنىڭ يوقلىغۇچۇم بارمۇ، غېرىپلىق شەھرىدە يۈرسەم، مېنىڭ يوقلىغۇچۇم بارمۇ؟

قەنى قەۋمۇ قارىنداشىم، بۇ يولدا بولسا يولدىشىم.

كۆزۈمدىن ئاقىزىپ ياشىم، مەنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟

بېشىمى: قېنى، مېنىڭ قوۋم - قېرىندىشىم، بۇ يولدا ماڭا ھەمراھ بولسا بولاتتىغۇ؟ كۆزۈمدىن ياش ئاققۇزۇپلا يۈرمەن، مېنى يوقلايدىغان ئادىمىم بارمۇ؟

مۇھەببەت شەرىبەتنى ئىچتىم، قازاندەك قاينابان تاشتىم،

بۇ فانىي دۇنيادىن كەچتىم، مەنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟

بېشىمى: مۇھەببەت شارابىدىن ئىچتىم، قازاندەك قاينىدىم، تاشتىم، بۇ پانىي دۇنيادىن كەچتىم، مېنى يوقلايدىغان كىشىم بارمۇ؟

تۇرارغا تاقەتسىز يوقتۇر، يۈرەگە ھالەتسىز يوقتۇر،

يۈرەكتە ئىشقى ئوتى ھوقدۇر، مەنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟

بېشىمى: توختاپ تۇرۇشقا تاقىتىم يوق، ماڭغۇدەك ئەھۋالىم يوق، يۈرىكىمدە ئىشقى ئوتى
ئۇلغىيىپ كەتتى، مېنى يوقلايدىغان كىشىم بارمۇ؟

قەرارىم يوق تۇراي دەسەم، نەمەنگاندا يۈرەي دەسەم،
جەھاننى سەير ئەتپ كەزسەم، مەنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟
بېشىمى: نەمەنگاندا تۇرۇپرەي دېسەم، تۇرالغۇ جايىم يوق، جاھان كېزىپ چىقىپ كەتسەم،
مېنىڭ يوقلىغۇچۇم بارمۇ؟

بۇ مىسكىن زار مەشرەبىنى كىشى ھالىنى بىلمەيدۇ،
بۇ يەردىن باش ئالىپ كەتسەم، مەنى يوقلار كىشىم بارمۇ؟
بېشىمى: بۇ خارۇ زار، بىچارە مەشرەبىنىڭ ئەھۋالىنى بىر كىشى بىلمەيدۇ، بۇ يەردىن بېشىمنى
ئېلىپ چىقىپ كەتسەم، مېنى يوقلايدىغان ئادىمىم بارمۇ؟

سەنەم

مەن بارايمۇكىن ئاندا، ياركەلەمدۈركىن بۇندا،
يارغا يار كەرەك بولسا، قول سالپ كەلەر مۇندا.
بېشىمى: مەن ئۇ يەرگە بارايمىكىن، ياكى يار بۇ يەرگە كېلەمدىكىن؟ يارغا يار كېرەك بولسا، قول
سېلىپ مېڭىپ، بۇ يەرگە كېلەر.

ئاق لەيلى، قىزىل لەيلى، يارنىڭ بارمۇكىن مەيلى،
بولسا - بولماسا مەيلى، مەن يارنىڭ قەلەندىرى.
بېشىمى: ئاق لەيلى، قىزىل لەيلى، يارنىڭ بارمۇكىن مەيلى. يارنىڭ مەيلى بولسا - بولمىسا،
چاتاق يوق، مەن ھامان يارنىڭ قەلەندىرى.

يار دەيمەن - يانا دەيمەن، ئۆلمەسە كەلەر دەيمەن،
مەنىڭ تارتقان دەردىمنى كۆڭلىدە بىلەر دەيمەن.
بېشىمى: «يارىم، يارىم» دەپلا يۈرمەن، ئۆلۈپ كەتسەم، كېلەر دەيمەن؛ مېنىڭ تارتقان دەردىمنى
كۆڭلىدە بىلىدىغاندۇ دەيمەن.

يارىم كەلەر قول سالپ، توغرا - توغرا يول ئالىپ،
قايرىدىن چىقىپ كەلەر، يۈرەكىمگە ئوت سالپ.
بېشىمى: يارىم قول سېلىپ مېڭىپ، توپتوغرا ماڭا قاراپ كېلىۋاتىدۇ. ئامرىقىم، يۈرىكىمگە
ئوت سېلىپ، قەيەردىن چىقىپ كەلدىلەر؟

چوڭ سەلىقە

ئۇ مەھەللەدىن بۇ مەھەللەگە ئويناپ دەپ كەلدىم،
ياخشى دەمسىز، يامان دەمسىز، سىناي دەپ كەلدىم.
يېشىمى: ئۇ مەھەللەدىن بۇ مەھەللەگە ئويناپ دەپ كەلدىم، ياخشى دەمسىز، يامان دەمسىز،
سىناي دەپ كەلدىم.

ئۇ مەھەللەدىن بۇ مەھەللەگە يولى بارمۇكىن،
يار ئاغرىقى بولۇپ قالدىم، دارى بارمۇكىن.
يېشىمى: ئۇ مەھەللەدىن بۇ مەھەللەگە بېرىپ - كېلىدىغان يول بارمىكىن؛ يار ئاغرىقى بولۇپ
قالدىم، دورا بارمىكىن.

تال چېبىقتەك بويلارىغا زەۋقۇم كەلەدۇر،
ئەرتە - ئاقشام باراي دەسەم قورققۇم كەلەدۇر.
يېشىمى: تال چېبىقتەك بويلارىغا زوقۇم كېلىدۇ؛ ئەتە - ئاخشام باراي دېسەم، قورققۇم
كېلىدۇ.

يۈرەكىمنىڭ ياراسى كۆپ دەرمانىم يوقتۇر،
شول يارىمنى كۆرۈپ ئالسام، ئەرمانىم يوقتۇر.
يېشىمى: يۈرەكىمنىڭ ياراسى كۆپ، ئەمما دورام يوق. شۇ يارىمنى كۆرۈۋالسام ئارمانىم يوق.

كىچىك سەلىقە

بەھار ئولدىيۇ ئاچىلدى يۈزۈڭدىن پەردە گۈلزارىڭ،
يەتتىشى غۇنچەنىڭ دەۋرى، زەمانى قالمادى خارىڭ.
يېشىمى: باھار كەلدى - يۇ، يۈزۈڭ گۈلزارىنىڭ پەردىسى ئېچىلدى؛ ئەمدى تىكەننىڭ ۋاقتى
ئۆتتى، غۇنچىنىڭ دەۋرى يېتىپ كەلدى.

گۈلىستان تۇرى قۇدىس ئولدى، بەھارنىڭ نۇرى نارىندىن،
كەل، ئەي مۇسا، كۆر ئاسارىن شۇكرەدە نۇر ئىلە نارىڭ.
يېشىمى: باھارنىڭ ئوتلۇق ئاپتېپى شاراپتىدىن گۈلىستان مۇقەددەس تۇر تېغىغا ئايلاندى. ئەي
مۇسا، كەل، ئوت بىلەن نۇرنىڭ ئىز - ئەسەرلىرىنى تەشەككۈر بىلەن كۆرۈۋال.

فەرەھدىن غۇنچەنىڭ گۈلگۈن ياناغى كۈلدى، ئاچىلدى،
كى مەنزۇرى يەنە گۈلدۈر چەمەندە بۇلبۇلى زارىڭ.

بېشىمى: خۇشاللىقتىن غۇنچىنىڭ رەڭدار ياغىقى كۈلۈپ ئېچىلدىكى، چىمەنلىكتە بىچارە بۇلبۇلغا ياقىدىغىنى يەنىلا گۈلدۈر.

چەچەكلەر مۇختەلىق ئەلۋان، نە مەئنادۇر ئانى بىلىكىم،
بۇياقچى بەرمەمش چۈنكىم بۇ ئەنۋارىڭ، بۇ ئەزھارىڭ.

بېشىمى: چىچەكلەرنىڭ ئوخشىمىغان رەڭلەردە ئېچىلىشىنىڭ نېمە مەنە ئۇقتۇرىدىغانلىقىنى بىلىپ قويۇشۇڭ كېرەك، چۈنكى بۇ نۇرلار ۋە بۇ گۈللەر بوياقچىنىڭ رەڭ بېرىشى بىلەن شۇنداق رەڭدار بولغان ئەمەس.

ئەبىرىندىن چەمەن، كۆركىم، نە دەپ ئىنفاقە كەلتۈرمىش،
كىم ئولمىش بۇيى ئەترىندىن مەشامى تازە ئەتتارىڭ.

بېشىمى: قارىغىنا، چىمەنزالىقتىكى خۇشبوياق نېمىشقا ئىنساننى روھلاندۇرىدۇ؟ بۇ ئەتتارىڭنىڭ دىللارنى جانلاندۇرغۇچ ساپ ئەتىرى ھىدىدىن بولغان.

بۇ ئەنەردۇر تۈتەن، يا رەب، شەقايىق مېجەرىندىكىم،
كى بۇيىندىن ئانىڭ قەدرى ساچلىمىش مۇشكى تاتارىڭ.
بېشىمى: يا پەرۋەردىگار، ئادراسمان ئىسرىقىدىن تۈتەۋاتقان قانداق ئەنەركى، ئۇنىڭدىن ئەڭ خۇش بۇيى ئىپارنىڭ قەدىر - قىممىتىنى چېچىلىۋاتىدۇ.

كەل، ئەي سىمىن بەدەن ساقىي، ماڭا سۇن قامى سەھبايى،
كى كەلدى رەۋنەقى گۈلگۈن دەمەي گۈلرەنگى خەممارىڭ.
بېشىمى: كەل، ئەي كۈمۈش بەدەن ساقىي، ماڭ قىزىل مەيگە تولغان جامنى سۇنغىنىكى،
«قىزىلنىڭ خېرىدارى بارمۇ؟» دېمەيلا، روناق قىزىلگۈل پەسلى كېلىپ قالدى.

ئەگەرچە سۇنبۇلۇ نەرگىس بەيانى «كۈنتۈ كەنز» ئەيلەر،
قاچان «بەل ھەم ئەزەل» بىلسۇن ئىشاراتىن بۇ ئەسرارىڭ.
بېشىمى: گەرچە سۇنبۇل بىلەن نەرگىس «مەن خەزىنە ئىدىم» دېگەن ھەدىسىنى بايان قىلىپ تۇرسىمۇ، ئۇنىڭ «شۇنداقلا، ئەزەلدىن بېرى» دېگەن ئۇقۇمغا ئىشارەت قىلىدىغان بىر سىر ئىكەنلىكىنى كىم چۈشەنگەن؟

بۇ گۈن گەر ئالمۇل غەيبىنىڭ ۋۇجۇدىن كۆرمەك ئىستەرسەن،
رەياھىن ئۇش بەيان ئەيلەر زۇھۇرىن چەرخى سەييارىڭ.
بېشىمى: ئەگەر بۈگۈن غايىباتلار ئالىمىنىڭ ۋۇجۇدىنى كۆرمەكچى بولساڭ، ئاشۇ گۈللەرمۇ كۆكتىكى سەييارەلرنىڭ قانداق پەيدا بولغانلىقىنى بايان قىلىپ بېرەلەيدۇ.

بۇ مۇسقىدىن ئەي سامم، ساڭا گەر نەرسە كەشىق ئولدى،
مەقامىڭ بەيان ئەيلەر، ئۇسۇلىن كۆرسەت ئەدۋارىڭ.

بېشىمى: ئەي ئاڭلىغۇچى، ساڭا بۇ مۇزىكىدىن بىرەر نەرسە ھاسىل بولغان بولسا، مۇقامىڭنى بايان قىل، پەدە - نوتىلىرىڭنىڭ ئۇسۇلىنى كۆرسەت.

ئەگەر سەۋسەن كۈبى ئەبكەم ئەمەسسەن، نۇتقا كەل، سۆيلە
بۇ ھەرفۇ نوقتە تەركىبى نە يەردىندۇر بۇ گۇفتارىڭ.

بېشىمى: ئەگەر سەۋسەندەك تىلسىز بولمىساڭ، زۇۋانغا كېلىپ سۆزلەپ باق، قېنى: گەپ
قەيەردىن چىقىدۇ ۋە ئۇنىڭ ھەرپ - چېكىتلىرى نېمىلەردىن تەركىب تاپقان؟

تەئكىد

جەھان جەنناتى ئەدىن ئولمىش، ئانىڭ سەھنىسىدە ھۇرىلەر
بەزەنمىش ھۈللەدىن بوستان، كۆزى ئاچىلمىش ئەشجارىڭ.
بېشىمى: جاھان گويىا جەننەتلەر كەبى بولدى، ئەنە ئۇنىڭ سەھنىسىدە ھۆلەر يۈرىدۇ، بوستانلار
نەپىس كىيىملەر بىلەن بېزەندى، دەرەخلەر چېچەكلەپ، يوپۇرماق چىقاردى.

بۇ گۈن بازار ئەتەر گۈلشەن سەمەندىن، لالەيۇ گۈلدىن،
غەنىمەت گۆركى، بەش گۈندۈر تەماشاسى بۇ بازارىڭ.
بېشىمى: بۈگۈن گۈلشەنلەر لالە ۋە ياسىمەن گۈللىرى بىلەن بازاردەك ئاۋاتلاشتى، بۇ بازارنىڭ
تاماشاسى پەقەت بەش كۈنلۈكتۈر، ئۇنى غەنىمەت بىل.

نەسىمىنىڭ سۆزى گەرچە دەمى ئىيسادۇر، ئەي مۇنكىر،
ساڭا كار ئەيلەمەس نەچۈن كى، يوقدۇر ھەققە ئىقرارىڭ.
بېشىمى: ئەي ئىنكار قىلغۇچى، نەسىمىنىڭ سۆزى گەرچە ئىيسا پەيغەمبەرنىڭ دەم -
نەپىسىدەك ھاياتبەخش بولسىمۇ، ساڭا كار قىلمايدۇ، چۈنكى سەن ھەقنى تونۇمايسەن - دە.

داستان

بىرىنچى داستان

دادۇ فەرياد شۇم فەلەكنىڭ دەستىدىن،
يار جەمالىن كۆرمەي ئۆلۈر ئوخشايمەن.
ئىلاجىم يوق قاراقچىلار قەسدىدىن،
يار جەمالىن كۆرمەي ئۆلۈر ئوخشايمەن.

بېشىمى: شۇم پەلەكنىڭ زۇلمى دەستىدىن داد - پەريادا يارنىڭ جامالىنى كۆرمەي ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايمن؛ قاراقچىلارنىڭ قەستىگە ئامال قىلالمىدىم، يارنىڭ جامالىنى كۆرمەي ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايمن.

مەن نەيلەين نازۇك قولۇم باغلاندى،

ھەجر ئوتىدا يۈرەك - باغرىم داغلاندى.

قاراقچىلار ئۆلتۈرگەلى چاغلاندى،

يار جەمالىن كۆرمەي ئۆلۈر ئوخشايمن.

بېشىمى: مەن قانداق قىلارمەن، نازۇك قولۇم باغلاندى، ھىجران ئوتىدا يۈرەك - باغرىم داغلاندى، قاراقچىلار مېنى ئۆلتۈرگىلى تەييارلىنىۋاتىدۇ، يارنىڭ جامالىنى كۆرمەي ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايمن.

بۇ جانىمغا قەسدى قىلدى قاراقچى ئافەت،

مەنىڭ مۇندىن قۇتۇلماغم يوقتۇر سەلامەت.

گويا بۇ گۈن بولدى ماڭا روزى قىيامەت،

يار جەمالىن كۆرمەي ئۆلەي ئوخشايمن.

بېشىمى: بۇ جېنىمغا قاراقچى ئاپەت قەست قىلدى، بۇنىڭدىن سالاھەت قۇتۇلالمىغىدەكمەن، بۇگۈن گويا مەن ئۈچۈن قىيامەت كۈنى بولدى، يارنىڭ جامالىنى ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايمن.

مەن يارىمدىن جۇدا بولدۇم نەيلەين،

ئىشقى يولىندا ئەدا بولدۇم نەيلەين.

ئاچىلماغان گۈلدەك سولدۇم نەيلەين،

يار جەمالىن كۆرمەي ئۆلۈر ئوخشايمن.

بېشىمى: قانداق قىلارمەن، مەن يارىمدىن جۇدا بولدۇم، ئىشقى - مۇھەببەت يولىدا تۈگەشتىم، ئېچىلماي تۇرۇپلا سولغان گۈلدەك بولدۇم، يارنىڭ جامالىنى كۆرمەي ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايمن.

ئاشىق بولۇپ مۇرادىمغا يەتمەدىم،

بۇلبۇل بولۇپ گۈلىستاننىڭ كەزمەدىم.

باغبان بولۇپ ئالما - ئانارنىڭ ئۈزمەدىم،

يار جەمالىن كۆرمەي ئۆلۈر ئوخشايمن.

بېشىمى: ئاشىق بولۇپ مۇرادىمغا يەتمەدىم، بۇلبۇل بولۇپ گۈلىستاننىڭ كېزىپ باقمىدىم، باغۋەن بولۇپ ئالما - ئانارنىڭ ئۈزمەدىم، يارنىڭ جامالىنى كۆرمەي ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايمن.

ياقانى چاك ئەتىپ ئەيلەسەم فەرياد،

بۇزۇلسۇن، يىقىلسۇن بۇ چەرخى ناشاد.

قاراقچىلار قولىدا بولغايمەن بەرباد،

يار جەمالىن كۆرمەي ئۆلۈر ئوخشايمەن.

يېشىمى: ياقامنى يىرتىپ تۇرۇپ پەرياد ئەيلىسەم، بۇ خاپىغان پەلەك كۆمتۈرۈلۈپ چۈشسۇن،
ۋەيران بولسۇن؛ قاراقچىلارنىڭ قولىدا بەربات بولۇپ كەتتىم، يارنىڭ جامالىنى كۆرمەي ئۆلۈپ
كېتىدىغان ئوخشايمەن.

غەربجاننىڭ پىرى جۈنەيد باغدادىي،

ئانىڭ ئۈچۈن ساخا قىلدىم فەريادى.

قاراقچىلار ئىلكىدە قىلغىل ئازادىي،

يار جەمالىن كۆرمەي ئۆلۈر ئوخشايمەن.

يېشىمى: ئى، جۈنەيد باغدادىي، سەن مەن غەربجاننىڭ پىرى بولغانلىقىڭ ئۈچۈن، ساخا نالە -
پەرياد قىلۋاتىمەن، مېنى قاراقچىلارنىڭ قولىدىن ئازاد قىلغىن. بولمىسا، يارنىڭ جامالىنى
كۆرمەي ئۆلۈپ كېتىدىغان ئوخشايمەن.

ئىككىنچى داستان

بۇلبۇلى بىيچارەسەن، گۈل ئىشقىدا فەرياد قىل،

ئاشقى سەرگەشتە بولساڭ، ئۇيقۇنى بىيدار قىل،

تىنمايىن شامۇ سەھەرلەر يارنى سەن ياد قىل.

بۇ بۇزۇلغان دىل ئۆيىنى سەن كېلىپ ئاباد قىل،

جانىم موللام، بىر زەمان گۈل يارنى ئازاد قىل.

يېشىمى: بىچارە بۇلبۇلسەن، گۈل ئىشقىدا نەلە - پەرياد قىل؛ سەرگەردان ئاشقى بولساڭ، ئۇيقۇنى
تاشلا، كېچە - كۈندۈز يارنى ياد قىل؛ بۇ بۇزۇلغان كۆڭۈل ئۆيىنى سەن كېلىپ ئاۋات قىل؛ جېنىم
موللام، گۈزەل يارنى بىر مەھەل ئازاد قىلغىن.

ھەركىشى مۇنداغ بەلالار بىرلە بولسا بىشۇمار،

قالماغايىلار تەندە دەرمان، زەررە ياغلىغ ئىختىيار،

تستىرەشۈر روھى سىمابىدەك تەندە جانى بىقەرار،

يار ئۇ يەردە زار يىغلار، مەن بۇ يەردە ئىنتىزار،

جانىم موللام، بىر زەمان گۈل يارنى ئازا قىل.

يېشىمى: ھەرقانداق ئادەم مۇشۇنداق سان - ساناقسىز دەرد - بالاغا قالسا، تېنىدا جان، ئۆزىدە
ئازراقمۇ ئىختىيارلىق قالمايدۇ، جېنى ئىزتىراپلىقتا تستىرەيدۇ؛ يارىم ئۇ يەردە زار - زار يىغلايدۇ، مەن
بۇ يەردە ئىنتىزار بولىۋاتىمەن؛ جېنىم موللام، گۈزەل يارنى بىر مەھەل ئازاد قىلغىن.

قويمادى ئۆز ھالىمە، گەردۇنى بىگەردانىمەن،

ھەجر دەشتىدە قۇيۇندەك زارۇ سەرگەردانىمەن،

جانىم ئالدى بۇ تەنمىدىن قىلدى بىدەرمانمەن،
ئاشىقى شەيدا بولۇپان بىسەرۇ سامانمەن،
جانىم موللام، بىر زەمان گۈل يارنى ئازاد قىل.

پېشىمى: چۆگىلەپ تۇرىدىغان پەلەك مېنى ئۆز ئىختىيارىمغا قويىمىدى، جۇدالىق چۆلىدە قۇيۇن
تازدەك سەرگەردان بولۇپ يۈرىمەن؛ ھىجرانلىق گویا جېنىمنى ئالدى، پۈت - قولىدا جان قالمىدى؛
مەپتۇن ئاشىق بولۇپ، ئېغىر ئازابقا قالدۇم؛ جېنىم موللام، گۈزەل يارنى بىر مەھەل ئازاد قىلغىن.

تىغى بىدادى فەلەك يەرگە ئاقۇزدى قانىمى،
بىلەمدىم ھىجران غەمدە سۇد بىلە نۇقسانىمى،
يىغلاشۇر كۆكتە مەلەكلەر ئىشتىپ ئەفغانىمى،
جانىم چىقماستىن بۇرۇن بارىپ كۆرەي سول يارىمى،
جانىم موللام، بىر زەمان گۈل يارنى ئازاد قىل.

پېشىمى: پەلەكنىڭ رەھىمسىز تىغى قېنىمنى يەرگە ئاقۇزدى؛ جۇدالىق غېمىدە توغرا -
خاتالىقىمنى بىلمەيلا قالدۇم؛ ئاسماندىكى پەرىشتىلەر نالە - پىغانىمنى ئاڭلاپ يىغلاپ
كېتىۋاتىدۇ؛ جېنىم چىقىپ كېتىشتىن بۇرۇن، شۇ يارىمنى بىر كۆرىۋالاي؛ جېنىم موللام، گۈزەل
يارنى بىر مەھەل ئازاد قىلغىن.

ئەۋۋەلا مەكتەپ ئۆيىگە كىرمەس ئەردىم كاشكى،
مېھرىنى ۋەيران كۆڭۈلگە بەرمەس ئەردىم كاشكى،
شەرت ئەتىپ ئول بۇ سەلەرنى ئالماس ئەردىم كاشكى،
ئىشقى ئوتىغا مەن ئۆزۈمنى سالماس ئەردىم كاشكى،
جانىم موللام، بىر زەمان گۈل يارنى ئازاد قىل.

پېشىمى: بىلىگەن بولسام كاشكى، باشتىلا مەكتەپكە كىرمىسەم بوپتىكەن، بۇ ھالدا، دىل
مېھرىمنى ۋەيران كۆڭۈلگە بەرمەستىم؛ ئۇ سۆيۈكلەرنى شەرت بىلەن قوبۇل قىلماستىم؛ مۇھەببەت
ئوتىغا ئۆزۈمنى سالماستىم؛ جېنىم موللام، گۈزەل يارنى بىر مەھەل ئازاد قىلغىن.

بىر مۇئەللىمسەن زەمانە شۆھرەتىدىن باكەرەم،
دەرگاھىڭغا باش قويۇپ، يارىم ۋىسالنى ئىستەرەم،
مەي ئورنىدا ماڭا مىڭ ئاغۇ ئىچۈردى دەردۇ غەم،
تەلمۈرۈپ دائىم گەدادەك يارنى ئىستەر شاھ سەنەم،
جانىم موللام، بىر زەمان گۈل يارنى ئازاد قىل.

پېشىمى: زامانىمىزدا يۈكسەك شۆھرەتكە ئىگە بىر مۇئەللىمسەنكى، بوسۇغاڭغا باش قويۇپ،
يارىمنىڭ ۋىسالنى تىلەيمەن؛ دەرد ۋە غەملەر ماڭا مەي ئورنىدا زەھەر ئىچۈردى؛ مەن شاھسەنەم
ھەمىشە تىلەمچىدەك تەلمۈرۈپ يارنى ئىزدەيمەنكى، جېنىم موللام، گۈزەل يارنى بىر مەھەل ئازاد
قىلغىن.

ئۈچىنچى داستان

دۇئا يەتكۈر، سەبا يارىمغا سەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە،
 سەھەر سەير ئەيلەسەڭ سۇيى چەمەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.
 بېشىمى: ئەي تاڭ شامىلى، ئەتىگەندە چىمەن تەرەپكە سەيلە قىلىشقا بارساڭ، يارىمغا
 تىلىكىمنى يەتكۈزگىن، ئەلۋەتتە.

شەھدى گەر بەرنى ئىشقىدۇرمەن داغ ئىلكىدىن،
 چۇلالە يافراغىدىن قىل كەفەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.
 بېشىمى: ئىشقى جاراھەتلىرى تۈپەيلىدىن ئالىي شېھت مەرتىۋىسىگە يەتتىم، شۇڭا مېنىڭ
 كېيىنمى لالە ياپرىقىدىن قىلغىن، ئەلۋەتتە.

كۈزۈم ياشى گاھى گۈلگۈنۈ گاھى قىرمىزى ئەيلەر،
 تەماشاش ئەيلەسۇن ئول سىمتەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.
 بېشىمى: كۆز ياشلىرىم بەزىدە گۈلرەڭ، بەزىدە قىپقىزىل بولۇپ ئاقىدۇ، ئۇ كۈمۈش تەنلىك
 گۈزىلىم ئەلۋەتتە كېلىپ بىر تاماشا قىلىپ باقسۇن.

خەتە سەھراسىدىن سۇنبۇلىنى ھەرگىز بىزگە كەلتۈرمەڭ،
 يىبەرگىل ئاھۋىي مۇشكى خوتەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.
 بېشىمى: ماڭا ھەرگىز خەتا (تۈركىيىنىڭ سۈرىيە بىلەن چېگراداش بىر رايونى) سەھراسىدىكى
 سۇنبۇلىنى ئەمەس، بەلكى خوتەن كېيىكىنىڭ ئىپارىنى ئەۋەتكىن، ئەلۋەتتە.

پەرىشاندۇر كۆڭۈل تا كاكۇلۇڭ تارىدىن ئايرىلدى،
 دەماغ ئاشۇفتە بولغاي بىۋەتەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.
 بېشىمى: چېچىڭنىڭ تېلىدىن ئايرىلىپ قالغاندىن بېرى، كۆڭلۈم پەرىشان، دېمىسىمۇ،
 ۋەتەنسىزلىك دېگەن ئادەمنى ئېسەنكىرىتىپ ئالجوقا قىلىۋېتىدۇ.

بەھارى ئارەزىڭ تاپتى تەراۋەت ئەمدى خەت چىقسۇن،
 بە رەنگى ئەرغەۋانۇ ياسەمەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.
 بېشىمى: ھۆسنۇڭنىڭ نەۋباھارى كەلدى، ئەمدى ئەلۋەتتە ئۇنىڭغا ئەرغەۋان ۋە ياسۇمەن
 گۈللىرى رەڭگىدىكى مېيىق (ئەمدىلا خەت تارتقان مويلاۋ) چىقسۇن.

جۈنۈن تۇغىياندىن دىۋانەمەن زەنجىر كەلتۈرگەي،
 مۇرۇۋۇتەدىن چۇ زۇلفى پۇرشىكەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.
 بېشىمى: سەۋدايلىقى ھەددىدىن ئاشقان مەجنۇنمەن، مەرتلىك قىلىپ، تولغام - تولغام
 چاچلىرى بىلەن مېنى زەنجىرلەپ قويسۇن، ئەلۋەتتە.

قارا بەختىم بىلەن كەچە چەندەن گۇفتىڭۇ قىلدىم،

يارۇتۇڭلار چىراغى ئەنجۈمەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.

بېشىمى: قارا بەختىم بىلەن بۇ كېچە ناھايىتى كۆپ مۇڭدېشىۋالدىم، ئەمدى ئولتۇرۇشنىڭ چىرىغىنى ياندۇرۇپ قويۇڭلار، ئەلۋەتتە.

زەلىلىگە شەفائەت ئەيلەگەي دەپ كۆپ ئۈمىدىم بار،

كۇلاھۇ خىرقەئى ۋەيسى قىرەن، ئەلبەتتە - ئەلبەتتە.

بېشىمى: ئەلۋەتتە، مەن زەلىلىگە ۋەيسى قىرەن (خەلىفە ئەبۇ بەكرى ۋە ئۆمەر زامانىلىرىدا ياشىغان بۈيۈك زات) نىڭ كۇلا - جەندىسى شاپائەت قىلار، دېگەن ئۈمىدىم بار.

تۆتىنچى داستان

ئاقچى ئانا، غەمسىز باشىم،

غەمخانا بولدى نەيلەيىن.

بىر سۆز بىرلە ئاشنا يارىم،

بىيگانە بولدى نەيلەيىن.

بېشىمى: ئاقچى ئانا، غەمسىز بېشىم غەم ئۆيى بولۇپ قالدى، قانداق قىلارمەن؛ ئاشنا يارىم بىر ئېغىز گەپ بىلەنلا بىگانە بولۇپ كەتتى، قانداق قىلارمەن؟

مەن كەلدىم يارنى سوراقلاپ،

يار قاچتى مەندىن يىراقلاپ.

يۈرەكىمنى ئوتقا داغلاپ،

پىنھانە بولدى نەيلەيىن.

بېشىمى: مەن يارنى يوقلاپ كەلسەم، ئۇ مەندىن قېچىۋالدى؛ يۈرەكىمنى ئىشقى ئوتىدا داغلاپ، يوشۇرۇنۇۋالدى، قانداق قىلاي؟

تاتلىغدۇر ئاغزىنىڭ بالى،

تەگدى يىراقلىق شامالى.

يارنىڭ باردۇر بىر خەيالى،

گۇمانە بولدى نەيلەيىن.

بېشىمى: ئەڭ تاتلىقى ئۇنىڭ ئېغىزىنىڭ ھەسلى ئىدى، ئەمدى ئۇنىڭغا يىراقلىق شامالى تەگدى؛ كۆڭلۈمگە «يارنىڭ باشقا بىرەر خىيالى بارمۇ نېمە» دېگەن گۇمان چۈشتى، قانداق قىلارمەن؟

يار ئۈچۈن كۆڭلۈم بۇزۇلدى،

ئەزەلدە شۇنداق يازىلدى.

ئەمدى ئۈمىدىم ئۈزۈلدى،

بەيمانە تولدى نەيلەين.

يېشىمى: يار ئۈچۈن كۆڭلۈم بۇزۇلدى، كىم بىلىر، پىشانەمگە ئەزەلدە شۇنداق يېزىلغان بولغىدى؛ ئەمدى ئۈمىدىم ئۈزۈلدى، سەۋرى - تاقەت قاچام تولدى، قانداق قىلاي؟

سەنەم يىغلار ئۇشبۇ سائەت،

كۆڭلۈمدە قالمادى تاقەت.

مىھنەتدە سالغان ئىمارەت،

ۋەيرانە بولدى نەيلەين.

يېشىمى: سەنەم: «شۇ تاپتا كۆڭلۈمدە تاقەت قالمىدى، جاپا - مۇشەققەتتە سالغان مۇھەببەت ئىمارىتى ۋەيران بولدى، قانداق قىلارمەن» دەپ يىغلايدۇ.

شاھ سەنەم قىز يارىنى ئىزدەر،

ھەممىم ئۆزى يارغا كۆپەر.

يارنىڭ كۆڭلى باشقانى دەر،

سەرسانە بولدى نەيلەين.

يېشىمى: شاھ سەنەم قىز يارىنى ئىزدەيدۇ، شۇنداقلا ئۆز يارىغا كۆيدۇ. يارنىڭ كۆڭلى باشقىنى دېگەچ، سەرسان بولدى، قانداق قىلاي؟

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

كۆرمەسەم بىردەم جەمالىڭنى جەھاننى نەيلەين،

بولماسا يادىڭ كۆڭۈلدە جىسمۇ جاننى نەيلەين.

يېشىمى: جامالىڭنى بىردەم كۆرمىسەم، جاھاننى نېمە قىلاي؛ كۆڭلۈمدە خىيالىڭ بولمىسا، تەن بىلەن جاننى نېمە قىلاي؟

تا ئاچىپ زۇلفۇڭنى سۈنبۈلدەك پەرىشان ئەيلەدىڭ،

بىقەرار دىۋانە ئىيدۈرمەن، مەكاننى نەيلەين.

يېشىمى: سۈنبۈلدەك چېچىڭنى شۇنداق يېيىۋېدىڭ، مەن بىر تاقەتسىز مەجنۇنغا ئايلىنىپ قالدىم، ئەمدى ماكاننى نېمە قىلاي؟

لەئلى سىيراىڭنى ئەيلەپ ئارزۇ، گەر چىقسا جان،

خىزىر سۈيىدىن ھەياتى جاۋىداننى نەيلەين.

يېشىمى: ئەگەر تاتلىق لېۋىڭنىڭ ئارزۇسىدا جېنىم چىقىپ كەتسە، مەڭگۈلۈك ھاياتقا ئېرىشتۈرگۈۈچى خىزىر سۈيىنىڭ نېمە ئەھمىيىتى قالىدۇ؟

گۈشەئى ۋىيرانەنى تۇنتۇم ۋىسالىڭ يادىدا،
ئەمدىكىم جەننەتتە باغۇ بوستاننى نەيلەيىن.
يېشىمى: ۋىسالىڭ ئارزۇسىدا، ۋەيرانىلىقنىڭ بىر بۇرچىكىنى ماكان قىلدىم، ئەمدى جەننەتنىڭ
باغۇ بوستاننى نېمە قىلاي؟

كىرىكىم بىرلە سۈپۈرەي كۆز ياشىمدىن سۇ سەپپ،
چىقساڭ، ئەي، گۈلباغ تەماشىغا گاۋجاننى نەيلەيىن.
يېشىمى: ئەي گۈزەل، ئەگەر تاماشا قىلغىلى چىقساڭ، بۇ ئەرزىمەس جېنىمنى سەندىن ئاياپ
نېمە قىلىمەن؟ كۆز يېشىمنى سۇ قىلىپ سېپپ، كىرىكىم بىلەن يولۇڭنى سۈپۈرەي.

تولدى قان بىرلە كۆڭۈل جامى خۇمارىم رەنجىدىن،
ساقىيا، مەي بەرمەسەڭ، يۇتماي بۇ قاننى نەيلەيىن.
يېشىمى: خۇمارىم زەخمىتىدىن كۆڭۈل جامى قانغا تولدى، ئەي ساقىي ئەگەر مەي بەرمىسەڭ،
ئەمدى شۇ قاننى يۇتماي قانداق قىلىمەن؟

دەرگاھىڭدىن سۈرمە مەھزۇنى يىراق، رەھىم ئەيلەبان،
ئاندا بىرئىتدۇرمەن، ئۆزگە ئاستاننى نەيلەيىن.
يېشىمى: رەھىم قىلىپ، مەھزۇنى دەرگاھىڭدىن يىراققا قوغلىما، مەن ئۇ يەردە بىر ئىتمەنكى،
باشقا بوسۇغىنى خاھلىمايمەن.

يارمەنى يامان دەيدۇر، بىلەيمەن يامانلىقنى،
كەچ ياتىپ سەھەر قوپۇپ تىلەيمەن ئەمانلىقنى.
يېشىمى: يار مېنى «يامان» دەيدۇ، ئەمما مەن يامانلىق قىلىشنى بىلمەيمەن؛ كەچ يېتىپ
سەھەر قوپۇپ، تىنچ - ئامانلىقنى تىلەيمەن.

ئاتام مەنى، ئانام مەنى جەفا ئەمگەك بىلەن باققان،
ئەزىز باشىمنى ياد ئەيلەپ مەزارلارغا چىراغ ياققان.
يېشىمى: ئاتا - ئانام مېنى جاپا - مۇشەققەتتە باققان، ئەزىز بېشىمنىڭ ئامانلىقىغا ئاتاپ،
مازارلارغا چىراغ ياققان.

ئىككىنچى مەشرەپ

بىرىنچى ئاھاڭ

فەسلى نەۋباھارىدا گۈل كەبى ئاچىلغان قىز،

مىسلى كاكۈلى سۇنبۇل ھەر تەرەپ ساچىلغان قىز.
 بېشىمى: باھار پەسلىدە گۈلدەك ئېچىلغان، سۇنبۇلدەك چاچلىرى ھەر تەرەپكە چېچىلىپ تۇرغان قىز.

بادە ئىچتىم زەۋقىدە مەيدە ئەكسىنى كۆردۈم،
 ھۆسن باغدا تەنھا ئولتۇرۇر خىرمان قىز.
 بېشىمى: ئۇنىڭ زوقىدا مەي ئىچتىم، مەيدە شولسىنى كۆردۈم، ئۇ قىز ھۆسن بېغىدا يالغۇز ۋە بىخىرامان ئولتۇرىدۇ.

شۇم رەقىبەلەر جىھەتتىن بولمادى يۈزىن كۆرمەك،
 بۇلۇت ئىچرە ئاي مۇزىمەر، زۇلفى ئىچرە پىنھان قىز.
 بېشىمى: شۇم رەقىبەلەرنىڭ توسقۇنلىقىدىن يۈزىنى كۆرۈش مۇمكىن بولمىدى، ئاي بۇلۇت ئىچىگە يوشۇرۇنغاندەك، ئۇ قىز مۇ چاچلىرى ئىچىگە يوشۇرۇنۇپتۇ.

كۆز ئۇچى بىلە باقتى، تەگدى تىرى مىزگانى،
 سىنەم ئۈزەرە پەيكانى رەخنە قىلدى ۋىيران قىز.
 بېشىمى: ئۇ قىز كۆز ئۇچى بىلەن بېقىۋىدى، كىرىپ ئوقى يۈرىكىمگە تېگىپ، تېشىپ ئۆتتى - دە، ۋەيران قىلدى.

مەن دەدىم: ئايا دىلبەر، لەيلەرنىڭ گۈلى ئەھمەر،
 سەدەقەئى جەمالىڭدىن غۇنچە ئەيلە ئىھسان قىز.
 بېشىمى: مەم ئۇ قىزغا: «ئەي دىلبەر، لېۋىڭ قىزىلگۈلگە ئوخشايدىكەن، جامالىڭنى سەدىقىسى ئۈچۈن، بىر تال غۇنچە مەرھەمەت قىلساڭ» دېدىم.

جىفچەئى نىھالىدا ئىكى مىيۋەنى كۆردۈم،
 ياكى سانگۇلاچ ياكى ئىكى رۇممان قىز.
 بېشىمى: ئۇ قىزنىڭ يۇمران نوتىدەك گەۋدىسىدە، ئىككى مېۋىنى كۆردۈم، ئۇلار ياكى سانگۇلاچ بولدىغان ئالما، ياكى ئىككى دانە ئانار.

نافەئى بەدەندۇر خۇب، قىز ئەرۈر بەسى مەرغۇب،
 بولسا قىز بىلە ۋاسىل، دەردىگەكى دەرمان قىز.
 بېشىمى: ئۇ ۋۇجۇدىدىن ئىپار ھىدى كېلىپ تۇرىدىغان ئىنتايىن يېقىملىق قىز؛ دەردكە دەرمان بولىدىغان شۇنداق قىزنىڭ ۋىسالىغا يېتىش نېسىپ بولسا.

رەھىم ئەيلە، ئەي مەھۋەش، تۈشتى جانىمە ئاتەش،
 نەۋبەتتى نىھالىڭغا بولدى ئەشقى ئى بىجان قىز.

يېشىمى: ئەي ئاي يۈزلۈك قىز، جېنىمغا ئىشقى ئوتى چۈشۈپ، يۇمران كۆچەت تېنىڭگە
ھەشقىچەكتەك چىرمىشىپ قالدىم، نەۋبەتتىگە رەھىم قىلغىن.

ئىككىنچى ئاھاڭ

سۇغا سالسا سۇ كۆتەرمەس مىسقال تەمۇرنى،

ئالتۇن بەرپ ئالىپ بولماس قالغان كۆڭۈلنى.

يېشىمى: مىسقالچىلىك تۆمۈرنى سۇغا سالسا، سۇ كۆتۈرەلمەيدۇ، تۆمۈر چۆكۈپ كېتىدۇ؛ بىر
ئىنساننىڭ يەنە بىرسىدىن كۆڭلى قالسا، ئالتۇن بېرىپمۇ، ئۇنى قايتىدىن قولغا كەلتۈرگىلى
بولمايدۇ.

مەن ئاتىمنى باغدا دەسەم، تۇرۇپتۇر سايدا،

بىر ئاتادىن يەتى ئەدۈق، بىرسىمىز قايدا.

يېشىمى: مەن ئېتىمنى «باغدا» دەپ ئويلىسام، سايدا تۇرۇپتۇ؛ بىز بىر ئاتىدىن ئەسلىدە يەتتە
بالا ئىدۇق، ئالتىمىز تۇرىمىز، يەنە بىرسىمىز نەدە؟

ئارفا - بۇغداي سامانىنى سەلكىن ئايرىيدۇ،

ئۇرۇق تۇغقان قارىنداشنى ئۆلۈم ئايرىيدۇ.

يېشىمى: ئارپا - بۇغداي سامانىنى سەلكىن ئايرىيدۇ، ئۇرۇق - تۇغقان قارىنداشنى ئۆلۈم
ئايرىيدۇ.

10- مۇقام نەۋا مۇقامىنىڭ تېكىستلىرى چوڭ نەغمە قىسمى 110 مىسرا، تۆرت داستان 94

مىسرا، ئىككى مەشرەپ 40 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 244 مىسرا شېئىردىن تەشكىل تاپقان.

11- مۇشاۋەرەك مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

مۇزەھەب ئەيلەگەن پەيكانلارنىڭ جىسمىم ئارا ھەريان،
دەمە باش چەكسىم، چەكتى زەبانە شۇئەئى ھىجران.
بېشىمى: ئالتۇن ھەل بېرىلگەن كىرىپك ئوقلىرىڭ تەرەپ - تەرەپتىن جىسمىمغا قالدالغانىدى.
ئەمدى ئۇ ئوقلار ۋۇجۇدۇمدىن ھىجران ئوتىنىڭ يالقۇنى بولۇپ باش كۆتۈرۈپ چىقتى.

قاچان پەيكان كۆرەنگەي، ھەجر ئوتىنىڭ شۇئەسى بولسا،
ئانى تارتىپ چىقارماق زەخم ئىچىدىن بارمۇدۇر ئىمكان.
بېشىمى: ھىجران ئوتى لاۋۇلداپ تۇرغان ئەھۋالدا، ئوق قاچان كۆرۈنەر؟ ئۇنى يارا ئىچىدىن تارتىپ
چىقىرىۋېلىشنىڭ مۇمكىنچىلىكى بارمىدۇ؟

نە تاش ئاتىپ تەنىمنى رەخم قىلساڭ، غەمگە قالمۇرەن،
مۇخا نە باغلاي ئانى، قايدا باغلاي، دەپ مەنى ئۇريان.
بېشىمى: تاش ئېتىپ تېنىمنى زەخملىمەندۈرسەڭ، مەن يالىڭاچ: «ئۇنىڭغا نېمە تاڭاي، قەيەردىن
تاڭاي» دەپ نېمە غەم قىلىمەن؟

بەلا دەشتىدە كۆرگەن ۋەھشى مەجنۇنى، مەنى داغى،
خىرە ئەھلى قاشىندا تەلبە كۆرگەندەك، قالدۇر ھەيران.
بېشىمى: بالايىئاپەت دەشتىدە، مەجنۇن بىلەن مېنى كۆرگەن ۋەھشى ھايۋانلار ھۇشى بار
ئادەمنىڭ قېشىدا ساراڭنى كۆرگەن ئادەملەردەك ھەيران قالىدۇ.

سۆڭەكلەرنىڭ تەنىمدىن بىر بىر ئايرىدى غەمى ھەجرىڭ،
مەھەلدۇر ئىنتلارنىڭ ئەيلەسەم كۈلبەم ئارا مېھمان.
بېشىمى: جۇدالىقنىڭ غېمى سۆڭەكلىرىمنى تېنىمدىن بىر - بىرلەپ ئاجرىتىۋەتتى، مۇشۇ
پۇرسەتتە ئىنتلىرىڭنى ئۆيۈمدە مېھمان قىلىۋالسام بولغىدەك.

نە مەن قالغۇن، نە سەن باقىي، زەمانى كەلگىل، ئەي ساقىي،
قەدەھ دەۋرىنى خۇش تۈتكىم، ۋەفاسىزدۇر بەسى دەۋران.

بېشىمى: ئەي ساقىي، مەنمۇ ئالەمدىن كېتىمەن، سەنمۇ مەڭگۈ قالمايسەن، دۇنيا بەك ۋاپاسىز،
بىر دەم بولسىمۇ كەل، قەدەھنى ئايلىندۇرۇپ تۇرغىنىمىز غەنىمەت.

ۋەفاسىزدۇر زەمان ئەھلى، زەماندا نە ۋەفا بولغاي،
ۋەفا ئەھلى بۇلاردىن گەر ۋەفا ئىستە، ئەرۇر نادان،
بېشىمى: زامان ئەھلى ۋاپاسىز تۇرسا، بۇ زاماندا ۋاپا نېمە ئىش قىلىدۇ؟ ۋاپا ئەھلى ئەگەر
بۇلاردىن ئۈمىد قىلسا، نادانلىق قىلغان بولىدۇ.

خۇشا، دەپىر ئىچرە مەيخانە، تولا ئىلكىمدە پەيمانە،
مەنۇ ئەھلى فەنا ئاغزىدا: «كۈللۈ مەن ئالەپپە فان».
بېشىمى: جاھان ئۆزى بىر مەيخانا، قولۇمدا مەيگە تولغان قەدەھ. مەن ۋە ئۆزلۈكىنى
يوقاتقانلارنىڭ ئېغىزىمىزدىن چىقىدىغىنى ئوخشاشلا «ھەممە يوقىلىدۇ» دېگەن سۆزدۇر، خوشە!

فەنا دەپىرە سائىللىقنى سۇلتانلىقتىن ئارتۇق تۇت،
كى ئۆلمەكلىكىدە تەڭدۇرلار ئەگەر سائىل ۋە گەر سۇلتان.
بېشىمى: بۇ تۈگەيدىغان دۇنيادا، تىلەمچىلىكىنى پادىشاھلىقتىن ئارتۇق بىل، ئۆلگەندىن
كېيىن، تىلەمچىلىمۇ پادىشاھمۇ بەربىر تەڭ بولىدۇ.

جەھان ئىچرە كىشىنىڭ چۈن يوقىيۇ بارى يەكساندۇر،
نە فەررۇخ كىمسەدۇر كۆرگەن جەھان بارۇ يوقىن يەكسان.
بېشىمى: دۇنيادا بىر ئىنسان بار بولسىمۇ، يوق بولسىمۇ ئوخشاش. ھالبۇكى جاھاننىڭ بار -
يوقىنى ئوخشاش كۆرگەن ئىنسان نېمە دېگەن بەختىيار ئىنسان - ھە!

نەۋائىي، ئۆزنى خۇش تۇتكىم، كىشىگە دەھر ئىشى باردۇر،
ئەگەر مۇشكىل تۇتار، مۇشكىم، ۋەگەر ئاسان تۇتار، ئاسان.
بېشىمى: نەۋائىي، ئۆزۈڭنى خۇش تۇت، دۇنيانىڭ ئىشلىرى دېگەن بىر ئىنسان ئۈچۈن ئېيتقاندا،
مۇشكۈل دېسە مۇشكۈل، ئاسان دېسە ئاسان بولىدىغان گەپ.

نەئەزە

ئەي نەۋ باھارى ئارەزىڭ سۇبھىغا جانپەرۋەر ھەۋا،
ئاندىن گۈلۈ بۇلبۇل تاپىپ يۈز بەرگ بىرلە مىڭ نەۋا.
بېشىمى: ئەي، جامالىڭنىڭ باش باھارى تاڭ سەھەرنى جانلاندىردى؛ ئۇنىڭدىن گۈل يۈزلەپ
ياپراق، بۇلبۇل مىڭلاپ ناۋا تاپتى.

تۇبايۇ شاخى دىدرەدۇر كويۇڭ گىياھى، نەگەكىم،

ئۇشاق ئەشكۇ ئاھىدىن ھەردەم تاپار سۇيۇ ھەۋا.

بېشىمى: كوچاڭدىكى گىياھلار خۇددى جەننەتتىكى تۇپا ۋە سىدرە دەرەخلىرىدەك ياشنىدى.
چۈنكى ئۇ ئاشىقلارنىڭ كۆز بېشىدىن سۇ ئىچىپ، ئاھىدىن ھاۋالانغان - دە.

زەھرى فىراقىڭدىن قايۇ ئاشىقى بولدى تەلخام،

نۇشى ۋىسالىڭ يەتمەسە ئىيسا ئاڭا تاپماس دەۋا.

بېشىمى: فىراقىڭنىڭ زەھرى تۈپەيلىدىن قايسىبىر ئاشىق بولمىسۇن ئازابلانسا، ۋىسالىڭ شەرىپىتى بولمىغىچە، ئۇنى ئىيسا پەيغەمبەرمۇ داۋالىيالمىدۇ.

چۈن قازىيۇل ھاجاتسەن، دەۋايى مېھرىڭ قىلغالى،

دەردۇ فىراق ئەندۇھىدىن كەلتۈرمىشەم ئىكى گۇۋاھ.

بېشىمى: سەن ھاجەتلەرنى راۋا قىلغۇچىسەن، مەن مېھرىڭ ئۈستىدىن ئەرر - شىكايەت قىلىش ئۈچۈن، دەرد بىلەن فىراق قايغۇسىدىن ئىبارەت ئىككى گۇۋاھپىنى (گۇۋاھچىلىققا) ئېلىپ كەلدىم.

قىلماي قەبۇل ئىجادنىڭ ئىمكانى يوق، سوخرا يەنە،

مەقبۇلى رەد ئەيلەمەك لۇتفۇڭدىن ئولغايمۇ رەۋا.

بېشىمى: قوبۇل قىلماي تۇرۇپ، ئىجاد قىلىش، يارىتىش، مۇمكىن ئەمەس؛ يەنە دېسەك، ياقتۇرغىنىڭنى قوغلىۋېتىش، سېنىڭ ئىلتىپات - مەرھەمەت ئۆلچىمىڭگە توغرا كېلەرمۇ؟

زاھىد، كۆڭۈلنىڭ خىلۋەتنى مەتلۇبى غەيرىدىن ئارت،

سەن سەير قىلساڭ قىل، كەرەك كۆڭۈلگە بولسا ئاشنا.

بېشىمى: ئەي زاھىت، كۆڭۈل بوشلۇقىنى غەيرى تەلەپلەردىن تازىلا، كۆڭۈلۈڭ خىلۋەتنى تارتسا، سەيلە قىلغىن.

دەسەڭ، نەۋائىي، جان ئارا مەھبۇب بولغاي جىلۋەگەر،

ئەۋۋەل كۆڭۈل كۈزگۈسىدىن مەھۋ ئەيلە نەقىشى ماسۋا.

بېشىمى: نەۋائىي، سۆيگەن يار جېنىم ئارا جىلۋىلەنسۇن دېسەڭ، ئالدى بىلەن كۆڭۈل ئەينىكىدىن باشقىلارنىڭ سىماسىنى تازىلىۋەتكىن.

رەھم ئەيلەسەڭچۇ دىيۋانەلەرغە،

ئىشقىڭدا بولغان ئەفسانەلەرغە.

بېشىمى: ئىشقى - مۇھەببەتنىڭ تۈپەيلىدىن سۆز چۆچەككە قالغان مەجنۇنغا رەھىم قىلساڭچۇ.

ئەيلەپ جۇدالىق، ئەي ھەمنىشىم،

قىلدىڭ جەفالار ھەمخانەلەرغە.

بېشىمى: ئەي ھەمراھىم، جۇدالىقنىڭ دەردىگە سېلىپ، مەندەك دوستۇڭغا جاپا قىلدىڭ.

كۆيدۈرمە جانىم رەشك ئوتى بىرلە،

ئاچىپ يۈزۈڭنى بىگانەلەرگە.

بېشىمى: يۈزۈڭنى ئېچىپ ياتلارغا كۆرسىتىپ، رەشك ئوتىدا جېنىمنى كۆيدۈرمە.

سەجدە قىلاي دەپ شىرىن بۇتۇمغا،

باردىم سوراغلاپ بۇتخانەلەرگە.

بېشىمى: گۈزەل بۇتۇم (سەنەممە)غا سەجدە قىلاي دەپ، ئىزدەپ - سوراپ بۇتخانىلارغا باردىم.

مەيگۈن لەبىڭدىن بىر بۇسە بەرگىل،

سەنسۇن خۇمارى، مەستانەلەرگە.

بېشىمى: مەي رەڭلىك لېۋىڭگە بىرنى سۆيۈرگىن، مەن مەستانەڭنىڭ خۇمارى بېسىلسۇن.

ھەردەم تىلەرمەن ھۇسنى كەمالىڭ،

ئۇرۇپ باشىمنى ئاستانەلەرگە.

بېشىمى: ھەمىشە بوسۇغاڭغا باش ئۇرغان (باغ قويغان) ھالدا، ھۆسىن - جامالىڭنىڭ

كامالىتىنى تىلەيمەن.

ياندۇر، كۆيەيىن، خىلۋەت ئىچىندە،

شەمى جەمالىڭ پەرۋانەلەرگە.

بېشىمى: خىلۋەتتە جامالىڭنىڭ شامىنى ياندۇرغىن، ئۇنىڭدا پەرۋانىلاردەك كۆيەي.

ئىشقىڭنى گەنجى ۋەيران كۆڭۈلدە،

قويساڭ تۇرۇمۇ كاشانەلەرگە.

بېشىمى: ئىشقىڭ بايلىقى ۋەيرانە كۆڭلۈمدە ساقلىنىۋاتىدۇ، ئۇنى باشقا يەرلەردە قويساڭ

تۇرۇرمىدى؟

ئەي مەيغۇرۇشۇم، بىر كاسە مەي بەر،

كەلدى ھۇۋەيدا مەيخانەلەرگە.

بېشىمى: ھۇۋەيدا مەيخانىغا كەلدى، ئەي مەيپۇرۇشۇم، ئۇنىڭغا بىر كاسە مەي بەرگىن.

فەلەكدىن ياخشىلىق يەتكەي دەپ، كۆڭلۈڭنى شاد ئەتمە.

يامانلىقىم يەتەر، ھالا ئۇنۇت، ئۆتكەننى ياد ئەتمە.

بېشىمى: «يەلەكتىن ياخشىلىق كېلىدۇ» دەپ كۆڭلۈڭنى خۇش قىلىپ ئولتۇرما؛ يامانلىق

يەتكەن بولسا، ئۇنى دەرھال ئۇنتۇپ كەت، ئۆتكەن ئىشلارنى ئەسلىمە.

زەمانە ئەھلىدىن گەر يۈز قۇياشچە كۆرۈزۈپسەن مېھرى،

ۋەفا زىنھار كىم بىر زەررە چاغلىغ ئىتتىماد ئەتمە.

بېشىمى: ئەگەر زامانە ئەھلىگە يۈز قوياشچىلىك مېھىر - شەپقەت كۆرسەتكەن بولساڭمۇ، ئۇلاردىن بىر زەررە چاغلىق ۋاپا مۇتلەق كۈتمە.

نۇجۇمۇ چەرخ دەپ ئۆكمە گەدانى بەخيالىق شالىن،

تۈتۈننى چەرخ، ئۇچقۇنلارنى ئەنجۇم ئىتتىقاد ئەتمە.

بېشىمى: گادايىنىڭ ياماق چاپىنىنى «پەلەك ۋە يۇلتۇز» دەپ ئويلىما، تۈتۈننى «ئاسمان»، ئۇچقۇنلارنى «يۇلتۇز» دەپ ئەقىدە قىلما.

فەنا ئەھلى ئاياغىن تۇفراغى شەرھىن يازار ئولساڭ،

قاراغىمنى ھەل ئەيلە، ئەي رەفىق، ئۆزگە مىداد ئەتمە.

بېشىمى: ئەي دوست، ئۆزلۈكىنى يوقاتقانلار ئەھلىنىڭ ئايىغى ئاستىدىكى توپىنىڭ شەرھىسىنى يازماقچى بولساڭ، كۆز قارىچۇقۇمنى سىياھ قىل، باشقا سىياھلارنى ئىشلەتمە.

مىداد ئەتكەن قاراغىمنى قىلىبان كىرىپكىم خامە،

كۆزۈمنىڭ پەردەسىدىن ئۆزگە كاغەزگە سەۋاد ئەتمە.

بېشىمى: كۆز قارىچۇقۇمدىن ياسالغان سىياھقا، كىرىپكىمنى قەلەم قىل، كۆزۈمنىڭ پەردىسىدىن باشقا قەغەزگە خەت يازما.

قىلىپ سالىھ ئەمەل كەسىبى شىئارىغىنى سەلاھ ئەتكىل،

ۋەلى فاسىد خەيالىڭ بىرلە ھەردەم بىر فەساد ئەتمە.

بېشىمى: ياخشى ئىشلارنى قىل، ياخشى كەسىپكە ئادەتلەنگەن، لېكىن بۇزۇق خىياللار بىلەن ھە دېسە، پىتنە - پاسات قىلما.

چۈبىلىدىڭ رىزىق ئەرۈر مەقسۇم، چەكمە دوستىدىن مېھنەت،

قەزادىن خارىج ئەرمەس ئىش، ئەدۋۇغا ئىنقىياد ئەتمە.

بېشىمى: ئۆزۈڭگە مەلۇم، رىزىق دېگەن ئەزەلدىن تەقسىملەنگەن بولىدۇ، شۇڭا دوستىنىڭ مېھنىتىنى تارتما، ھەرقانداق ئىش تەقدىردىن تاشقىرى بولمايدۇ، شۇڭا ئۇنى دۈشمەندىن كۆرمە.

تىلەرسەن فەقر دەشتىدىن قەتئ قىلغايىسەن ئەرەنلەردەك،

باغىر سۇ قىل، يۈرەك پەرگالەسىدىن ئۆزگە زاد ئەتمە.

بېشىمى: «يوقسۇللىق دەشتىنى ئەركەكلەرچە بېشىپ ئۆتمەن» دېسەڭ، باغرىغىنى سۇ قىل، يۈرىكىڭ بارچىسىدىن باشقىنى ئۇزۇق قىلما.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

نەۋائىي، ئىستەسەك ئۇقبا مۇرادىن، نامۇراد ئولغىل،
ئەگەر دۇنيا مۇرادى يوقتۇرۇر، ئۆزنى مۇراد ئەتمە.
بېشىمى: ئەي نەۋائىي، ئەگەر ئاخىرەتنىڭ مۇرادىنى ئارزۇ قىلساڭ، باشقا ئارزۇلاردىن كەچ؛ ئەگەر
سەندە بۇ دۇنيا ئارزۇسى بولمىسا، ئۆزلۈكۈڭدىن (ئۆزۈڭدىن) كەچكىن.

نۇسخە

ئەي جەفا داغى بىلە كۆڭلۈمنى ئەفكار ئەيلەگەن،
گۈل ياڭاقنىڭ شەۋقىدۇر يۈزۈمنى گۈلزار ئەيلەگەن.
بېشىمى: ئەي جاپا تېغى بىلەن يۈرىكىمنى مەجرۇھ قىلغان يار، يۈزۈمنى گۈلزارغا ئايلاندۇرغان
نەرسە گۈلدەك مەڭزىڭنىڭ ئىشتىياقدۇر.

جەۋھەرى فەرد ئاغزىڭىزدەك خۇدەبىنلەر زېھنىنە،
سالمادى شىرىن خەيالى، يوقنى ئول بار ئەيلەگەن.
بېشىمى: يوقنى بار قىلغان ئۇ ئاللاھ ئېغىزىڭىزدەك ئاشۇنداق يىگانە جەۋھەرنىڭ شېرىن
خيالىنى زېرەك كىشىلەرنىڭ زېھنىگە سالماپتۇ.

بىر نەفەسىدە ئۆلگەي ئەردىم فۇرقەتىڭنىڭ دەردىدىن،
ۋەسىل ئۇمىدىدۇر ماڭا ئۆلمەكنى دۇشۋار ئەيلەگەن.
بېشىمى: جۇدالىقىڭنىڭ دەردىنى دېسەم، بىر نەپەستىلا ئۆلگەن بولاتتىم، بىراق ۋىسالىڭنىڭ
ئۇمىدى ماڭا ئۆلۈمنى مۈشكۈل قىلدى.

ئەقلۇ دىنى بولماسۇن دەدى مەنى بىچارەدە،
ئول قاراقچى كۆزلەرىڭنى مەستۇ ئەييار ئەيلەگەن.
بېشىمى: ئاشۇ قاراقچى كۆزلىرىڭنى مەست (خۇمار كۆز) ۋە ئەييار قىلىپ ياراتقۇچى، مەن
بىچارىدە ئەقىل ۋە دىنى بولمىسۇن دەپتەكەن.

مەن فەلەكنىڭ گەردىشىدىن بولمامشىمەن ناتەۋان،
يارنىڭ سۆيمەسلىكىدۇر جانمە كار ئەيلەگەن.
بېشىمى: مەن فەلەكنىڭ گەردىشى تۈپەيلىدىن ناتەۋان بولغان ئەمەس، جېنىمغا تەسىر
قىلغىنى، مېنى بۇ ھالغا چۈشۈرۈپ قويغىنى يارنىڭ سۆيمەسلىكىدۇر.

جانۇدىل باردى ئەدەم سارى سەنىڭ ئاغزىڭ ئۈچۈن،
ئول ئاغزىڭ فىكىرىدۇر ئەلگە دۇنيانى تار ئەيلەگەن.
بېشىمى: سېنىڭ ئاغزىڭنىڭ دەردىدىن جان ۋە كۆڭۈل يوقىلىش تەرىپىگە قاراپ يۈزلەندى؛
كىشىلەرگە بۇ دۇنيانى تار قىلغان نەرسىمۇ يەنە ئاشۇ ئېغىزىڭنىڭ خىيالىدۇر.

ئۆزگەدىن قىلمام شىكايەتكىم، ئەزىزىم كۆزىدە،
ئوتقا تۈشكۈر بۇ كۆڭۈلدۈر لۇتقىنى خار ئەيلەگەن.
بېشىمى: باشقىسىدىن شىكايەت قىلمايمەن، ئۇ ئەزىزىمنىڭ كۆزى ئالدىدا مەن لۇتقىنى خار
قىلغان نەرسە ئوتقا چۈشكۈر مۇشۇ كۆڭلۈمدۈر.

نۇسخە چۈشۈرگىسى

ئۆزگەدىن قىلمام شىكايەتكىم، ئەزىزىم كۆزىدە،
ئوتقا تۈشكۈر بۇ كۆڭۈلدۈر لۇتقىنى خار ئەيلەگەن.
بېشىمى: باشقىسىدىن شىكايەت قىلمايمەن، ئۇ ئەزىزىمنىڭ كۆزى ئالدىدا مەن لۇتقىنى خار
قىلغان نەرسە ئوتقا چۈشكۈر مۇشۇ كۆڭلۈمدۈر.

جۇلا

باردى دەيدۇر، ياندى دەيدۇر مەنىڭ يارىمنى،
ئەگىز دابان ئاشتى دەيدۇر بويى تالىمنى.
بېشىمى: مېنىڭ يارىمنى «ماڭدى، كېيىن يېنىپ كەلدى» دەيدۇ، زىلۋا بويۇقۇمنى «ئېگىز داۋان
ئاشتى» دەيدۇ.

ئەگىز دابان ئاشماغۇنچە مەنزىل كۆرۈنمەس،
قارا يورغا مېنىمە گۈنچە چۆللەر كەزىلمەس.
بېشىمى: ئېگىز داۋاننى ئاشمىغىچە مەنزىل كۆرۈنمەيدۇ، قارا يورغا مېنىپ ئاتلانمىغىچە
چۆللەرنى كېزىپ چىققىلى بولمايدۇ.

باردى دەيدۇر، ياندى دەيدۇر، مەيلىم ئۆزەمنىڭ،
سەكسەن قامچى ئۇرغان بىلەن يارىم ئۆزەمنىڭ
بېشىمى: باردى دەيدۇ، ياندى دەيدۇ، مەيلىم ئۆزەمنىڭ، سەكسەن قامچا ئۇرغان بىلەن يارىم
ئۆزەمنىڭ.

سەنەم

لۇتقى ئەتەي دەپ ۋەگدە ئول دىلدار قىلمايدۇر ھەنۇز،
غۇنچەدەك قان باغلاغان كۆڭلۈم ئاچىلمايدۇر ھەنۇز.

بېشىمى: يا ئۇ دىلدار مۇشۇ چاغقىچە «مەرھەمەت قىلاي» دەپ ۋەدە قىلمايدۇ، يا غۇنچىدەك قان ئۇيۇپ قالغان كۆڭلۈم تېخىچە ئېچىلمايدۇ.

فاش بولدى ئەلگە ئەھۋالىم، نە تەدبىر ئەيلەيىن،
خەلق بىلدى ھالەتتىمى، يار بىلمەيدۇر ھەنۇز.
بېشىمى: ئەھۋالىم ئەلگە ئاشكارىلىنىپ بولدى، خەلق ئاشق ھالىتىمنى بىلدى، ئەمما يارىم تېخىچە بىلمەيدۇ، قانداق قىلسام بولار؟

ساقىيا، ئىشرەت مەيدىدىن جۇرئەتى لۇتقى ئەيلەگىن،
خەستە كۆڭلۈمگە خۇمارىدىن ئايىلمايدۇر ھەنۇز.
بېشىمى: ئەي ساقىي، خەستە كۆڭلۈم ئۇنىڭ خۇمارىدىن تېخىچە ئۆزىگە كېلەلمەيۋاتىدۇ، مەرھەمەت قىلىپ ئىشرەت شارابىدىن بىر يۈتۈملا بەرگىن.

تۇبايۇ شەمشاد قەددىدىن باغ ئارا كۆرمەك نە سۇد،
سەرۋى يەڭلىغ قەددى دىلجويى تاپىلمايدۇر ھەنۇز،
بېشىمى: ئۇ كۆڭۈلنى مەھلىيا قىلغۇچى سەرۋى قامەتلىك يارنى تېخىچە تاپالمايۋاتسام، باغدىكى تۇبا بىلەن شەمشاد دەرىخىنىڭ قامىتىنى كۆرگىنىمنىڭ نېمە پايدىسى؟

سەبىر قىلغىل، ئەي رەشىدى ئاي يۈزىنىڭ دەۋرىدە،
بەندەگە ئازادلىق خەتتى بىتىلمەيدۇر ھەنۇز.
بېشىمى: ئەي رەشىدى، سەۋر قىلغىن، چۈنكى ئۇنىڭ ئاي يۈزىنىڭ سەھپىسىگە «قۇلغا ئازادلىق» خېتى تېخى يېزىلمىدى.

چوڭ سەلىقە

مەنىڭ رازى دىلى زارىم فەراۋاندۇر، بىتىپ بولماس،
كى ئىشقى ئەفسانەسىنى دەفتەر ئۆزى شەرھ ئەتەپ بولماس.
بېشىمى: مېنىڭ نالە - زارلىق كۆڭۈل سىرلىرىم ئاجايىپ كۆپ، ئەمما ئۇنى يازغىلى بولمايدۇ، چۈنكى ئىشقى دېگەننى يېزىق بىلەن دەپتەرگە يېزىپ، چۈشەندۈرۈپ بولغىلى بولمايدۇ.

تىكەنسىز گۈل، سەدەفسىزدۇر، مۇشەققەتسىز ھۈنەر يوقتۇر.
رىيازەت چەكمەگۈنچە يار ۋەسلىگە يەتەپ بولماس.
بېشىمى: تىكەنسىز گۈل، سەدەپسىز گۆھەر، مۇشەققەتسىز ھۈنەر يوق: رىيازەت چەكمەي تۇرۇپ، يارىنىڭ ۋەسالىغا يەتكىلى بولمايدۇ.

خەدەنگى تىيرى مىزگانىڭ تەگىپ سىينەمگە جاھ بولدى،

كۆڭۈل زەخمىن ئاچىپ بىدەردلەرگە كۆرسەتىپ بولماس.
 بېشىمى: كىرىپك ئوقۇڭ تېگىپ، مەيدەمگە ئورناپ قالدى. ۋاھالەنكى يۈرەكنىڭ جاراھىتىنى
 ئېچىپ، دەرسىزلىرىگە كۆرسەتكىلى بولمايدۇ.

ئۇشۇنداق مۇستەفانى ئۇشبۇ ئالەمدىن فەنا قىلدى،
 خۇداغا بۇ سەبەبىدىن، ئەي بەرادەر، بەھس ئەتىپ بولماس.
 بېشىمى: ئەي بەرادەر، شۇنداق ئۇلۇغ پەيغەمبەرنىمۇ بۇ دۇنيادىن ئېلىپ كەتتىكى، بۇنىڭ ئۈچۈن،
 ئاللاھ بىلەن مۇنازىرلەشكىلى بولمايدۇ.

ئۇزاق ئەرمىش ئۇسۇل زىيا سەنەمنىڭ قەسىرى، ئەي مەشرەپ،
 ئەگەر مىڭ يىل جەدەل قىلساڭ، ئۇ مەنزىلگە يەتىپ بولماس.
 بېشىمى: ئەي مەشرەپ، ئۇ سەنەمنىڭ قەسىرى ناھايىتى يىراقتىمىش. ئەگەر مىڭ يىل جەدەل
 قىلساڭمۇ، ئۇ مەنزىلگە يەتكىلى بولمايدۇ.

بىرىنچى كىچىك سەلىقە

نە چارە، ئەي كۆڭۈل، ھەر گۈن يەتەر دەردۇ بەلا بىزگە،
 جەفادىن ئۆزىگە ھىچ ئىش يازمادى كىلىكى قەزا بىزگە.
 بېشىمى: ئەي كۆڭۈل، ماڭا ھەركۈنى دەردۇ بالا كېلىپ تۇرىدۇ، قارىغاندا، تەقدىر قەلىمى مەن
 ئۈچۈن، جاپادىن باشقا نەرسە يازماپتۇ، بۇنىڭغا نېمە چارە؟

نەسب ئەتمىش فەلەك خۇنابەئى ھەسرەتنى غەم بىرلە،
 كۆرەرمۇ بادەئى ئىشەرەتنى ئول ھەرگىز رەۋا بىزگە.
 بېشىمى: پەلەك غەم بىلەن ھەسرەت زەردابىنى نېسۋە قىلىپتۇ، ھالبۇكى ئۇ ئەمدى ماڭا ئىشەرەت
 شارابىنى ھەرگىز راۋا كۆرمەيدۇ.

تەھى پەيمانەدىن ئاۋارە بولدۇڭ دەرسەن، ئەي ناسىھ،
 فەنا دەيرىدە قىلغان بىنەۋالىقدۇر نەۋا بىزگە.
 بېشىمى: ئەي نەسبەتچى، مېنى قەدەھنىڭ ساقىندىسى ئۈچۈن ئاۋارە بولدۇڭ دەيسەن، بىراق
 پانىيلىق مەيخانىسىدىكى نامراتلىقنىڭ ئۆزى مەن ئۈچۈن بىر خىل ئوزۇقتۇر.

تەماننادۇر خەراپات ئەھلى ئىچرە خاكسار ئولماق،
 كەرەكمەس دەھر ئەلنىڭ بەزمىدە ئىززۇ ئەتلا بىزگە.
 بېشىمى: زامان ئەھلى بەزمىسىدىكى ئەزىزلىك ۋە يۇقىرى مەرتىۋىنىڭ كېرىكى يوق، مەيخانە
 ئەھلى ئىچىدە توپا - تۇپراق بولۇپ كېتىش مېنىڭ ئارزۇبۇمدۇر.

سەنى بىزدەك قىلىپ، بىزنى سەنىڭدەك قىلسا ھەم تاڭ يوق،
خەتا ئەرمىش مەلامەت قىلما، ئەي زاھىدە تولا بىزگە.

يېشىمى: ئەي زاھىت، كۈنلەرنىڭ بىر كۈنى ئاللاھ سېنى مەندەك قىلىپ، مېنى سېنىڭدەك
قىلىپ قويسىمۇ ئەجەب ئەمەسكى، مېنى تولا ئەيىبلەسەڭ، خاتالىشىسەن، جۇمۇ!

بەس ئەردى، ئاھ، ئول دارۇل بەقنىڭ راھەتى بىردەم،
نە قىسمەت ئەردى، بۇ دارۇل فەنادا يۈز جەفا بىزگە.

يېشىمى: ماڭا ئۇ مەڭگۈلۈك ئالەمنىڭ بىردەملىك راھەتى يېتىپ ئاشاتتى، ئاھ، بۇ نېمە
قىسمەت ئىكەن - تاڭ؟ بۇ پانىي دۇنيادا يۈز جاپاغا قالدېم.

نە ئەيش ئولغاي ئۆتۈپ گۈل فەسلى، ئەي مەھزۇن، بۇ باغ ئىچرە،
بولۇپدۇر ھەر نەفەس يۈز خارى مەنەت مۇبتەلا بىزگە.

يېشىمى: ئەي مەھزۇن، بۇ باغدا نېمە راھەت بولسۇنكى، گۈل پەسلى ئۆتۈپ كەتتى، ھەر نەپەستە
يۈز مۇشەققەت تىكىنىگە مۇپتەلا بولۇۋاتىسەن.

ئىككىنچى كىچىك سەلىقە

دىلبەرا، مەن زارنىڭ كۆڭلىنى سەن شاد ئەيلەگىل،
يۈز تۈمەننىڭ قايغۇدىن بىر يولى ئازاد ئەيلەگىل.

يېشىمى: ئەي دىلبەر، مەن خار - زانىڭ كۆڭلىنى سەن خۇشال قىلغىن، مېنى يۈز تۈمەننىڭ
قايغۇدىن بىر يولىلا ئازاد قىلغىن.

كۆپ رەقىب تەننە ئەتەپ خۇنابە يۈتتۈردى ماڭا،
ئادىل ئولساڭ ئۇل ئەدۋۈنى قەتلى جەللاد ئەيلەگىل.

يېشىمى: كۆپلىگەن رەقىبلەر تەنە قىلىپ، ئەيىبلەپ مېنى قان يۈتقۈزدى، ئادىل بولساڭ ئاشۇ
دۈشمەنلىرىمنى جاللاتتەك بۇغۇزلىۋەتكىن.

قەتلى ئولسا ئول ئەدۋۈلار سەيرى گۈلشەن ئەيلەلى.
تالى مەجنۇن قامەتتىڭنى باغدا شەمشاد ئەيلەگىل.

يېشىمى: دۈشمەنلەر ئۆلتۈرۈلگەندىن كېيىن، گۈلشەنلەرنى سەيلى قىلايلى، مەجنۇن تالدەك
قامەتتىڭنى باغدا شەمشاد دەرىخىدەك جىلۋىلەندۈرگىن.

گۈلنى كۆرسەم، بىخۇد ئولسام، ئىشقى زارىدىن داغى،
ھەم بەرىب لەئلىك گۇلابىدىنكى ئىمداد ئەيلەگىل.

يېشىمى: گۈلنى كۆرۈپلا، ئىشقىنىڭ كۈچىدىن يەنە ھۇشۇمدىن كېتىپ قالسام، ياقۇت لېۋىڭدىن
گۇلاب ئىچۈرۈپ بولسىمۇ، مېنى قۇتقۇزغىن.

ئىككىمىزنى باغدا كۆرسە شۇم رەقىبىلەر رەشك ئەتەر،
ئىلتىفات ئەيلەپ ماڭا، دۈشمەننى ناشاد ئەيلەگىل.
يېشىمى: ئىككىمىزنى باغدا كۆرسە، شۇم رەقىبىلەر ھەسەت قىلىدۇ؛ ماڭا ئىلتىپات قىلىپ،
دۈشمەننى دەردكە قويغىن.

بادە بەرگىل، سېغارۇ قويماي بىلالى قەترەئى،
ھەم بۇزۇلغان كۆڭلىنى مەي بىرلە ئاباد ئەيلەگىل.
يېشىمى: شاراب بەرگىن، بىلال ئۇنى بىر تامچىمۇ قالدۇرماي سۈمۈرۈپتەيدۇ، ئۇنىڭ ۋەيرانە
كۆڭلىنى مەي بىلەن ئاۋات قىلغىن.

لەبىڭ ئەكسى گۈزۈم ياشنى مەيتەك لالەگۈن ئەتدى،
زەنەخدانىڭ مۇرادۇم دەستگاھىن سەرنىگۈن ئەتدى،
يېشىمى: لېۋىڭنىڭ ئەكسى كۆز يېشىمنى مەيدەك قىزارتتۇ، زىناقلىرىڭ ئارزۇ ئارمانىنىڭ
ئاساسىنى ئاستىن - ئۈستۈن قىلىۋەتتى.

ئۆزىن نىسبەت قىلۇردى زۇلفۇغا زەنجىر ھەر سائەت،
بۇ سەۋدالار ئانى سەر ھەلقەئى ئەھلى جۈنۇن ئەتدى.
يېشىمى: زەنجىر دائىم ئۆزىنى چېچىڭغا سېلىشتۇراتتى، بۇ سەۋدالار ئۇنى مەجنۇنلارنىڭ
كاتتىبېشىغا ئايلاندۇرۇپ قويدى.

ئانگىتەككىم پەرىشانلىق زىياسىن ئارتۇرۇر شەمىن،
باڭا جەۋرۇڭ زىياد ئولماق، ساڭا مەيلۇم فۇزۇن ئەتدى.
يېشىمى: شام كۆيۈپ يېيىلغانسىڭىز نۇرى كۈچەيگەندەك، ماڭا قىلىدىغان جەۋرىڭ
كۆپەيگەنسىڭىز، ساڭا بولغان مەيلىم تېخىمۇ ئاشتى.

مىزەك خەنجەرلەردىن كۆڭلۈم باسار باغرىنا ۋەھم ئەتمەز،
ئاڭا جادۇ گۈزۈڭ گويىكى تەئلىمى فۇسۇن ئەتدى.
يېشىمى: يۈرىكىم كىرىپكىڭ خەنجەرلىرىنى ۋەھمە قىلماستىن باغرىغا باسدۇ؛ ئۇنىڭغا جادۇ
كۆزۈڭ بەلكى ئەپسۇن ئوقۇشنى ئۆگەتكەن بولسا كېرەك.

بەقايى سۈرەتى شىرىن ئىچۈن تەۋفىق مئىمارى،
بىنايى ئىشقى فەرھادۇڭ ئەساسىن بىستۇن ئەتدى.
يېشىمى: تەقدىر بىناكارى شىرىن گۈزەللىكىنىڭ مەڭگۈلۈك بولۇشى ئۈچۈن، فەرھاد ئىشقى
بىناسىنىڭ ئاساسىنى بىستۇن (تېغىدەك مۇستەھكەم) قىلدى.

ساڭا ئەكسۇڭ مۇقابىل دۇردىغىچۈن لافى ھۈسن ئەيلەر،

ئانى جام ئىچرە غەيرەت غەرقەئى گىردابى خۇن ئەتدى.
بېشىمى: ئەكسىك ساڭا ئۇدۇلمۇ تۇرالغانلىقى ئۈچۈنلا گۈزەللىكتىن لاپ ئۇرغانىدى،
كۈندەشلىك ئۇنى جام ئىچىدە قان گىرادابغا غەرق قىلىۋەتتى.

فۇزۇلىيىدەن سەباتۇ سەبرۇ جەۋرۇ قەھر ئاز ئىستە،
كىم ئول بىچارەنى دەردۇ غەمۇڭ بىھەد زەبۇن ئەتدى.
بېشىمى: فۇزۇلىدىن چىدام، سەۋر - تاقەت، جەۋر ۋە غەزەپنى ئاز ئىستىگىن، چۈنكى ئۇ بىچارىنى
دەرد ۋە غېمىڭ بەكمۇ ئاجىزلاشتۇرىۋەتتى.

ئىككىنچى كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

دىلبەرا، مەن زارنىڭ كۆڭلىنى سەن شاد ئەيلەگىل،
يۈز تۈمەننىڭ قايغۇدىن بىر يولى ئازاد ئەيلەگىل.
بېشىمى: ئەي دىلبەر، مەن خار - زارنىڭ كۆڭلىنى سەن خۇشال قىلغىن؛ مېنى يۈز تۈمەننىڭ
قايغۇدىن بىر يولىلا ئازاد قىلغىن.

تەئكىد

بارچەلەرغە شادلىق يەتتى، ماڭا كەلدى فىراق،
تەھ - بەتەھ كۆڭلۈمنى قان قىلدى مەنىڭ دەردى فىراق.
بېشىمى: ھەممەيلەنگە شادلىق كەلسە، ماڭا فىراق كەلدى؛ جۇدالىق دەردى يۈرىكىمنى قاتمۇ
قات قانغا توشتۇردى.

لەھزە - لەھزە ئۆرتەنىپ كۆڭلۈم مۇدام ئەيلەر فىغان،
نالە ئەيلەر كىم جەرەسەدەك يەتتى بۇ گەردى فىراق.
بېشىمى: جۇدالىق ئازابى دادىغا يەتكەنلىكتىن، كۆڭلۈم دەممۇ دەم ئۆرتىنىپ، ھەمىشە
قوغغۇراقتەك نالە - پىغان چېكىدۇ.

تالىمنىڭ يوقلۇغى باشمغا كەلتۈردى ئەلەم،
بۇ مەنىڭ شورىيىدە بەختىم يەتكۈزۈپ بەردى فىراق.
بېشىمى: تەلىمنىڭ يوقلۇقىدىن بېشىمغا دەرد - ئەلەم كەلدى؛ بۇ شورلۇق بەختىم ماڭا
فىراق ئازابىنى تېپىپ بەردى.

بارچەغە سۇبھى تۇلۇۋ قىلدى، ماڭا ھىجرانى شامى،
شادلىقنى ئۆزگەگە، كۈلغەتنى كەلتۈردى فىراق.

بېشىمى: ھەممىگە تاڭ ئاتسا، مەن ھېجران كېچىسىنىڭ قاراڭغۇلۇقىدا قالدۇم؛ پىراق ماڭا كۈلپەت ئېلىپ كەلدى، باشقىلارغا بولسا، شادلىق.

بۇ غەربىنىڭ كۆڭلى ھەرگىز شادلىقنى خوشلاماس،

غۇربەت ئىچرە شادلىق بولغايمۇدۇر، دەردى فىراق.

بېشىمى: بۇ غەربىنىڭ كۆڭلى مۇتلەق خۇشال بولاي دېمەيدۇ، پىراق دەردى قاپلىغان غۇربەتچىلىكتە، خوشاللىق بولاتتىمۇ - ھە؟

داستان

بىرىنچى داستان

مەنى سورساڭ پەرىلەرنىڭ خانىمەن،

جايىم شەھرى شەبىستاندىن كەلۈرمەن.

فەھىم ئەيلەسەڭ جىن شەھرىنىڭ خانىمەن،

خەزانى يوق گۈلىستاندىن كەلۈرمەن.

بېشىمى: مېنى سورىساڭ، پەرىلەرنىڭ خانىمەن، يۇرتۇم شەبىستاندىن شەھرىدىن كېلىۋاتىمەن؛ بىلسەڭ، جىن شەھرىنىڭ خانىمەن، غازاڭ بولمىغان گۈلىستاندىن كېلىمەن.

ئۇزۇرانىڭ ھەمدەمى دەريادا جايى،

ئالەمنى كۆيدۈردى ۋامىقنىڭ ئاھى،

ئاتىمنى سورىساڭ پەرىلەر شاھى،

ياقۇتلۇق، گەۋھەرلىك كاندىن كەلۈرمەن.

بېشىمى: ئۇزۇرانىڭ ھەمدەمى دەريادا ئاقتى، ۋامىقنىڭ ئاھ - پەريادى ئالەمنى كۆيدۈردى؛ مېنى «پەرىلەر شاھى» دەيدۇ، ياقۇتلۇق، گۆھەرلىك كاندىن كېلىمەن.

ئەگەر ئاشكار ئەيلەسەم سىررى نىھانىم،

بەش يۈزىللىق يول بولۇر مەنىڭ مەكانىم.

مەنىڭ ئاتىم پەرىدۇر، يوقتۇر مەكانىم.

بىلسەڭ شەھرى شەبىستاندىن كەلۈرمەن.

بېشىمى: مەخپىيەتلىكىمنى ئاشكارىلىسام، مېنىڭ ماكانىم بەش يۈز يىللىق ئۇزاقتا، ئىسمىم پەرى، تۇرالغۇم يوق، بىلسەڭ، شەبىستان شەھرىدىن كېلىمەن.

شەھرىمىزدە باردۇر ئالتۇن - كۈمۈشلەر،

سەنى ئاشىق، بىزنى مەشۇق دەمىشلەر،

مەن پەرىمەن، مەندە مەكان نە ئىشلەر،

بىلسەڭ شەھرى شەبستاندىن كەلۈرمەن.

بېشىمى: شەھرىمىزدىن ئالتۇن - كۈمۈشلەر چىقىدۇ، كىشىلەر سېنى «ئاشق»، مېنى بولسا، «مەشۇق» دەيدىكەن؛ مەن بىر پەرى تۇرسام، مېنىڭ تۇرالغۇ جايىم نېمە ئىش قىلسۇن؟ بىلسەڭ، مەن شەبستان شەھرىدىن كېلىمەن.

شاھرۇخ شاھنىڭ قىزمەن، ئاتىم بىر گۈلدۈر،

غەمىدىن پەرىلەر شەيدا بۇلبۇلدۇر،

تا ئۆلگۈنچە قىلغان قەرارىم شۇلدۇر.

فەھم ئەيلەسەڭ شەبستاندىن كەلۈرمەن.

بېشىمى: مەن شاھرۇخ شاھنىڭ قىزمەن، ئىسمىم بىر گۈلدۈر، مېنىڭ غېمىمدىن پەرىلەر شەيدا بۇلبۇلدەك نالە - پىغان قىلىشىدۇ؛ تا ئۆلگۈنچە گېپىمدىن يانمايمەن؛ بىلسەڭ، شەبستان شەھرىدىن كېلىمەن.

ئىككىنچى داستان

ھەسەن ۋەزىر ئۆلدى دەپ، ساڭا سۆيەندىم،

بارغىل بالام، بىر ئاللاھغا تاپشۇردۇم.

بويۇڭ كۆرۈپ بىر نەچچە يىل قۇۋاندىم،

بارغىل بالام، بىر ئاللاھغا تاپشۇردۇم.

بېشىمى: ھەسەن ۋەزىر ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، ساڭا تاياندىم، بارغىن بالام، بىر ئاللاھغا تاپشۇردۇم؛ چوڭ بولغىنىڭنى كۆرۈپ، بىر نەچچە يىل قۇۋاندىم، بارغىن بالام، بىر ئاللاھغا تاپشۇردۇم.

بىر يار ئۈچۈن كۆپتىن قانلار يۇتارسەن،

يات يەرلەرگە مەنى تاشلاپ كەتەرسەن.

غەۋۋاس بولۇپ ئىشقا بەھرىگە چۈمەرسەن،

بارغىل بالام، بىر ئاللاھغا تاپشۇردۇم،

بېشىمى: بىر يار ئۈچۈن كۆپتىن بۇيان قان يۇتۇۋاتسەن، مېنى تاشلاپ يات يەرلەرگە كېتىدىغان بولدۇڭ؛ غەۋۋاس بولۇپ ئىشقا دېڭىزغا چۆمىدىغان بولدۇڭ، بارغىن بالام، بىر ئاللاھغا تاپشۇردۇم.

كۆزۈمنىڭ گەۋھەرى دۇررۇم سەن ئەدىڭ،

فەردەۋسى بەھىشتتە ھۇرۇم سەن ئەدىڭ.

بەختىمنىڭ چىراغى نۇرۇم سەن ئەدىڭ،

بارغىل بالام، بىر ئاللاھغا تاپشۇردۇم.

يېشىمى: سەن كۆزۈمنىڭ گۆھىرى، دۇردانەم ئېدىڭ، بەختىمنىڭ چىرىغى، نۇرۇم جەننەتتىكى
 ھۆرۈمۈم سەن ئېدىڭ، بارغىن بالام، بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

كەتەر بولدۇڭ ئەمدى يىراق يەرلەرگە،
 مۇرۇۋەت ئەيلەگىل ئاجىز قۇللەرغا،
 سەلام ئايتغىل بىزنى سوراغانلارغا،
 بارغىل بالام، بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

يېشىمى: ئەمدى يىراق يەرلەرگە كېتىدىغان بولدۇڭ، ئاجىز قۇللارغا مەردانلىق قىلغىن، بىزنى
 سورىغانلارغا سالام ئېيتقىن. خەير، بارغىن بالام، بىر ئاللاھقا تاپشۇردۇم.

ئۈچىنچى داستان

قايغۇ - ھەسرەت بىلەن ئۆمر
 ئۆتكەن بارمۇ، بىلگەن بارمۇ؟
 بۇ دۇنيادا مېنەت تارتىپ،
 ئۆتكەن بارمۇ، بىلگەن بارمۇ؟

يېشىمى: ئۆمۈر دېگەن مۇشۇنداق قايغۇ - ھەسرەت بىلەن ئۆتكەن بارمۇ؟ بۇ دۇنيادا جاپا تارتىپ،
 مۇشۇنداق ئۆتكەن بارمۇ، بۇنى بىلگەن بارمۇ؟

ئۆمرۈم ئۆتتى ھەسرەت بىلەن،
 ئىشقا يولىدا مېنەت بىلەن.
 يارىم قالدى زۇلمەت بىلەن،
 يارنى كۆرمەي ئۆتكەن بارمۇ؟

يېشىمى: ئۆمرۈم ھەسرەت ئىچىدە، ئىشقا - مۇھەببەت يولىدا جاپا تارتىش بىلەن ئۆتتى؛ يارىم
 زۇلمەت ئىچىدە قالدى، يارنى كۆرمەيمۇ ئۆتكەن بارمۇ؟

جۇدالىقنىڭ دەردى يامان،
 ھىجران ئوتى قىلدى سامان.
 ئاشقلارنى قىلدى ۋىيران،
 مۇرادىغا يەتكەن بارمۇ؟

يېشىمى: جۇدالىقنىڭ دەردى يامان ئىكەن، ھىجران ئوتى چىرايىمنى سامان قىلدى، ئۇ باشقا
 ئاشقلارنىمۇ ۋەيران قىلدى، بۇ كويىدا زادى مۇرادىغا يەتكەن بارمۇ؟

بۇ دۇنياغا كۆڭۈل بەرمە،
 ھەجر ئوتىغا ئۆزۈڭ ئۇرما.
 بىۋەقانسىڭ يولىن يۈرمە،

ئۆز يارىغا يەتكەن بارمۇ؟

يېشىمى: بۇ دۇنياغا كۆڭۈل بەرمە، جۇدالىق ئوتىغا ئۆزۈڭنى ئۇرما؛ بىۋاپالىق يولىغا ماڭما، ئىشقى - مۇھەببەتتە ئۆز يارىنىڭ ۋىسالىغا يەتكەن بارمۇ؟

تۆتىنچى داستان

ئەي پەرزادى زەمانىم، خاتىرىمنى شاد قىل،
بۇ بۇزۇق كۆڭلۈمنى سەن لۇتفۇڭ بىلە ئاباد قىل،
يېشىمى: ئەي زامانىمنىڭ پەرزاتى، دىلىمنى شاد قىل؛ ۋەيران بولغان كۆڭلۈمنى مەرھىمىتىڭ بىلەن ئاۋات قىل.

دىلبەرىم مەكتەبىدەيۇ مەن يول ئارادا مۇنتەزىر،
ئەي مۇئەللىم، بىر زەمان ئول سەرۋىنى ئازاد قىل.
يېشىمى: دىلبەرىم مەكتەپتە، مەن ئۇنىڭ يولىدا ئىنتىزار، ئەي مۇئەللىم، ئۇ سەرۋى بويلىق گۈزىلىمنى بىردەم ئارام ئېلىشقا قويىۋەتكىن.

گەر مۇسۇلمانزادە بولساڭ، ئەي ماھى نا مېھرىبان،
شۇم رەقىبى بەد دىيانەت جانىغە بىداد قىل.
يېشىمى: ئەي باغرى تاش دىلبەرىم، ئەگەر مۇسۇلمان بالىسى بولساڭ، بۇ زۇلۇمنى دىيانەتسىز شۇم رەقىبىنىڭ جېنىغا سال.

پادىشاھى ھۈسن بولدۇڭ، ئەي ماھى شىرىن زەبان،
ئەمدى سەن لۇتفۇ كەرەم بىرلە مەنى فەرھاد قىل.
يېشىمى: ئەي شىرىن سۆزلۈكۈم، سەن گۈزەللىك پادىشاھى بولدۇڭ، ئەمدى مەرھىمىتىڭ بىلەن مېنى فەرھاد قىلغىن.

ئەيلەدىڭ جەۋرۇ بىيھەد قەلەندەر جانىغا،
ئەمدى سەن رەسمىي مۇھەببەتنى ماڭا ئىرشاد قىل.
يېشىمى: قەلەندەرنىڭ جېنىغا ھېسابسىز چاپا - مۇشەققەتلەرنى سالدىڭ، ئەمدى مېنى ھەقىقىي مۇھەببىتىڭ تەرەپكە يېتەكلە.

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

كەلمەدى يار، كەلمەدى، نە بولدى ئول يار كەلمەدى.
ئاتنىڭ ئاياغى سۇندى، بولدى بەھانە، كەلمەدى.
يېشىمى: يارغا نېمە بولىدىكىن كەلمىدى، ئېنىڭ پۇتى سۇنۇپ كەتكىنى باھانە بولدى بولغاي،
كەلمىدى.

ئاتنىڭ ئاياغى سۇنسا، ئات ئالىپ مەنمەسمەدى،
يار كۆڭلى ياردا بولسا، بىر كەلىپ كۆرمەسمەدى.
يېشىمى: ئېتىنىڭ پۇتى سۇنۇپ كەتكەن بولسا، باشقا ئات ئېلىپ مەنمە بولمىدىمۇ؟ يارنىڭ ئۆز
يارغا كۆڭلى بولسا، بىر كېلىپ كۆرمەسمىدى؟

يارنى كەلىپتۇر دەسە، يۈگرەپ چىقاي باشم بىلەن،
يار يۈرگەن كوچالارغا سۇ سەپەي ياشم بىلەن.
يېشىمى: يارنى «كەپتۇ» دېسە، يېشىم بىلەن يۈگۈرۈپ چىقاي، يار ماڭغان كوچالارغا كۆز يېشىم
بىلەن سۇ سېپەي.

لەبىڭنى لالەدىن دەرلەر، تىشىڭنى ئۈنچەدىن دەرلەر،
قولۇڭنى گەر سالپ كەلسەڭ، بۇ كىمنىڭ دىلبەرى دەرلەر.
يېشىمى: كىشىلەر سېنىڭ لېۋىڭنى «لالە گۈلى»، چىشىڭنى بولسا، «ئۈنچە» دەيدۇ، قول سېلىپ
مېڭىپ كېلىدىغان بولساڭ، «پاھ، بۇ كىمنىڭ دىلبەرى؟» دەيدۇ.

ئەجەبمۇ كەلمەدىڭ يارىم، يولۇڭغا بارغۇدەك بولدۇم،
قولۇمغا قوش پىچاق ئالىپ، يۈرەكنى يارغۇدەك بولدۇم.
يېشىمى: يارىم، ئەجەبمۇ بىر كەلمەدىڭ، تەقەززا بولغىنىدىن كېلىدىغان يولۇڭغا بارغۇدەك
بولدۇم؛ ھەتتا قولۇمغا قوش پىچاق ئېلىپ، يۈرىكىمنى يېرىۋەتكىدەك بولدۇم.

يارنىڭ يۆلەكى ياردىن، يارى بولماسا قايدىن،
خەفچە دەك بويى زىلۋا، شىرىن سۆزلەرى ئاندىن.
يېشىمى: يار دېگەننى يار يۆلەيدۇ، ئىنساننىڭ يارى بولمىسا قانداق بولىدۇ؟ بىزنىڭ يارنىڭ
بويى تالدىك زىلۋا، گەپ - سۆزلىرى ھەممىدىن شېرىن.

يارىمنىڭ بويى زىلۋا، زىلۋا بويىدا گۈل بار،
شىرىن سۆزلەرى تاتلىق، ئايدەك يۈزىدە خال بار.
يېشىمى: يارىمنىڭ بويى زىلۋا، زىلۋا بويىدا گۈل مەسال بىر گۈزەللىك بار؛ چۈچۈك سۆزلىرى
تاتلىق، ئايدەك يۈزىدە خال بار.

ئايغا ئوخشاتاي يارىم، گۈنگە ئوخشاتاي يارىم،
بويلۇرۇڭ سەنىڭ زىلۋا، كىمگە ئوخشاتاي يارىم.

بېشىمى: يارىم، سېنى ئايغا ئوخشاتسام بولۇرمۇ، كۈنگە ئوخشاتسام بولۇرمۇ؟ سېنىڭ زىلۋا بويلىرىڭنى زادى كىمگە ئوخشاتسام بولۇر؟

ئىككىنچى مەشرەپ

قارا - قاراشلارنىڭ قاتساڭچۇ مەنى،

قارا قاشنىڭ بازىرىدا ساتساڭچۇ مەنى.

بېشىمى: قاپقارا قاشلىرىڭغا مېنى قوشىۋەتسەڭچۇ، مېنى قارا قاشلار بازىرىغا ئاپىرىپ سېتىۋەتسەڭچۇ.

قارا قاشنىڭ بازىرىدا ئالماسا ئەگەر،

كىرىپكىڭنى ئوقيا قىلىپ ئاتساڭچۇ مەنى.

بېشىمى: ئەگەر قارا قاشلار بازىرىدا بىر كىم مېنى ئالمىسا، كىرىپكىڭنى ئوقيا قىلىپ ئېتىۋەتسەڭچۇ.

قايسى بىر ئازىرن ئايتاي جانىمە ئەغيارنىڭ،

قايسى بىر ئاغرىتقانىڭ كۆڭلۈمنى دەي دىلدارنىڭ.

بېشىمى: ياتلارنىڭ جېنىمغا سالغان ئازابلىرىدىن قايسى بىرىنى ئېيتاي؟ دىلدارىمدىن كۆرگەن كۆڭۈل رەنجىشلىرىمدىن قايسى بىرىنى دەي؟

قايسى بىر بىرەھلىغىنى تالىي گۇمراھنىڭ،

قايسى بىر كەجرەۋالىغىنى چەرخى كەجرەفتارنىڭ.

بېشىمى: ئازغۇن قىسمەتنىڭ قايسى بىر يولسىزلىقلىرىنى ئېيتاي، كاج پەلەكنىڭ قايسى بىر تەتۈرلۈكلىرىنى دەپ تۈگىتەي؟

قايسى ھەسرەت بىرلە ئەرمانىم ۋە فاسىز ۋەسلىنىڭ،

قايسى مەنەت بىرلە رەنجىن فۇرقەتى خۇنخارنىڭ.

بېشىمى: ۋاپا قىلمىغىن ۋىسالنىڭ قايسى بىر ھەسرەت ۋە ئارمانلىرىنى دەي، قانخور پىراقنىڭ قايسى بىر جاپا - مۇشەققەتلىرىنى سۆزلەپ تۈگىتەي؟

غۇربەت ئىچرە، ئەي كۆڭۈل، ئەلدىن ۋەفا ئىستەرنى قوي،

چۈن ۋە فاسىن كۆرمەدىڭ ھەرگىز دىيارۇ يارنىڭ.

بېشىمى: ئەي كۆڭۈل، بۇ غۇربەتچىلىكتە ئەلدىن ۋاپا ئىزدەشنى قوي، چۈنكى سەن يا ياردىن ۋەيا دىياردىن مۇتلەق ۋاپا كۆرمىدىڭ ئەمەسمۇ؟

بابۇر، ئول گۈل جەۋر ئەتەر، ئەغياردىن نە ياخشىلىق،

گۈلنىڭ ئازارى بۇ بولسا، ۋاھ، نە بولغاي خارنىڭ.

بېشىمى: ئەي بابۇر، ئۇ گۈل چاپا سالغان يەردە، ياتلاردىن نېمە ياخشىلىق كەلسۇن؟ گۈلنىڭ
ئازارى بۇ بولسا، تىكەننىڭ قانداق بولۇپ كېتەر - ھە؟

11- مۇقام مۇشاۋەرەك مۇقامى بولسا، چوڭ نەغمە قىسمى 162 مىسرا، تۆت داستان 62 مىسرا،
ئىككى مەشرەب 30 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 254 مىسرا شېئىردىن تەركىب تاپقاندۇر.

12- ئىراق مۇقامى

چوڭ نەغمە

مۇقەددىمە

كىرمەگەيمەن جەننەتۈل مەئۇزغا دىلبەر بولماسا،
ششەپۇشى تۈشمەگەي دەرياغا گەۋھەر بولماسا.
بېشىمى: دىلبەر بولماسا، جەننەتتەك جايغىمۇ كىرمەيمەن، گۆھەر بولمىغان دەرياغا غەۋۋاسمۇ
چۈشمەيدۇغۇ.

خالۇ خەتتىنىڭ سىپاھىدىن جەھانگىر ئولدى يار،
ۋەرنە، شاھ ئىقلىمنى ئالغايىمۇ لەشكەر بولماسا.
بېشىمى: يار ئۆزىنىڭ خال ۋە مىيىق لەشكەرلىرى بىلەن جاھانگىر بولدى، لەشكىرى بولمىغان
شاھ بىرەر مەملىكەتنى قانداقمۇ ئالالىسۇن؟

بولمادى مەئلۇم ھىكمەت ئەھلىغە سەيىرى قەمەر،
ئاسمانى نىلگۈن سەھنىدە ئەختەر بولماسا.
بېشىمى: نىل رەڭ ئاسمان سەھنىسىدە يۇلتۇزلار بولمىغىنىدا ئىدى، ئاينىڭ دەۋر قىلىپ
ئايلنىشىنى دانىشمەنلەر بىلەلمىگەن بولاتتى.

تاپماغاي ئەردى رەۋاجى قىسسەئى ئابىھەيات،
زۇلمەت ئىچرە نەچە يىل خىزرۇ سەكەندەر بولماسا.
بېشىمى: ئەگەر خىزىر پەيغەمبەر بىلەن ئىسكەندەر ئابىھەيات ئىستەپ، زۇلمەتتە نەچچە يىللاپ
يۈرمىگەن بولسا، ئابىھەيات توغرىسىدىكى قىسسە بۇ قەدەر تەسىرلىك بولۇپ تارقالمىغان بولاتتى.

سۆھبەتى ساھىبىدىلان گەرم ئولدى، زاھىد تۇرماغىل،
خىرمەنى ئاتەشكە كىم كىرگەي سەمەندەر بولماسا،
بېشىمى: زاھىت ئاقكۆۋلۈللەرنىڭ سۆھبىتى قىزىپ كەتتى، بىر چەتتە قاراپ تۇرما، ئەگەر
سەمەندەر بولمىسا، ئوتنىڭ ئىچىگە كىم كىرەلەيدۇ؟

ھۇبى بۇ زۇلىدە مولاردىن چۇ دىلگىر ئولماغىز،
زاھىر ئولماس زىينەتى شەھرى قەلەندەر بولماسا.

بېشىمى: چېچى يەلكىسىگە چۈشۈپ تۇرغانلارنىڭ «ھۇ ئاللاھ» سېلىشلىرىدىن خاپا بولماڭ،
چۈنكى قەلەندەر بولمىسا، شەھەرنىڭ زىننىتى گەۋدىلەنمەيدۇ.

نەقىشەندىلەرگە نەقىشى بورىيى بېسىدۇرۇر،
ئەتلەسى گەردۇن ئەگەر بالىنى بىستەر بولماسا.
بېشىمى: نەقىشەندىلەرگە ئاسماننىڭ كۆرىپە - ياستۇقلىرى بولمىسىمۇ، بىر پارچە بورا
بولسىلا كۇپايە.

ئەژدەھايى بېشىنى ھەيپەتدە كىم قىلغاي خەراب،
دۇلدۇل ئۈزرە نەئىرەئى ئاۋازى ھەيدەر بولماسا.
بېشىمى: ئەگەر دۇلدۇل ئۈستىدە ھەيۋەت بىلەن نەرە تارتىپ تۇرغان شىرى ھەيدەر بولمىغىنىدا،
چاڭگالدىكى ئەجدىھانى كىم خاراب قىلالايتتى؟

ئەي زەلىلى، كەچەيۈ گۈندۈز ئىشىم دىيۋانەلىك،
تا جۈنۈن ئىقلىمدىن مۈلكى مۇسەخخەر بولماسا.
بېشىمى: ئەي زەلىلى، تاكى جۈنۈن ئىقلىمدىن بىرەر مەملىكەتنى ئىشغال قىلغىمچە،
مەجنۇنلۇق دائىمى ئىشىم بولىدۇ.

تەئەزە

ئوتتۇمۇ ھەم بار، گۈلمۇ ھەم بار يارنىڭ رۇخسارىدا،
يامۇ ھەم بار، ئوقمۇ ھەم بار ئول كۆزى خۇنخارىدا.
بېشىمى: يارنىڭ رۇخسارىدا، ئوتتۇمۇ بار ھەم گۈلمۇ بار، قانخور كۆزىدە يامۇ بار ھەم ئوقمۇ بار.

زەئەران ھەم، مۇشك ھەم، ئەنبەرمۇ ھەم، سۇنبۇلمۇ ھەم،
جانمۇ ھەم، ئىمانمۇ ھەم ئول لەئلى شەكەر بارىدا.
بېشىمى: ئاشۇ شېكەر تۆكۈلۈپ تۇرغان لېۋىدە، زەپەرمۇ، ئىپارمۇ، ئەنبەرمۇ، سۇنبۇلمۇ، جانمۇ،
ئىمانمۇ ھەممىسى بار.

زۇلمى ھەم، رەھمەتمۇ ھەم، فۇرقەتمۇ ھەم، ئىششەتمۇ ھەم،
زەھر ھەم، شەكەرمۇ ھەم، ئول ۋەسل ئىششەتزارىدا.
بېشىمى: ۋەسلىنىڭ ئىششەتزارىدا، زۇلۇممۇ، شەپقەتمۇ، پىراقمۇ، ئىششەتمۇ، زەھەرمۇ، شېكەرمۇ
تېپىلىدۇ.

مەن ئەرۈرمەن ئىشقىدا ھەيران، تۈمەن ھەسرەت بىلە،
بىئەدەد ئاسغىلىق زۇلغىنىڭ ھەر تارىدا.

بېشىمى: مەن ئۇنىڭ ئىشقى - مۇھەببىتىنىڭ دەردىدە، تۈمەن ھەسرەت چېكىمەن، لېكىن چېچىنىڭ ھەربىر تېلىغا بېھىساب دەردىسىزلىكىنىڭ ئېسىقلىقى تۇرغىنىغا ھەيرانمەن.

سەرنىۋىشتىمىدۇر مەنىڭ ئوتىدا كۆيمەك سۇبھۇ شام،
گۈللارنى ئەل ئىلكىدە، جانۇ دىلىمدۇر خارىدا.

بېشىمى: مېنىڭ پېشانەمگە پۈتۈلگىنى كېچە - كۈندۈز ئۇنىڭ ئوتىدا كۆيۈشتۈر؛ ئۇنىڭ گۈلى باشقىلارنىڭ قولىدا - يۇ، جېنىم بىلەن دىلىم بولسا، ئۇنىڭ تىكىنىدە.

زەئفەران يۈز مەندەدۇر، ئەلنىڭ دىماغى تازەدۇر،
مۇشكۇ ئەنبەر سۇنىۋىلىدىن بىخەبەر ھەر سارىدا.

بېشىمى: مېنىڭ يۈزۈم دەرد - ئەلەمدىن زەپىران، ئەمما، ئۇنىڭ ئىپار - ئەنبەر چېچىدىن خەۋىرىدىمۇ بولمىغان باشقا جايلاردىكى كىشىلەرنىڭ كۆڭلى بولسا، خوشالدىر.

ئەلگە راھەت، نازۇ نىئەتدۇر ئەزەل قەسسامدىن،
كۆيمەكۇ ئۆلمەك ساخاكىم بولماغاچ گۈل نارىدا.

بېشىمى: راھەت بىلەن نازۇ نېمەت ئەزەل تەقسىماتچىسى تەرىپىدىن باشقىلارغا تەقسىم قىلىپ بېرىلگەن. ئەمما ئۇنىڭ دوزىخىدا گۈل بولمىغانلىقتىن، كۆيۈپ ئۆلۈش ساخا نېسىپ قىلىنغاندۇر.

كۈلگە پاتتىم، ئوتقا تۈشتۈم، بىلمەدىم نە نەۋت مەن،
غەرق ئولۇپ بولدۇم فەنا ئىكى كۈزۈم خۇنخارىدا.

بېشىمى: مەن زادى نېمە بولدۇم ھېچ بىلمىدىم؛ كۈلگە مىلەندىم، ئوتقا چۈشتۈم، ئىككى كۆزۈمدىن ئاققان قانلىق ياشقا غەرق بولۇپ كەتتىم.

مۈلمۇ ھەم، ساغەرمۇ ھەم بار، ھەم نەباتۇ لەئلىدە،
تازە گۈلدەك ماھى بەدرى مېھرى پۇر ئەنۋارىدا.

بېشىمى: ئۇنىڭ لېۋىدە مەيىمۇ، قەدەھمۇ ھەم ناۋاتمۇ بار؛ گۈلدەك پاك يۈزىدە، تولۇن ئاي بىلەن قوياشنىڭ نۇرى بار.

بۇ مەنىڭ كۆڭلۈم مۇسەلسەل زۇلفىنىڭ تارىغا بەندە،
بەلكى چىرماشتى تەنىمگە ئىشقى ئوتى ھەر سارىدا.

بېشىمى: كۆڭلۈم ئۇنىڭ چاچلىرىنىڭ زەنجىردەك تالالىرىغا باغلىنىپ قالدى، بەلكى ئۇنىڭ ئىشقى ئوتى تەرەپ - تەرەپتىن تېنىمگە چىرماشتى.

ئەيشى راھەت ئەلگە، دەردىن جانغا ئال، گۇمناكىم،
مۇتئەبەردۇر دەردۇ مېھنەت ئىشقىنىڭ بازارىدا.

بېشىمى: ئەي گۇمنا، راھەتلىك ياشام ئەلگە بولسۇن، ئۇنىڭ دەردىنى چېنىڭغا سېتىۋالغىنىكى، ئىشقى - مۇھەببەت بازارىدا، دەرد - ئەلەم دېگەن ئەتىۋارلىق نەرسىدۇر.

تەئەززە چۈشۈرگىسى

ئەيشى راھەت ئەلگە، دەردىن جانغا ئال، گۇنامكىم،
 مۇئەبەردۇر دەردۇ مېنەت ئىشقىنىڭ بازارىدا.
 يېشىمى: راھەتلىك ياشام ئەلگە بولسۇن، ئەي گۇنامم، ئۇنىڭ دەردىنى جېنىڭغا سېتىۋالغىنىكى،
 ئىشقى - مۇھەببەتنىڭ بازارىدا، دەرد - ئەلەم دېگەن ئەتىۋارلىق نەرسىدۇر.

نۇسخە

نىگارا، ئىشتىياقنىڭدا زەئىفۇ ناتەۋان بولدۇم،
 ھەمىشە دەرد - بەدەر ئالەم ئارا بىخانۇمان بولدۇم.
 يېشىمى: ئەي نىگارا، ئىشتىياقنىڭدا زەئىپ ۋە كۈچسىز بولۇپ قالدىم؛ جاھاندا ھەمىشە
 ئىشكىمۇ - ئىشك يۈرىدىغان، ئۆي - ماكانسىز بىر ئاققۇن بولۇپ قالدىم.

نەتەي ئاۋارە بولماي بىر سەنغىدەك غەمگۈزارىم يوق،
 كۆيۈپ قۇرقەت ئوتىدا مۇبتەلا ئى لامەكان بولدۇم.
 يېشىمى: سەندىن باشقا غەمگۈزارىم بولمىسا، پىراق ئوتىدا كۆيۈپ، ماكانسىزغا ئايلىنىپ
 قالغان تۇرسام، سەرگەردان بولماي قانداق قىلاتتىم، ئەمىسە؟

قادالدى كىرىكىڭنىڭ نەشتەرى بۇ خەستە جانىمغا،
 غەمۇ مېنەت ئىچىدە دەرد تارتىپ زەئىفەران بولدۇم.
 يېشىمى: كىرىكىڭنىڭ نەشتەرى خەستە جېنىمغا سانچىلدى، غەم ۋە جاپا ئىچىدە دەرد
 تارتىپ، يۈزۈم زەپىران بولدى.

خىرامان ناز ئىلەكىم تازە گۈلدەك ئاچىلىپ چىقساڭ،
 جەمالىڭ شەۋقىنى ئول دەم كۆرۈپ شادمان بولدۇم.
 يېشىمى: يېڭىلا پورەكلىگەن گۈلدەك ئېچىلىپ، ناز - ئىستىغىنا بىلەن لەرزە يۈرۈپ
 چىققىنىڭدا، جامالىڭنىڭ پەيزىنى كۆرۈپ، بەكمۇ خۇشال بولدۇم.

ساڭا بۇ ئەرزى ھالىمنى بەيان ئەيلەرگە يوق تاقەت،
 تۇتۇپ غەم لەشكەرى قويماس ياقامنى، بىزەبان بولدۇم.
 يېشىمى: غەم لەشكەرى ياقامنى مەھكەم بوغۇۋالغاقچا، ئۇن چىقىرالماي قالدىم. شۇ تاپتا، ساڭا
 بۇ ئەرز - ئەھۋالىمنى بايان قىلغىدەك كۈچمۇ قالمىدى.

نەتەي، بىچارەئى غەمگىن قىلىپدۇر دەرد ئىلە ھىجران،
سارىخ رۇخسارە ھەجرىڭ ئوتىدىن بەرگى خەزان بولدۇم.
يېشىمى: ھىجران بىلەن دەرد مېنى غەمگىن، بىچارە قىلىپ قويدى. جۇدالىقنىڭ ئوتىدىن
چىرايىم سارغىيىپ، كۆزدىكى غازاڭ بولۇپ قالدۇم، قانداق قىلارمەن؟

جەمالىڭ ھەسرەتدە ئۆرتەنۈر شامۇ سەھەر جانىم،
بولۇپ مەجنۇن كەبى ئالەمدە رۇسۋايى جەھان بولدۇم.
يېشىمى: جامالىڭنىڭ ھەسرەتدە جېنىم تۇندىن تاغغىچە ئۆرتىنىدۇ؛ بۇ ئالەمدە مەجنۇنغا
ئوخشاش جاھاننىڭ رەسۋاسىغا ئايلىنىپ قالدۇم.

فراقىي، خەستەدىل ئاشۇفتە بولدى ئايرىلىپ سەندىن،
فراقىڭ دەردىگە مەھرەم، جەفاغا ھەمزەبان بولدۇم.
يېشىمى: فراقىي سەندىن ئايرىلىپ قالغاندىن كېيىن، دىلى سۇندى، پەرىشان بولدى؛ پىراقىڭ
دەردى بىلەن سىرداش، جاپايىڭ بىلەن سۆھبەتداش بولۇپ قالدى.

نۇسخە چۈشۈرگىسى

فراقىي، خەستە دىل ئاشۇفتە بولدى ئايرىلىپ سەندىن،
فراقىڭ دەردىگە مەھرەم، جەفاغا ھەمزەبان بولدۇم.
يېشىمى: فراقىي سەندىن ئايرىلىپ قالغاندىن كېيىن، دىلى سۇندى، پەرىشان بولدى؛ پىراقىڭ
دەردى بىلەن سىرداش، جاپايىڭ بىلەن سۆھبەتداش بولۇپ قالدى.

مۇستەھزاد

ساقىيا، جامىنى ساق ئەيلە مەيى ئەنۋاردىن،
ئەيلەگىل كۆڭلۈمنى خالىي جۈملەئى ئەغياردىن.
يېشىمى: ئەي ساقىي، قەدبەمنى نۇر شارابى بىلەن پاك قىلغىن، كۆڭلۈمنى پۈتكۈل
رەقىبەردىن خالىي قىلغىن.

مەست ئەيلەپ ھۇشۇم ئال، قىلغىل خۇمارىدى خەلاس،
ھەم خۇمارى ئۆزلۈكىدىن ئىت ھەم پەردەئى پىنداردىن.
يېشىمى: مەست قىلىپ ھۇشۇمنى يوقات، خۇماردىن خالاس قىل. ھەم ئۆزلۈك خۇمارىدىن ھەم
كېبىر پەردىسىدىن قۇتۇلدۇرغىن.

ھەجرىڭ ئەندۈھىدىن بولدى كۆزۈم يىغلاپ بەسىر،

كاشكى بولغاي ئەدى بىنا كۆزۈم دىداردىن.
 بېشىمى: ھىجران قايقۇسىدا كۆپ يىغلاپ، كۆزۈم تۇتۇلدى؛ كاشكى ئۇنىڭ دىدارىغا مۇيەسسەر بولسام، بۇ ھالدا، كۆزۈم روشەنلەشكەن بولاتتى.

گەر بەھار ئۆتكەچ تولا سارغارسا يافراقلار نە تاڭ،
 سارغارىپ يۈز غەم بىلەن بولسە جۇدا غەمخاردىن.
 بېشىمى: باھار ئۆتكەندىن كېيىن، ياپراقلارنىڭ سارغىيىشى ئەجەبلىنەرلىك ئەمەس، چۈنكى غەمخورىدىن ئايرىلغان كىشىنىڭمۇ چىرايى غەم بىلەن سارغىيىپ كېتىدۇ ئەمەسمۇ؟

ۋەسل قەردىن بىلمەگەنگە ھەجر ئوتى پاداش ئەمش،
 بولما نەۋمىد، ئەي زۇھۇرىي، بۇرنا سۆيگەن ياردىن.
 بېشىمى: ئەي زۇھۇرىي، ھىجران ئوتى ئازابى ۋىسالنىڭ قەدرىنى بىلمىگەنلەر ئۈچۈن مۇكاپاتمىش. شۇڭا سۆيگەن يارىڭدىن ئۈمىدسىزلەنمە.

جۇلا

ئەي پەرى رۇخسارلار، بىزگە نىگاھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ،
 بىر نەزەر بىرلە گەدانى پادىشاھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ.
 بېشىمى: ئەي پۇرى يۈزلۈك، ماڭمۇ نەزەر سېلىپ ئۆتۈڭ؛ «لەپپىدە» بىر قاراپ قويۇش بىلەن، مەن گادايىنى پادىشاھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ.

گەرچە ئۆتكەندە كىرەرسىز كۆپ كىشىنىڭ قانىنا،
 بۇ گەدا كۆڭلى ئۈچۈن مۇنچە گۇناھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ.
 بېشىمى: دەرۋەقە ھەر ئۆتكىنىڭىزدە نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ قېنىغا كىرىسىز (خەقلەر نامەھرەم كۆزى بىلەن سىزگە قارايدۇ)، مەن گادايىنىڭ كۆڭلى ئۈچۈن، مۇنچىلىك گۇناھنى قىلىپ ئۆتۈڭ.

خارلىق ھەددىدىن ئاشۇرماڭ، چۈنكى ئىززەت يولدادۇر،
 ئاتىڭىز نەئىلىدە بىزنى خاكى راھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ.
 بېشىمى: خارلاشنى چېكىدىن ئاشۇرۇۋەتمەڭ، چۈنكى قاتتىقلىق دېگەنمۇ ئۆز يولىدا بولغىنى تۈزۈك. مېنى ھېچ بولمىسا، ئېتىڭىزنىڭ تۇۋىقى ئاستىدىكى يول توپسىچىلىك كۆرۈپ ئۆتۈڭ.

ھەر قاچان جان بەرسەم ئول قەددۇ ئاغىز يادى بىلە،
 ئەي مۇھىبلار، تۈربەتىم ئۈستىدە ئاھ ئەيلەپ ئۆتۈڭ.
 بېشىمى: ئەي دوستلار، ناۋادا ئۇنىڭ قەددى - قامىتى ۋە لېۋىنى ئەسلەش بىلەن ئۆلۈپ كېتىپ قالسام، قەبرەم يېنىدىن ئۆتكەندە، بىر «ئاھ» ئۇرۇپ قويۇڭلار.

ھەر نەچەكم، سىزگە زەھمەتتۇر، زەكاتى ھۇسن ئۈچۈن،
ئىلتىقاتى لۇتقىي سارى گاهى گاهى ئەيلەپ ئۆتۈڭ.
بېشىمى: سىزگە ھەرقانچە زەخمەت يەتسىمۇ، ھۆسنىڭىزنىڭ زاكىتى ئۈچۈن، لۇتقىغا ئا - سىرا
تاشلاپ ئۆتۈڭ.

سەنەم

بىرىنچى ئاھاڭ

باغدا بىر گۈل بار ئەدى، شاخدا بۇلبۇل سايرادى،
ئەجەب خۇدانىڭ تەقدىرى يارنى مەندىن ئايرىدى.
بېشىمى: باغدا بىرگۈل بار ئىدى، شېخدا بۇلبۇل سايرىدى، ئاللاھنىڭ تەقدىرى ئەجەبمۇ يارنى
مەندىن ئايرىۋەتتى.

بۇلبۇل دەگەن بىر قۇشتۇر، سايراسا ئۇنى خۇشتۇر،
بەش گۈنلۈك شۇ ئالەمدە يار بىلەن كۆڭۈل خۇشتۇر.
بېشىمى: «بۇلبۇل» دېگەن بىر قۇشتۇر، سايرىسا ئۇنى خۇشتۇر، تۆت كۈنلۈك شۇ ئالەمدە يار
بىلەن كۆڭۈل خۇشتۇر.

ئىزدەمەس كۆڭلۈم مەنىڭ بار ئىزلەگەننىڭ يارى بول،
كىم سەنى يارىم دەسە، بارىپ شۇنىڭ گۈلزارى بول.
بېشىمى: مېنىڭ كۆڭلۈم يار ئىزدەمەيدۇ، چۈنكى مېنىڭ يارىم بار: سەن ئىزدىگەن، كۆيگەن
ئادەمنىڭ يارى بول، كىم سېنى «يارىم» دېسە، سۆيسە، ئاندىن بېرىپ شۇنىڭ گۈلزارى بولساڭ
بولىدۇ.

خۇش بەخت - سەئادەتتۇر، كىشى جانانغا يەتسە،
چەكپ جەۋرۇ - جافالارنى كۆزى مەستانەغە يەتسە،
بېشىمى: ئىنسان جەبىر - چاپالارنى چەكسىمۇ، كۆزى سۆيگەن يارىنى كۆرسە، ئاخىردا ئۇ
جاناننىڭ ۋىسالىغا يەتسە، بۇ - خۇش بەخت - سەئادەتتۇر.

ئىككىنچى ئاھاڭ

ئەي يۈزى نەسرەن، قامەتى شەمشاد،
نەچە قىلۇرسەن جانىمە بىداد.

بېشىمى: ئەي يۈزى نەسرەن، قامىتى شەمشادقا ئوخشايدىغان يار، جېنىمغا نېمانچە زۇلۇم سالىسەن؟

سەن كەبى پۇركار، شۆۋەسى بىسىيار،
بىلمەدى، ئەي يار، ھىچبىر كىشى ياد.
بېشىمى: ئەي يار، سەندەك تەجرىبىلىك، خۇلقۇق ۋە ناز - ئىستىغىنالىق ئىنساننى تېخى ھېچ
كىشى بىلىپ يەتمىدى.

جەۋرىدە نادىر، زۇلۇمدا ماھىر،
ئىشۋەدە قادىر، غەمزەدە ئۇستاد.
بېشىمى: جاپا سېلىشتا نادىر، زۇلۇم قىلىشقا ماھىر، ناز - خۇلق قىلىشقا قادىر، غەمزىگە
ئۇستا.

يارنىڭ غەمىدىن، ھەجر ئەلەمدىن،
سەبىر كەمىدىن نالەيۇ فەرياد.
بېشىمى: يارنىڭ غەمىدىن ئايرىلىش ئازابىدىن، سەۋر - تاقەتنىڭ كەملىكىدىن داد - پەريادا!

بابۇرى بىدىل، ئەي بۇتى قاتىل،
جەۋرۇڭغا مايىل، زۇلمۇڭغا مۇئتاد.
بېشىمى: ئەي مۇتلەق گۈزەل سەنەم، شەيدا ئاشىنىڭ بابۇر جەبرىڭگە خۇشتار، زۇلمۇڭغا كۈنۈك.

چوڭ سەلىقە

بۇ ئەلدە باردۇر ئىكى مەھىپەيكەر،
بىرى قەندۇ بىرىسى شەھدۇ شەكەر.
بېشىمى: بۇ ئەلدە ئىككى ئاي يۈزلۈك بار: بىرى قەندەك، يەنە بىرى ھەسەل بىلەن شېكەردەك.

بىرىنىڭ ئارەزى خۇرشىدى تابان،
بىرىنىڭ كۆزلەرى كۇففارى خەيبەر.
بېشىمى: بىرىنىڭ رۇخسارى نۇرلۇق قۇياشتەك؛ يەنە بىرىنىڭ كۆزلىرى خەيبەر
كۇپپارلىرىنىڭكىدەك قاپقارا.

بىرىنىڭ زۇلفۇ خالى دانەيۇ دام،
بىرىنىڭ قامەتى سەرۋۇ سەنەۋبەر.
بېشىمى: بىرىنىڭ چېچى گويىكى توزاق، مېڭى نوقۇت دانىسىدەك چوڭ؛ يەنە بىرىنىڭ قامىتى
سەرۋى بىلەن سەنەۋبەردەك گۈزەل.

بىرىنىڭ لەبلەرى ياقۇتى سىراپ،
 بىرىنىڭ تىشلارى پاكىزە گەۋھەر.
 بېشىمى: بىرىنىڭ لېۋى سۈزۈك ياقۇت؛ يەنە بىرىنىڭ چىشلىرى پاكىزە گۆھەر.

بىرىنىڭ غەبغەبىدۇر سىيىبى سىيىمىن،
 بىرىنىڭ ئىكى بادامى مۇقەششەر.
 بېشىمى: بىرىنىڭ مەخزى ئاق ئالمىدەك چىرايلىق؛ يەنە بىرىنىڭ ئىككى قاپىقى بادەمدەك يارىشمىلىق.

بىرى سۇلتانى ئىقلىمى مەلاھەت،
 بىرى ھۈسنى ئەلدە خاقانى قەيسەر.
 بېشىمى: بىرى گۈزەللىك ئىقلىمىنىڭ سۇلتانى؛ يەنە بىرى ھۈسنى ئېلىنىڭ بۈيۈك خاقانى.

بىرىنىڭ غەمزەسى جەرراھى ئۇستاد،
 بىرىنىڭ كىرەكى ئالماسۇ خەنجەر.
 بېشىمى: بىرىنىڭ غەمزىسى ئۇستا جەرراھىنىڭ پىچىقىدەك ئۆتكۈر؛ يەنە بىرىنىڭ كىرەكى ئالماس ۋە خەنجەردەك كەسكۈر.

بىرىنىڭ ئىكى قاشىدۇر ياڭى ئاي،
 بىرىنىڭ تەلئەتدۇر ئەيدى ئەكبەر.
 بېشىمى: بىرىنىڭ ئىككى قېشى خۇددى بېغى چىققان ئاي؛ يەنە بىرىنىڭ رۇخسارى - تەلەتى بايرام چىراي.

بىرىگە چاكارۇ بەندە ئاتايى،
 بىرىگە خادىمۇ دائىمىي كەمتەر.
 بېشىمى: ئاتايى بىرىگە چاكار ۋە قۇل؛ يەنە بىرىگە ھەمىشە بولىدۇ پۇت - قول.

كىچىك سەلىقە

بىرىنچى ئاھاڭ

دەھرىنىڭ شەكلىنى كۆركىم، بولدى ھالى ئۆزگەچە،
 بىلمان، ئايا، بارمۇدۇر ئانىڭ خەيالى ئۆزگەچە.
 بېشىمى: جاھاننىڭ قىياپىتىگە قارا، ئەھۋالى ئۆزگىرىپ كەتتى؛ يا ئۇنىڭ باشقىچە خىيالى بارمىدۇ، بۇنى بىلەلمىدىم.

تەقۋا ئەيلەپ دەير ئارا يول تاپمادۇق، كەل، ئەي رەفق،
مەست ئولۇپ مەيخارلەر يەڭلىغ بارالى ئۆزگەچە.
بېشىمى: تەقۋادارلىق قىلىپ، مەيخانغا يېقىن بولمىدۇق. ئەي دوست، كەل، مەست بولۇپ،
مەيخورلاردەك باشقىچە يول تۇتايلى.

ئەي مۇسەۋۋىر، سەھۋ ئەيلەپ قىلما تەسۋىردىن خەيال،
كۆزۈ قاشى ئۆزگە ئانىڭ، خەتتۇ خالى ئۆزگەچە.
بېشىمى: ئەي رەسسام، ئۇنىڭ كۆز - قاشلىرى باشقىچە، مېيىق ۋە مېڭى ئۆزگىچە، سەۋەنلىك
قىلىپ، سۈرىتىنى خاتا سىزىپ قويىمىغىن.

بۇلھەۋەسلەر غەمىنى ئەيلەپ كەلىڭ، ئەھبابكىم،
تەلمۈرۈپ ئوتۇرسىدا ئانىڭ تۇرالى ئۆزگەچە.
بېشىمى: ئەي دوستلار، ھەۋاسكارلارغا خاس ئوي - پىكىر بىلەن كېلىڭلاركى، ئۇنىڭ ئۇدۇلىدا
باشقىدىن تەلمۈرۈپ تۇرايلى.

تاب كەلتۈرمەس نەزەر ھۆسنى جەھان ئاراسىغا،
ياشۇرۇن كۆپ پەردە كەينىدىن قارالى ئۆزگەچە.
بېشىمى: جاھاننى چاقىناتقۇچى ھۆسن - جامالىغا بىۋاستە قارىساق، كۆز بەرداشلىق
بېرەلمەيدۇكى، جىق پەردىلەرنىڭ كەينىدە تۇرۇپ، يوشۇرۇنچە قارايلى.

سارغارپ گاهى قىزارپ مېھرۇمەھ بىر ھال ئەمەس،
ئەيلەمىش ئانى ئىزارى ئىنقىئالى ئۆزگەچە.
بېشىمى: قۇياش بىلەن ئاي بەزىدە سارغىيىپ، بەزىدە قىزىرىپ، بىر خىل تۇرمايدۇكى، يار
رۇخسارىنىڭ گۈزەللىكى كەلتۈرگەن خىجىللىق ئۇلارنى ئاشۇنداق قىلىپ قويغانمىش.

ئىشۇق ئارا قەدر ئىستەسەڭ بىباك بولكىم، ئۆزگەدۇر،
ئەھلى تەۋا ئاندا، رىندى لا ئۇبالى ئۆزگەچە،
بېشىمى: ئاشقىلىقتا قەدىر - قىممەت تاپاي دېسەڭ، قورقماس بولكى، ئۇ يەردە تەقۋادارلار
باشقىچە، جېنىدىن تويغانلار باشقىچە بولىدۇ.

قىلسا كۆز غارەت كۆڭۈلنى، يۈز قىلۇر ئۆرتەرگە جەھد،
زۇلق ئاڭا تەقۋىيە ئەيلەپ جىسمى دالى ئۆزگەچە.
بېشىمى: كۆز كۆڭۈلنى ئوۋلىۋالسا، يۈز ئۇنى ئۆرتەشكە تىرىشىدۇ، چاچ ئۇلار (كۆز بىلەن يۈز)نى
قوللاپ قۇۋۋەتلەيدۇ - دە، نەتىجىدە، ئاشىقنىڭ گەۋدىسىنى دال (د) ھەرىپىدەك ئېگىۋېتىدۇ.

دەر ھەر چەند كۈلسە، ئەرشىي، سەن سارى بىل زەھرەخەند،

بارمۇ جان قەسدىن قىلۇردىن ئىھتىمالى ئۆزگەچە.

بېشىمى: ئەي ئەرشىي، زامان ھەرقانچە كۈلگەن بىلەن ساڭا كەلگەندە زەھەر خەندىلىك قىلىدۇ، ئۇنىڭ جاننى قەستلەشتىن باشقىچە ئېھتىمالمۇ بارمۇ؟ بۇنى بىلىپ باق.

ئىككىنچى ئاھاڭ

يۈزۈڭنى كۆردۈم، ئەي، خۇرشىدى تابان،

دەمەن خۇرشىدى تابان، نۇرى ئىيمان.

بېشىمى: ئەي، سېنىڭ يۈزۈڭ نۇرلۇق قۇياشتۇر، قۇياشلا ئەمەس، بەلكى ئىماننىڭ نۇرىدۇر.

مۇسۇلمانزادە بولساڭ رەھىم قىلغىن،

يۇتارمەن فۇرقەتتىڭدىن ھەر زەمان قان.

بېشىمى: پىراقىڭدا دائىم قان يۇتۇۋاتىمەن، مۇسۇلمان بالىسى بولساڭ، ماڭا رەھىم قىلغىن.

قىلۇر ھەسرەت بىلەن يۈز ئافەرىنلەر،

ئەگەر كۆرسە يۈزۈڭنى ماھى كەنئان.

بېشىمى: ئەگەر كەنئاننىڭ ئېيى («كەنئاننىڭ ئېيى» ئاتالغان يۈسۈپ ئەلەيھىسسالام) سېنىڭ يۈزۈڭنى كۆرسە، ھەسرەت چەككەن ھالدا، يۈزلەپ ئاپىرىن ئېيتىدۇ.

بىرەر سورساڭ نە بولۇر ئاغرىقىمنى،

سەنىڭدەك يوقتۇرۇر دەردىمگە دەرمان.

بېشىمى: ئاغرىقىمغا سېنىڭدەك شىپالىق يوقكى، مېنى يوقلاپ، ئاغرىقىمنى بىرەر قېتىم سوراپ قويساڭ نېمە بولار؟

ئەگەر ھەجرىڭدە ئۆلسەم، ئاي پەرزاد،

ئىچىڭ ئاغرىپ بولۇرسەن سەن پۇشەيمان.

بېشىمى: ئەي پەرزات، ئەگەر سېنىڭ جۇدالىقىڭدا ئۆلۈپ كەتسەم، ئىچىڭ ئاغرىپ پۇشايماڭغا قالسەن.

سەنىڭدەك ياخشىلىقتا يوق جەھاندا،

يامانلىقتا مەنىڭدەك يوقتۇر، ئەي جان.

بېشىمى: ئەي جان، جاھاندا سېنىڭدەك ياخشى يوق، مېنىڭدەك يامان يوق.

ئوشۇل گۈندىنكى كۆردۈم ئارەزىڭنى،

بولۇپمەن قۇللارنىڭغا بەندە فەرمان.

بېشىمى: يۈزۈڭنى كۆرگەن ئاشۇ كۈندىن باشلاپ، قۇللىرىڭنىڭ پەرمانىنى تۇتۇپ كېلىۋاتىمەن.

ئالپسەن تاقەتۇ سەبرۇ قەرارم،
يۈرەككە تاكى قويدۇڭ داغى ھىجران.
يېشىمى: يۈرۈكىمنى قاچان ھىجران دېغىدا قويدۇڭ، شۇندىن باشلاپلا، مەندىن سەۋر، تاقەت ۋە
تىنچلىق دېگەنلەرنى ئېلىپ كەتتىڭ.

قەلەندەر تا تىرىكدۇر بۇ جەھاندە،
قىلۇر ۋەسفىڭ سەنىڭ، ئەي ماھى دەۋران.
يېشىمى: ئەي دەۋراننىڭ ئېيى، قەلەندەر بۇ جاھاندا ھاياتلا بولىدىكەن، سېنىڭ تەۋسىپ -
تەرىپىڭنى قىلىدۇ.

كىچىك سەلىقە چۈشۈرگىسى

دەر ھەر چەند كۈلسە، ئەرشىي، سەن سارى بىل زەر خەند،
بارمۇ جان قەسدىن قىلۇردىن ئىھتىمالى ئۆزگەچە.
يېشىمى: ئەي ئەرشىي، جاھان ھەرقانچە كۈلگەن بىلەن، ساڭا كەلگەندە زەھەر خەندىلىك قىلىدۇ.
ئۇنىڭ جاننى قەستلەشتىن باشقىچە ئېھتىمالمۇ بارمۇ؟ بۇنى بىلىپ باققىن.

پىشرەۋ

بىرىنچى ئاھاڭ

باغدا ئاچىلدى بىر تۇپ قىزىلگۈل،
سايىرادى شاختا مەستانە بۇلبۇل.
يېشىمى: باغدا بىر تۇپ قىزىلگۈل ئېچىلدى، شېخىدا مەستانە بۇلبۇل سايىرىدى.

باغدا قىزىلگۈل ھەرجايدا بولماس،
ھەرجايدا بولسا سەنئىچە بولماس.
يېشىمى: قىزىلگۈل دېگەن باغنىڭ ھەممە يېرىدە بولىۋەرمەيدۇ، قەيەردە بولمىسۇن، ساڭا
يەتمەيدۇ.

كۆردۈم يۈزۈڭنى ھەيرانە بولدۇم،
ئەقلى ھۇشۇمدىن بىگانە بولدۇم.
يېشىمى: يۈزۈڭنى كۆرۈپلا، سېنىڭ ھەيرانىڭ بولدۇم، ئەقىل - ھۇشۇمدىن بىگانە بولدۇم.

ھەيرانە قىلغان ئايدەك يۈزۈڭدۇر،
مەستانە قىلغان شىرىن سۆزۈڭدۇر.
يېشىمى: ھەيرانىڭ قىلغان ئايدەك يۈزۈڭدۇر، مەستانە قىلغان شىرىن سۆزۈڭدۇر.

ئىككىنچى ئاھاڭ

مەرۋايىت ئەسىل نەرسە ئىنجۇ - مارجان ئىچىدە،
يارىم ماڭا گۈل تۇتتى خەلقى ئالەم ئىچىدە.
يېشىمى: ئۈنچە - مارجان ئىچىدە، مەرۋايىت ئېسىل نەرسىدۇر. يارىم ماڭا خەلقىئالەم ئالدىدا
گۈل تۇتتى.

ئەي خۇشتارمەن - ئۇ، خۇشتارمەن.
يارىم ماڭا گۈل تۇتتى خەلقى ئالەم ئىچىدە.
يېشىمى: يارىمنىڭ خەلقىئالەم ئالدىدىلا ماڭا گۈل تۇتقىنىغا بەك خۇش بولدۇم.

گۈلنى مەن ئالاي دەسەم گۈل تىكەننىڭ ئىچىدە،
گۈلگە مەيلىم بار ئەدى گۈل بەدەننىڭ ئىچىدە،
يېشىمى: گۈلنى مەن ئۈزۈۋالاي دېسەم، گۈل تىكەننىڭ ئارىسىدا تۇرۇپتۇ. گۈلبەدەنلەرنىڭ ئىچىدە،
گۈلگە مەيلىم بار ئىدى.

ئەي خۇشتارمەن - ئۇ، خۇشتارمەن،
گۈلگە مەيلىم بار ئەدى گۈل بەدەننى ئىچىدە.
يېشىمى: گۈلبەدەنلەرنىڭ ئىچىدە، گۈلگە مەيلىم بار ئىدى، چۈنكى مەن ئۇنىڭغا بەك خۇشتار
ئىدىم.

ئۈچىنچى ئاھاڭ

گۈل كۆرۈپ گۈلزاردا مەن ساڭا ھىچ ئوخشاتمىدىم،
تاللاپ سۆيگەن يارىمىمەن باشقاغا قاش ئاتمىدىم.
يېشىمى: گۈلزاردا گۈللەرنى كۆرۈپ، ھېچقايسىسىنى ساڭا ئوخشاتمىدىم. تاللاپ سۆيگەن
يارىمىمەن، باشقىغا قاش ئاتمىدىم.

يارنى يار دەمدۇر كىشى، ياماننى يار دەمدۇر كىشى،
ياخشى يار ياندا تۇتۇپ، ياماننى خاھلامدۇر كىشى.

بېشىمى: ئىنسان يارنى يار دەمدۇ؟ ياكى ياماننى يار دەمدۇ؟ ياخشى يار ياندلا تۇرغان يەردە،
ياماننى خاھلامدۇ؟

ئاتخانەنىڭ ئالدىدا ئالا ئاتنىڭ تۇياقى،

بىزنىڭ قاراقاش يارنىڭ مەخمەل تاشتۇر تۇماقى.

بېشىمى: ئاتخانەنىڭ ئالدىدا ئالا ئاتنىڭ تۇياق ئىزى تۇرىدۇ. مېنىڭ قاراقاش يارىم مەخمەل
تاشلىق تۇماق كىيىپتۇ.

مەخمەل تاش تۇماقنى قىستۇرۇپ بۇزۇپ ئەتمە،

بۇ ئالەم ئۇزۇن ئالەم ئۈمىدىنى ئۇزۇپ ئەتمە.

بېشىمى: مەخمەل تاشلىق تۇماقنى قىستۇرۇپ كىيىپ بۇزۇۋەتمە، بۇ ئالەم ئۇزۇن ئالەم
ئۈمىدىنى ئۇزۇۋەتمە.

قاشىغىنى قارا دەيدۇر قەلەمدىن ئايرىيالمايمەن،

باغلانغان ساغرا رىشتىم، سەندىن ئايرىلالمايمەن.

بېشىمى: قېشىڭ شۇ قەدەر قارا ئىكەنكى، قەلەم سىياھىدىن ئايرىيالمايمەن؛ رىشتىم ساغرا
باغلانغان، سەندىن ئايرىلالمايمەن.

يارنىڭ كىيگەن كۆينەكى قىزىل دۇردۇن تاۋاردۇر،

شۇ يارىدىمىدىن ئايرىلسا، ئۆلمەك ماڭا رەۋادۇر.

بېشىمى: يارنىڭ كىيگەن كۆينىكى قىزىل دۇردۇن - تاۋاردۇر، شۇ يارىدىمىدىن ئايرىلسام،
ئۆلمەك ماڭا راۋادۇر.

تەئكىد

ئەي نەسىمى سۇبھىدەم، مەندىن نىگارمىغا سەلام،

ئول ساچى سۈنبۈل، يۈزى گۈل، نەۋ بەھارمىغا سەلام.

بېشىمى: ئەي تاڭ شامىلى، ئۇ سۈمبۈل چاچلىق، گۈل يۈزلۈك، باش باھاردەك يېقىملىق
نىگارمىغا مەندىن سەلام.

لەبلىرى قەندۇ گۈلابۇ سۆزلەرى شەھدۇ شەراب،

غەمزەسى مەستانە، ئول كۆزى خۇمارمىغا سەلام.

بېشىمى: لەۋلىرى قەنت بىلەن گۈلاب، سۆزلىرى ھەسەل بىلەن شاراب، غەمزىسى مەست
قىلغۇچى ئۇ خۇمار كۆزۈكۈمگە سەلام.

جان نىسار ئەتسەم كەرەك بەدى سەھەر، دىك ئاللىدا،

بەندەدىن ھەر گاهكى ئەلتۇر بولسا يارىمغا سەلام.
 بېشىمى: قاچانكى تاڭ شامىلى مەن قۇلدىن يارىمغا سەلام يەتكۈزسە، ئۇنىڭ ئالدىدا تىك تۇرۇپ، جېنىمنى پىدا قىلسام ئەرزىدۇ.

بوستانى ھۈسنۇ لۇتقى خۇلق ئىچىندە سەۋناز،
 ئول سەۋەر جانىدەك، ئەزىم، ئىختىيارىمغا سەلام.
 بېشىمى: ھۈسن بوستانى، مەرھىمىتى ۋە خۇلقى بويىچە ئاجايىپ يېتىشكەن ۋە كېلىشكەن ئۇ جانىدەك سۆيۈملۈك، ئىختىيارىمنى ئالغۇچى ئەزىمگە سەلام.

تابۇغۇڭدا نەچەكىم ئەرز ئەيلەدى ھالنى گەدا،
 دەمەدىڭ بىرگۈنكى، مىسكىن خاسارىمغا سەلام.
 بېشىمى: گەدائى ھۇزۇرۇڭدا قانچە قېتىملاپ ئۆز ھالىنى ئېيتقان بولسىمۇ، بىرەر قېتىم «بىچارە خاكسارىمغا سەلام» دېمىدىڭ.

داستان

بىرىنچى داستان

سۆيۈملۈك ھەمدەمم، ئەي ۋەفادارىم،
 تازە نەۋ جەۋانىم، ھالىڭ نە بولدى؟
 رەقىم، مۇنىسىم، ئەيشىم، مەدارىم،
 كۆز نۇرۇم، غەمخارىم، ھالىڭ نە بولدى؟
 بېشىمى: ئى سۆيۈملۈك ھەمدەمم، غەيۇر سۇباتلىق يارىم، مەسلەكدىشىم، سىرداش دوستۇم، ھاياتىم، كۆز نۇرۇم، غەمگۈزارىم ئەھۋالىڭ قانداق؟

كۆزۈڭدۈر ئوت كەبى، جىسمىڭدۇر بىمار،
 ۋۇجۇدۇڭ سىمابىتەك تىترەر بىقەرار،
 ئەي يارى ۋەفادار، ئەيلەگىل ئىزھار،
 كۆزلەرى مەستانىم ھالىڭ نە بولدى؟
 بېشىمى: كۆزۈڭدىن ئوت چاقناپ تۇرىدۇ، تېنىڭ كېسەلچان، ۋۇجۇدۇڭ سىمابىتەك ئىختىيارىم تىترەپ تۇرىدۇ. ئى مەستانە كۆزلۈك ۋاپادار يارىم، ئەھۋالىڭنى ئىزھار قىلغىن، زادى نېمە بولدىڭ؟

فېدا بولسۇن ساڭا بۇ شىرىن جانىم،
 بىر زەمان كۆرمەسەم ئۆرلەر فىغانىم،
 ياشىمدا تاجىمىسەن، روھى رەۋانىم،
 يارى مېھرىبانىم ھالىڭ نە بولدى؟

بېشىمى: بۇ شېرىن جېنىم ساڭا پىدا بولسۇن، بىردەم كۆرمىسەم پىغانىم ئۆرلەپ قالىدۇ. سەن مېنىڭ بېشىمدىكى تاجىمىسەن، ۋۇجۇدۇمدىكى جانلىق روھىمىسەنكى، ئى مېھرىبان يارىم، ساڭا نېمە بولدى؟

ئەۋەلدە ئاتامدىن قالماغان بولسام،
غەربلىق كويىدا يۈرمەگەن بولسام.
سەنى بۇ ھەسرەتتە كۆرمەگەن بولسام،
خەتەرلىك كارۋانىم ھالىڭ نە بولدى؟

بېشىمى: باشتا ئاتامدىن يېتىم قالمىغان بولسا، مۇساپىرلىق كوچىسىدا يۈرمىگەن بولسام، سېنى بۇ ھەسرەتلىك ھالدا كۆرمىگەن بولسام، كاشكى. ئى، خەتەردە قالغان كارۋانىم ساڭا نېمە بولدى؟

شاھ سەنەۋبەر دەرىلەر: باغرىم ئەزىلدى،
ماڭا ھەقدىن مۇنداق قىسمەت يازىلدى،
ۋاقتىم يەتپ جان تەنىمدىن ئۈزۈلدى،
يۈسۈفى كەنئانىم ھالىڭ نە بولدى؟

بېشىمى: شاھ سەنەۋبەر ئېيتىدۇ: مېنىڭ ھەقىقەتەن يۈرىكىم ئېزىلدى؛ ئاللاھتىن ماڭا مۇشۇنداق قىسمەت پۈتۈلگەن ئوخشايدۇ؛ گويىا ئەجلىم توشۇپ، جان تەندىن چىقتىكى، ئى، كەنئانلىق يۈسۈفۇم، ئەۋالىڭ قانداق؟

نىگارم ئىشقىدا ئۆرتەندى جانىم،
دىلىم كۆيدى، تىلىم كەلدى نەۋاغا.
ئۇنى كۆرگەنچە مەن، يوقتۇر مەجالىم.
نەۋا ئەيلەپ تۆكەي ياشىم خۇداغا.

بېشىمى: نىگارمىنىڭ مۇھەببىتىدە جېنىم ئۆرتەندى؛ يۈرىكىم كۆيۈپ، تىلىم زارلاشقا باشلىدى؛ ئۇنىڭ ۋىسالىغا يەتكىچە بەرداشلىق بېرەلمىگۈدەكمەن، ئەمدى، نالە - ناۋا قىلىپ ياش تۆكۈپ، ئاللاھقا يىغلاي.

ئۇنىڭ ئىشقى مەنى قىلدى خەرابە،
يۈرەك - باغرىم كۆيۈپ بولدى كەبابە.
ساڭا قۇربان قىلاي بۇ تەندە جانە،
بۇ ئەرزىمنى دەگىل قاشى قاراغا.

بېشىمى: ئۇنىڭ مۇھەببىتى مېنى خاراپ قىلدى، يۈرىكىم كۆيۈپ كاۋاپ بولدى؛ بۇ تېنىمدىكى جېنىمنى ساڭا قۇربان قىلاي، بۇ ئەرزىمنى قاراقاش يارىمغا قويغىن.

سەبا يەتكۈز مەنىڭ يۈتكەن كىشىمنى،
خۇداغا يىغلاسام ئوڭلار باشىمنى.

ساماندەك سارغارپ تۆكتۈم ياشمىنى،

سەبا يەتكۈز سۆزۈم ئول دىلرەباغا.

بېشىمى: ئى تاڭ شامىلى، مېنىڭ جۇدا بولغان كىشىمنى كەلتۈر؛ ئاللاھقا يىغلاسام، بېشىمنى ئوڭلاپ قويار؛ ساماندەك سارغىيىپ، يىغلاپ ياش تۆكتۈم. ئى تاڭ شامىلى، مېنىڭ دېگەنلىرىمنى ئۇ دىلرەباغا يەتكۈزۈپ قوي.

جاناندىن ئايرىلىپ مەستانە بولدۇم،

ئۇنىڭ ئىشىقىدا مەن دىۋانە بولدۇم.

كۆيۈپ مەن شامىدا پەرۋانە بولدۇم،

غەربىلىقتا دەدىم ئەرزىم سەباغا.

بېشىمى: جاناندىن ئايرىلىپ مەستانە بولدۇم، ئۇنىڭ مۇھەببىتىدە ساراڭ بولۇپ قالدىم؛ مەن ئۇنىڭ مۇھەببەت شامىنىڭ پەرۋانسىمەن؛ مۇساپىرچىلىقتا، بۇ ئەرزىمنى تاڭ شامىلىغا ئېيتتىم.

غەربلەرنىڭ يەتمىلىكىدە خەيالى،

نەچۈك بولغاي فەررۇخنىڭ ئەمدى ھالى.

كۆڭۈلنى يارۇتار مەھبۇب ۋىسالى،

غەربىلىقتا ئەجەب قالدۇم بەلاغا.

بېشىمى: غېرىپ - مۇساپىرلار بېتىمچىلىكتە خىيال بىلەنلا ياشايدۇ، غەررۇخنىڭ ئەھۋالى ئاقبەتتە قانداق بولار؟ كۆڭۈلنى سۆيگەن يارنىڭ ۋىسالى يورۇتىدۇ؛ ھەي، مۇساپىرچىلىقتا، ئەجەب بىر مۇھەببەت بالاسىغا قالدۇم.

ئۈچىنچى داستان

شاھىم بىزنىڭ ئەلۇ يۇرتىنىڭ،

خۇش ئۆتەدۇر ياز - قىشلار.

خۇشال ئۆتەر ھەبىرى چاغى،

ئويىناپ كۈلۈشتۈر ئىشلار.

بېشىمى: ئى پادىشاھىم، بىزنىڭ ئەل - يۇرتىنىڭ ياز - قىش پەسىللىرى تولىمۇ ياخشى ئۆتىدۇ؛ خەلقنىڭ كەيپى چاغ، قىلىدىغان ئىشلىرى ئويىناپ كۈلۈشتۈر، خالاس.

باغدا پىشار تاغاچلار،

مەيۋەلىكىدۇر ياغاچلار.

بىزنىڭ ئەلدە يوق ئاچلار،

فەراۋاندۇر يەمىشلەر.

بېشىمى: باغلاردا شاپتۇل - توغاچلار پىشىپ تۇرىدۇ، دەرەخلىرىنىڭ ھەممىسى مېۋىلىك دەرەخلەردۇر، بىزنىڭ ئاچ - زار قالغان ئادەم بولمايدۇ، يەل - يىمىشلىرى بەك مول.

يىگىتلەرنىڭ يۈرۈشلەرى،
رۈستەمچە بار ئۇرۇشلار،
ئىسغەھانچە قىلىچلار،
چاقىن كەبى چاپىشلار.

يېشىمى: بىزنىڭ ئەل - يۇرت يىگىتلىرىنىڭ ئۆزىگە خاس يۈرۈش - تۇرۇشلىرى بار: مۇشت
ئېتىشلىرى رۈستەمگە ئوخشايدۇ، يېنىدا ئىسغەھانچە قىلىچلىرى بار، ئۇنى چېپىشلىرى
چاقماقتەك چەيدەس.

قەربلەردى ئۆيدە ياتۇر،
قىزلار شۇخ قوشاق قاتۇر،
يىگىتلەرى ئوقيا ئاتۇر.
مەردانەدۇر چالاشلار.

يېشىمى: ياشانغانلار ئۆيدە ئارام ئېلىپ ياتىدۇ؛ قىزلىرى شۇخ - شۇخ قوشاقلارنى قاتىدۇ؛
يىگىتلىرى ئوقيا ئاتىدۇ، مەردانە چېلىش مۇسابىقىلىرىنى قىلىپ تۇرىدۇ.

پەرى قىزلار جەۋلان قىلىپ،
يىگىتلەرنىڭ كۆڭلىنى ئالىپ،
باغ قە كىرەر قولىنى سالىپ،
جەيرەن كەبى ماڭىشلار.

يېشىمى: پەرىدەك گۈزەل يىگىتلەرنىڭ كۆڭلىنى ئوۋلايدۇ؛ باغقا كىرگەندە، قوللىرىنى سېلىپ
مېڭىشلىرى جەرەنگە ئوخشايدۇ.

كۆرگەننىڭ جانىن داغلاغان،
گويا پەرى دەپ چاغلانغان،
تىللا كەمەرلەر باغلاغان،
ئايغىدا كەفلىلەردى.

يېشىمى: كۆرگەنلەر ئۇلارنى «بەجادیكى پەرى» دەپ چاغلانغان، جانلىرى داغدا قالسىدۇ؛ ئۇ قىزلار
بەللىرىگە ئالتۇن كەمەر باغلىۋالغان بولۇپ، ئايغىدا كەشلىرى بار.

بەدۇ ئاتلار شۇخ ئويناقلار،
ھەر چاپقاندا كۆكتىن ئاشار،
دۇبال قاقىپ ئۆردەك ئۇچار،
بۇلەند پەرۋازدۇر قۇشلار.

يېشىمى: بىزنىڭ ئەل - يۇرتتا، ئاتلار جۈپ - جۈپتى بىلەن ئويناقلانغان چېپىپ يۈرىشىدۇ،
چاپقاندا، دۈلدۈلدەك كۆكتىن ئاشىدۇ؛ ياۋا ئۆدەكلەر قانات قېقىپ (ئىككى قانىتى دەستەك ئۇرۇپ)
ئۇچىدۇ، باشقا ئۇچار قۇشلارمۇ كۆكتە پەرۋاز قىلىپ يۈرىدۇ.

ئاپئاق قاردۇر تاغ باشلارى،

ياقۇت - مەرجاندۇر تاشلارى،

باغ، ئەتىزدۇر ھەم قاشلارى،

ئابھەيات ئاقشالارى.

يېشىمى: بىزنىڭ يۇرتنىڭ تاغ چوققىلىرى قىش - ياز ئاپئاق قارغا پۈركەنگەن؛ تاغلىرى تاش بىلەن ئەمەس؛ ياقۇت - مارجان بىلەن قاپلانغان؛ ئەتراپلىرى باغلار ۋە ئېتىزلىقلار بىلەن ئورالغان؛ ئۆستەڭ - ئېقىنلىرىدا، ئابھەيات (تىرىكلىك سۈيى) ئېقىپ تۇرىدۇ.

بۇغداي ناننى، قوي گوشتلىرى،

سۈت گۈرۈنجىدۇر ئاشلارى.

تەييار سەكز بەھىشتەلىرى،

دۇئا قىلۇر دەرۋىشلەرى.

يېشىمى: خەلقنىڭ يەيدىغىنى بۇغداي نېنى، قوي گۆشى، سۈت بىلەن گۈرۈچ ئاساسلىق ئېشى؛ بۇ يەردە، گويا جەننەتلەرنىڭ ھەممىسى تەخ - تەيياركى، ئەۋلىيا - دەرۋىشلەرى دۇئا قىلىپ تۇرىدۇ، تېخى.

مەشرەب

بىرىنچى مەشرەب

مە مەۋا ساز ئەيلەگەي بۇلبۇل گۈلىستاندىن جۇدا،

ئەيلەمەس تۇتى تەكەللۇم شەكەرستاندىن جۇدا.

يېشىمى: گۈلىستاندىن ئايرىلغان بۇلبۇل قانداقمۇ ناۋا قىلىپ سايىرسۇن؟ ھەمىشە شېكەر بېرىپ تۇرىدىغان جايدىن ئايرىلغان تۇتمۇ سۆزلىمەيدىغۇ.

ئول قۇياش ھەجرىدە قورقارمەن فەلەكنى ئۆرتەگەي،

ھەر شەرارىكىم بولۇر ئول ئوتلۇغ ئەفئاندىن جۇدا.

يېشىمى: ئۇ قۇياشنىڭ پىراقىدا چەككەن ئوتلۇق پىغانىمدىن چاچرىغان ئۇچقۇنلارنىڭ پەلەككىنىڭ ئۆرتەپ قويىشىدىن قورقىمەن.

دەمە ھىجرانىمدا چەكمەيسەن فىغانۇ نالە كۆپ،

جىسىم ئەيلەرمۇ فىغان بولغان نەفەس جاندىن جۇدا.

يېشىمى: «مېنىڭ ھىجرانىمدا كۆپرەك نالە - پىغان چەكمەيسەنغۇ» دېمە، نەپەس ۋ جاندىن ئايرىلغان تەن پىغان چېكەلمدۇ؟

ھەجر ئۆلۈمىدىن تەلخ ئەمەش، مۇندىن سوڭ، ئەي گەردۇن. مەنى
ئەيلەگىل جاندىن جۇدا، قىلغۇنچە جاناندىن جۇدا.
بېشىمى: جۇدالىق ئۆلۈمىدىنمۇ ئازاپلىق ئىكەن. بۇندىن كېيىن، جاناندىن جۇدا قىلغۇنچە
جاندىن جۇدا قىلىۋەتكىن.

بولسا يۈز مىڭ جانىم ئال، ئەي ھەجر، لەكىن قىلماغىل
يارنى مەندىن جۇدا، يا خۇد مەنى ئاندىن جۇدا.
بېشىمى: ئەي ھىجران، يۈزىڭ جېنىم بولسىمۇ ئالغىن، لېكىن يارنى مەندىن، ياكى مېنى
ئۇنىڭدىن جۇدا قىلمىغىن.

ۋەسل ئارا پەرۋانە ئۆرتەندى، ھەمانا بىلدىكىم،
قىلغۇدەكدۇر سۇبھ ئانى شەمى شەبىستاندىن جۇدا.
بېشىمى: پەرۋانە ۋىسال پەيتىدە كۆيۈۋالدى، چۈنكى تاڭ ئۇنى كېچىنىڭ چىرىغىدىن ھامان
ئايرىۋېتىدىغانلىقىنى بىلىپ قالغانىدى.

بىر ئىيەسىز ئىت بولۇپ ئەردى نەۋائىي يارسىز،
بولماسۇن، يا رەبكى، ھەرگىز بەندە سۇلاندىن جۇدا.
يارسىز نەۋائىي خۇددى بىر ئىگىسىز ئىتقا ئوخشاپ قالغانىدى؛ ئەي پەرۋەدىگار، قۇل دېگەن
ھەرگىزمۇ سۇلتانىدىن ئايرىلىپ قالمىسا بولىدىكەن جۇمۇ.

گۈل - گۈل ئاچىلدى نەزاكەت، نازەنن ئىچكەچ شەراب،
سارغارۇر گۈللەر ھەمە كۆرگەچ جەمالى ئافتاب،
بېشىمى: نازىنن شاراب ئىچىۋېدى، گۈللەر نازاكەت بىلەن ئېچىلىپ كەتتى. ئەمما قۇياشنىڭ
جامالىنى كۆرگەندە ھەممە گۈللەر سارغىيىدۇ.

مۇنچە لەئلىڭنى كۆرۈپ پىنھان بولۇر بەرگ ئىچرەكىم،
سارغارىپ گۈل ئۆزىلەر قىلغاي جەمالدىن ھىجاب،
بېشىمى: غۇنچە لېۋىڭنى كۆرگەندە، گۈللەر ياپراقلار ئىچىگە يوشۇرۇنۇۋالىدۇ - دە، سارغايغان
ھالدا، يۈزىگە پەردە تارتىپ چىقىپ، ساڭا ئۆزى ئېيتىدۇ.

رەنگ بەرۈر مەيغە قىزىل تەگسە لەئلىدەك لەبىلەرى،
ماڭا گەر بولسا بەھەم ئول مەينى مەن ئىچسەم شوراپ.
بېشىمى: ئۇنىڭ ياقۇت لېۋى مەيگە تەگسە، مەينى قىزارتىدۇ. ئەگەر ماڭا نېسىپ بولسا، ئۇ
مەينى شوراپ - شوراپ ئىچسەم دەيمەن.

لەئلىدىن مەي تاپتى رەنگ، رەنگ تاپسا مەندىن نە ئەجەپ،
رەنگ بەرەنگ مەستانە بولغۇم مەي ئىچىپ مەستى خەراب.

يېشىمى: مەي ئۇنىڭ لېۋىدىن رەڭ ئالدى، ئەمدى مەندىن رەڭ ئالسا نېمە بوپتۇ؟ مەن ئۇنى ئىچىپ، غەرق مەست بولۇپ، رەڭمۇرەڭ مەستانە بولمەن.

جامنى جانىڭ ئۈچۈن بىر قەتلە بەر، ئەي ساقىيا.

ئارزۇمدۇر يارغا مەي بىرلە گۈل تۇتسام ياساپ.

يېشىمى: ئەي ساقىي، جامنى جېنىڭ ئۈچۈن يەنە بىر قېتىم بەر، مەيدىن گۈل ياساساپ، ئۇنى يارغا تۇتۇش مېنىڭ ئارزۇيۇم.

مەن تۇتارمەن، ئۆزگەلەر قىلسا تەمەدۇ جانانە كۆز،

ئىشقىڭ ئوتى ئەيلەگەن بۇ باغرى بىرىياندىنكەباب.

يېشىمى: باشقىلار جانانغا تەمە بىلەن كۆز تاشلىسا، مەن ئۇنىڭغا ئىشقى ئوتى كۆيدۈرگەن يۈرىكىمدىن قىلىنغان كاۋاپنى تۇتمەن.

ئىشقى دەردىدىن نىيازى ئاھۇ ئەفغان ئەيلەسە،

ئويغانۇر فۇرقەت بىلە بۇلبۇلغا تۈشكەي ئىزتىراب.

يېشىمى: نىيازى ئىشقى دەردىدىن ئاھ - پىغان چەكسە، پىراق ئازابىدىكى بۇلبۇلمۇ ئويغىنىپ، ئىزتىراپلىققا چۈشىدۇ.

ئىككىنچى مەشرەپ

بىر كىچىك دىلبەر كۆرۈپمەن قامەتى نازۇكىكىنە،

غۇنچەلەپ، پەيۋەستە ئەبرۇ، قىپقىزىل ئۆڭلۈكىكىنە.

يېشىمى: قامەتى نازۇكىكىنە كەلگەن بىر كىچىك دىلبەرنى كۆردۈم. ئۇ غۇنچە لەۋ، قوشۇلما قاش، قىزىل نۇرانە ئۆڭلۈك ئىدى.

گەرچە ياشىدۇر كىچىك، شىرىن لەبى ئەسرۇ سۈچۈك،

ھەر باقىشىدا كۆزىنىڭ ئىيماسى بىر تۈرلۈكىكىنە.

يېشىمى: گەرچە ئۇنىڭ يېشى كىچىك بولسىمۇ، تىلى تولىمۇ چۈچۈك ئىدى؛ ھەر بېقىشىدا، كۆزى ئۆزىگە خاس بىر خىل ئۇقۇمغا ئىما قىلاتتى.

ئەشكىدەك بىر يەردە تىنماس جىلۋە ئەيلەپ ھەر تەرەق،

قىرمىزى كۆڭلەك ئىچىدە تور تۈشۈك بۆرۈكلۈكىكىنە.

يېشىمى: تور تۈشۈكلۈك لىپتىك كىيدۈرۈلگەن كۆكسى قىزىل كۆينەك ئىچىدە، خۇددى لىغىلداپ تۇرغان كۆزى يېشىدەك تىنمىسىز جىلۋە قىلاتتى.

كۈلمۈسۈپ بىر گۈن ماڭا دەدى: «ساڭا رەھىم ئەيلەگۈم».

كۆزىدىن بىلدىمكى ئەرمىش ۋەئەسى ئۆتۈرۈككەنە،
 بېشىمى: ئۇ بىر كۈنى ماڭا قاراپ كۈلۈمسىرەپ تۇتۇپ: «ساڭا رەھىم قىلىمەن» دېدى. كۆزىدىن
 بىلدىمكى، ۋەدىسى خېلى - خوپ يالغان ئىدى.

ناۋمىد ئەردىم بۇ يالغان ۋەئەسىدىن ئەسرۇ كۆپ،
 ياش بالالار ئىچرە كۆردۈم ناگەھان ئەسرۈككەنە،
 بېشىمى: ئۇنىڭ بۇ يالغان ۋەدىسىدىن بەكلا ئۈمىدسىز ئىدىم، توستاتتىن ئۇنى ياش بالالار
 ئارىسىدا، مەستخۇش ھالدا كۆرۈپ قالدىم.

ئىختىيار ئەتىم ئاياغىن ئۆپكەلى، قىلماي قەبۇل،
 سەسكەنپ قاچتى سەمەندىن سەكرەتپ چابۇككەنە.
 بېشىمى: ئايغىنى سۆيۈشكە تەمشلىۋېدىم، ئۇ قوبۇل قىلماي، سەسكەنپ قاچتى ۋە ئېتىنى
 چاپتۇرغىنىچە تېزلا كېتىپ قالدى.

چۈنكى كۆردۈم مۇنچە مەكرۇھ شىيۋەلەر ئاندىن دەدىم:
 ئەي فۇتۇھىي، ئۇن چىقارماي ئەمدى بولغىل شۇككەنە.
 بېشىمى: ئۇنىڭدىكى مۇنچىۋالا بولمىغۇر قىلىقلارنى كۆرگەندىن كېيىن: «ئەي فۇتۇھىي، ئەمدى
 ئۇنۇڭنى چىقارما، جىم بولغىن» دېدىم.

ئۈچىنچى مەشرەپ

قەددىڭدەك باغ ئارا سەرۋى رەۋان يوق،
 رۇخۇمدەك گۈلشەن ئىچرە زەئفران يوق.
 بېشىمى: باغلاردا، قەددىڭدەك گۈزەل ئۆسكەن سەۋرى دەرىخى يوق؛ گۈلشەندە چىرايمدەك
 سارغايغان زەپىران يوق.

لەبىڭدەك ھىچ يوقتۇر لەئلى سىيراب،
 كۆزۈڭدەك شوخى ئاشۇبى جەھان يوق.
 بېشىمى: لېۋىڭدەك سۈزۈك ياقۇت، جاھانغا ئوت ياقىدىغان سېنىڭكىدەك شوخ كۆز ھېچ يەردە
 يوق.

قاشىڭدەك يوق جەھاندا تىير ئەنداز،
 ئاتارغا بىر مەنىڭدەك ناتەۋان يوق.
 بېشىمى: جاھاندا قېشىڭدەك مەرگەن يوق، ئوقۇغغا نىشان بولۇشقا يارايدىغان مېنىڭدەك بىر
 ناتەۋان يوق.

نە ھەددە ئاغزىڭنى بارۇ يوق دەمەككە،

ئانىڭ رەمزىن بىلۈرگە نۇكتەدان يوق.

يېشىمى: ئاغزىڭنىڭ كىچىكلىكىدىن ئۇنى «بار» ياكى «يوق» دېيىشكە كىمنىڭ ھەددى؟ ئۇنىڭ ئىزىنى بىلىپ ئايرىيالايدىغان دانىشمەن يوق.

نە ئىمكاندۇر كىشى باغ ئىچرە كىرمەك،

ئاڭا يول كۆرسەتۈرگە باغبان يوق.

يېشىمى: يول كۆرسىتىدىغان باغۋەن بولمىسا، كىشىنىڭ باغقا كىرىشى قانداقمۇ مۇمكىن بولىدۇ؟

مەنىڭ سايراماغىم گۈلرۇخ ئۈچۈندۇر،

قىلۇرمۇ نالە بۇلبۇل گۈلىستان يوق.

يېشىمى: مېنىڭ سايرىشىم گۈل يۈزلۈك يار ئۈچۈندۇر؛ گۈلىستان بولمىسا، بۇلبۇل نالە - ناۋا قىلۇرمۇ؟

ھەمە ياخشى خۇيۇڭنى سەرق ئەتۈرگە،

جەھان ئىچرە مەنىڭدەك بىر يامان يوق.

يېشىمى: ھەممە ياخشى خۇيلۇرۇڭنى ئىشلىتىشكە، جاھاندا مەندەك بىر يامان يوق.

بولۇپمەن خەلق ئىچىدە ئانچە بەدىنام،

مەنىڭدەك يەنە رۇسۋايى زەمان يوق.

يېشىمى: خەلق ئارىسىدا نۇرغۇن بەدىنامغا قالدېم، زامانىڭ مەندەك يەنە بىر رەسۋاسى يوق.

زۇھۇرىي كۆڭلىدۇر كىم بەس پەرىشان،

ئىلاھا، رەھىم قىل، بىر دىلىستان يوق.

يېشىمى: ئى ئاللاھ، رەھىم قىلغىن، مەن زۇھۇرىينىڭ كۆڭلى بەكمۇ پەرىشانكى، دىلىمنى شاد قىلغۇچى بىر يار يوق.

12- موقام چۆل ئىراق مۇقامىنىڭ تېكىستلىرى چوڭ نەغمە قىسمى 186 مىسرا، ئۈچ داستان 76

مىسرا، ئۈچ مەشرەب 60 مىسرا بولۇپ، جەمئىي 322 مىسرا شېئىردىن تەشكىل تاپقان.

